

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Confer: & de aliis nomi-
nis vospus de Poetis
gravis pag: 59. & la
Biblioth: de Clement
Tome 1. pag: 414. nec
non Panecta. Grand:
Tenreiciana pag:
224.

Library
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
 ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

BIBLIA Γ.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

sive

libri tres.

LIBRI TRES,

recensuit,
& Notulas addidit.

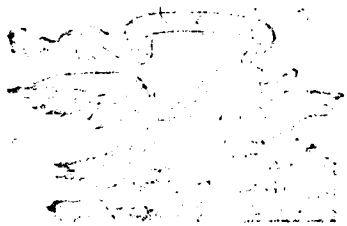

Apud IOANNEM LENERIVM.

M. DC. LXX.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

JOHN H. MERRILL

ILLVSTRI COMITI
LEMOVICENSI
DE ROCHE-CHOVART

S. P. D. TAN. FABER.

S I cum alio quovis agerem,
qui isthuc atatis esset, haud
equidem scio, COMES IL-
LVSTRIS, satis ne prudenter
viderer facere, si hunc ei libellum obla-
tum vellem; At Tecum nil tale quidquam
mihi metuendum fuerit; Nam & hunc
scriptorem iamdiu est cum probe nosti, iam-
pridem eius lectione aures Tuae circumso-
nant; neque ignoras quantum ex eo lu-

2583
1661 339234
(RUP.)

men oriatur, ut quis *Veterem Historiam*,
cuius in Te inexplebilis aviditas est, com-
mode perdiscat. Dein, cui magis hic scri-
ptor allubuerit, quam Tibi, qui temporum
interualla tam certò signare possis, ut Te,
in tam tenerella etate, vel viri ipsi, qui
mirantur, reformident? Nihil igitur,
nunc quidem, auito natalium splendori,
nil titulis & imaginibus, nil denique PA-
RENTIS ILLVSTRISSIMI meritis,
quæ tanta in me extant, dedimus: sola
illa tua

Virtus, quæ iam nunc patriæ subit
æmula laudis,
effecit, ut sub Tuo potissimum Nomine
hic libellus, recenti cura tersior, in lucem
emitteretur, simulque mei in Te cultus &
obseruantia monumentum aliquod appare-
ret. Vale, COMES ILLVSTRIS, &
diu vive. Salmurij Idibus Maijs, An-
no M. DC. LXI.

JOSEPH. SCALIGER.

TOta Bibliotheca APOLLODORI,
opus sane ingeniosissimum &
elegantissimum, fabulosa est; non
utrique si homines, sed si hominibus
attributa considerentur. Eam totam,
si velimus, KATA' GENEAS in certum
Chronicon conijcere possimus; quod
longe certius, veracius, exploratius
erit, quam Beroaldinæ delirationes.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES

SIVE DE DIIS,

Liber primus.

Cœlus omnium primus mundi universi imperio præsuit: ductaq; uxore Tellure, priores ex ea filios suscipit, quos Centimachos cognominarunt, Briareum, Gyen, ac Cœum. Qui, quod singuli centum manus & capita quinquaginta haberent, corpora cum magnitudine, cum robore ceteris mortalibus antecelluerunt. Post hosce autem è Cœlo Tellus Cyclopes, Harpon, Steropen, & Bronten, quorum singuli unum oculum in media fronte habebant, peperit. Sed hos Cœlus victos deiecit in Tartarum. Is locus est ad Inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à calo terram abesse ferunt. Cœlus item ex eadem coniuge procreavit Oceanum, Cœum, Hyperionem, Crium, Iapetumque, cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias, Tethyn, Rheam, Thevin, Mnemosynen, Phœbéq; & Dionen, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox verò Terra, indignissime ferens filiorum in

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἡ εἰς Θεῶν, βιβλίον α΄.

ΘΡΑΝΟΣ ^{ἡμερ} αἰετός τῷ παντὶ ἐλυσσά-
σας κόσμῳ γῆρας ἢ Γῆν, ἐτίκτω
^{ταυτ} αἰετοὺς τὴν ἑκατόγχερος ^{ῥοῦ} αἰετοῦ
ῥαδόντας, Βελάραν, Γύλν, Κοῖον. οἱ
^{μυητοὶ} μαγὰς τὴν ἀνυφβλητοὺς ἡ δυνάμει
καθεστῆκισαν χείρας μὲν, ἀνὰ ἑαυτὸν,

κεφαλὰς ἢ, ἀνὰ πνέκοντα ἔχοντες. μὲν τούτοις ἢ,
αὐτῷ τεκνοῖ Γῆ Κύκλωτας, Ἄρτιν, Σπέρσιαν,
Βρόντιν, ὧν ἕκαστος εἶχον ἑνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τῷ με-
τώπῳ. ἀλλὰ τούτοις μὲν οὐρανὸς δῖος, εἰς Τάρ-
ταρον ἔρριψε τῶντος ἢ εἰς ἐμβαδὸς εἶν ἐν αὐτοῦ, το-
σοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχον διάστημα, ὅσον ἀπ' ἑρηνῆ γῆ. Τε-
κνοῖ ἢ αὐτοῖς ἐν Γῆς πᾶσι μὲν ἵς Τετάρτας αἰετοῦ
ῥαδόντας, Πικανὸν, Κοῖον, Τπειόνα, Κεῖον, Γα-
πιόν, ἡ νεώτατον ἀσάτων, Κρόνον. δυατῆρας τε
ταῖς κληδεῖσας Τεταρίδας, Τηδὺν, Ρέαν, Θέων, Μη-
μοσύνην, Φοίβην, Διάντην, Θείαν. ἀγακίῃσιν ἢ Γῆ
ἐπὶ τῇ ἀπολείῃ τῇ εἰς Τάρταρον ῥαδόντας πᾶσιν

Tartarum deiectionum internecionem, Titanas, ut patrem aggredorentur, inducit: Saturnoque adamantiam faciem suggerit. Tum ij omnes, prater unum Oceanum, in patrem impetum faciunt; & Saturnus presecta Cœli genitalia deiecit in pelagus, deque virilium sanguinis profluentibus guttis, Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megera, enatae sunt. Cœlo demum è rogo expulso, & reuocatis ab ima Tartari profunditate germanis fratribus, Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in Tartarum. Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulauit. Postea cum Cœlus ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum, ri prædicerent, singulos, ut quisq; in lucem prodibat atque nascebatur, ita deuorabat: & Vestam prius, Cererem deinde, & Iunonem; post has Plutonem & Neptunum deglutinit. Quamobrem irata coniux Rhea in Cretam, quo tempore Iouem in utero ferebat, profiscitur, ubi in antræ Dictæo illum parit; & Curetibus. Adrasteaque ac Ida nymphis Melissarum filiabus alendum dedit. Hæ verò Amalthea lacte puerum educant. At Curetes, in antræ armati infantem asseruant, hastilibus scuta, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret, quatiebant. Rhea verò inuolutum fascijs lapidem pro nato patri filio deuorandum dedit. Mox ubi Iupiter iuste atque integra fuit ætatis, Metin Oceanî filiam sociam capit: quæ Saturno pharmacum bibendum præpinat: cuius ille vi coactus, lapidem prius, deinde, quos antea filios deuorarat, euomit: quorum adsummento Iupiter aduersus patrem Saturnum ac Titanas bellum gessit. Verum decimo post huiusce inter eos belli anno, Tellus victoriam Ioui, si in Tartarum deiectos sibi in societatem adscisceret,

- παῖδες τὰς Τιτῶνας ὀπιθίδαι τῷ πατρὶ· καὶ δι-
 δωσιν ἀδαμαντίνην ἀπὸ Κρόνου. οἱ δὲ, Ωκεανῷ
 χεῖρας, ὀπιθιδένται. καὶ Κρόνος ἀποτιμὼν τὰ αἰδοῖα
 τῷ πατρὶ εἰς τὴν δαίμασσαν ἀρίστην. ἐκ δὲ τῆς σαλαγ-
 μῶν τῷ ῥέοντος αἵματος, βελονύες ἐγμονται, Ἀλη-
 κτῆ, Τιτοφόνη, Μεγαίρα. τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες,
 τοῖς τε καταταρταφθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοῖς,
 καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνον παρέδωκαν. ὁ δὲ τότε μὲν
 τῷ Ταρτάρῳ, πάλιν δωσας, καθεῖξεν· τὴν δὲ ἀδελ-
 φὴν Ρέα γήμας, ἐπειδὴ Γῆ τε, καὶ Οὐρανὸς
 ἐδεσπόκεισαν αὐτῷ, λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδέεσθαι
 ἀρχὴν ἀραιρεθήσεσθαι, κατέπινε, τὰ γυνώμενα, καὶ
 τρεφόντων μὲν γυνηδεύσαν Ἔσαν κατέπινε· εἴτα
 Δήμητραν, καὶ Ἥραν μεθ' αἱ Πλέτονα καὶ Ποσειδῶνα.
 ὀργαδεύσαν δὲ ἐπὶ τέτοισι Ρέα, παρθένηται μὲν εἰς Κρή-
 τῳ, ὀπνίει· καὶ Δία ἐγκυμονεῖσα ἐπύχαιρε. γυνῆ δὲ ἐο-
 ῦσθαι καὶ Δίῃ τις Δία. καὶ τῶτον μὲν δίδωσι πρῶτον
 Κούρησιν τε, καὶ τῇ Μελισσέῳ πῦσιν νύμφας, Ἀδραστίδα
 τε καὶ Γῆν. αὐτὰ μὲν οὖν καὶ πῦδα ἔτρεφον τῷ
 Ἀμαλθεῖας γάλακτι. οἱ δὲ Κούρητες, ἐροπλοῖον τῷ αὐ-
 τῷ τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόξασι τὰς ἀπιδας
 ἐνέκρυον, ἵνα μὴ τῷ παιδὸς φωνῇς ὁ Κρόνος ἀκού-
 σθαι. Ρέα δὲ λίδον ἀπαρηνώσα(α, δίδουκε Κρόνον κατα-
 πειν, ὡς τὸν γεγνημένον πῦδα. ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς
 ἐγνήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτην τὴν Ωκεανοῦ σύν-
 εργον· ἡ δὲ δίδωσι Κρόνον καταπειν φάρμακον ἐπ' οὗ
 ἐκείνης ἀναγκασθεῖς, τρεφόντων μὲν ἑξέμεν καὶ λίδον,
 ἐπειτα ἴος πῦδας, ὡς κατέπινε. μεθ' οὗ Ζεὺς τὸν πατρὸς
 Κρόνον, καὶ Τιτῶνας ἐσθνευχε πόλεμον. μαχομένων
 δ' αὐτῶν ἐναιώλεις δίκαι, ἡ Γῆ τῷ Δίῳ ἔχρησε τὴν νί-
 κην, τὰς καταταρταφθέντας αὐτῷ ἔχρησεν. ὁ
 δὲ, τὴν φρενῶσαν αὐτῇ τῇ διαμὰ Κράμπῳ ἀπο-

vaticinata est. Tam is, Campe custode interfecta, eos è
 vinculis liberavit. Tum etiam Cyclopes Ionem tonitru,
 fulgetraq; & fulmine: Plutonom autem galea, & No-
 pteum tridente condonarunt. His illi telis armati Ti-
 tanas subigunt, & coniectos in vincula, atq; in Tar-
 tarum detrufos, Centimanis custodiendos dederunt.
 Quo facto, iidem rerum imperium sorte inter se par-
 tiuntur: ac Ioni quidem cœli regnum, Neptuno maris,
 Plutoni autem Inferorum loca obtigerunt. Ceterum Ti-
 tanibus procreantur, Oceano quidem & Tethye. Ocea-
 nidum tria millia, Asia, Stryx, Eleëtra, Doris, Eury-
 nome, Amphitrite, Metis. Cœo autem ex Phœbe, Aste-
 ria, & Latona: ex Hyperione ac Thia, Aurora, Sol,
 Luna. Crius ad hæc & Eurybœa Ponti filia genuerunt
 Astræum, Pallantem, Persen. Iapeto autem ex Asia
 Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cœlum
 sustinet; Prometheus item, & Epimetheus, ac Menœ-
 tius, quem in Titanico bello fulminatum Iupiter in
 Tartarum detrufit. Sed è Saturno ac Philyra natus est
 Chiron geminus Centaurus: ex Aurora verò & Astræa
 nati sunt Venti & Astra; Perses ex Asteria Hecaten
 genuit. Pallanti & Stygi Oceani F. procreati sunt Ni-
 ce, Cratos, Zelus, Bia. Iupiter Stygis aquam de scopu-
 lo per Inferorum loca fluentem, inrisurandi religione
 decoravit: quòd ipsi contra Titanas unà cum filiis opem
 tulisset. Ponti verò & Terra hi sunt filij, Phorcus,
 Thaumas, Nerens, Eurybœa, Ceto. Ex Thaumante
 autè & Eleëtra Oceani filijs, nate sunt Iris, Harpyia,
 Aëto & Ocypete. Phorco ex Cetone gignantur Phor-
 cyades Gorgones: de quibus descendum erit, ubi de Per-
 sei rebus agemus. Nerci & Doridis, quos Oceanus ge-
 nuit, Nereiæ filia fuerunt, quæ hisce nominibus ap-

κίενας, ἔλυσσι. καὶ Κύκλωπις τότε Διὶ μὲν δι-
 δόσσι βροντῶν, καὶ ἀσραπῶν, καὶ κεραυνόν. Πλάτωνι
 ὃ κυνέτω, Ποσειδῶνι ὃ τρέλαινασσι. Οἱ δὲ, τέτοις ὁπλ-
 ῶντες κρατῶσι Τιτάνων. καὶ καθιέρζαντες αὐτῶν
 5 ἐν τῇ Ταρτάρῳ, τοὺς ἑκατόγχοιρας κατέστησαν
 φύλακας. αὐτοὶ δὲ διακληρουῦνται οὕτως ἡσυχίας.
 καὶ λαγχάνει, Ζεὺς μὲν, τὴν ἐν ἕρανῳ διωστικὴν. Πο-
 σειδῶν δὲ, τὴν ἐν θαλάσσῃ. Πλάτων δὲ, τὴν ἐν αἰθέρι
 ἐγένοντο ὃ Τιτάνων ἔκγονοι, Ωκεανῷ μὲν καὶ Τηθύῃ
 10 τειοχίλιδι Ωκεανίδει, Ἀσίᾳ, Στυγί, Ἠλέκτρᾳ, Διῶ-
 εις, Ἐγρωῶμιν, Ἀμφιγείῃ, Μῆτις. Κοῖνῃ δὲ καὶ
 Φοίβῃ, Ἀστείᾳ, καὶ Ἀητῷ. Τπειρίονθ' δὲ καὶ Θείας,
 Ἠώς, Ἥλιθ', Σελεύην. Κεῖν δὲ καὶ Εὐρυβοίας
 τῇ Πόντου, Ἀσραῖθ', Πάλλας, Πέρσης. Ἰασιπῆ
 15 δὲ καὶ Ἀσίας τῇ Ωκεανοῦ, Ἄτλας, ὃς ἔχει τοὺς ὤμους
 τὸν ἕρανόν· καὶ Περγμηδῆς, καὶ Ἐπμηθῆς, καὶ
 Μενόπιθ', ὃν καραμώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ
 Ζεὺς, κατεπάρταρσεν. Εἰρήνη δὲ καὶ Κρόνῳ καὶ
 Φιλύρας, Χείρων διφυῆς Κένταυρος. Ἡὺς δὲ καὶ
 20 Ἀσραῖς, αἰετοὶ καὶ ἄσρα. Πέρσῳ δὲ καὶ Ἀστ-
 είας, Ἐκάτῃ. Πάλλανθ' δὲ καὶ Στυγὸς τῇ Ωκε-
 ανῷ, Νίκη, Κράτος, Ζῆλθ', Βία. τὸ δὲ τῇ Στυγὸς
 ὕδωρ ἐκ πύργου ἐν αἰθέρι ῥέον, Ζεὺς ἐποίησεν ὄρκον,
 τῷ τῷ αὐτῇ πρὸς διδύκας, ἀνδ' ὅν αὐτῷ καὶ
 25 Τιτάνων μὲν τῇ παίδων συνεμάχουσι. Πάντῃ δὲ καὶ
 Γῆς, Φόρκῃ, Θαύμας, Νηρῶς, Εὐρυβοίᾳ,
 Κητώ. Θαύμανθ' μὲν οὐκ καὶ Ἠλέκτρας τῇ Ωκε-
 ανῷ, Γεῖς, καὶ Ἀρπυαί, Ἀελὼ, Ωκυπέτῃ. Φόρ-
 κῃ δὲ καὶ Κηλῇ, Φορκυάδῃς Γοργόνας. οὗς ὅτι
 30 ἐξῆλθον, ὅταν τὰ καὶ Περσῶν λίξομεν. Νηρῶν
 δὲ, καὶ Δαμειδῆς τῇ Ωκεανοῦ, Νηραίδας. αἱ τὰ ἐνό-
 ματι, Κυμαδῇ, Σπηῶν, Γασπαδῇ, Νηυσίδῃ,

pellantur, Cymothoë, Speio, Glaucothoë, Naufithoë, Halia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice. Thetis, Eulimene, Agave, Eudora, Doto, Pherusa, Galatea, Actea, Protomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymo, Pione, Halimede, Plesauze, Eustraté, Protó, Calypso, Panopé, Cranto, Neomeris, Hipponoe, Deianira, Polynoe, Autonoe, Melic, Dione, Isaa, Dero, Enagore, Psamathe, Eumolpé, Ione, Dynamene, Ceto, Limnoreä. Iupiter autem Iunonem sibi connubio iunxit; ex eaque Heben, Ilithyian, & Argen procreavit: Ad hæc multis cum mortalibus tum immortalibus feminis rem habuit. Ex Themide igitur Cœli filia Horas creavit, Irenen, Eunomiam, Dicen: Parcas, Clotho, Lachesis, Atropon. Ex Dione, Venerem: ex Eurynome Oceani filia Grætiæ, Aglaia, Euphrosynen, & Thaliæ: de Stygè Proserpinam: è Mnemosyne, Musas, quarum prima fuit Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Vrania, Thalia, & Polymnia. Atqui Calliope & Oeagri, Linus, qui & patrem habuisse Apollinem dicitur, filius fuit, quem Hercules interemit: & Orpheus, qui citharædicam exercuit: qui & canens lapides arboresq; movebat. Hic post Eurydicen coniugem serpentis morfu è medio sublatam, ad Inferos, renouaturus ipsam, descendit: ab eoque, persuasus Pluto ei reducenda uxoris potestatem facit, ea lege, ut inter redeundum Orpheus coniugis conspicienda gratia antea nunquam respiceret quàm cum iam domum peruenisset suam. Ille autem haudquaquam fidens, conuersus Eurydicen uxorem insequentem spectauit: qua tum ad Inferos remeant. Post hæc Orpheus, Dionysi mysteriis inuentis, discerptus à Manadibus, ad Pieriam sepultus fuisse proditur. Clio Pierum Magnetis filium, Veneris

- Ἀλίοι, Βεατώ, Σαώ, Ἀμφοιτέτη, Εὐνίκη, Θέ-
 πης, Εὐλιμένη, Ἀγαυή, Εὐδάρη, Ἀκταίη, Πρωτο-
 μέδουσα, Ἰσποδόη, Λυσταύαυα, Κυμώ, Πιόνη,
 Ἀλιμμένη, Πληθαύρη, Εὐκράτη, Πρωτώ, Καλυψώ,
 5 Πανόπη, Κραντώ, Νυόμηεις, Ἰσπορόη, Δηϊάειρα,
 Πολυώη, Αὐτόνοη, Μελίη, Διώνη, Ἰσάη, Δηφώ,
 Εὐαγόρη, Ψαμάδη, Εὐμόλπη, Ἴονη, Δωραμένη,
 Κητώ, Λιμνωρία. Ζῶς ὅ γαμῆ ῥ' ἦσαν, καὶ τεκοῖ
 ἦβλω, Εἰλειθυά, Ἀργύη. μίγνυται δὲ πολλαῖς
 10 θνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναιξίν. ἐκ ῥ' οὐκ ὀνόμαζεν
 τ' Οὐρανῶ, γυνῶ θυγατέρας, Ὄρας, Εἰρήνην,
 Ἐωμοίαν, Δίκην, Μοίρας, Κλωτῶ, Λάχρην,
 Ἀτρεπον. ἐκ Διώνης δ' Ἀφροδίτῃ· ἐξ Εὐρυόμης
 15 δὲ τ' Ὀκεανῶ, Χάριτας, Ἀγλαίην, Εὐφροσύνην,
 Θάλειαν· ἐκ δὲ Στυγός, Περσεφόνη· ἐκ δὲ Μνη-
 μοσύνης, Μέσαι, Πρωτόν ῥ' Καλλιόπῃ, εἴτα
 Κλειώ, Μελοποιμένην, Εὐτέρπῃ, Βεατῶ, Τερψιχό-
 ρῃ, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν. Καλλιόπης
 20 ῥ' οὐκ καὶ Οἰάχην, κατ' ἐπὶ κλησιν δὲ Ἀπίλλανθ,
 Λῖνθ, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκλεινε· καὶ Ορφέος, ὁ ἀσχί-
 σαις κινδυνεύων· ὃς ἄδων ἐκίνοι λίδοις τε καὶ δένδρεσσι
 ἀποθανόντος δὲ Εὐρυδίκης τ' γυναικὸς αὐτῆς δηχθεί-
 25 σης ὑπὸ ὀφείως, κατῆλθεν εἰς ἄδην, θέλων ἀγαγεῖν
 αὐτὴν· καὶ Πλάτωνι ἐπεισεν ἀπαπέμψαι. ὁ δὲ ὑπέ-
 ρητο τῷτο ποιήσιν, αὐτὸ μὴ πορδόμενθ· Ορφέος
 ὑπαστραφῇ φεῖν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς φθραγμένῳ. ὁ
 δὲ, ἀπὸ τῶν, ὅπασραις ἐδιάσαστο τὴν γυναῖκα. ἡ
 δὲ, πάλιν ἐπέσρεψεν· εὐρε δὲ Ορφεὺς καὶ τὰ Διο-
 30 ούσῃ μυστήρια, καὶ τέδασθαι φεῖ τὴν Πιερίαν, δια-
 σπαλαίνει ὑπὸ τῇ Μαινάδων. Κλειώ δὲ, Πιέρου
 τοῦ Μάγνητος ἡρώδι κατὰ μύθων Ἀφροδίτης ὠγεί-
 νισι γὰρ αὐτῇ τὸν τῷ Ἀδώνιδος ἔρωτα. συνελθοῦσιν

ira, quòd ei *Adonidis* amorem exprobrasset, deperivit, cuius compressu *Hyacinthum* filium concepit. Huius amore *Thamyris*, *Philammonis* & *Argiopes* nymphae filius, inflammatus fuit; ac mascula *Venere* primus usus dicitur. Sed *Hyacinthum* amasium disco percussu *Apollo* inuitus occidit. *Thamyris* cum forma corporis praestans, tum fidibus clarus, de cantu *Musas* prouocauit, omniumq; concubitu victor, victus autem, illarum arbitratus se multatum iri paciscitur. *Musa* itaque superatum *Thamyrin*, oculorum luce & citharædica priuant. Caterum *Rhesus* fuit *Enterpes* ac *Strymonis* amnis filius, quem in bello *Troiano* *Diomedes* obtruncavit. Nec desunt, qui hunc *Calliope* natum scribunt. *Corybantes* ex *Apolline*, & *Thalia* geniti sunt. At *Melpomene* & *Acheloo*, *Sirenes*: de quibus, ubi de *Vlysse* agetur, dicemus. Inno citra cuiusquam concubitu peperit *Volcanum*. Sed *Homeri* testimonio, & hunc *Iono* natum esse confirmatur: Quem *Iupiter* matri in vincula coniecta opem ferentem de cælo precipitem dedit. Nam coniugem, quòd *Herculi* ad *Ilium* deuiastandum nauiganti tempestatem intulisset, ex *Olympo* suspenderat: *Volcanum* verò in *Lemno* insula deiectum, & eo casu claudum factum, *Thetis* serauit incolumem. *Iupiter* ad hac *Thetidi*, varias alternati formas quo illius vitaret amplexus, immiscetur. Quam, cum gravidam esse persensisset, absorbere occupat, quoniam post natam ex ea puellam, filium se parituram dicebat, qui cæli dominatione potiturus esset. Id futurum veritus eam absorbnit. Vbi verò pariendi tempus aduenit, *Promethæus*, siue, ut alij tradunt, *Volcanus*, eius caput securi percussit, de quo illius vertice secus *Tritonem* amnem armata *Pallas* exilinit. Caterum de *Cæi*

- δὲ ἐγλήνησιν ἐξ αὐτῶ παῖδα Τάκινθον οὗ Θάμ-
 υει, ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης νύμφης, ἔχον ἔρωτα,
 περὶ τῷ ἀρξάμενῳ ἔρῳ ἀρρένων· ἀλλ' Τάκινθον μὲν
 ὕστερον Ἀπόλλων ἐρώμενον ὄντα, δίσκῳ βαλὼν, ἄκων
 ἀπέκτεινε. Θάμυει δὲ, καὶ λαίε δινεγκῶν καὶ καθαρω-
 δία, πρὶ μούσικῆς ἤεισε Μούσαις, σαυτέμεν, αὐ-
 μὲν κρείων ἄρεθῃ, πλησιάσθην πάσαι· ἐὰν δ' ἢ
 ἡγήνηται· σερπθῇ δ' αὖ ἐκκίνει δέλωσι. καδυπέρτεραι
 δὲ αἱ Μῆσαι γυρόμεναι, καὶ τῶν ὀμμάτων αὐτῶν
 καὶ τῆς καθαρωδίας ἐσέρησαν. Εὐτέρπης δὲ καὶ πο-
 ταμοῦ Στρυμόντος Ρῆσος· ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης
 ἀπέκτεινε. ὡς δ' ἐνιοὶ λέγουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρ-
 χεν. Θαλείας δ' καὶ Ἀπόλλωνος ἐγλήοντο Κορύβαντες·
 Μελοποιμένης δὲ καὶ Ἀχελώου, Σειρήνες· περὶ ὧν ἐν τοῖς
 περὶ Οὐδυσσεύος ἐροῦμεν. Ἡρα δὲ, χρεὶς ἄνῃς ἐγλήνη-
 σιν Ἡφαιστον· ὡς δὲ Ὀμηρος λέγει, καὶ γὰρ ἐν τῷ Διὶ
 ἐγλήνησε. ῥίπτει δ' αὐτὸν ἐξ οὐρανό Ζεὺς, Ἡρα δι-
 θεΐσῃ βοηθοῦντα· πάντῳ γὰρ ἐξηκρέμασε Ζεὺς ἐξ
 Ολύμπου, χερσὶν ἐπιπέμψασα. Ἡρα καὶ, ὅτε
 Τροίαν ἔλθων ἔπλεε. πρὸντα δ' Ἡφαιστον ἐν Λήμνῳ,
 καὶ πρὸντα τὰς βασίλεις, δίδωσσι θέτις. Μίγνυ-
 ται δὲ Ζεὺς θέτιδι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας,
 ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν. καὶ αὐτῷ γυρομένῳ ἔγκυον,
 καταπίνει φθάσας· ἐπεὶ περ ἔλαχε γυνήσιν παῖδα,
 μετὰ τῷ μέλλουσιν ἐξ αὐτῆς γινέσθαι κόριν, ὅς
 οὐρανοῦ δωάσης γινήσεται. ἦτο φοβηθεὶς, κατέπειν
 αὐτῷ. ὡς δ' ὁ τῆς γυνήσεως ὄνειαρ χροόντος, πλη-
 ξαντος αὐτῶ τῷ κεφαλῷ πλάγῃ Προμηθεύς,
 ἢ, κατὰ τὸν ἄλλοι λέγουσι, καὶ Ἡφαίστου, ἐν κο-
 ρυφῇ ἐπὶ ποταμοῦ Τείωντος, Ἀθηνᾶ σὺν ὄφλοις
 ἀνέδρε. τῶν δ' Κοῖα θυγατέρων Ἀστεία μὲν, ὁμοιω-
 θεῖσα ὄρνυσι, αὐτῷ εἰς θάλασσαν ἔρριψε, φέρουσα

*filiabus Asteria fugiens Iouis complexum in coturnicem mutata seipsam demisit in mare, & ab ea urbs Asteria appellata fuit, quæ postea Delos nomen accepit. Siquidem Latonam ab Ioue compressam per uniuersum terrarum orbem Iuno insectata est, donec Delum peruenit, atque ibi Dianam prius peperit: qua obstetrice adiuta mater Apollinem deinceps edidit. Enimvero Diana venationis studio delectata, virgo permansit: Apollo autem diuinandi facultatem edoctus à Pane Iouis & Contumeliæ filio, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, se contulit. At cùm templi custos Pytho serpens ab hiatus adiun prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus oraculi locum occupat, neq; longo post tempore Tityum quoq; Iouis ex Elara Orcho-
meni filia natum interemit. quam Iupiter ubi compressit, Iunonis metu sub terram occuluit, conceptumque filium Tityum inusitata magnitudinis in lucem edidit. Hic igitur in Pythonem contendens, Latonam conspiciatus, eiúsque desiderio detentus, abripit. Hæc filiorum opem implorat, ij Tityum sagittis conspiciunt: qui & mortuus cruciatur. Vultures enim apud Inferos eius cor depascere nunquam desistunt. Apollo etiam Marsyan Olympi filium occidit. Hic enim, cum tibia inuenisset, quas Minerva, quòd informem vultum efficerent, abiecerat, Apollinem de Musica prouocare non dubitauit. Hoc de compaeto in certamen descendunt, ut victor arbitratu suo deuictum afficiat. Inito igitur certamine conuersa cithara certabat Apollo, idemque ut Marsyas faceret, imperauit: quod cum ille nequiret, Apollo prestantior est innectus. Quare suspensum Marsyan è proxime ac patula pini ramo detracta pelle ita confecit. Sed & Diana Oriouem in Dele necauit. Hunc*

- πλὴν πρὸς Δία συμβουσίαν, καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης
 Ἀστυεία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον δ' Ἀῖλα. Ἀπὸ
 δ' ὁ στυγερὸς Διὶ, καὶ πλὴν γλῶσσαι ὑφ' Ἡρας ἡ-
 λαύνετο, μέχρις εἰς Ἀῖλον ἐλθοῦσα, γυνὰ πρῶτον
 5 Ἀρτεμιν ὑφ' ἧς μακροθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐβλήθη
 σεν. Ἀρτεμις μὲν οὖν, τὰ περὶ θήραν ἀπέκασσε, παρθένος
 ἔμεινεν. Ἀπόλλων δ', ὃ μαρπητὴν μαδῶν παρὰ τῇ
 Πανὸς τῇ Διὸς καὶ Ὑβριως, ἦκεν εἰς Δέλφοις, χρησμο-
 δοῦσης τότε Θέμιδος. ὥς δ' ὁ φρεσὶν τὸ μαρτεῖον
 10 Πύθων ὄρις, ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ
 χάσμα, τοῦτον ἀνελὼν, τὸ μαρτεῖον παραλαμβάνει.
 κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυὸν. ὅς μιν Διὸς
 υἱός, καὶ τῆς Ορχομενοῦ θυγατρὸς Ελάρης, μὴ Ζεὺς,
 ἐπειδὴ στυγερὰ, δείσας Ἡραν, ὑπὸ γλῶσσαι ἐκρυψε.
 15 καὶ τὸν κυοφορηθέντα πᾶσα Τιτυὸν ὑφ' ἡμέλει,
 εἰς οἶκον ἀνήγαγεν. ἔπειτα ἐρχόμενος εἰς Πύθωνα,
 Ἀπὸ δεινείας, πόθον καταχρᾶται, ἐπισπᾶται. ἡ
 δὲ, τοὺς πῦδας ἐκκαλεῖται, καὶ καταποξέεισιν
 αὐτόν. κολλάσεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον. γῆρας γὰρ
 20 αὐτῇ πλὴν καρδίαν ἐν ἄδου ἐδίδουσιν. ἀπέκτεινε δὲ
 Ἀπόλλων καὶ τὸν Ολύμπου πῦδα Μαρσίαν. οὐτῇ
 γὰρ, ἄρῶν αἰλοῖς, οἷς ἔρριπεν Ἀΐδωα, διὰ τὸ
 πλὴν ὄψιν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν εἰς εἶναι περὶ
 μουσικῆς Ἀπόλλωνι. συνδεμένων δ' αὐτῶν, ἵνα ὁ
 25 νικήσας, ὃ βέλτεται διαβῇ τῇ ἡττημένον, ὃ κείσας
 γυρομένης, τῇ κινάσας σέβας, ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων,
 καὶ ποιεῖν ἐκέλευσε τῇ Μαρσίαν. τῇ δ' Ἀΐδωα πωῶτος,
 ἄρεσθαι κρείστων ὁ Ἀπόλλων, κρεμάσας τῇ Μαρσίαν
 ἐκ πνέοντων πύλων, ἐκτεμὼν τὸ δέσμα,
 30 ἔπος διέφθερεν. Ωρίωνα δ' Ἀρτεμις ἀπέκτεινεν ἐν
 Ἀῖλα. τῶτον γηγενὴ λέγεται ὑφ' ἡμέλει τὸ σῶμα.

terra natum vastissima corporis magnitudine fuisse memorat: cum Neptunice Euryale filiam Pherecydes esse refert. Huic à Neptuno patre in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Siden uxorem habuit, quam Iuno secum de forma certare ausam ad Inferos detrusit; Quiq; cum remeasset in Chium, Meropen Oenopionis filiam in connubium postulavit. Hunc Oenopion per ebrietatem somno gravatum excacavit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam arariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seque versus orientem solem ut duçtaret, imperavit: quò cum venisset, solis radiis excafactus, pristinam oculorum lucem recuperavit, inde confestim adversus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Vulcani artificio subterraneum domicilium fecit. Ad has Aurora Orionis amore capta ipsum rapit, ac secum in Delum transtulit: Nam Venus, quòd cum Marte concubnerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec desunt qui scribant, Orionem, quòd Dianam, ut secum discoloreretur, inuitasset, occisum fuisse. Sed aliis proditur, inferentem vim Opi uni è virginibus, quæ ab Hyperboreis venerant, à Diana sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphitriten Oceani filiam sibi coniugio copulavit: ex qua Triton ac Rhode, quæ Soli nupsit, orti sunt. Pluto Proserpina amore succensus incredibili, eam Iouis adiumento furtim rapuit. At Ceres accensis facibus, noctes, atq; dies univèrsam terrarum orbem vestigando lustravit: quæ, ubi renunciatur à Plutone filiam fuisse abreptam, diis irata cælum reliquit, mortalique assimilata mulieri, Eleusinem contendit, ac primo quidem lapidem Αἰγίλαον de suo mœrore appellatum, non procul à Callichoro puteo, infodit;

- Φερεκύδης ἢ αὐτὸν Ποσειδῶν· καὶ Εὐρυάλης λέγει.
 ἐδωρήσατο ἢ αὐτῷ Ποσειδῶν διαβαίνειν τὴν θάλασσαν.
 ἔτος μὲν ἔζημε Σίδων· ὡς ἔρριψεν εἰς ἄβυθον φει-
 μοφῆς εἰσάσας Ηρα. αὐτῆς ἢ ἐλθὼν εἰς Χίον,
 5 Μερύσιω πύλῳ Οἰνοπίων· ἐμνησεύσατο. μεθύσας ἢ
 Οἰνοπίων αὐτὸν, κοιμώμενον ἐτύφλωσε, καὶ παρὰ
 τοῖς αἰγυαλοῖς ἔρριψεν. ὃ ἢ, ἐπὶ τῷ χαλκεῖον ἐλθὼν,
 καὶ ἀρπάσας πάντα ἕνα, ἐπὶ τῷ ὤμων ἐπιδήμιον,
 ἐκέλευσε ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνὰ τοαί· ἐκεῖ ἢ φθρα-
 γμόμενον, ἀνέβλεψεν ἐκκαεῖς ὑπὸ τῇ ἡλιακῇς ἀκ-
 10 τῇν· καὶ διὰ ταχέων ἐπὶ τῷ Οἰνοπίωνα ἑσπυδεν.
 ἀλλὰ τῷ μὲν Ποσειδῶνι, Ηρασιόττυκτον ὑπὸ γῆν
 κτετοκλάσεν οἶκον· Ωρίωνος δὲ Ἡὼς ἐρεχιδεῖσα
 ἤρπασε, καὶ ἐκόμισεν εἰς Δῆλον. ἐποίησεν γὰρ αὐτῷ
 15 Αφροδίτη συναρχῶς ἔρπον, ὅτι Ἀρεὶ σιμωνάδῃ. ὃ δὲ
 Ωρίων, ὥς μὲν ἐνιοὶ λέγουσιν, ἀνῆρέδῃ, δισκαδεῖν
 αὐτῇ πρὸς θαλάμους· ὥς δὲ πνευ, βιαζόμενος
 ὤπιν, μίαν τὴν ὅξ Υφφορέων παρεμβομένων παρ-
 20 δένων, ὑπὸ Ἀρτίμωδος ἐτοξεύθη. Ποσειδῶν ἢ, Ἀμ.
 φιτείτῳ πύλῳ Ωκεανῷ γαμεῖ· καὶ αὐτῷ γίνεται Τείτων
 καὶ Ρόδη, ὡς Ἡλῖος ἔζημε. Πλούτων ἢ, Περσεφόνης
 ἐρεχιδεῖς, Διδὸς σιμωρῶντος, ἤρπασεν αὐτῷ χρύθα.
 Δίμνητρα δὲ, μὲν λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας,
 25 καὶ πᾶσαν πύλῳ γλῶσσην ζῆσθαι φειθή· μαθῆσαι ἢ παρ
 ἐρμυλέων, ὅτι Πλούτων αὐτῷ ἤρπασεν, ὀρμιζομένην
 δουίς, ἀπέλιπεν ἕρπον· εἰρεδεῖσα ἢ γυναικί, ἦκεν
 εἰς Ελευσίνα· καὶ φρεῖτον μὲν ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐκείνης
 κληδεῖσαν Ἀγάσεν ἐκάδισι πέτραι παρὰ τὸ Καλλί-
 30 ρεον φρεῖα καλέμενον· ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλ-
 θῆσα τὴν βασιλεύοντα τότε Ελευσινίων, ἔπειτα ἔσων

Inde ad Celeum iam tum Eleusiniorum Regem profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, Anus quadam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus laceffuit: eaque ratione risum illi excussit: qua de re in Thesmophoriis, mulieribus scommatum licentiam enatam fuisse memorant. Celeo tum ex Metanira coninge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem cum immortalē facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quicquid in illo mortalitatis inerat, adimebat. Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adolefcebat: mater, quid nam Dea faceret, observat, cumq; igne cooperitum deprehendisset filiolum, exclamavit; Quo circa puer ab igne fuit absumptus, seque ipsam Dea agnoscendam dedit; ac Triptolemo Metanira natorum maximo currum ab alatis trakendum draconibus comparat, triticumq; concessit, quod, per aërem vectus, universoterrarum orbi serendum condonaret. Atqui Panyasis Triptolemum Eleusinis filium facit: ad eum enim Cererem pervenisse refert; Pherecydes autem ipsum Oceano & Terra natum esse ait. Inter hæc Iupiter Plutoni, ut Proserpinam remitteret, imperavit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, Punici mali granum dedit illi comedendum. Hæc autem, cum quid manderet, minimè prauideret, id ipsum confecit. Ceres Ascalapho, Acherontis & Gorgyra filio, quod falsum in eam testimonium dixisset, graue superimposuit saxum apud Inferos. Sic demum Proserpina tertiam singulorum annorum partem cum Platone manere compellitur, Quod superest illi cum superis degendum fuit. Hæc itaque sunt quæ de Cerere traduntur, Ops adhæc

- γυναικῶν, καὶ λεγουσὶν τούτων παρ' αὐταῖς καθίζε-
 ας; ἡραία τις ἰάμβη, σκώψαζα τὴν θεόν; ἐπι-
 ηοι μαιδιάσαι· διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεομοφορίοις τὰς
 γυναικὰς σκώπτειν λέγουσιν. ὄντος δ' τῷ Κελεῦ γυν-
 5 αικὴ Μεταναίειρα παιδί, τὸτο ἔδρεψεν ἡ Δημήτηρ
 παρ' Ἀλαβύσσα· βυλομένη δ' αὐτὸ ἀδανάτοιο ποιῆ-
 σαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατέδει το βρέφ'· καὶ
 πευίηρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτῷ· καθ' ἡμέραν δ'
 παρ' Ἀδύζωσ' αὐξανόμενε τ' Διῖφωνίθ'· τὸτο γὰρ ἡ
 10 ὄνομα τῷ παιδί, ἐπιτόμοισιν Μεταναίειρα τί' παρ' ἄξει
 θεῶ. καὶ καταλαβέσσα εἰς πῦρ ἐγκαχυμμένον, αὐ-
 κέβησε· διόφρ' τὸ μὲν βρέφ' ὑπὸ τῆς πυρὸς ἀνη-
 λώθη, ἡ θεὰ δὲ αὐτὴν ἐξέφρνε. Τειρπολέμω δ'
 τῷ παρ' εὐβυτέρω τ' Μεταναίειρας παιδῶν, δίδρεν κα-
 15 τασκάδασσα πῆλυων δρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν,
 ὃ τὴν ὄλλω οἰκεμένῳ δὲ ἔρανε αἰρόμεν' κατέ-
 σπειρε. Πανύασις δ'· Τειρπολέμων ἑλδῶσινθ' λέ-
 γει. φησὶ γὰρ Διμήτηρ πρὸς αὐτὸν ἔλθειν· φερε-
 κύδιος δ' φησὶν αὐτὸν ὑὸν Ωκεανῷ καὶ Γῆς. Δίδος δὲ
 20 Πλέτωνι τὴν Κόρινθον ἀναπύμψαι καλεῦσαιθ'· ἡ
 Πλέτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῷ μητεὶ
 καταμείνη, ῥοιᾷ ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον· ἡ δὲ,
 εἰ περὶ δειμένη τὸ συμμασώμενον, κατὰ μάλα σεν αὐ-
 τὸν. καταρπυρήσαιθ' δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφω τῷ
 25 Ἀχέρονίθ', καὶ Γοργύρας· τούτω μὲν Δημήτηρ ἐν
 ἄδῃ βαρεῖαν ἐπέθηκε πύτραν. Περσεφόνη δὲ, καθ'
 ἔχαστον ἐνιαυτὸν, τὸ μὲν τρίτον, καὶ Πλέτωνθ'
 ἡμισυ καὶ μίαν μένειν· τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τοῖς θεοῖς.
 καὶ μὲν οὕτως Διμήτης ταῦτα λέγεται· Γῆ δὲ,
 30 καὶ Τιταφῶν ἀγαπητοῦσα, ἡμῶν Γίγαντας ἐξ

Titanibus irata, Gigantes è Cælo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam inuictissimos procreauit: qui terribili planè vultu, ac promisso è capite capillo, & proluxa è mento barba, præditi esse videbantur, & anguineos pedes habuisse produntur. Sunt, qui in Phlegrais campis, alij verò ad Pellenen eos habitasse ferunt. In cætum saxa atq; accensas arbores iaculabantur: in quibus Porphyrionem & Halcyonem omnium facile principes fuisse legimus. Qui ea, in qua natus esset, terra, dimicans, erat immortalis. Hic etiam Solis boues ex Erythia abegisse dicitur. Caterum inter Deos rumor erat, Gigantum posse occidinem inem: verum si mortalium quispiam in societatem arcessatur, eos interituros esse. Quod cum Terra præsensisset, ne mortalis cuiuspiam viribus Gigantes occiderent, remedium queritabat. Tum Iupiter Aurora, Luna, ac Soli, ne proderent, imperauit. Ipse itaque medicamentum ne Terra comperiret, anteuertens præcidit. Siquidem ad se consilio Palladis Herculem socium arcessiuit. Qui primus omnium Halcyonem sagitta confossum interemit: Hic autem longe plus quàm antea, virium resumebat à Terra, donec Minerva submonente ipsum extra Pellenen urbem abstraxit: atq; ita mortuus est. Porphyrion autem in Herculem & Iunonem pugnantem impetum facit. Cui tum Iupiter Iunonis desiderium iniecit: quæ, cum sibi peplum discindi, ac vim parari videret, opem aduocat. Tum Gigas ab Ioue fulminatus, & ab Hercule sagittis transfixus, occubuit. Inter ceteros Apollo lauum Ephialte oculum, dextrum Hercules, sagittarum ictu effodauit; Eurytum verò querno telo peremit. Clytium ab Hecate, seu potius à Volcano, candenti ferro occisum fuisse scribunt. Minerva Encelado

- Οὐρανοῦ, μέλει μιν' σωμαίων αὐτοβλήτοις,
 δυνάμει δὲ ἀκαταγώνιστος· οἱ φοβεροὶ μὲν πάντες
 ὄφεισι κατεσθίοντο, καδόμενοι βαδίζοντες ἐν κήρυκι κα-
 φαλῆς καὶ γυνείων· εἶχον δὲ τὰς βλάστες φολίδας
 5 δρακόντων· ἐγύοντο δὲ, ὡς μὲν πτερεὶς λέρουσι,
 ἐν φλέγμασι· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν Πελλίῳ· ἠκούοντες
 δὲ εἰς σύραγους πίπτας, καὶ δρυὲς ἡμμένας. διεφερέ-
 δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Αλκυονίδας, ὅς δὴ καὶ
 ἀθάνατοι ὡς, ἐν ἧτις ἐγυήθη γῆ μαχόμενοι.
 10 οὗτοι δὲ καὶ τὰς Ἡλίου βλάστας ἐξ Ερυθρίας ἤλασαν.
 τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ὡς, ὑπὸ θεῶν μὴ μὴδενα
 ἔξ γυναικῶν ἀπολέσθαι δυνάσθαι· συμμαχουῦντες
 δὲ θεοῦ πνέοντες, τελευτήσονται. αἰσθόμενη δὲ Γῆ
 τοῦτο, ἐζήτησε φάρμακον, ἵνα μὴδὲ ὑπὸ θεῶν
 15 δυνηθῶσιν ἀπολέσθαι· Ζεὺς δὲ ἀπειπὴν φαίνειν
 Ἡοῖ τε καὶ Σελλίῳ καὶ Ἡλίῳ, τὸ μὴ φάρμακον
 αὐτοῖς ἔσθαι φθάσας· Ἡρακλῆα δὲ συμμαχῶν δὲ
 Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσασθαι, καὶ κείνη πρῶτον μὲν ἐτό-
 ξευσεν Αλκυονέα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μᾶλλον
 20 ἀνέθάλπειτο· Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθεμένης, ἔξω τῆς Πελ-
 λίδος εἰλκυσεν αὐτόν. καὶ κείνη μὲν οὕτως ἐπι-
 λείπει· Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ καὶ μάχῃ ἐφώρη-
 σεν, καὶ Ἡρα. Ζεὺς δὲ αὐτῷ πόθον Ἡρας ἐπέβαλεν,
 ἥτις καὶ κατάρρηγνυῖται αὐτῷ τοὺς πέλους, καὶ
 25 βιάζεται δ' ἐλόντι, βοηθὸς ἐπεκαλείτο. καὶ Διὸς
 κρανιώσασθαι αὐτόν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτει-
 νε. ἧς δὲ λοιπῶν Απολλῶν μὲν Ερμῆτος τὸν
 ἀριστερόν ἐτόξευσεν ὀφθαλμόν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δε-
 ξίον· Εὐρυτόν δὲ Δυρῶν δρυὸς ἐκτενε· Κλυπὸν
 30 δὲ φασὶν Εὐφῆτι· μᾶλλον δὲ Ἡρακλῆς, βαλὼν κούρην.
 Ἀθηνᾶ δὲ Εὐκαλέσθαι φεύγοντι, Σικελίαν ἐπὶ ῥήματι

fugienti Siciliam insulam iniecit. Pallanti autem pella detracta in pugna, suum sibi corpus contextit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno insectante in Cò tandem pervenit. In hunc Deus insula partem renulsam pro telo coniecit : quæ Nisyrus dicitur. Mercurius Orci galea tectus pugna confecit Hippolytum, * Gratiam Diana, Agrius deinde Parca & Thoönem, anea clava pugnantes contuderunt. Reliquos autem fulmine ðtos Iupiter interfecit ; Sed & Hercules ita pereuntes sagittis confodit. Post igitur debellatos à superis Gigantas Terra longe atrocius indignata Tartaro amiscetur, ac Typhonem duplici natura, humana simul atque ferina, constantem, in Sicilia parit. Hic & corporis vastitate & robore ceteris omnibus quos Terra genuerat, antecellebat. Huic etiam crurum tenus im-mensa humana forma magnitudo erat, ut omnium mortuorum cacumini-bus altior esse videretur : cuius etiam caput sæpenumero astra pertingebat. Sed & eiusdem manuum altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebant. ex his centum draconum capita eminebant. In cruribus maximas viperarum spiras ille continebat : quarum volumina ad verticem ipsum usque protendebantur, eaque vipera ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum. Squalentes autem è capite crines, & mento barba impaxa proluxaque ventilabant. Ignis oculis emicabat. Talis itaque tantusque Typhon candentes in cælum lapides iaculatus, cum sibilo simul atque boatu ferebatur ; Magna etiam ex ipsius ore ignis procella deferuebat. Hunc ubi Di in cælum prospiciunt irrupentem, acti in fugam properare in Ægyptum coeperunt, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese

- πῶ νῆσον. Πάλλαντο^ς δὲ τῶ δρεῖν ὀκτιμοῦ-
 σα, ταύτη κατὰ τῶ μάχῃ τὸ ἴδιον ἐπίσκηπτο σῶ-
 μα. Πολυβῶτης δὲ διὰ τὴ θαλάσσης διαχθεὶς ὑπὸ
 τοῦ Ποσειδῶν^{ος}, ἦκεν εἰς Κῶ· Ποσειδῶν δὲ πῆς
 5 νήσου μέρ^{ος} [διαρρήξας] ἐπὶ ῥίψεν αὐτῷ, τὸ
 λεγόμενον Νίσυρον. Ερμῆς δὲ, τῶ Αἰδ^{ος} κυκλίω
 ἔχον χεῖρ τῶ μάχῃ, Ἰππόλυτον ἀπέκτεινεν· Ἀρ-
 τεμις δὲ * Γεραῖωνα· Μοῖραι δὲ Ἀγχιον καὶ Θόω-
 να χαλκίοις ῥοπάλοις μαχόμενοις. τοὺς δὲ ἄλλοις
 10 κρεαυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διεφθίρε. πάντας δὲ Ηρα-
 κλῆς ἀπολυμένοις ἐτόξασεν. ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ
 θεοὶ τῇ Γιγάντων, τῇ μᾶλλον χαλωθεῖσα, μέ-
 γαυται Ταρτάρῳ, καὶ γυνᾶ Τυφῶνα ἐν Σικελίᾳ,
 κεικωμένῳ ἔχοντα φύσιν, ἀνδρὸς καὶ θείου. οὗ^{τος}
 15 μὲν καὶ μεγάλῃ καὶ δυνάμει πάντων διλωέγαν,
 ὅσους ἐθήνησεν τῇ· ὡς δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄχρη
 μηρῶν ἀπτετον μέγερ^{ος} ἀφρόμορφον, ὥς ἐ ὑπερ-
 ἔχιν μὲν πάντων τῇ δρεῖν· ἡ δὲ κεφαλὴ, πολ-
 λάκις τῇ ἄστρον ἔλασε· χεῖρας δὲ εἶχε, τῶ μὲν,
 20 ὅπῃ τῶ ἐπείραν ἐκτεινομένῳ· τῶ δὲ, ὅπῃ τὰς
 ἀστρολάς· ἐκ τούτων δὲ ἐξείχον ἑατὸν κεφαλὰς
 δρακάντων· τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν, ἀσείρας εἶχον ὑπὸ
 μεγάλῃς ἐχθρῶν· ἂν ὅλκοι πρὸς αὐτῷ ἐκτεινό-
 μενοι κορυφῶν, σπειγμὸν πολὺν ἐξέεισαν. καὶ δὲ
 25 αὐτῷ τὸ σῶμα κατεπείρωτο, αὐχμηρὰ δὲ ἐν κε-
 φαλῇ καὶ γυνείων σείχας ἐξηνεμοῦτο· πῦρ δὲ
 ἐδέχθη τοῖς ὀμμασι. τοιοῦτο^ς ἂν ὁ Τυφῶν καὶ
 τηλικούτο^ς, ἡμένας βάλλον πύρας ἐπ' αὐτὸν
 οὐρανὸν, μετὰ σπειγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο·
 30 πολλὴ δὲ ἐκ τῆ σώματος πυρὸς ἐξέβρασε ζάλη.
 θεοὶ δ', ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρμώμενον,
 εἰς Αἴγυπτον φυγάδας ἐφείροντο, καὶ διακόμενοι

quisque transmutabant. Iupiter autem procul à se Typhonem conspiciens, fulmine percussit: ubi verò cominus fuit, adamantina illum falce deterruit: ac fugientem ad Casum usque extrema Syria montem persecutus est: ibique cum saucium esse cognovisset, manus contulit. Typho autem spirarum volumine circumplexum Iovem detinuit, eique harpe adempta pedum manuumque nervos diffecit, impositumque humeris in Ciliciam usque transuexit: quo cum pervenisset, intra Corycium antrum deposuit, similemque ad modum nervos praecisos in urfi pelle occurratos ibidem collocavit, ac Delphyne serpentem, (sensifera hac erat puella) veluti custodem apposuit. Interim verò Mercurius & Aegipan nervos suffurati, clanculum Iovi rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus, alatos equos currui repente iungit, eumque actutum conscendit, ac Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo est persecutus, quò à Ione actum Parca deceperunt. Nam, cum ipsi in animum induxissent, se valentiorum fore, matura ac mitia poma gustavit. Proinde cum Ione rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnaque ad Haemum commissa, solidos montes iaculatus est. Hi verò contra nova fulminum vi destruebantur, multumque in ipso monte sanguinis exundavit: à quo Haemi nomen factum fuisse ferunt. Quique cum per Siculam mare fugere inciperet, Iupiter & Aetnam Sicilia montem supereminxit: Hic mira vastitatis est, à quo in hunc usque tempestatem ob frequentem fulminum iactum, ignium in eo fieri spiramenta ferunt. De his autem haec haecenus à nobis dicta sunt: Invenit verò Prometheus formatus ex aqua & terra hominibus, etiam Iove ignem in ferula fatatus dedit.

τὰς ἰδέας μετέβαλον εἰς ζῶα. Ζῶς δὲ πύρρῳ με-
 ὄντα Τυφῶνα ἔβαλε κεραυνῷς· πλησίον δὲ χυ-
 μένον, ἀδαμαντίνης χαπέπησεν ἀρπυίαι, καὶ φάγον-
 τα ἄχρι τοῦ Κασίου ὄρους, σινεδίωξε· τὸτο δὲ
 5 ὑπέρεκται Συρίας. καὶ οὖν αὐτὸν κατατετρα-
 μένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας σινέβαλε. Τυφὼν δὲ, πῶς
 ἀπείραται περιπεχθεὶς, κατίσχευεν αὐτόν· καὶ τὴν ἀρ-
 πυίαν ἀπειλούμενος, τὰ τε τῆς χεῖρός τε καὶ τοῦ πο-
 δῶν διέτεμε κεῖρα, ἀράμμενος δὲ ἐπὶ τῆς ὤμων,
 10 διακόμωσεν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν·
 καὶ παρελθὼν, εἰς τὸ Κωρύκιον ἀντήρ κατέθετο.
 ὁμοίως ὅς τις τὰ νεῦρα κρύψας ἀρκτοῦ δορὰ, καὶ θε-
 πέθετο, καὶ κατέστησε Δελφύνῳ δράκοντα· (ἡμί-
 θης ὅς τις αὐτῇ ἡ κόρη) Ἑρμῆς ὅς τις καὶ Αἰγύπτου, ἐκ-
 15 κλέψαντες τὰ νεῦρα, ἤρμωσαν τῷ Διὶ λαδόντες. Ζῶς
 δὲ, ὅς τις ἰδὼν ἀνακομισάμενος ἰσχυρῶς, ἐξ αἰφνης ἐξ
 οὐρανοῦ ἐπὶ πτερυγίων ὀχουάμενος ἵππων ἀρματι-
 βάλλον κεραυνῷς, ἐπὶ ὅρῳ ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ
 λεγόμενον Νύσαν· ὅπου Μοῖραι αὐτὸν διαχθέντα
 20 ἠπάτησαν. πρῶτος γὰρ ὅτι ῥωδήσεται μάλλον, ἐγεί-
 σατο τῆς ἐφημέρων καρτῶν· διόσφρ ἐπιδιωκόμενος
 αὐτῶν, ἤκεν εἰς Θράκην. καὶ μαχόμενος περὶ τῆς
 Αἴμων, ὅλα ἔβαλεν ὄρη. τούτων ὅς τις αὐτὸν ὑπὸ
 τῷ κεραυνῷ πάλιν ἀθεμενων, πολὺ ἐπὶ τῷ ὄρει
 25 ἐξέκλυσεν αἷμα· καὶ φασιν ἐκ τούτου τὸ ὄρος κλη-
 θῆναι Αἴμων. φάγον ὅς τις ὀρμηθέντος αὐτοῦ διὰ τῆς
 Σικελικῆς θαλάσσης, Ζῶς ἐπύρριψεν Αἰγύπτῳ ὄρῳ
 ἐν Σικελίᾳ· τὸτο δὲ ὑπερμέγας ὄντι· ἐξ αὐτοῦ μέ-
 30 χρι δεῦρο φασὶν ὑπὸ τῆς βληθέντων κεραυνῶν γί-
 νεσθαι πύρες ἀκαφυσήματα· ἀλλὰ καὶ μὴ τού-
 των, μέγα τὸ δεῦρο, ἡμῖν λελεχθῆαι. Περσηίδης
 δὲ, ἐξ ὑδατος καὶ γῆς ἀνδράπαις πλάσας, ἐδύκατο

Quod ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Cauca-
sum religandam affigendumq; dedit. Scythia mons est
Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum
annorum curriculo religatus permansit; Ad quem A-
quila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem
succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furum hanc
pœnam Promethœum dedisse memorant, donec Hercu-
tes eum vinculis liberauit: quemadmodum in rebus ab
Hercule gestis demonstrabimus. Ceterum Deucalion
Promethœi filius fuit. Hic imperio tenens ea loca quæ
ad Phthiam sunt, Pyrrham filiam Epimethœi & Pan-
dore, quam mulierem omnium primam Di finxerunt,
uxorem duxit. Post, ubi prolem anciam tollendam Iu-
piter censuit, Deucalion Promethœi consilio fabrefacta
è lignis arca, in eam quo ad vitam transigendam rebus
necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox
Iupiter largè effusus de cœlo imbribus, maximam Græ-
ciæ partem cooperuit: ut, quicquid in ea mortalium
foret, interierit, præter admodum paucos, qui in altissi-
mos circa montes confugerant. Tum verò Thessalicos
montes aquarum diluuij immunes fuisse ferant, nec-
non, quæ sunt Isthmum extra & Peloponnesum loca, un-
darum vi omnia contecta fuerunt; quo tempore Deuca-
lion nouem dies, totidemque noctes pelago circumlatus,
Parnassum demum appellit, ibiq; cum imbres desissent;
egressus, Ioui Phyxio, [qui ad eum confugientibus opem
ferre consuevit] sacris operatur. Iupiter interea demis-
so ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo
vellet, iniunxit. Quo factò Deucalion humani generis
reparationem deposcit: inde Iouis monitu sumptos de
Terra lapides trans caput iactauit: tum quos misit
Deucalion, virorum faciem traxerunt: qui verò Pyrrha

αὐτοῖς καὶ πῦρ λάθρα Διὸς, ἐν νυφθῆκε κρυφίαι.
 ὡς δὲ ᾔδειτο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡρακλῆα τῷ Κωνυκῇ
 σὺν ὄρει τὸ σῶμα αὐτῷ προσηλῶσαι· τῆτο δὲ Σκυ-
 5 διχὸν ὄρεθ' ὤειν. ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Περ-
 μηιδῆς, πολλῶν ἐστὶ ἀνθρώπων ἐδέδετο· καὶ ἐκεί-
 νον δὲ ἡμέραν αἰτὸς ἐρηπιάμευθ', αὐτῷ τοὺς λο-
 10 γοὺς ἐκέμειο ἥβ' ἡπάτων αὐξανομένων διὰ νυκτίος·
 καὶ Περμηθεὺς μὲν πυρὸς καταπνίγθ' δίκην ἔπνε-
 τώπην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὡς
 ἐν τοῖς κατ' Ἡρακλῆα δηλώσομεν. Περμηιδῆος δὲ πᾶς
 Δωκελίων ἐγύετο. ὧν βασιλῶν ἥβ' ὡς τὴν
 15 Φιδίαν τόπων, γαμέϊ Πύρρῳ τὴν Ἐπρωιδίως καὶ
 Πανδώρας, ὧν ἔπλασαν θεοὶ πρὸς τὴν γυναικα. ἐπεὶ
 δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑπο-
 20 δειμένον Περμηιδῆος, Δευκελίων τεκτὴν ἄμερος λάρ-
 νακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνδέμενος, εἰς ταύτην μετὰ
 Πύρρῳ ἀέβη. Ζεὺς δ'· πολλὴν ὕετον ἐκ' ἔρανος
 25 χῆας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυθεν·
 ὥστε διαφθαρῶσαι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χω-
 30 εἰς· οἱ σωέφυγον εἰς τὰ πηλοῖον ὑψηλὰ ὄρη. τότε
 δ' καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέση, καὶ τὰ ἐκτὸς
 Ἰωμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχέθη πάντα. Δωκε-
 λίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι, διὰ τῆς θαλάσσης φερό-
 μένος, ἐφ' ἡμέρας ἐννέα, καὶ νύκτας ἴσας, τῷ
 35 Παρνασσῷ προσέχευ, καὶ κατ' ὄμβρον παῦλαν λα-
 βόντων, ἐκβὰς ἔδυσε διὰ Φυξίῳ· Ζεὺς δὲ, πύμ-
 νας Ἑρμῶ πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι δ, τι
 βούλεται· ὁ δὲ, αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ ἡμέδαι·
 καὶ Διὸς εἰπόντ'· ὑπὲρ κεφαλῶν αἰῶν ἔβαλλε
 30 τοὺς λίθους· καὶ οὗς μὲν ἔβαλλεν ὁ Δευκελίων,
 αἰῶρες ἐγύοντο· οὗς δὲ Πύρρῳ, γυναικίς· ὅσων

*iacta transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque
 λαοί, quod est populi, translatione quadam dicti sunt,
 quasi lapidoi. λαός enim lapidem significat. Porro ex
 Deucalione ac Pyrrha nati sunt, Hellen, ante alios,
 quem ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt: inde Amphi-
 etyon, qui cum Cranao Attica imperavit. Huic insuper
 Protogechē filia fuit: ex qua & Ione Aethlius procrea-
 tur. Ex Hellene verò & Orseide nymp̄ha, Dorus, Xu-
 thus & Aëolus. Is quidem de se Hellenas, qui postea
 Græci vocati sunt, nominavit: filijs & hic loca parti-
 tus est. Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Creusa Ere-
 chthei filia, Achæum genuit & Ionem, à quibus Achi-
 vi & Iones nuncupantur. Dorus autem, quæ trans Pe-
 loponnesum est, terram nactus, incolas suo de nomine
 Dorianſes appellavit. Aëolus verò locis quæ circa Theſ-
 ſaliam sunt imperans, populis Aëolensibus nomen im-
 posuit. Qui ducta Enarete Deimachi filia, septem ex
 ea filios procreavit, Critheum, Sisyphum, Ashaman-
 tem, Salmonem, Deionem, Magnetem, & Perierem.
 Sed & filias quinque, Canachen, Halcyonen, Pisidicen,
 Calycē, ac Perimēdon. Ex Acheloo verò & Perime-
 de, Hippodamas & Orestes. Ex Pisidice & Myrmido-
 ne Antiphus & Aëton nati sunt. Caterum Halcyonen
 Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob
 superbiam extincti fuerunt. Ille enim coniugem suam
 Iuhonem: hac verò virum suum Iovem esse dicebat.
 Vtrunque Iupiter in aucis, illam in halcyonem,
 hunc in mergum mutavit. Atqui Canache & Ne-
 ptunus Opleum, Neream, Epopem, Aloeumq; &
 Triopem genuerunt. Sed Aloeus Iphimēdiam Trio-
 pis filiam, quæ Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea
 continenter ad mare se conferens, & haustos manibus*

καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὀνομάδουσιν ἐπὶ τοῖς Λαῶσι
 λίθῳ. γίνονται δὲ ἐν Πύρραις Δάκρυα καὶ πῦρ,
 ἔλλω μὲν πρῶτον. ὃν ἐκ Διὸς [ἔντοι] γαρυ-
 νῆδαι λέγουσι. [δάκρυον δ'] ἀμφικύων ὁ μέ-
 5 τα Κροναῖ βασιλεύσας τῆς Ἀθηνῆς. θυγάτηρ δὲ
 Πρωτογένεια. ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Αἰδολίος. ἔλλωσι
 ὃ καὶ νύμφης Οροπίδος, Δῶρον, Ζεῦθον, Αἰ-
 10 λον. αὐτὸς μὲν ἐν ἀφ' αὐτῶ, τοῖς καλυμένοις
 Γραικοῖς, πρῶτον ἔλλωσι. τοῖς ὃ πῦρ ἐμί-
 15 σαι ἔχουσιν. καὶ Ζεῦθον μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόν-
 νησον, ἐκ Κροναῖ τῆς Εὐρεχθίδος Αἰχλὸν ἐγέννησε,
 καὶ Ἰωνα. ἀφ' οὗ Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλεῖνται. Δῶ-
 20 ρον δ', ὃ πῦρ καὶ τὴν Πελοπόννησον λαβὼν, τοῖς
 κατοικοῖς ἀφ' ἐαυτοῦ, Δωριεὺς ἐκάλεσαν. Αἰόλος δ',
 25 βασιλεύων τῆς τοῦ Θεσσαλίας πόλεως, τοῖς
 ἐνοικοῦντας Αἰολεὺς πρῶτον ἔλλωσι. καὶ γῆρας Εὐα-
 ρότῳ τῷ Διημάχῳ, πῦρ μὲν ἐγέννησεν ἔφη,
 Κελίδα, Σίσυφον, Ἀδάμαντα, Σαλμωνίδα, Δη-
 30 ῖονα, Μάγνητα, Περιήριον. θυγατέρας δὲ πάντας,
 35 Καράχην, Αἰκλόνην, Πεισιδίχην, Καλύνην, Πε-
 ρειμήδην. Πειριμήδης μὲν οὐκ καὶ Αἰχλῶν, Ἰφί-
 ποδάμας καὶ Ορέστη. Πεισιδίχης δ' καὶ Μυρμιδόνος,
 Ἀντίφορος καὶ Αἰκλῶν. Αἰκλὸν δ', Κῆρυξ ἐγέννησεν
 Εὐσφόρου πῦρ. οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο
 40 το. ὁ μὲν γὰρ, τῷ γυναικὶ ἔλεγον ἦσαν. ἡ δὲ,
 τὴν αἰδομένη Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοῖς ἀπορνήσας. καὶ
 45 ὃ μὲν, Αἰκλόνην ἐποίησε, τὴν δὲ, Κῆρυκα. Κα-
 ράχῃ δ' ἐποίησεν ἐκ Προφύωντος Οπλῆα καὶ Νηρέα,
 καὶ Εὐπεία, καὶ Αἰκλῶν, καὶ Τείων. Αἰκλῶν μὲν
 50 ἐν ἐγχείρῳ ἱερμίδαν ὃ Τείων. ἡ τις Προφύ-
 55 νος ἡρώδης, καὶ συνεχῶς φοιτῶσα ἐπὶ τῷ δα-
 λματιν, γαστὴν ἀντιμένη τὰ αἰσχροτάτα πῶς πόλ-

Pleuro ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agenorem procreat, & filias Steropen, Stratoniceque & filium Leophontem. Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicaesten & Protogeneam suscepit, ex qua & Maronascitur Oxylus, Agenor Pleuronis filius, Epicaesten Calydone natam coniugem dedit, de qua Parthaonem & Demonice genuit: qua ex Marte, Euenum, Molum, Pylum, Thestiumq; conceptos peperit. Euenus genuit Marpessam, quam cum Apollo sibi collocari in matrimonium queritaret, Idas Aphareis filius excepto à Neptuneo curru pennato rapuit: illum inde e curru insequens Euenus ad amnem Lycormam venit, neque assequendi voti campos factus equos iugulauit, seque ipsum dainceps in fluvium precipitem dedit: eiq; Eueno nomen inditum fuit. At Ida Messenen proficiscenti obviam factus Apollo virginem aufert. qui cum inter se de puella matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirempta, virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hac veritate se anum factam Apollo desereret, Idas sibi virum esse maluit. Thestius verò ex Eurythemide Cleobæa filia, fœminei sexus quidem, Althæam & Hypermenestram sustulit: maris autem, Iphiclum, Euippum, Plexippum Eurypylumq; creauit. Parthaonis verò & Eurytes Hippodamantis, filij fue- OEnen, Agrius, Alcatheus, Melas, & Lencopæus: filia Steropa, de qua & Achelœo Sirenas ortas esse dicunt. Sed OEnem Calydone imperans vitis plantam à Dionysæ primus accepit, ac ducta uxore Althæa Thestij filia Toxerum gignit, quam ipso, quòd fossam transilerit, interfecit: & post hanc, Thyreum & Clymonum, filiam quoq; Georgen, qua nupsit Andræmoniac Deiamæam, quam nonnulli Althæam ipsam ex Dionysæo ge-

- δα ἐγέννησιν Ἀγλῶσα· θυγατέρας δ' , Στεροπὴν
 καὶ Στρατονίκην καὶ Λεοφόντην. Καλυδῶνθ' δὲ
 καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθᾶονθ' , Ἐπικῆσιν [κ'] Πρω-
 τομήεια· ἐξ ἧς καὶ Ἀρεος, Οἰζύλος. Ἀγηνωρ δ' ὁ
 5 Πάδρωνος, γήμας Ἐπικῆσιν τῷ Καλυδῶντος, ἐχού-
 νησι Παρδάονα καὶ Δημονίκην· ἧς κ' Ἄρεος, Εὐή-
 νος, Μῶλος, Πύλος, Θέσιος. Εὐήνος μὲν οὖν ἐχού-
 νησι Μάρπτοσαν. ἦν Ἀπόλλωνος μνησδομένου, Ἰθάς
 ὁ Ἀφαρέως ἦρπυσε, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἄρμα
 10 ὑπόπτερον· διώκων δ' Εὐήνος ἐφ' ἄρματος, ἐπὶ τὸν
 Λυκέρμαν ἦλθε ποταμὸν· καταλάβειν δ' οὐ δύνα-
 μένος, τοῖς μὲν ἵπποις ἀπέσφαξεν· ἑαυτὸν δ'
 εἰς τὸ ποταμὸν ἔβαλε· κ' καλεῖται Εὐήνος ὁ πο-
 ταμὸς παρ' ἐκείνου. Ἰθάς δ' εἰς Μεσσηνίῳ πῶρ-
 15 γίνεται, κ' αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων πετυχὼν, ἀφαιρείται
 τῷ κόρῳ. μαχομένων δ' αὐτῶν περὶ τῆς
 παιδὸς γάμων, Ζεὺς δ' αὖτε διαλύσας, ἐπέτελλεν αὐτῇ
 τῇ παρθένῳ ἐλέσθαι ὁποτέρῳ βούλεται συνοικεῖν.
 ἡ δ' εἰς δαίτῃα ὡς αὐτὴν γηρῶσαν αὐτῷ Ἀπόλλων
 20 καταλίπει, τὸν Ἰθάν εἶλετο ἄνδρα. Θεσίῳ δ' ἐξ
 Εὐρυθέμιδος τ' Κλεοβοίας, ἐγένοντο θυγατέρες μὲν,
 Ἀλδαία, Ὑπερμνήστρα· ἄρρενες δὲ, Ἴφικλος, Εὐῖπ-
 πος, Πλήξιππος, Εὐρύπυλος. Παρδάονος δ' κ' ἡ
 Εὐρύτης Ἱπποδάμαντος, ἐγένοντο παῖδες, Οἶνός,
 25 Ἀχιός, Ἀλκίθοος, Μέλας, Λευκώπειος· θυγατὴρ
 δὲ, Στεροπὴ· ἐξ ἧς κ' Ἀχιλῆου, Σειρήνας γυνεῖαι
 λέγουσιν. Οἶνεὺς δ' εἰς βασιλεύων Καλυδῶνος, παρὰ
 Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου πρῶτος ἔλαβε. γήμας δ' ὁ
 Ἀλδαίαν τῷ Θεσίῳ, φονῆα Τόξέα· ὃν αὐτὸς ἐπαινεῖν
 30 ὑπερβόησεν τὸν πάρος· κ' παρὰ τῷ τῶν, Θυρέα κ'
 Κλύμενον, κ' θυγατέρα Γόργην, τῷ Ἀνδραίμωνι ἐξημεν·
 κ' Ἀπιδάναρ, τῷ Ἀλδαίῳ λέγουσιν ἐκ Διονύσου

nuisse ferunt. Hac autem aurigandi perita rem bellicam exercebat : de cuius matrimonio Hercules cum Acheloo dimicavit. Sed Althea ex OEneco Meleagrum conceptum peperit : quem Marte satum quidam fuisse tradunt : ad quem iam septem dies natum, ipsas advenisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleager extinguetur, cum stipex in foco accensus perustus fuerit; Quod ubi mater audivit, stipitem, ex igne sublatum, intra arcam asseruandi causa condidit. Porro Meleager cum natura esset invulnerabilis ac fortis, hunc in modum occubuisse dicitur. Cum annua in agro fruges rediissent, earum primitias OEnecus diis omnibus, una tantum Dianæ per obliuionem prætermissa, consecrauit. Quocirca irata dea aprum immisit, & magnitudine & robore insignem, qui terram coli, ac in ea sata fieri minime sinebat, pecoraq; omnia, & obuium quemq; tollebat è medio. In hunc itaque aprum, valentissimum quemque conuocauit, eique, qui feram tam immanem occidisset, pellem pulcherrimi facinoris præmium se daturum pollicetur. Qui autem ad apri uenationem conuenerunt, hi fuere; Meleager OEneci, Dryas Martis, hi Calydonij sunt: Idas & Lynceus Apharei, Messenij: Castor ac Pollux fratres, Iouis & Leda filij, Lacedæmonij: Theseus Aegæi Atheniensis: Admetus Pheretis, domo Pheris: Anceus Cepheusque Lycurgi, ex Arcadia: Iason Aësonis ab Iolco: Iphicles Amphitryonis, Thebanus: Pirithous Ixionis, Larissæus: Peleus Aëaci, à Phthia: Telamon Aëaci, Salaminus: Eurytion Actoris, Phthius: Atalanta Scæonei ab Arcadia: Amphiaræus Oicliæ, Arginus: Quibus cum & Thestij filij fuerunt Hos OEnecus naucem dies, ubi conuenerunt, hospitio

ἤγονῃσαι· αὐτὴ δ' ἠνίοχε [καὶ τὰ] χεῖρ' ἔπλεμον
 ἦσκει· καὶ περὶ τῇ γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς πρὸς Ἀγα-
 λῶν ἐπαλαύσεν· ἐγμύνησε δ' Ἀλθαΐα παῖδας ἐξ Οἰνέως
 Μελέαρχον· ὃν ἐξ Ἀρεῖ γεμυῖναι φασί· τούτου δ'
 5 ὄντος ἡμερῶν ἐπ' αἶ, ὠδ' ἀγρυμμένας τὰς Μοίρας, φασί
 δὲ εἰπεῖν, Τότε τελευτήσῃ Μελέαρχος ὅταν ὁ κρο-
 μένῃ ἐπὶ δ' ἐχάρας δαλὸς κατακτῇ· τὸ ἀκέσασα,
 τὴν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαΐα καὶ κατέδετο εἰς λαγύνακα.
 Μελέαρχος δὲ, αὐτῆς ἄτρωτος καὶ ἡμῶν ἡμύ-
 10 μένῃ, τὸνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Ἐπαισίων κερ-
 πῶν ἐν τῇ χώρᾳ θυομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνέως
 θεοῖς πᾶσι θυῶν, μόνῃς Ἀρτέμιδος ἐξελάδετο· μὴνί-
 σασα δὲ ἡ θεὸς, χάσασθ' ἐφῆκεν ἕξοχον μεγέθ' τε
 καὶ ῥώμῃ, ὃς πῶν τε γλῶσσαν ἀπορρῶν ἐπίθῃ, καὶ τὰ
 15 βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας διέφθειρεν. ἐπὶ
 τοῦτον τὸν χάσασθ', τοὺς αἰεῖσους ἐκ τῆς Ἑλλάδος
 πάντας ἐχάλεσε, καὶ τῷ κτεῖναντι τὸν θῆρα, πῶν
 θύρας δώσθ' ἀρίστειον ἐπηγγείλατο. οἱ δὲ συνελ-
 δόντες ἐπὶ πῶν τῷ χάσασθ' ἄνθρωπον, ἦσαν οἵδε· Με-
 20 λέαρχος Οἰνέως· Δρύας Ἀρεῖ· ἐκ Καλυδῶνος
 οὗτοι· Ἰῶας καὶ Λυγκεύς Αἰακῆος, ἐκ Μεσσηνίας·
 Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, Διὸς καὶ Ληΐδας, ἐκ Λα-
 κεδαιμόνων· Θησῆς Αἰγέως, ἐξ Ἀθηνῶν· Ἀδμη-
 τος Φέρετος, ἐκ Φεραίῶν· Ἀγχιμένης καὶ Κηφῆς,
 25 Λυκούργου, ἐξ Ἀρχαδίας· Ἰάσων Αἰΐωνος, ἐξ Ἰωλ-
 κοῦ· Ἰφικλῆς Ἀμφιτρύωνος, ἐκ Θηβῶν· Περει-
 δους Ἰξίονος, ἐκ Λαρίων· Πηλεὺς Αἰακῆος, ἐκ
 Φθίας· Τελαμὼν Αἰακῆος, ἐκ Σαλαμῖνος· Εὐρυ-
 πύων Ἄκτορος, ἐκ Φθίας· Ἀταλάντη Σχοινέως, ἐξ
 30 Ἀρχαδίας· Ἀμφιάρεος Οἰκλέους, ἐξ Ἄργους· μετὰ
 τούτων· καὶ οἱ θεοὶ παῖδες, συνελδόντας δὲ αὐ-
 τοὺς, Οἰνέως ἐπὶ ἐνέα ἡμέρας ἐξέειπεν· τῇ δεκάτῃ

exceptit: decimo autem post die Cepheum Ancaumque, ac nonnullos alios venatum ire cum femina indignum facinus esse reputanteis, Meleager Cleopatra, qua Ida & Marpessa filia erat, maritus, quod ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat, illos cum ipsa simul in venationem exire compulit. Deinde verò cum clarissimi illi venatores aprum ipsum circumstisissent, Hyleus atque Ancaus à bellua crudeliter vulnerati interierunt. Sed Peleus Eurytionem nolens iaculo confodit. & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit: post illam verò Amphiaræus aprum in oculo vulneravit: inde Meleager transosso latere belluam interfecit. Mox detractam pellem Atalanta muneri dedit. Tum Thesty filij, quod viris presentibus femina premia concedantur, indignum putantes, pellem Atalanta donatam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obuenire, si Meleager eam capere nolit, affirmabant. Quamobrem irarum plenus Meleager, Thesty filios obruncavit, ac pellem Atalanta restituit. Interea verò Althea mœrore confecta de fratrum cade, stipitem rursus accendit, quo facto Meleager extemplo contabuit. Sunt autem, qui Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant: Sed cum Thesty filij de fera ita contenderent, quod primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus & Calydonijs bellum conflatum esse. Inde in medium progressus Meleager, nonnullos etiam è Thesty filiis occidit. Tum Altheam filium execratam fuisse aiunt, eum verò ob conceptam iram domi mansitasse. Dehinc hostibus ad mœnia proximè accedentibus, & ciuibz ipsum suppliciter, ut patria laboranti opem ferret, orantibus, agre ab uxore persuasum tandem domo exisse memorant: atque ubi reliquos Thesty filios occidit, pugnando in humanis

δὲ, Κηφίας καὶ Ἀλκμαίου καὶ πινὼν ἄλλων ἀπαξιούν-
 των μετὰ γυναικὸς ὅπῃ δὴραν ἐξίέναι. Μελέα-
 ρος, ἔχων γυναῖκα Κλεοπάτρεα, ἣ Ἰδου καὶ Μαρ-
 πίας θυγατέρα, βεβέβηκεν δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης
 5 τέκνον ποιήσασα, σιωπῶντες αὐτοὺς ὅπῃ τῷ
 δὴραν μετὰ ταύτης ἐξίέναι. φειδάντων δὲ αὐτῶν
 τὸν χάσεν, ὧς μὲν καὶ Ἀγκῆος ὑπὸ τῷ δὴ-
 ρῷ διαφθόρησαν. Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κα-
 τηκόντο. τὸν δὲ χάσεν περὶ μὲν Ἀταλάντη
 20 εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσεν. δεύτερος δὲ Ἀμφιάρεος
 εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Μελέαρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κα-
 νεῶνα πύξας, ἀπέκτεινε. καὶ λαβὼν τὸ δέρας, ἔδωκε
 καὶ Ἀταλάντῃ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες ἀδελφοὶ, εἰ
 παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριεῖα λήφεται, τὸ δὲ-
 15 ρας αὐτῇ ἀφείλοντο. καὶ γῆρας αὐτοῖς προσέειπεν λε-
 γοντες, εἰ Μελέαρος λαμβάνῃ μὴ παραιεῖτο.
 ὀργισθεὶς δὲ Μελέαρος, τοὺς μὲν Θεσίου παῖδας
 ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλ-
 δαία δὲ, λυπηθεῖσα ὅπῃ τῇ ἑστῇ ἀδελφῶν ἀπωλεία,
 20 τὸν θαλὸν ἦψεν. καὶ ὁ Μελέαρος ἐξαίφνης ἀπὸ τοῦ
 νεκροῦ ἐφάνη. οἱ δὲ φασὶν οὐχὶ εὐτὼ Μελέαρον τελευτῆσαι.
 ἀμφισβητούτων δὲ τῆς δήρας [φασὶ] ἣν Θεσίου
 παίδων, ὡς Ἰφίκλου πρῶτου βαλόντος, Κέρησι καὶ
 Καλυδωνίοις πόλεμον ἐσπύσαι. ἐξελθόντος ὃ Με-
 25 λεάρχου, καὶ πινος ἣν Θεσίου παίδων φονεύσαντος,
 Ἀλδαίαν ἀρῶσαται κατ' αὐτῆς. τὸν δὲ ὀργίζομενον
 οἴκοι μένειν. ἦδη δὲ ἣν πολέμιων τοῖς τείχεσι
 περισπάζοντων, καὶ ἣν πολικῶν ἀξιουμένων μεθ'
 30 ἐκτελείας βοηθεῖν, μόλις παιδέντα ὑπὸ τῆς γυναι-
 κὸς ἐξελθεῖν, καὶ τὰς λοιπὰς κλείναντα τῶν
 Θεσίου παίδων, ἀποθνήσκοντες μαχόμενοι μετὰ δὲ τὸν Με-
 λεάρχου θάνατον, Ἀλδαία καὶ Κλεοπάτρεα αὐτὰς

esse defuisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa & Cleopatra sese suspenderunt. Et, quæ mortuum deplo-
 rauerunt mulieres in anes sunt commutata. O Eneus, Al-
 thæa ubi è vita discessit, Peribœam Hipponoi filiam
 duxit uxorem. Is autem, qui Thebaidem conscripsit,
 expugnata, Oleno accepisse hanc in præmiū ait, O Enea.
 Sed Hesiodus, ex Oleno Achaia oppido, defloratam ab
 Hippostrato Amarynces filio, Hipponoum patrem misisse
 ad O Eneum, qui tum procul à Græcia agebat, ut ipsam
 longè aliquò amandaret, precepisse. Sunt quoq; qui re-
 ferant, Hipponoum, cum filiam suam ab O Eneo vitia-
 ram fuisse cognouisset, gravidam ipsam ad hunc able-
 gasse, quæ deinceps O Eneo Tydem peperit. Pisander
 autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, O Eneumque ita
 volente Ione filiam ardentissimè deperisse. Tydeus verò,
 cum iam vir fortissimus euasisset, interfecto, ut quidam
 docent, O Enei fratre Alcathoo, in exilium fuit eiectus,
 Sed is, qui Alcmaeonidem tragediam scripsit, testatur,
 Melanis filios O Eneo insidiantes, nempe Phineum,
 Euryalum, Hypertanum, Antiochen, Eumedem, Sterna-
 pem, Xanthippum, ac Sthenelum: ut verò Pherocydes
 ait, Olenium fratrem ipsum suum Agrio autem ipsi di-
 cam impingente, confugisse ad Argiuos, Adrastumque
 adisse, ductaq; eius filia Deipyle in matrimonium, Dio-
 medem procreasse. Tydeus itaque aduersus Thebas
 cum Adraсто in bellum profectus, à Menalippa vulne-
 ratus occubuit. Sed Agri filij, Thersippus, Onchestus,
 Prothous, Celeuter, Lycopæus, Melanippus, occupatum
 O Enei regnum patri attribuerunt: quin etiam uiuen-
 tem adhuc O Eneum in vincula coniectum flagris ce-
 debant. Deinde verò Diomedes ab Argis regressus cum
 altero clauculum, Agri quidem filios præter Onche-

ἀνέστησαν. αἱ δὲ Ὀδυσσεύσῃ τὸν νεκρὸν γυναικας,
 ἀπώρνεσθαι. Ἀλκίονος δὲ ἀποθανούσης, ἐξημέρῳ
 Οἶνός Πειβοίαν τὴν Ἰπποπόου. πάντῃ δὲ, ὁ
 5 μὲν χάψας τὴν Θηβαίδα, πολεμηθείσης Ὀλέου
 λέγει λαβεῖν Οἶνέα γέρας. Ἡσίοδος δὲ, ἐξ Ὀλέ-
 ου τῆς Ἀχαιας ἐφθαρμένῳ ὑπὸ Ἰπποστράτου τῷ
 Ἀμαρυγκέως, Ἰπποκλῆς τὴν πατέρα πῖναι πρὸς
 Οἶνέα πῶρρον τὴν Ἑλλάδ' ὄντα, ἐπιτελέμενον ἀπο-
 10 τεῖλαι. εἰσὶ δὲ πινεῖς οἱ λέγοντες Ἰπποκλῆος ὀλιγόν-
 τα τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφθαρμένῳ ὑπὸ Οἶνέως,
 ἐγκυον αὐτὴν πρὸς τὸν ἀποπνέμεναι. ἐξημέρῳ δὲ
 ἐκ ταύτης Οἶνός Τυδίδος. Πείσανδρος δὲ αὐτὴν ἐκ
 Τόργης γυνεῖσθαι λέγει. τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἶνέα καὶ
 τὴν βούλησιν Διὸς ἐραδιῶσαι. Τυδίδος δὲ, ἀνὴρ
 15 ἡρόδμου ἡμιναῖος, ἐφυλατεύθη, κτείνας, ὡς μεν-
 πινεῖς λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἶνέως Ἀλκίονον. ὡς δὲ
 ὁ τὴν Ἀλκίονος ἡμιναῖος γυνεῖσθαι, τοῖς Μέλαντος παῖ-
 δας ἐπιβουλεύοντας Οἶνός, Φινέα, Εὐρύαλον,
 Τόραον, Ἀνπόχῳ, Εὐμήδῳ, Στέρνοπα, Σάν-
 20 διππον, Σδέεον. ὡς δὲ Φερκύδης φησὶν, Ὀλέ-
 νιον ἀδελφὸν ἴδιον. Ἀχίου δὲ δίκας ἐπάροντο
 αὐτῷ, φυγὼν εἰς Ἀργόν, ἥκα πρὸς Ἀδραστον.
 καὶ τὴν τούτου γῆμας θυγατέρα Διήπυλλον, ἐξή-
 νησε Διομήδῳ. Τυδίδος μὲν οὖν, ἐπὶ Θήβας μετὰ
 25 Ἀδράστου στρατοσάμενος, ὑπὸ Μελαίνιππου πρῶτος
 ἀπέθανεν. οἱ δὲ Ἀχίου παῖδες Θέρσιππος, Ὀλχησός,
 Πρόθοος, Κελεύτωρ, Λυκαππός, Μελαίνιππος,
 ἀφελόμενοι τὴν Οἶνέως βασιλείαν, τῷ πατρὶ ἐ-
 δωκαν. καὶ πρὸς τὸ ζῶντα τὸν Οἶνέα κατέρξαν-
 30 τες ἥκίζοντο. ὕστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἀργους πε-
 ραφόμενος μετ' ἄλλοι κρύφα, τοὺς μὲν Ἀχίου
 παῖδας, τοὺς δὲ Ὀλχησὶ καὶ Θέρσιππῳ, πάντα

stum, Thersippumq; omnem e medio sustulit, quoniam illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnum, cum iam senio confectus Oeneus esset, Andramoni Oenei filia marito concessit habendum, Oeneumque in Peloponnesum abduxit. Sed qui periculum evaserant, Agri filij in insidijs latitantes, circa Telephi Vestam in Arcadia senem occiderunt. Verum vita functum Diomedes Argos translatus, hic, ubi nunc ab eo urbi nomen est inditum Oenoë, sepelivit: & ducta uxore Egialea Adraști filia, siue ut alijs placet, Egialei, contra Thebas Troiamq; militasse perhibent. Caterum ex Æoli filijs Athamas Boetia regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filiam verò Hellen. & is uxore Nephele mortua, Inonem sibi connubio iungit: de qua Learobum & Melicerten filios habuit. Sed insidias nectens à Nephele natis Ino, triticum ut torrerent mulieres, persuasit. quo sumpto clam viris, imperata faciunt. Terra, quod fruges tostas excepisset, annonam minime tribuebat. Quocirca Delphos Athamas de caritate ac penuria rerum vitanda misit, qui scita-ventur oraculum. Ino verò, missos ad id respondendum induxit, ut, si sterilitate liberari velint, Apollinem praecepisse referant, Ioni Phrixum esse iugulandum. Quod ubi accepit Athamas, cum ab agrorum colonis impelleretur, Phrixum ad aram constituit. Nephele interim ipsum cum filia eripuit, & à Mercurio auroi velleris arietem acceptum dedit: quo cum per aërem velerentur, quicquid terra ac maris interiacebat, superarunt; Post, cum ad id freti, quod Sigeum inter & Chersonesum existit, venissent, Helle in profundum decidit, ibiq; extincta, ab ea Helle pontus appellatur. Phrixus autem in Colchos usq; penetravit, huc scilicet, ubi Aetes Solis

- ἔπικτενον· οὗτοι γὰρ, φθάσαντες εἰς Πελοπόννη-
 σον ἔφθον· πῶς δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν ὁ
 Οἰνέας, Ἀνδραίμονι πατρὶ πῶς θυγατέρα τῆς Οἰνέως
 γῆμασι δίδωκε· τὴν δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόννησον ἦλθον.
 5 οἱ δὲ διαφυγόντες Ἀχαιοὶ παῖδες, ὠδρευσάντες ἀπὸ
 τῆς Τηλέφου Ἑσίου τῆς Ἀρχαδίας, τὴν προσβύτιον ἀπέ-
 κληναν. Διομήδης δὲ, τὴν νεκρὸν εἰς Ἀργεὶς κομίσας,
 ἔδωκεν, ὅντα νῦν πόλις ἀπὸ ἐκείνου Οἰνέου καλεῖται,
 καὶ γῆμας Αἰγιάλεια τῆς Ἀδράστου, ὡς ἐνιοὶ φασί, τὴν
 10 Αἰγιάλειος, ἐπὶ τε Θήβας καὶ Τεγίαν ἐστράτευσε. τῶν
 δὲ Αἰόλου παίδων, Ἀδάμας διωασέων Βοιωτίας, ἐκ
 Νεφέλης τέκνῳ μὲν παῖδα Φεῖζον, θυγατέρα δὲ Ἑλλω-
 αῖδης δὲ Ἰνώ γαμή· ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ Μελι-
 κέρτης ἐγένοντο. ἐπιβλεύουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέλης
 15 τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυναικας τὴν πυρὸν φρύγειν λαμ-
 βαίνουσαι τὴν χρύφα τῆς ἀνδρῶν, τῷτο ἔπρασον. Τῇ
 δὲ, πεφρυγμένους πυρὸς δεχόμενῃ, καρπὸς ἐπείσκει
 ἐκ ἀνέδιδε. διὸ πύμπων ὁ Ἀδάμας εἰς Δελφούς,
 ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορείας. Ἰνὰ δὲ τῆς πεμ-
 20 φθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη καχρησμένον πύμ-
 ποντι πῶς ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φεῖζ· τῷτο
 αἰετοὺς Ἀδάμας, σικαναικῆς ὁμοῦ· ἵππῳ δὲ πῶς
 γλῶν, καταικωύπων, πατρὶ βωμῷ παρέστη Φεῖζον. Νε-
 25 φέλη δὲ μὲν τὴν θυγατέρα αὐτὸν ἀνῆρπασε. καὶ παρὰ
 Ἑρμῆν λαβύσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν· ἐφ' οὗ φε-
 ρόμενοι δὲ ἔσαν, πῶς μεταξὺ γλῶν ὑπῆρθεσαν, καὶ
 δάλασαν. ὡς δὲ ἐγένοντο καὶ πῶς μεταξὺ καίμενους
 δάλασαν Σιγείῳ καὶ Χερρόνῳ, ὅλινον εἰς τὴν βυ-
 30 θὸν ἢ Ἑλλω· καὶ καὶ θανάσις αὐτῆς, ἀπὸ ἐκείνης
 Ἑλλήσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος· Φεῖζ δὲ ἦλθεν
 εἰς Κόλχους, ὅντι Διὶ τῆς ἐβασίλειος πατρὶς Ἑλλω καὶ

ac Perseidis filius imperabat. Hanc Circes & Pasiphaes, quam Minos coniugem habuit, sororem fuisse perhibent. Aetes itaq; Phrixum hospitio suscepit, eiq; Chalciope filiam nuptui dedit. Hic autem Ioui Phyxio velleris aurei arietem sacrificauit: & eius pellem Aeta socero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco eam clauis affixit. Phrixus verò ex Chalciope Aeta filios quatuor extulit, Argum, Melanem, Phrontidem, & Cytorum. Athamas deinde ob Innonis iram, & filijs etiam, quos ex Inone stultulerat, orbatas fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta interemit. Ino autem Melicertam secum ipsa in mare deiecit. Is è Bœotia pulsus Deum rogauit, ubi nam gentium esset habitaturus; braculo monitus est, eo in loco, ubi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret. Qui, cum multum terrarum peragrasset, lupis, qui ouium femoribus pascebantur, sit obuius: quem cum illi uidissent, quæ dilaniabant, relictis, in fugam sese dederunt. Post Athamas, regioni à se condita nomen Athamartiam imposuit. Deinde Themistonem Hypsei filiam cepit uxorem, ex eaq; Leuconem, Erythroen, Schœneum, & Ptoum genuit. Sisyphus autem Æoli filius condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlantis filiam sibi uxorem coniungit: ex iis Glancus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit. Hic igniuomam Chimeram occidit. Ad hæc Sisyphus apud inferos saxo manibus & capite subuoluendo cruciatur, idque, ubi in summa subuoluit, de integro mox ad ima deuoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi filiam illatam ei fuisse dicant, quòd occultum illius raptorem Iouem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur. Deion autem Phocidis rex Diomedem Xuthi filiam du-

Ilisponiddes

Περσίδος· ἀδελφῆς δὲ Κίρκης, καὶ Πασφάνης, ἡ
Μίνως ἐγνημόν. ἔτος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν τῇ
5 θυγατέραν χαλκιόπῳ δίδωσιν. ὃς τῇ χρυσόμαλλον
κρίδον Διὶ δύνει Φυξίῳ· τὸ δὲ τέτυκτο δέσας Αἰήτη
δίδωσιν· ἐκείνῳ δὲ αὐτὸ πρὸς δρυὸς ἐν Ἄρει ἄλσιν
καθίλωσιν. ἐρχόντο δὲ ἐκ χαλκιόπης τῆς Αἰήτης
τέσσαρες Φεῖξω παῖδες, Ἀργος, Μέλας, Φρύγης,
Κύτωρ. Αἰάμας δὲ ὕστερον διὰ μύθῳ Ἡρας, καὶ τῇ
10 ἐξ Ἰνὸς ἐσερῆθη παίδων. αὐτὸς μὲν γὰρ μακρὸς, ἐπὶ-
ξέσσε Αἰάχρον. Ἰνὼ δὲ Μελικέρτῳ μὲν ἑαυτῆς εἰς
πέλαγος ἔρριπεν. ἐκποσὼν δὲ τῇ Βοιωτίας, ἐκωιδά-
νετο τῷ θυῷ καὶ κατοικήσῃ. χρυσάεντος δὲ αὐτῷ κα-
πικῆν ἐν Ἰσθμῷ αὐτὸς τὸ πᾶν ὑπὸ ζῶων ἀγρίων ξενι-
15 δῆ. πολλὰ χῶραν διελθὼν, ἐσέτυχε λύκοις περ-
σάτων μικρὰς νεμομένοις· οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν,
αὐτὸν διηρυῖτο ὑπολιπόντες ἔφυγον. Αἰάμας δὲ κτίσας
τῇ χῶραν, Αἰαμαντίαν ἀφ' ἑαυτῆς προσήγορεύσε. καὶ
γῆμας Θέμισσιν πύλιν· Τφίαν, ἐχθύνθησε Λόκωνα,
Ερυθρόν, Σχρινέα, Πτόον. Σίσυφῳ δὲ Αἰόλῳ
20 κτίσας Εφύραν πύλιν λεγόμενῳ Κόρινθον, γα-
μεῖ Μέρωσιν πύλιν Ἀτλασίῳ. ἐξ αὐτῆς παῖς γίνεται
Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐχθρ-
νῆθη· ὃς ἐκτείνει πύλιν πρὸς πρὸς Χίμαιραν. κο-
λάζεται δὲ Σίσυφῳ ἐν ἄλσιν, πύλιν δὲ χρὸς καὶ τῇ
25 κεφαλῇ κυλίων, καὶ τῆτον ὑπεράλλειν δέλων. αὐτῇ
δὲ ὠδμήρῳ ὑπὸ αὐτῇ, ὠδεῖται πάλιν εἰς Ἰνὸς·
πίνει δὲ πύλιν πύλιν δίκην, διὰ πύλιν Ἀσπῆ θυ-
γατέρα Αἰγιναν· ἀρπάσαντα γὰρ αὐτῷ κρύφα Δία,
Ἀσπῆ μινύσσει ζήτουσιν λέγεται. Διῶν δὲ βασι-
30 λείων τῆς Φωκίδος, Διδυμήνῳ πύλιν Ζεῦτι γαμή-

xit uxorem : qua illi filiam *Asteropeam* parit, & *ma-*
res *Enetum*, *Attozem*, *Phylacum*, & *Cephalum*, qui
Procrin *Erechthei* filiam sibi coniugavit. Hunc autem
 contra *Aurora* impatienter amans, rapuit. At *Perieres*
Messenapotitus, *Gorgophonen* *Persei* filiam in matri-
 monium accepit : de qua *Aphareus*, *Lencippus*, *Tyn-*
deus & *Icarus* filij orti sunt. Pleriq; verò *Perieren*
 asserunt non ex *Æolo*, sed *Cynorta*, qui *Amyclæ* filius
 fuit, natum. Proinde qua de *Perieris* nepotibus tradun-
 tur, ubi de *Atlantis* genere agetur, dicemus. *Magnes*
 autem *Æoli* filius, *Naidem* nympham ducit uxorem,
 ex qua filios gignit *Polydecten* ac *Dietyon*. Hi *Seriphum*
 incolere. *Salmonæus* autem prius quidem circa *The-*
saliam habitavit ; at reversus ipse in *Elidem*, urbem
 ibi condidit. Qui cum contumeliosus suapte foret inge-
 nio, seq; *Ioni* adequaret, suæ ipsius impietatis pœnas
 luit. Nam, se *Iouem* esse pradicabat, & qua illi dedicati
 solebant, ea sibi immolari iubebat. Necnon pelles detra-
 ctas in quadriga cum lebetibus aeneis agitans tonitrua
 se concitare dictitabat ; necnon iaculans in cœlum ar-
 denteis faces, fulgura se imitari iactitabat. Hinc ipsum
Iupiter fulminat : urbemque ab eo conditam, extinctis
 civibus omnibus, solo aquavit. Caterùm *Tyro* *Salmo-*
nei filia ex *Alcidice* gnata, cum apud *Cretheum* *Salmo-*
nei fratrem aleretur, *Enipei* fluvij amore flagrant,
 atq; ad illius fluentia cōtinenter accedēs, propter amnem
 conqueri minime desinebat. *Neptūnus* interim sumpta
Enipei forma, cum ipsa concubuit. Hæc autem, cum ge-
 minos clanculum peperisset, infantes exponit. Expositis
 autem pueris, & equarijs pastoribus praterentibus,
 equarum una, cum infantium alterum ungula, casu
 quodam, tetigisset, faciei partem lividulam reddidit.

- καὶ αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστεροπεία· παῖδες δὲ
 Αἰνετός, Ἀκτῶρ, Φύλακος, Κέφαλος, ὅς γε γαμῶν
 Πέρην τινὲν ἔρχεσθαι. αὐτῆς δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν
 ἀρπάζει ἐραδιῶσα. Πειρήνη δὲ Μεσσηνίῳ καταχθὲν,
 5 Γοργόφονίῳ τινὲ Περσέως ἑγνημένη· ἐξ ἧς Ἀφαιδὸς
 αὐτῷ καὶ Λόκιστος, καὶ Τιμδάρεως, ἔπ τε Ἰχθείος,
 παῖδες ἐγένοντο. πολλοὶ δὲ καὶ Πειρήνῳ λέγουσιν,
 ὡς Αἰόλου παῖδας, ὅγν' Ἀκρόρην καὶ Ἀμύκλαν. δίδωκε
 τὰ περὶ τῆς Πειρήνης ἐκγόναν, ὡς τῷ Ἀλκίονῳ
 10 γένει δηλώσασθαι. Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμῶν νύμφῳ
 Ναΐδαν. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες, Πολυδέκτης, καὶ
 Δίκτυς. οἳ Σείριον ὥκησαν. Σαλμωνίδης δὲ, τὸ
 μὲν πρῶτον περὶ Θεσσαλίαν κατ' ὄκει· ὅθ' ἄρ' ἠδ' ὄκει
 15 δὲ αὐτῆς εἰς Ἥλιν, ἐκῆ πόλιν ἔκτισεν. ὑβριστεῖς
 δὲ οἱ, καὶ τῷ Διὶ ἐξισυῖν θέλοντες, διὰ τινὲν ἀσέ-
 βειαν ἐκολάθη· ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν ἔχειν Δία, καὶ τὰς
 ἐκείνου ἀφελόμενος θυσιάς, ἑαυτῷ προσέτασσε θυεῖν,
 καὶ βύρας μὲν ἐξηρημένους ἐξ ἀρμὰς μὲν λεβήτων
 χαλκῶν σύρειν, ἔλεγε βροντᾶν· ἑλλάνων δὲ εἰς ἔρα-
 20 νὸν αἰδομένας λαμπάδας, ἔλεγε ἀσπράττειν. Ζεὺς
 δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τινὲν κτείνεσθαι ὡς αὐτῷ πό-
 λιν καὶ τὸς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας. Τυρὸν δὲ ἡ
 Σαλμωνίδης θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίκης, παρὰ Κρηδεῖ
 τῷ Σαλμωνίδης ἀδελφῷ προσημνή, ἔρχεται ἔχει
 25 Ἐνιπέως τῆς ποταμῆος· καὶ συνεχῶς ἐπὶ τὰ τέταρτα
 ῥέειν φοιτᾶσα, τέτοις ἀπιδύρετο. Προσημνὴ δὲ
 εἰσκαθεῖς Ἐνιπέϊ, συλκτεκλήθη αὐτῇ. ἡ δὲ, γυνή-
 σασα κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν. ἐγκειμένων
 δὲ τῇ βρεφῶν, παριόντων ἰαποφορβῶν, ἵππος μέλας
 30 προσελθὼν τῇ χελῇ πατρίδι τῇ βρεφῶν, πλίσσον
 π τὴν προσώπου μένος ἐποίησεν. ὁ δὲ ἰαποφορβὸς

*Tunc equarius infanteis ambos suscepit alendos, & cui
 linidula reddita est faciei pars, Peliam nominavit, quasi
 Linium dixeris : alterum verò Neleum vocat. Qui
 cum ad iustam integramq; etatem peruenissent, agnita
 matre, non ercam, quòd eius opera parentem male affe-
 ctam percepissent, facto in eam impetu occiderunt: qua,
 tametsi intra Ianonis templum confugere antevertisset,
 eam tamen Pelias super aram ipsam ingulavit: &
 in omnibus rebus Innonem negligebat. Atqui postea in-
 ter se discordiã exercere non desierunt. Neleus demum
 regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe con-
 dita, Chloridẽ, Amphionis filiam sibi copulavit; de qua
 Peronem puellam genuit: sed mares, hosce, Taurum, A-
 sterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum,
 Rhadium, Eurymenem, Euagoram, Alastorem, Nesto-
 rem, & Periclymenum: cui etiam Neptunus in varias
 sese formas transmutãdi potestatem fecit: hinc pugnavit,
 quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in
 leonem, modò in serpentem, nunc in apem, facie cõversa,
 ab Hercule tamen cum ceteris Nelei filijs occisus est.
 Solus autem Nestor servatus est incolumis, quippe qui
 apud Gerenios educabatur: & ducta uxore Anaxibia,
 Cratiei filia, foeminas Pisidicen & Polycastem: mares
 autem Perseum, Stratuschum, Arctum, Echephronem,
 Pisistratam, Antilochem & Thrasymedem suscepit.
 Pelias verò Theffaliam incolebat: ducta Biantis filia
 Anaxibia, sine, ut quidam volunt, Philomache ex Am-
 phione orta, filium Acastum genuit, & foeminei sexus
 Pisidicen, Pelopean, Hippothoen & Alcestin. At Cre-
 theus condita Iolco, Tyronem Salmonci filiam cepit
 uxorem: ex qua ipsi filij nascuntur Aeson, Amythaon
 & Pheres. Amythaon igitur Pylum habitas, Idomenen*

ἑμποτέρους τὰς παῖδας ἀνελόμενους ἰδρύσθαι καὶ
 τὸ μὲν, πλειοθέντε, Περίαν ἐκάλεισιν· ἃ δὲ ἔπι-
 ρον, Νηλεία τελευτῶντες δὲ, αἰετῶνισαν τὴν
 μητέρα, καὶ τῶν μητρικῶν ἀπέκτειναν σιδήρῳ. κα-
 5 κουμένῳ γὰρ γόντες ἐκ αὐτῆς τὴν μητέρα, ὤρμη-
 σιν ἐκ αὐτῆς. ἡ δὲ φθάσασα, εἰς τὸ τ' Ἡρας πέ-
 ρου κατέφυγεν. Περίας δὲ ἐκ αὐτῶν ἦν βωμὸς
 αὐτῇ κατέσφαξε. καὶ καδολὴ διατέλει τὴν Ἡραν
 ἀπμάζων. ἐκασίᾳ δὲ ὕστερον πρὸς ἀγγέλοις. καὶ
 10 Νηλὸς μὲν ἐκποσὼν, ἦκεν εἰς Μεσσήνῳ, καὶ Πύ-
 λον κηΐει· καὶ γαμῆ Χλωείδα τὴν Ἀμφίονος, ἐξ
 ἧς αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρὸς· ἄρρενες δὲ,
 Ταῦρος, καὶ Ἀστειός, Πυλάων, Διήμαχος, Εὐ-
 ρύβιος, Εὔδαος, Ράδιος, Εὐρυμένης, Εὐαγό-
 15 ρας, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Πεισιπύριος· ὧ δὲ Πο-
 σιδῶν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφάς· καὶ μαχόμενος,
 ὅτε Ἡρακλῆς ἐξοπτόμενος Πύλον, γινόμενος ὅτι μὲν
 λέων· ὅτε δὲ ὄφεις, ὅτε δὲ μέλισσα, ὑφ' Ἡρα-
 κλέους μὲν ἦν ἀπὸ Νηλείας παῖδων ἀπιδανεν-
 20 ἐσώμενος ὁ Νέστωρ μόνος· ἐπειδὴ παρὰ Γερωνίοις
 ἐπρέφατο. ὅς γ' ἡμῶς Ἀναξιβίαν καὶ Κραπίεως, θυγα-
 τέρας μὲν, Πεισιπύριον καὶ Πολυκράτην ἐγγύνησι· παῖ-
 δας δὲ, Περσίδα, Σοφάπχον, Ἄρπτον, Εὐφρονα,
 Πεισίφρατον, Ἀντίλοχον, Θεσσαμίδην. Περίας δὲ
 25 πρὸς Θεσσαλίαν κατῴκει· καὶ γ' ἡμῶς Ἀναξιβίαν τὴν
 Βίαντος, ὡς ὅτι ἐνιοὶ λέγουσι, Φιλομάχῳ τὴν Ἀμ-
 φίονος, ἐγγύνησι παῖδας μὲν Ἄλκων· θυγατέρας δὲ
 Πεισιπύριον, Πελοπίαν, Ἰσποδῶν, Ἀλκιστν.
 Κρηδεὺς δὲ κηΐει Ἰσλὸν, γαμῆ Τυρῶ καὶ Σαλ-
 30 μωνέως [τὴν αὐτὴν ἀδελφίδην] ἐξ ἧς αὐτῷ γί-
 νονται παῖδες, Δῖων, Ἀμυδάων, Φέρης. Ἀμυ-
 δάων μὲν ἔστι οἰκὸν Πύλον, ἐσθλὸν γαμῆ τὴν

Pheretis filiam sibi coniugio sociavit, cui ex ea liberi oriantur Bias & Melampus; qui, cum ruri ageret, ac pro ipsius adibus querens esset, in eaq; serpentium latebra esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremavit, at serpentium pullos educavit: qui cum ad iustum corporis modum succrenissent, ipsum iam dormientem circumfistunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem expergefactus, excitatusque, ac perterrefactus, superuolitantium avium voces intelligebat, & quae ab ijs futura edocebatur, mortalibus praedicebat. per hanc spicinam praeerea vaticinari ab ijs didicit. Ad haec Apollini prope Alpheum obuiam factus, circa cetera vaticinandi peritissimus evasit. Bias verò Amythaonis filius, Peronem Nelei filiam uxorem dēposcit. Hic, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegissent, se traditurum, dictitabat. Ea verò ad Phylacam urbem custodia canis servabantur: ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proxime accedere audebat. Quare cum nulla vi boves abigi possent, Melampodis fratris opem sibi constituit implorandam. Id illi germanus se praestitutum pollicetur, eiq; abigenum deprehensum iri praedixit: qui, si iam annum planè exactum in vinculis iacnerit, ita demum boves habiturum se cecinit. Postea in modum pollicitationem Phylacen versus contendit, atque, ut praedixerat, deprehensus in furto, coniectus in vincula domi custodiebatur. Deinde verò toto prope anni circuitu reuoluto, teredinum in summo tecti culmine trabem corrodentium sonum audit: & quantum è trabe derosum esset, percontante, teredinibus tum minimum superesse responderibus, aliò se statim traduci iubet. quo vix dum

- φέρντος· καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμ-
 ποις· ὃς ἐπὶ τῇ χειρὶ διατελῶν, ὥσπερ πρὸς τὴν
 οἰκίαν αὐτῷ δρυὸς, ἐν ᾗ φωλιτὸς ὄφειον ὑπῆρχεν,
 ἀπεκλειναῖτων τῇ διερχομένων τὰς ὄφεις, τὰ μὲν
 5 ἔρπητα, ξύλα συμφορήσας, ἔχουσιν τὰς δὲ τῇ ὄ-
 φειον νεοσσὺς ἔδρεψεν. οἱ δὲ, ἡρόδομοι τέλειοι,
 φεισάμενοι αὐτῷ κοιμωμένῳ τῇ ὥμῳ ἐξ ἑστέρας,
 τὰς ἀκοὰς τῇ γλώσσῃ ἐξεκάλειον. ὁ δὲ, ἀναστὰς,
 καὶ ἡρόδομον ἀειδὴς, τῇ ὑπὸ πτερομένῳ ὀρέων
 10 τὰς φωνὰς σιωπῇ· καὶ παρ' ἐκείνων μαθήσων, ἀν-
 λεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. προσέλαβε δὲ
 καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἱερῇ μαντικῇ. πρὸς δὲ τὸν Ἀλφειὸν
 στυγρὸν Ἀπόλλωνι, τὸ λοιπὸν ἄριστος ὡς μάστις.
 Βίας δὲ ὁ Ἀμυδαῖον ἐμνηστεύετο Πηρὸς τῇ Νη-
 15 λέως. ὁ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνησσομένων τὴν θυγα-
 τέρα, δώσειν ἔφη τὰς φυλάκας βόας κομίσαντι
 αὐτῷ. αὐταὶ δὲ ἦσαν ἐν φυλάκῃ καὶ κύων ἐφύλασεν
 αὐτὰς· ὃν ἔτε ἀνθρώπος, ἔτε θηρίον πέλας ἐλθὼν
 ἐδιώκετο. τὰς αὐτῶν Βίας τὰς βόας κλέψας,
 20 παρέχελε τὴν ἀδελφὸν συλλαβεῖν. Μελάμποις δὲ
 ὑπέχετο καὶ προσέειπεν ὅτι φωραδίσταται κλέπτων· καὶ
 δεδῆς ἐσιαντὸν, ἔτι τὰς βόας λήψεται. μὲν δὲ τὸ
 ὑπόχεσθαι, εἰς φυλάκην ἀπήγει καὶ κατὰ τὸν πρῶτον,
 φωραδὴς ἐπὶ τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκίᾳ ἐφυ-
 25 λάθειτο. λαττομένῳ δὲ τῷ ἐσιαντὶ βραχέῃ χρόνῳ
 τὸ κατὰ τὸ κορυφαῖον τῆς σέως σκαλῶν ἀκύνει. τῷ
 μὲν ἐσφῶντος πόσον μέρος ἦδη τῷ δοκῷ διαβέβη-
 30 ται· τὸ δὲ, ὑποκρινάμενον λοιπὸν ἐλάχσον ἔδω-
 καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἔτερον οἶκημα με-
 ταγαγεῖν. ἡγομένη δὲ τότε, μετ' ἐπὶ πολὺ σιωπῇ
 τὸ οἶκημα, δαυμάσας δὲ φυλάκας, καὶ μαθὼν ὅτι

facto, domicilium illud corrui. id admiratus Phylacus, ubi vatem illam optimum esse animaduertit, solutum vinculis, qui posset Iphiclus filius prolem habere, ut vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus bonos recipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde matris duobus tantis, eorumque visceribus particulatim concisis, ad inangurandum auis euocauit, ad quem cum vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quod olim Phylacus arietes in agro castrans non procul ab Iphiclo sanguine adhuc madentem cultrum locauit. Quare puer meta percussus cum sese in fugam coniecisset, in sacra quercu gladium defixit, eamque obductus cortex operuit. Inuēto itaque cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potendam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Hac à vulture pradoctus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abrasam & illo rubiginem denos per dies bibendam propinavit; Et is Podarce filium procreauit. At Melampus bonos Pylum perduxit, fratrique Peronem Nelei filiam consecutus in coniugium collocauit, & Messene aliquandiu mansit. Postea vero quam Bacchus Arginis mulieribus furorem iniecit, patris regni partem, eae uesania liberavit; quo etiam cum Biantē fratre commigravit. Porro Biantis & Peronis filius Talans fuit, de quo & Lysimache Abantis Melampodis filij, nati sunt & Adrastus, Parthenopaeus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphy-le, quae nupsit Amphiarao. Parthenopaeus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militauit. Mecisteus Euryalum genuit, qui aduersus Troiam nauigauit. ex Pronacte natus est Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphithea Pronactis filia, foeminei quidem sexus Argiam, Deipylum, Egialeam;

- ἐστὶ μαύπτε ἀρίστους, λύσας παρεχόμενοι εἰπεῖν, ὅπως
 αὐτῷ τῷ παιδὶ Ἰφίκλῳ πῦδες γίνονται. ὁ δὲ, ὑπέ-
 ρατο, ἐφ' ᾧ τὰς βόας λήψεται, καὶ καταδύσας ταύ-
 ρας δύο, καὶ μελείσας, τοὺς οἰωνοὺς περὶ ἐκατέ-
 5 σατο· παρορρησμένους δὲ αἰγυπτῶ· παρὰ τὰτα μα-
 θάνει δὲ, ὅτι Φύλακ' ἔστι κριοὺς τέμνων ἐπὶ
 ᾧ ἀγρῶν, παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἡμα-
 γμένειν ἐπὶ κατέθετο· δεισύνοντες δὲ τῷ παιδὶ, καὶ
 10 φυγόντες αὐτοῦ, κατὰ τῆς ἐρεᾶς δρυὸς αὐτῷ ἐ-
 πηξε, καὶ ταύτῃ ἀμφιτροχέουσαι ἐκάλυψεν ὁ φλοιός.
 ἔλεγον οὖν ἀρεδείσας τῆς μαχάρας, εἰ ζύσων τὸν
 ἰὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δ' ᾧ πεῖν, πῦδα γηνή-
 σει. ταῦτα μεθῶν παρ' αἰγυπτῶ Μελάμποι, τὴν μὲν
 15 μάχαιραν εὗρε, τὴν δ' Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν ζύσας, ὅτι
 ἡμέρας δέκα δέδωκε πεῖν, καὶ πῦς αὐτῷ Ποδάρκης
 ἐχέουτο. ταῖς δὲ βόας εἰς Πύκον ἤλασε, καὶ τὴν ἀ-
 δελφῶν τὴν Νηλέως θυγατέρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ
 μέγας μὲν πνέοντες Μιαιήνη καταΐκει, ὡς δὲ τὰς
 20 ἐν Ἀργεὶ γυναικας ἐξέμνη Διόνυσος, ὥς μέρει τῆς
 βασιλείας ἰασάμενος αὐταῖς, ἐκεῖ μὲν Βιάωντες κα-
 τήκοντο. Βιάωντες δ' καὶ Πυρᾶς Ταλαῆς, καὶ Ῥυσ-
 μάχης τῆς Ἀβαντῶντος Μελάμποδος, Ἀδραστος,
 Παρθενάπαις, Περφοναξ, Μηκιστεῖς, Δεισιόμαχος,
 Εὐφύλη, ὡς Ἀμφιάρεος γαμεῖ. Παρθενάπαις δὲ
 25 Περφοναχὸς ἐγένετο, ὅς μὲν τῷ Ἐπιχρόνῳ ἐπὶ Θύβας
 ἐσπατεύθη, Μηκιστεῖς δ' Εὐρύαλλος, ὅς ἦκεν εἰς Τεγέ-
 αν. Περφοναχτῶ δὲ ἐχέουτο Λυκῆργος, Ἀδράστει δὲ
 καὶ Ἀμφιδέας καὶ Περφοναχτος, θυγατέρες μὲν Ἀργίας,
 Διπύλη, Αἰγιάλεια. πῦδες δὲ Αἰγιάλως, Κυά-
 30 νιππος. Φέρης δὲ ὁ Κρηδῖος, Φέρας ἐν Θεσσαλίᾳ

sustulit: moares autem Ægialeum Cyanippumq; habuit: Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Theſſalia condidit, Admetum ac Lycurgum procreavit; Lycurgus circa Nemeam habitavit. Qui ducta Eurydice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore, Opheltem cognomento Archemorum genuit. Caterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede conductus servavit, quo tempore Pelia filiam uxorem depoſcebat. Pelias ab eo currum, à leone & apro trahendum, poſtulat: Admetus Apollinis ope leonem & aprum iunctos ad regem perduxit: & Alceſtin capit: qui cum in nuptijs de more ſacra faceret, Diana immolare oblitis, aperta thalamo, magnum draconum globum invenit. Cui tum Apollo numinis iram placandam eſſe monuit, & à Parcis deinde depopoſcit, ut cum Admetus in humanis eſſe deſtiturus eſſet, tum mortis periculum evaderet, ſi quis pro eo ſive pater, ſive mater, aut uxor mortem ultro ſubierint. Poſt, ubi illi moriendi dies advenit, parentes pro filio è vita migrare noluerunt, Alceſtis autem pro marito ſuo mori non dubitavit, & eam Proſerpina rursus in vitam remiſit, ſed, ut quibuſdam placet, Hercules commiſſa cum Plutone pugna, ad ſuperas auras reduxit. Iason autem Æſone, Crethei filio, & Polymede Antolyci filia natus, Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci poſt Cretheum regnavit: cui de regni ſucceſſore ſciſcitantanti reſpondit Apollo, qui alterum pedem duntaxat calceatum haberet, cauendum eſſe. Primo cum id genus oraculi minimè intellexiſſet, paulò poſt reiſſa percepit. Nam cum in littore Neptuno immolaret, cum permultos, tum etiam Iasonem eò accerſiuit. Is verò, quòd rai ruſtica deſiderio teneretur, ruri agens ad eadem ſacra properavit; & Anaurum amnem traiciens, alterum

- κῆρας, ἐξήνησεν Ἀδμυτον καὶ Λυκῆρον· Λυκῆ-
ρος μὲν οὐκ ἔπει Νεμέαν κατόκησι· γῆμας δὲ
Εὐρυδίην, ὥς δὲ ἐνιοὶ φασιν, Ἀμφιδίαν, ἐγέν-
νησιν Οφελίην κληθέντα Ἀρχέμορον. Ἀδμύτη δὲ
5 βασιλεύοντος ἦν Φερῶν, ἐθῆτόσιν Ἀπόλλων αὐ-
τῷ μνηστευομένῳ ἢ Πελίου θυγατέρα Ἀλκυσιν. ἐ-
κείνῳ δὲ δώσιν ἐπαγροιαμένῳ Πελίῃ τὴν θυ-
γατέρα, τῷ κατὰζέξαντι ἄρμα λέοντων καὶ χά-
σσαν· Ἀπόλλων ζεύξας ἔδωκεν. ὁ δὲ κομίσας πρὸς
10 Πελίαν, Ἀλκυσιν λαμβάνει. θυὸν δὲ ἐκ τοῖς γά-
μοις, ἐξελάδῃσιν Ἀρτέμιδι δῶσαι. διὰ τοῦτο ἢ δά-
καμον ἀνείξας, εὖρε δρακόντων σπείσματα πληθῆ
εσόμενων. Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξελάσκειναι τὴν θεόν,
ἤτησάτο περὶ Μοιρῶν, ἵνα ὅταν Ἀδμυτος μέλλει
15 τελευτᾶν, ὑπολυθῇ τοῦ θανάτου, αὐτὸν ἐκκυίας τῆς
ὑπὲρ αὐτοῦ θήσκειν ἔλπαι, πατὴρ ἢ μήτηρ, ἢ γυνή.
ὥς δὲ ἦλθεν ἡ ἥθ' ἀθήσκειν ἡμέρα, μήτε οὐ πα-
τρὸς, μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θήσκειν θελόν-
των, Ἀλκυσις ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπέθανε· καὶ αὐτὴν πάλιν
20 ἀνέπεμφεν ἡ Κόρη· ὥς δὲ ἐνιοὶ λέγουσιν, Ηεκα-
κλῆς μάχρσάμμος Ἀδμ. Αἴσσονος δὲ τῷ Κρηθέας καὶ
Πολυμήδης τῆς Αὐτολύκῃ, Ιάσων. οὗτος ὅκει ἐν
Ἰωλκῷ. τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελείας ἐβασίλευσε μετὰ
Κρηθέα, ἢ χρομένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἐδέσθη-
25 σιν ὁ θεός, ἢ μνηστῆρα φουλάξαι. τὸ μὲν
οὐκ ἔπειτον, ἡγόνει ἢ χρησμὸν, αὐτοῖς δὲ ὕστε-
ρον αὐτὸν ἔρω. τελευτῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Πο-
σειδῶνι θυσίας, ἄλλοις τὶ πολλὰς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ ἢ
Ιάσωνα μετεπέμψατο. ὁ δὲ πάθῃ γαστρίᾳ ἐκ τοῖς
30 χρείοις διατελῶν, ἑαυτοῦ ἐπὶ τὴν θυσίαν. δια-
βαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μνηστῆρας,

in annis alveo amisit calceum. Id ubi Pelias vidit, oraculum animo repetens, propius eum accedit, rogatque, Quidnam, habens potestatem, facturum esset, quando sibi ex oraculo predictum fuerit, à ciuium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem siue forte quadam superuenit, siue Iunonis ira, ut Medea malum veniret Pelia, quippe qui Iunonem nullo dignabatur honore, pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperarem, respondet Iason: quòd ubi Pelias audinit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim praecepit. Hac autem in Colchis suspensa è quercu in Martis luco visebatur: ac sub insomnis draconis custodia asseruabatur. Ad hanc igitur missus Iason Argum Phrixi inuitauit. At is Minervae consilio navim remorum quinquaginta construit, eamque à fabri nomine Argo appellauit: ad cuius proram tabulam vocalem è fago Dodonidis filia accommodauit. Navi itaque confecta, Iasoni scitanti oraculum, Deus vela facere permisit, cum iam totius Graeciae optimum quemq; in unum congregasset, quorum nomina haec sunt: Tiphys Hagniae filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus Oeagri. Zetes, & Calais Boreae filij, Castor, & Pollux Iovis, Telamon, ac Peleus Aiaci, Hercules Iouis, Aegon Theseus. Idas, & Lynceus Apharoi. Amphiaras Oechis. Caneus Coronus. Palamon Volcani vel Aetoli. Cepheus Alee: Laertes Arceji. Antolycus Mercurij, Atalanta Schenei, Menestius Aetoris. Actor Hippasi. Admetus Phoenetis. Acastus Peliae. Eurystus Mercurij. Meleager Oenei, Aeneas Lyongi. Euphemus Neptuni, Paeas Thaumaci. Butes Telonxii, Phantes, & Staphylus Dionysi. Erginus Neptuni. Periclymenus Nelei. Angeas Helij. [sen Solis] Iphiclus Thestij. Argus Phrixi, Euryalus Mecistei.

- τὸ ἔτερον ὑπολείπας ἐν τῷ ρείθρῳ πέδιλον. Διασά-
 ραυθ' ὃ Πελίας αὐτὸν, καὶ τ' ἡγεσμένον συμβαλὼν,
 ἤρως τε προσελθὼν, τί αὖ ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων,
 εἰ λόγον ἦν αὐτῷ, πρὸς πινθ' φονεῖσθαι οἷός πο-
 5 λυτῶν. ὃ δ', εἴτε ἐπὶ λῆδεν ἄλλως, εἴτε διὰ μύθῳ
 Ἥρας, ἴν' ἔλθοι κακὸν Μήδεϊα Πελίας· τίμω δ' Ἥραν
 οὐκ ἐτίμα· τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, προσή-
 πασθαι αὖ φέρειν αὐτῷ. τὸτο Πελίας ἀκυσας, δίδυς
 ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτὸν, αὐτὸ δ' ἐν
 10 Κόλχοις καὶ Ἀρεθ' ὄσσοι κρεμάμενον ἐν δρυὶς.
 ἐφρερέϊτο δ' ὑπὸ δράκοντι αὐτῷ. ἐπὶ τῷτο παμ-
 πόδωθ' ἰάσων, ἄρρον παρεκάλεσε τ' φείξαι. κα-
 κείνωθ' Ἀθλῶας ὑποδαμνένης παντηκόντορον ναῦν κα-
 τεσκάδασε τίμω προσαγορεύειν ὑπὸ τῷ κατεσκαδέν-
 15 σοντι· Ἀργῶ· καὶ δ' ὃ τίμω πρὸς αὐτὸν ἐνέηκον Ἀ-
 θλῶα φωνῇ φηγῶ τ' Δωδώνιδος ξύλον. αἶς δ' ἡ ναῦς
 κατεσκαδάνη, καὶ χρωμένω, ὃ δούς παεῖν ἐπὶ πρὸς
 σωμαδροῖσιν πρὸς αἰεσίς τ' Ἑλλάδας. οἱ δ' σωμα-
 20 δροῖδέντες εἰσὶν οἶδε· Τίφης Ἀργίη, ὃς ἐνυβέρνα
 τίμω ναυῷ· Ορφῶς Οἰάργη, Ζήτης, καὶ Κάλαις Βο-
 ρεῦ· Κάστωρ καὶ Πολυδύχης Διὸς· Τελαμῶν, καὶ
 Πηλεὶς Αἰακῷ· Ἠρακλῆς Διός· Θησεύς Αἰγίῳ·
 Ἴδας καὶ Λυγκεὺς Ἀφαιῶς· Ἀμφιάρεθ' Οἰκλέης·
 25 Καϊνεὺς Κόρυμν'· Παλαίμων Ἠφαίστου, ἡ Αἰτωλῷ·
 Κηφεὺς Ἀλεῷ· Λασρῆς Ἀρκεσίῳ· Αὐτόλυκος Ἑρμῶ·
 Ἀταλάντη Σχοινέως· Μενοίπειθ' Ἄκτορος· Ἀκτορ
 Ἰσπάρῳ· Ἀδμητος Φέρηθ'· Ἀκασος Πελίας· Εὐρύπ-
 30 Ἑρμού· Μελέαρχ' Οἰνέως· Ἀλκίον' Ἀνκίρῳ·
 Εὐφρημος Προσιδῶνθ'· Ποίαις Θωμάκῳ· Βύπης Τε-
 λέωνθ'· Φαίος καὶ Στάφυλος Διογύσῳ· Ἑρμῆος
 Προσιδῶνθ'· Πειριχόμενθ' Νηλέως· Αὐχέας Ηλίας·
 Ἰφικλ' Θασίῳ· Ἀργ' Φείξῳ· Εὐρύακος Μηκιστῶ

Penelens Hippalmy. Leitus Alactoris. Iritus Namboli. Ascalaphus, & Almenus Martis, Asterius Cometa, Polyphemus Elati. Hi igitur nauarcho Iasone cuncti in Lemnum appellant. Hac insula tum viris omnibus orbata Hypsipyle Thoantis filia imperio regebatur, cuius rei causam hanc fuisse legimus; Lemnia mulieres Venerem nihili faciebant, qua ea de causa teterrimum illis grauelentia virus iniecit. Et viri è Thracia Lemno proxima abductis captiuis mulierculis, cum ijs cōcubebant. Tum Lemnia quòd à coniugibus spernerentur non modo patres ipsos, sed & viros, suum quaq; ingularunt, una tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum seruant illasum. Mox Argonauta in Lemnam, quæ tum à mulieribus tenebatur, appulsi, cum illis rem habuerunt. Hypsipyle verò ab Iasone compressa Eucenum, ac Nebrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, perueniunt. Hic eos benignissima excepit. Qui noctu illinc aucti, restantium ventorum impetu noctu nesci rursus ad Doliones appulerunt. Qui dum finitimorum, Pelasgorum hostium copias esse arbitrarentur (contemperer enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conserunt ignari aduersus ignaros. Casis itaque Dolionum plerisque, & rege Cyzico, Argonauta, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnifico tumularunt. quo factò abiire: nec longo post tempore in Mysiam denenerunt. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt. Quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amicus aquatum emissus, ob eximiam ipsius forme præstantiam à nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense à latronibus

- Πρωτέως Ιαπάλμου · Αήϊτος Αλέκτορες · Ξέλλῃ
 Ναυβόλῃ · Ασκάλαρος καὶ Αλμύθῃ Ἀριως · Ἀστείος
 Κομήτης · Πολύφημος Ελάτῃ. ἔτοι ναυαρχῆν) Ἰά-
 σονος ἀνερχέμεντες, περὶ ἧσιν Λήμνῳ. ἐτυχὲν δὲ ἡ
 5 Λήμνος ἀνδρῶν ποτὲ ἔσα ἐρήμιας, βασιλευμένη ἔ-
 ἵπῃ Τυψιπύλης, ἧς Θόαςτος, δι' αἰτίαν τιμῆς. αἱ
 Λήμνιαι τὴν Ἀφροδίτῃ ἐκ ἐπίμου. ἡ δὲ αὐτῆς
 ἐμβάλλει δυσουμίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γήματα αὐτῆς
 ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμηλαυτίδας συν-
 10 δυνάζοντο αὐτῆς. ἀπμαζόρῃαι δὲ αἱ Λήμνιαι,
 τὺς τῆς πατέρας, καὶ τὺς ἀνδρας φανδ'οισι. μόνη δὲ
 ἔσωσεν Τυψιπύλη τῇ ἑαυτῆς πατέρᾳ κρύψασα Θόαν-
 τα. περὶ ἧσιν οὕτω τὸτε γυναικακραμένη τῇ Λήμνῳ,
 μίσσηνται τῇ γυναιξὶν Τυψιπύλῃ δὲ ἰδόντι σωδι-
 15 νάζεται, καὶ γυνῆ πύδας, εὐλῶν καὶ Νεβερόνον.
 ἀπὸ Λήμνῳ δὲ περὶ ἧσιν Δολίεσιν, ὧν ἑβασίλῃς
 Κύζικος. ὅτε αὐτὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. νυκτὸς
 ἀναρχέμεντες ἐπὶ τῇ καὶ περὶ τῶν αὐτῶν αἰσῶν,
 ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι περὶ ἧσιν. οἱ δὲ
 20 νομίζοντες Πελασγικὸν τῷ στρατὸν, ἐτυχον γὰρ ὑπὸ
 Πελασγῶν σωχῶς πολέμιοι, μάχῃ τῇ νυκτὸς
 σωσάμενοι ἀγνοοῦντες περὶ ἀγνοοῦντας. κτείναντες
 δὲ πολλὰς οἱ Ἀργαῖοι, μὴ δὲ καὶ Κύζικον, μὴ
 ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν, ὑποδύεσθαι πρὸς τὴν κόμας
 25 ἐκείνην, καὶ τῇ Κύζικῳ πολυτελῶς ἐθαψαν. καὶ μετὰ
 τὴν ταφὴν πλεύσαντες, Μυσία περὶ ἧσιν. Ἐνταῦ-
 θα, Ἡρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλιπον. Τλας γὰρ ὁ
 Θεοδόμαχος πᾶσι, Ἡρακλῆος δὲ ἐφόρους, ὑποτα-
 λὰς ὑδρεύσας, διὰ κάλλος ὑπὸ νυμφῶν ἡρώων.
 30 Πολύφημος δὲ ἀκύνει αὐτῇ βοήσαντος, σπασάμενος
 τὸ ξίφος, ἐδίωξεν ὑπὸ ληστῶν ἀγλαῖ νομίζων. καὶ

abducti putans, persecutus est, idq; Herculi obuiam facto indicat. Interea verò dum pærum Hylan uterque perquirunt, nauis in altum ducta fuit; Mox Polyphemus condita in Myssia ab se urbe Cio, regni sedem illic collocauit. Verùm Heroales Argos remeauit, quem Herodotus neq; iam tum statim nauigasse, sed apud Omphalen seruitutem feruisse affirmat. Pherecydes autem illum in Aphetis Thessalia urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce herois pondus perferre handquaquã posse dictitabat: Atqui Demarectos ipsum in Colchos usque nauigasse tradidit. Nam Dionysius quidem ipsum Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Myssia in Bebrycum terram cõtendisse scribitur, ubi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat. Is Amycus, cum viribus egregijs polloret, qui in sua regna venirent, secum cestibus contendere cogebat, & deuictos ita perdebat. Tum igitur aduocatus ad nauim Argo, praestantissimum quemq; ad pugilatus certamen pronocabat. Pollax cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percusso illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucem impetum fecissent, viri fortissimi, abreptis armis, eorum plerosq; in fugam actos obruncant. Hinc autem auerti Salmydessum, qua Thracia urbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatu, habitabat, denenerunt. Hunc alij Agenoris filium fuisse ferunt, alij verò Neptuni, eumq; excacatum fuisse produnt, à Dys, alij, quòd futura mortalibus prädiceret: Nonnulli verò à Borea, & Argonautis, quòd à nouerca inductus filios suos oculorum luce priuasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quòd Phræci filijs à Colchis in Graciam nauigationem significasset. Ad hac etiam Dij Harpyias in illum immiserunt: Εα

- 5 ἄλλοι σιωπῶντες Ἡρακλῆϊ. ζήτουσιν δὲ ἀμφοτέρων
 ἃ Τλαν, ἡ ναὶ ἀνήχη. καὶ Πολύφημος μὲν ἐν
 Μυσίᾳ κῆρας πόλιν, Κίου ἐβασίλευσεν. Ἡρακλῆς
 10 ὃ ὑπέσφεν εἰς Ἀργεὺς. Ἡρόδοτος δὲ αὐτὸν ἐπὶ τῷ
 ἀρχαίῳ φησὶ πλεῖστον τότε, ἀλλὰ παρ' Ομφάλῃ δου-
 λῶεν. Φερειώδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀρεταῖς τῆς Θρακίας
 ἀπολεσθῆναι λέγει, τῆς Ἀργεὺς φθαγξαμένης, μὴ
 δύνασθαι φέρειν τὸ τότε βαρὺ. Δημάρτης δὲ αὐ-
 15 τὸν εἰς Κόλχοις πεποδκῶτα παρέδωκε. Διογύσιος μὲν
 γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγάμενα φησὶ τῶν Ἀργοναυτῶν ἡγεῖσθαι. Ὑπὸ
 δὲ Μυσίας ἀπῆλθεν εἰς τὴν Βεβρύκων γλῶσσαν, ἥς ἐβα-
 σίλευσεν Ἀμυκὸς ποσειδῶντος πῦρ καὶ Βιδυνίδης
 ἡγεῖσθαι δὲ αὐτὸν ἔτῳ, τοῖς περὶ τὴν ἡγήσαν-
 20 τας πυκνῶν, καὶ ἔτῳ τὸν τὸν τρόπον ἀνῆρει. Ὑπὸ
 15 ἡγεῖσθαι οὐκ καὶ τότε ἐπὶ τῷ Ἀργεῖ, τὸ αἰετον
 αὐτῶν εἰς πυγμῶν περικαλεῖτο. Πολυδεύκης δὲ
 ὑποχρόμους πυκνῶν περὶ αὐτὸν, πῶς καὶ τὸ
 ἀρχαῖον ἀπέκτεινε. Ὑπὸ δὲ Βεβρύκων ὁρμησάντων
 20 περὶ αὐτὸν, ἀπῆλθεν οἱ αἰετὶς τὰ ὅπλα, πολ-
 20 λοὺς φεύγοντας φορέουσιν αὐτῶν. Ὑπὸ δὲ ἀναχθῆν-
 τας, καταπῶσιν εἰς τῷ Θράκης Σαλμυδησὸν, ἐν-
 25 δα ἥκει φινδὸς μάντις, τὰς ὕφεις πεπεσμένους.
 τῶν οἱ μὲν τὸν Ἀγλῶρος εἶναι λέγουσι, οἱ δὲ Πο-
 25 σειδῶρος ὅν καὶ πεποδκῶτα φασιν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ
 25 δαῖον, ὅτι περὶ λεγὶ τοῖς ἀνθρώποις τὰ μύλλοντα.
 οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέου, καὶ Ὑπὸ Ἀργοναυτῶν, ὅτι πε-
 30 δαῖς μνηστῆρας, τοῖς ἰδίους ἐπὶ φλωσ πῦρ. πινέ-
 30 δὲ, ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς φείξῃ πῦρ τὸ ἐν
 Κόλχων εἰς τῷ ἑλλάδα πλοῦν ἐμῶσιν. ἐπι-
 30 ταν δὲ αὐτὸν καὶ τὰς Ἀργεὺς οἱ δαῖοι. περικαλὲς δὲ

verò alata erant. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cælo deuoluitantes maiorem forculorum partem abripiebant: ac reliqua per pauca, & ea quidem tam graui odore fœdata remanebant, ut edere minime posset. Argonautis igitur, quæ ad nauigationem suam spectarent, discere volentibus, dixit se omnia præmoniturum, si eorum opera ab Harpyiarum iniuria liberaretur. Tum hi Phineo mensam sternunt, in qua simulac edulia apposita erāt, en repente Harpyia vastum clangorem fundentes deuolant, & esculenta diripiunt. Id verò ubi viderunt Aquilonis filij, Zetes, & Calais, alati iuuenes, nudatis ensibus illas per aerem insequuntur. Ceterum planè Harpyijs Borea filiorum manibus tum moriendum erat: sed & Borea filij iam tum quoque, cum insecrarentur, & eas minime adepti fuissent, erat pereundum. Cum itaq; pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in amnem Tigrin decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpys. Hanc autem alij Nicothoen, alij verò, Aillopun: sunt qui alteram Ocypeten nominent, alij, Ocylhoen; At Hesiodus eam Ocypoden nuncupat. Hac itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usq; peruasit, quæ nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe quæ cum ad eas peruenisset, iter conuertit: quæ ubi litus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usq; Borea filias, Harpyiarum insecrationem tenuisse refert: neque mali quicquam passas, quòd inuicando nihil postilla iniuriarum amplius se illaturas Phineo promiserunt. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis, reliquam Argonautis nauigationē explanauit: necnon illos Symplegadam petrarum discriminis admonuit. Eas verò

- ἦσαν αὐταί. καὶ ἐπιδὼν τὰ Φινεὶ περιπίπτει τρέπεται,
 ἐξ ἑρᾶν καθιπτάμεναι, τὰ μὲν πλείονα ἀνῆρπαζον·
 ὀλίγα δὲ ὅσα ὁμοῦς ἀνάπια κατέλεπον, ὥς τε μὴ
 δυνάσθαι περσενέγκασθαι. βελομένοις δὲ τοῖς Ἀργ-
 5 ναύταις τὰ πρὸς τὰ πλεῖστα μαθεῖν, ὑπερδύσαντες τὸν
 πλουῦν ἔρη, ἧς Ἀργυῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσαν.
 οἱ δὲ παρέδωκαν αὐτῷ τρέπεται ἐδεσμάτων. Ἀργυαὶ
 δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπῆσαι τὴν προφύλῃ ἥρπα-
 ζον. θρασυάμενοι δὲ οἱ Βορέε παῖδες, Ζήτης καὶ Κά-
 10 λαῖς ὄντες πειρωτοὶ, σπασάμενοι τὰ ξίφη, δι' αἰ-
 ῤα ἐδίδον. ὡς δὲ ταῖς Ἀργύαις χρεὼν τιδανάει ὑπὲρ
 ἧς Βορέε παίδων· τοῖς δὲ Βορέε παῖσι, τότε τελευ-
 τήσων, ὅτε αὖ διώκοντες μὴ καταλάβωσι. διακομέ-
 νων δὲ ἧς Ἀργυῶν, ἡ μὲν καὶ Πελοπόννησον εἰς τὴν
 15 Τίγρειν ποταμὸν ἐκπύπτει· ὅς νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἀρ-
 πους καλεῖται· καὶ τὴν δὲ, οἱ μὲν Νικαδόων, οἱ δὲ
 Αελλόπου καλεῖσιν. ἡ δὲ ἐτέρη καλουμένη Ωκυπότης
 ὥς δὲ ἔνιοι, Ωκυδύς. Ησίοδος δὲ λέγει αὐτὴν
 Ωκυπόδιν, αὐτὴ καὶ τὴν Πελοποντίδα φέρουσα,
 20 μέγχις Ἐχινάδων ἦλθε νήσων· αἱ νῦν ἀπ' ἐκείνης
 Στροφάδες καλουῦνται. ἐστάρη γὰρ ὡς ἦλθεν ἐπὶ
 ταύτας. καὶ θρομένη κατὰ τὴν ἡϊόνα ὑπὸ χαμάτι
 πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τοῖς
 Ἀργοναύταις ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς
 25 διωχθῆναι, καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας ὄρκον, τὸν
 Φινέα μηκέτι ἀδικῆσαι. ἀπαλλαγείς δὲ ἧς Ἀρ-
 γυῶν Φινέας, ἐμύυσεν τὸν πλουῦν τοῖς Ἀργοναύ-
 ταις. καὶ πρὸς ἧς Συμπληγάδων ὑπέθετο πετρῶν
 ἧς καὶ θάλασσαν. ἦσαν δὲ ὑψημαίτις αὐταί,
 30 συγκροόμεναι δὲ ἀγέλας ὑπὸ τῆς ἧς πιδμάτων
 βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. ἐφέρετο
 δὲ πολλὰ μὲν ὑπὸ αὐτῆς ὀμίχλη, πολλὰς δὲ πάτα-

ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu agitata vicissim concurrebant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebula vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transuolare liceret. Columbam itaq; per Symplegadas medias ipsis mittere præcepit, quam si incolumem transuolasse viderent, per eas traicere non dubitarent: si vero illa interisset, nullis inter petras viribus transire conarentur. Quæ cum accepissent, soluta navi discedunt, & cum proxime Symplegadas peruenissent, de prora columbam dimittunt: quæ cum per medium concurrentium scopulorum impetum volitaret, summam candam Symplegades coeuntes deterferunt. Observato igitur scopulorum recessu, acerrimo remigationis certamine, Iunone opitulante, summam tamen puppis parte mutilata, incolumes traiecerunt. Itaq; Symplegades ab eo tempore immota permanserunt. Nam post huiusce navis transmissionem eas fore omnino stabiles in fatis erat. Inde verò Argonautæ ad Mariandynos peruenerunt: ubi ab Lyco rege benigne excipiuntur. Hic Idmon vates, ab apro percussus decessit. Tiphys hæc etiam moritur: & Anceus navim se gubernaturum pollicetur. Dein præteruecti Thermodontem, Caucasumq;, ad Phasim amnem venere. Hic terra Colchica flumen est. Navi in portum delata, ad Æeten centēdit Iason: cui, quæ sibi à Pelia imperata essent, enarrat: illum ad vellus aureum dādum, cohortatur: quod se daturum Æetes pollicetur, si solus aripedes tauros sub ingum misisset. Hi autem duo erant & feri, ac mira magnitudinis, Volcani munus: qui æreis præditi pedibus, ignem ore spirabant. Adhæc ipsi, ubi hosce ingo iunxisset, ut draconis dētes fereret, imperat: quippe qui à Minerva donec acce-

- 70 ὧν δὲ ἀνώατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν
 ἐλθεῖν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀρεῖναι πελιδνὰ διὰ τῶν
 πετρῶν, καὶ ταύτην εἰς μὲν ἰδῶσι σπιδεῖσαι, διὰ-
 πλεῖν καταφρονουῦντας· εἰς δὲ ἐπιλομένῃ, μὴ
 5 πλεῖν βιάζεσθαι· ταῦτα, ἀνέκοντο, ἀκούσαντες·
 καὶ αἱ πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφ' ἧν ἐκ τῆς πετ-
 ρᾶς πελιδνὰ· τῆς δὲ ἐπιλαμένης, τὰ ἄκρα τῆς ἑρᾶς
 ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεδέεισαν. ἀναχωρήσαντες οὖν
 ἐπιτηρήσαντες τὰς πύργους, μὴ εἰρεσίας ἐκτόνου, συλ-
 10 λαβομένης Ἡέρας, διήλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλά-
 σων τῆς νηὸς περικοπίσας. αἱ γὰρ ἦν Συμπληγάδες ἐκ-
 τοτε ἐσθλῆ· χρεῶν γὰρ ἡ αὐταῖς νηὸς φραιωδείσης
 εἶναι παρτελῶς. οἱ δὲ Ἀργοναῦται πρὸς Μαιεω-
 δυνοὺς περιήκοντο· κακῇ φιλοφρόνως ἐβασιλίδε
 15 ὑπεδέξατο Λυκός. ἐνθα δηόσκει μὲν Ἰδμῶν ὁ μάντις,
 πληῖξαντ' αὐτὴν ἑσπερῇ. δηόσκει δὲ καὶ Τίρις· καὶ τῇ
 ναῦν Ἀργεῖα ὑπηρεῖται κυβερνήτην. φθασπιδόσαν-
 τες δὲ Θερμάδοντα, καὶ Καύκασον. ὅπῃ φᾶσιν πο-
 20 ταμὸν ἦλθον. αὐτῇ τῆς Κολχικῆς ὅτι γῆς. καθαρμῆ-
 δείσης δὲ τῆς νηὸς, ἦκε καὶ πρὸς Αἰήτιον Ἰάσων. καὶ
 τὰ ἐπιταγόντα ἔπειτα Πηλεὶς λέγων, παρεχάλετο δοῦναι
 τὸ δέρας αὐτῶν. ὃ δώσιν ὑπέρτατον, εἰς τοὺς χαλκό-
 πιδας ταύρους μόνον καταζεύξῃ. ἦσαν δὲ ἄγριοι
 25 παρ' αὐτῶν ἔντοι, ταῦται δύο μεγάλαι διαφέροντες,
 δῶρον Ἡφαίστου. οἱ χαλκοὶς μὲν εἶχον πόδας· πῦρ
 δὲ ἐκ σωματῶν ἐφύσων. τέτοις αὐτῶν ζεύξαντι ἐπε-
 τάσσετο ἀπείρειν δράκοντ' ὁδόντας. εἶχε γὰρ λαβὼν
 παρ' Ἀθηνᾶς τὰς ἡμέτερας ὧν Κάδμ' ἔσπειρεν ὅν
 30 Θήβαις. ὑπερῶντ' δὲ τῇ Ἰάσωντ', πῶς αὖ δυνάι-
 τε τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Πηλεΐα αὐτῷ ἐφύσσετο

ptos, dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus se-
 perat, partem, secum Iason habebat. Ambigentem itaq;
 Iasonem, quamnam arte tauros subingaret, Medea illum
 deperire cepit. Hec erat Aëta filia ex Idyia Oceano
 genita, veneficijs & incantationibus insignis. Qua verti-
 ta ne Iason a tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se
 fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si
 se uxorem dareturum, & in Graciam simul, nauigantem
 pernocturum iuret, pollicetur. Id ubi prastiturum se in-
 ravit Iason, pharmacum, quo tauros sub iugam mitte-
 ret, dedit: eoque; clypeum, hastamq; , ac membra corporis
 sui iungere precepit. Hoc enim delibatum unum dum-
 taxat diem, nulla neq; ignis, neq; ferri violentia laesum
 iri asserebat: Sed & illi indicauit, ut e satis dentibus
 viri terra orituri essent, & armati quidem in ipsum in-
 cursuri: quos statim quam frequentes spectarit, inter eos
 eminus lapides coniceret. Postea vero quam ea de re in-
 ter se pugnam comiserint, tum illos interimat. Sic itaq;
 instructus Iason, & pharmaco inunctus, in templi lu-
 cum penetrat, tauros perquirat, quos cum multa
 flammarum vi irrumpentes, edomuit. Satis deinde
 dentibus armati e terra viri profiliere. Tum Iason ubi
 plures esse vidit, coniectis inter eos occulte lapidibus,
 pugnautes inter se adortus occidit. Porro perdomitis
 tauris, tantum abest ut vellus aureum ex pacti & con-
 uenti formula tradat Aëta, sed & Argo nanim in-
 flammare voluerit: necnon eos omnes qui cum eo navi-
 gabant, occidi studuerit. Quod ubi Medea rescinit, ad
 Iasonem ire anteuertit, eumq; per noctem ad pellem de-
 duxit, & draconem custodem veneficijs aggressa sopi-
 uit. Inde sumpto vellere, cum Iasone in nauim Argo se
 contulit: eam vero Apfyrus frater consequebatur. At

- ἰσχυρῶς δὲ αὐτῇ θυγάτηρ Αἰήτης, καὶ Ἰδύα τις
 Δικαίου, φαρμακίς· δεδοικῆα δὲ μὴ παρὲς ἧς πύ-
 ρον διαφθαῖναι, κρύφα τὴν πατρὸς σιωπῇ γήσεν αὐτῇ
 παρὲς τὴν καταζευξίν των ταύρων ἐπιγῆναιτο· καὶ
 5 τὸ δέρας εἰχερεῖν, ἐὰν ὁμώσῃ αὐτῇ ἐξεν γυναι-
 κα, καὶ εἰς Ελλάδα σύμπλουν ἀγῶνται, ὁμώσονται
 δὲ Ἰάσονα, φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευγῆναι
 τὴν μέλλοντα ταύρος, ἐκέλευσε χρίσαι τῷ τε ἀσπί-
 दा, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῶμα. τίττε γὰρ χριδόντα
 10 ἴσῃ παρὲς μίαν ἡμέραν μὲν αὐτὴ ὑπὸ πυρὸς ἀδίκη-
 θήσεσθαι, μήτε ὑπὸ σιδήρου. ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, σπει-
 ρομένων των ὀδόντων, ἐκ γῆς ἀνδρας μέλλειν ἀ-
 ναδύεσθαι ἐπ' αὐτὴν καταπαλισμένοις· οἷς ἔλεγον ἐ-
 σπειδὴν ἀθρόως διασπῆται, βάλῃ εἰς μέσον λίθους
 15 ἀποδῆναι. ὅταν δὲ ὑπὸ τέττε μάχωνται παρὲς ἀλλή-
 λους, τότε κλίνειν αὐτούς. Ἰάσων δὲ τῆτο ἀκύσας,
 καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ, παρορμήμενος εἰς τὸ
 τῆ νεῶ ἄλσος, ἐμάστευε τὴν ταύρος. καὶ σὺν πολ-
 λῷ πυρὶ ὀρμήσαντας, αὐτοὺς καταζευξε. σπείροντες
 20 δὲ αὐτοὺς τὴν ὀδόντας, ἀνέτελον ἐκ τῆς γῆς ἀνδρας
 ἑνοπλοὶ. ὁ δὲ, ὅπε πλείονας ἑώρα, βάλλον ἀφανεῖς
 λίθους παρὲς αὐτούς, μαχομένους παρὲς ἀλλήλους παρῇ
 σὼν ἀνῆρει. καὶ καταζευγμένων των ταύρων,
 ἐκ ἐδίδε το δέρας Αἰήτης ἐβέλετο διὰ τῷ τε Ἀργῷ
 25 καταφλέξαι, καὶ κτεῖναι τὴν ἐμπέοντα. φθάσα-
 σα δὲ Μήδεια, καὶ Ἰάσωνα θυκτὸς, ἐπὶ τὸ δέρας ἤ-
 γαγε· καὶ ᾧ φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμήσασα
 τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονα ἔχουσα τὸ δέ-
 ρας, ἐπὶ τῷ Ἀργῷ παρεγύετο. σιωπεῖτο δὲ
 30 αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτός. οἱ δὲ θυκτὸς μετὰ τῶν
 των ἀνῆλθον. Αἰήτης δὲ ἐπὶ τῆς τῇ Μήδειας

illi noctu cum hisce auehantur. Caterum Æetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur. quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem ingulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Æetes autem filij membris colligendis occupatus, filiam persequi desit. Quocirca conuerso itinere seruos pueri artus sepeliuit; eique loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo nauim perquirendam emisit, & nisi Medeam captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturos comminatur. Tum y alius aliò diffusi, in perquirendis Argonautis occupantur, Eridanum amnem iam prateruentibus. At Iupiter ob Apsyrty cadem iratus, ingenti immissa tempestate Argonautis errores inijcit: ac dum secus Apsyrtidas insulas nauigant; Argo nauis eos alloquitur his verbis: Iouis iram nūquam antea desturam esse, quam in Ausoniam profecti Apsyrti necis ergò à Circe fuerint expiati. Hi autem Libya Galliaque gentes prateruecti, & per Sardinia pelagus delati, Hetruriam longunt. Inde ad Æeam contendunt, ubi à Circe expiantur. Qui cum prater Sirenas nauigarent, Orpheus, quod contrariam occineret cantionem, Argonautas inhibuit. Verum solus omnium Butes ad eas enatauit, quem raptum, Venus ad Lilybeum habitatum relegauit. Post à Sirenibus nauim Charybdis excepit, Scyllaque, & errantia saxa: è quibus ingens flammarum vis ac fumus eructari videbatur. Atqui per ea Thetis cum Nereidibus, Iunonis monitu, incolumem nauim transuexit. Siciliam itaq; prateruecti, ubi Solis boves inerant, ad Corcyram Phaacum insulam appellant, ubi rex Alcinoüs imperabat. Porro cum Colchi Argo na-

τεπλημμένα, ὥρμησε τὴν ναῦν διαίkein. ἰδοῦσα δὲ
 αὐτὸν πλησίον ὄντα Μύδεια, τὸν ἀδελφὸν ἀνείκει
 καὶ μελίσσασα, ἅπτε βυθοῦ ῥίπτει. σωμαδροῖζον δὲ
 Αἰήτης τὰ τῷ παιδὸς μέλη, τὴν δὲ διδάξας ὑτέρησεν.
 5 διὰ τὴν ὑπερβίαν, καὶ τὰ σωθέντα τῷ παιδὸς μέλει
 δάψας, τὴν τόπον προσσηρόρθε Τόμοις. πολλὰς δὲ
 Κόλχων ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς Αργεὺς ἐξέπεμψεν
 ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἀξιοσιν, αὐτὴς πείσειν
 τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ, διαχρόντες ἀγῶνι θυγατρὸς,
 10 ζήτησιν ἐπιέντο, τοῖς Αργοναύταις τὸν Ήιδαντον
 ποταμὸν ἤδη ὄραπλέοσι. μινύσας δὲ Ζεὺς ὑπερ
 τοῦ φονιδέντος Ἀψύρτε, χειμῶνα λάβρον ἐπιπέμ-
 νας, ἐμβάλλει πάλιν καὶ αὐτῷ τὰς Ἀψυρτίδας
 νήσους περικλεόντων ἢ ταῦς φέγγεται, μὴ λήξῃ
 15 τὴν ὀργὴν τοῦ Διὸς, εἰ μὴ πορεύσιντες εἰς τὴν Αὐ-
 σονίαν, τὸν Ἀψύρτε φόνον κησαρῶσιν ὑπὸ Κίρκης.
 οἱ δὲ, παρθενεύσαντες τὰ Λιβύων καὶ Κελτῶν ἔδνη
 καὶ διὰ τοῦ Σαρδωνίου πελάγους κρημνίζοντες, ὄραμει-
 ψάμενοι Τυρρηνίαν, ἦλθον εἰς Αἰαίαν, ἔνθα Κίρκη
 20 ἰκέται χροόμενοι κησαίρονται. ὄραπλεόντων δὲ Σει-
 ριλῶας αὐτῶν, Ορφεὺς τὴν ἐναντίαν μέσσαν μελεῶν,
 τὴν Αργοναύταις κατήγαγε. μόνον δὲ Βούτις ἐξῆνῃζατο
 τοῖς αὐταῖς ὃν ἀπάσασα ἀφελήθη ἐν Λιλυβαίῳ κα-
 τάνυσεν. μὲν δὲ τὰς Σειριλῶας τὴν ναυὶ Χάρυβδις ἐξε-
 25 δέχετο, καὶ Σκύλλα, καὶ πέτραι πλαῖνται ὑπερ ὧν
 φλόξ πολλή καὶ καπνὸς ἀναφύεσθαι ἔωρετο. ἀγῶνι
 διὰ τῶν διακρίσεων τὴν ναυὶ σὺν Νηρείῳ Θέτις
 παρὰ κληιδόσῳ ὑπὸ Ηέας. παρὰ μειψάμενοι δὲ Θει-
 νακίαν νῆσον, Ἠλίε βῆς ἔχουσιν, εἰς τὴν Φαιάκων
 30 νῆσον Κέρκυραν ἦκον. ἥς Γασπαρὺς ἢ Ἀλκινόῳ
 τῶν δὲ Κολχικῶν τὴν ναυὶ εὖρεῖν μὴ δυναμένων,

nim nusquam inueniunt, horum alij Phaacum montes incalendos occupant, alij ad maritima delati, Apſyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phaacas ierunt, ac nauim Argo tandem deprehendunt, & Medeam ab Alcinoο reposcūt. Tum ille, si iam, inquit, uxor Iasoni copulata sit, eam illis se non daturum: at si nondum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enim vero Alcinoi coniux Arete antenertens, Iasoni Medeam coniugauit. Hinc igitur Calchici cum Phaacibus simul habitare statuerunt. Argonauta uerò cum Medea in altum auebuntur: qui cum noctu nauigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hac Apollo Menœtium impetens, secundum iugulum sagitta percussit, eumq; in mare deturbauit. Hi uerò cum proximam insulam conspiciunt, ad eam deueniunt, ac prater spem ostentatum portum ingressi, Anaphen nominarunt: ubi Apollini Egleo aram statuunt, ibiq; peractis de more sacrificijs, epulati sunt. Quæ uerò ab Arete duodecim ancillæ Medea dono iam data fuerant, fortissimos illos viros per lusum sugillabant. Hinc & adhuc etiam uetus ea in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet. Inde aucti, in Cretam appellere prohibentur à Talo. Hunc sanè alij ex æreo genere produnt; Sunt qui à Volcano Minoi datum esse ferūt. Qui vir æneus fuit, idēq; ab alijs Taurus appellatur. Huic autem venam unam à collo ad calcem pertinētem fuisse tradunt: atq; in huiusce uenæ cute clauus æneus affixus esse videbatur. Hic igitur Talus ter in die circum insulam currens, eam tuebatur. Quocirca & tum Argo nauim pratercuntem spectans lapidibus impetebat; Demum Medea veneficijs circumuentus occubuit. siquidem, ut nonnulli memorant, Medea poculis ad insaniam redactus, excessit ē

οἱ μὲν τοῖς Κερκυραίοις ὄρεσι παρῴκησαν· οἱ δὲ, εἰς
 τὴν Ἀλκυίδα κομιθέντες, ἔκπουν Ἀψυρτίδας νή-
 σους· ἐνιοὶ δὲ, πρὸς Φαίακας ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν
 5 κατέλαβον, καὶ τὴν Μυδείαν ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἀλκυ-
 νόου· ὁ δὲ, εἶπεν· εἰ μὲν ἤδη σωελήλυθεν Ἰάσονι, καὶ
 δώσιν αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ παρδένῃ ὅτι, τὸ πατεὶ
 αὐππόμεν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μή-
 10 δειαν Ἰάσονι σωέζδωξεν· ἔθεν οἱ μὲν Κολχικοὶ μὲν
 Φαίακων κατώκησεν· οἱ δὲ Ἀργυραῦται μὲν τῇ Μηδείας
 ἀπὸ ἡγήθησαν· πλέοντες δὲ νυκτὸς, σφοδρῶ φειπύπλοισι
 χειμῶνι. Ἀπόλλων δὲ σὰς ἐπὶ τὴν Μενόφιαν διεγεί-
 15 ποξεύσας τὴν βέλει, εἰς τὴν θάλασσαν κατέστρεψεν· οἱ
 δὲ, πλοῖόν τε ἐδιάσωτο νῆσον· τὸ δὲ πρὸς πρὸς
 σάν· ἰδρυσάμενοι δὲ βωμὸν Ἀπόλλωνος, Ἀργυραῖς,
 καὶ θυσιάσαντες, ἐπὶ εὐωχίαν ἐτρέψαν· δοδεῖσαι δὲ
 20 ὑπὸ Ἀρήτης Μυδείαν δώδεκα διεράπαιναν, τὴν αἰ-
 σίως ἔσκαπτον μὲν παλαιάς· ὅθεν ἐπὶ καὶ νῦν ἐν τῇ
 θυσίᾳ σωηδὲς ὅτι σκώπειν γυναικῶν· ἐντεῦθεν ἀνα-
 25 χθέντες, κωλύοντα Κρήτην προσείχον ὑπὸ Τάλῳ.
 τῷτον, οἱ μὲν, τὸ χαλκῷ ἥσους ἐπὶ λέγουσιν· οἱ
 δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου Μίνῳ δοδύσαι· ὅς μιν χαλκῶς
 ἀνήρ· οἱ δὲ, Ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν· εἶχε δὲ φλέ-
 30 βα μίαν ἀπὸ αὐχένῃ κατὰ τὴν αἰσίν· σφύρεσιν
 αὐτὸν τὸ δέρμα τὸ φλεβὸς ἦλθ' ὀπίσσω χαλκῶς· ἐπὶ
 ὃ Τάλῳς τρεῖς ἐκάσκει ἡμέρας τὴν νῆσον φειδοχάζων
 ἐπύρει· διὸ καὶ τότε τῇ Ἀργὴν προσπέλασαν δευτέρῳ,
 35 τοῖς λῖδοις ἔβαλεν· ἔξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μηδείας,
 εἰπέδωκεν· ὥς μὲν ἐνιοὶ λέγουσι, διὰ φαρμάκων αὐτῇ
 40 μαρίαν Μηδείας ἐμβαλέσκει· ὥς δὲ πινες, ὑποχρ-

vita. Sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem,
 clauum illi Medeam extraxisse, omniq; ex eius corpore
 effuso ichore ipsum obijisse narratur. Nec desunt qui il-
 lum à Pœante sagitta in calce vulneratum interijisse
 tradunt. Noctem autem vnā illic non amplius morati
 Argonautæ ad Æginam aquatum contendunt, ubi de
 aqua pugna confertur inter eos, inde verò per Eubœam
 Locridemq; nauigantes, Iolcum, quarto demum mense
 postnitam velleris aurei expeditionem, perueniunt.
 Verum Pelias, quod Argonautarum reditum despera-
 bat, de Æsone obruncando cogitauit. Hic autem dum
 sibi ipsi mortem consciscere quarit, immolati tauri san-
 guinem intrepidè hausit, & interijt. Atqui Iasonis ma-
 ter, Peliam execrata, relicto filio paruulo, velut ad bel-
 lum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias
 & relictum ab ea filium ingulauit. Interea redit Iason,
 ac vellus aureum Pelia dedit. Qui, cum iniurias, qui-
 bus affectus erat, vlcisci vellet, occasionem expectabat.
 Proinde sumptis secum lectissimis heroibus, in Isthmum
 nauigauit, ac nauim Neptuno dediscavit. Inde Medeam
 monet ut rationem ineat, qua Pelias illi tot iniuriarum
 pœnas luat. Tum illa Pelia regiam ingressa, regis filias,
 Asteropeam nempe & Antinoen, patrem dissecandum,
 elixandumq; suasu inducit suo: atq; eundem in vitam
 mox atate iuuenem suis se veneficijs reuocaturam esse
 pollicetur. Idq; ut facilius credi possit, arietem in frustra
 dissectum, elixatumq; agnum reddidit. Tum illi credu-
 le, patrem occidunt, membratimq; concisum elixant.
 Acastus autem vnà cum Iolcensibus patrem sepeliuit:
 Iasonemque & Medeam Iolco eiecit. Hinc illi Corin-
 thum commigrant: ubi decennium totum fortunatè
 transegerunt. Inde cum Glancen Creon Corinthiorum

- μέγης ποιήσῃ ἀδανάϊον αὐτὸν, καὶ τὸν ἦλόν ἐξε-
 λείψας, ἐκρυέντος τῷ παντός ἰχθύος ἀπαδυνεῖν.
 πνὺς δὲ αὐτὸν πρὸς δένδρα ὑπὸ Ποίανθ' εἰς τὸ
 σφυρὸν, τελευτήσῃ λέγεται. μίαν δὲ ἐσταῦδα νύκτα
 5 μέιναντες, Αἰγίνη προσέειπον, ὑδρεύσασθ' ἀνέροντες.
 καὶ γίνεται περὶ τῆς ὑδρείας αὐτοῖς ἀμύθη. ἐκείθεν
 δὲ, διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλάσσαντες
 εἰς Ἰωλλὸν ἦλθον, καὶ πάντα πλοῦν ἐν τέττασι μισθῷ
 10 τελεῖσθαι. Πελίας δ' ὑπογνὺς τὴν ὀπισθοφύλιν καὶ
 Ἀργοναυτῶν, τὸν Δῖονα κλείειν ἤδελεν. ὁ δ' αἰτή-
 σάμενθ' ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίας ἐπιτελῶν ἀδεῶς τὰ
 ταῦρα αἶμα ἀπατάμενθ' ἀπέδυνεν. ἡ δὲ Ἰάσονθ'
 μήτηρ ἐπαρσαμένη Περίαν, νήπιον ὑπολαβούσα παύ-
 15 σα, αἶς πρὸς πόλεμον πρῶμαχον, ἑαυτῷ ἀνῆρτησεν.
 Πελίας δ' καὶ τὸν κατελειφθέντα πᾶσα ἀπέκλεινεν
 αὐτῆς. ὁ δ' Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε
 περὶ ὧν δ' ἠδίκηθη μετελθεῖν ἐδέλων, καὶ ἐν ἔξεδ-
 20 χαστο. καὶ τότε μὲν εἰς Ἰσμὸν μὲν καὶ ἄριστον πλά-
 σας, ἀνέδρακε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι. αὐτὸς δ' Μή-
 δειαν παρεχάθει ζυγὴν ὅπως Πελίας αὐτῷ δέρας
 ὑπόχῃ. ἡ δ' εἰς τὰ βασίλεια τῷ Πελίῃ παρελθούσα,
 25 πείθει τὰς θυγατέρας αὐτῆς [Ἀσπεόπειαν δηλαδὴ, καὶ
 Ἀντιγόλῳ] τὸν πατέρα κρεουργῆσαι, καὶ κατεψῆσαι,
 διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελομένη ποιήσῃ νέον. καὶ
 30 τὸ πεινῶσαι χάριν, κριὸν μελίσσασα, καὶ κατεψῆσασα,
 ἐποίησαν ἄρια. αἱ δὲ πεινῶσαι, καὶ πατέρα κρεερ-
 γῆσαι, καὶ κατεψῆσιν. Ἀχαιὸς δὲ μὲν τὴν Ἰωλλὸν
 οἰκάντων, τὸν πατέρα δάπτει. τὸν δὲ Ἰάσονα μὲν τὴν
 35 Μηδείας, τὴν Ἰωλλῷ ἐμβαλλοι. οἱ δὲ, ἦγον εἰς Κό-
 ρινθον. καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουσι διπυχῶντες αὐ-
 τὸς δὲ τῷ τὴν Κορίνθου βασιλείας Κρέονθ' ἢ θυγατέρα

rex filiam Iasoni despondisset, eam, dimissa Medea, in matrimonium duxit. Tum illa quos Iason Deos iurasset, obtestata, ingratusq; illius animū subinde detestata, uxori quidem pepulum venenis infectum misit: quem simul ac illa sibi induit, cum adiutore patre, valido igne correpta conflagrauit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat, Mermeram nempe ac Pheretem, trucidauit, & sumptum ab Sole alatorum draconum currum conscendit, in eoque profugit Athenas. qua in fuga, ut quidam ferunt, filias infantes adhuc, supplices ante Acræ Iunonis aram constitutos, omisit: quos surgere iussos Corinthij multis vulneribus contrucidarunt. At Medea, qua conuolarat Athenas, mox ibi Ægea nupta, filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea verò, cum Theseo comparasset insidias, Athenis in fugam acta cum Medo filio eycitur; Qui magnum apud Barbaros imperium consecutus, subiectam sibi provinciam vniuersam Mediam vocari voluit; & bellum contra Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea nulli suorum agnita, ad Colchos remeavit: quæ cum Æeten patrem Persei fratris dolo ab regia sede eiectum inuenisset, illi regnum recuperauit.

- Γλαύκῳ Ἰάσωνι ἐγνωθήσεται, παραπλημάδην Ἰά-
 σων Μήδεια, ἐγάμει. ἡ δὲ εἰς τε ὤμοισιν Ἰάσων διῦε
 ἐπιχλεσμένη, καὶ τὴν Ἰάσων ἀχαιΐαν μεμψα-
 μμένη πολλάκις, τῇ μὲν γαμυμένη πέπλον μεμαγ-
 5 μένον φαρμάκῳ ἐπεμψεν ὃν ἀμφιασμένη, καὶ τῇ
 Κοιθῶνι πατρὸς περὶ λάβρῳ καταφλέγει· τὺς τε
 παῖδας, εἰς εἶχεν ἐξ Ἰάσων, Μέρμερον καὶ Φερήτα,
 ἀπέκλεινε. καὶ λαβῶσα παρὰ ἡλίου ἄρμα πηκῶν δρακόν-
 των, ἐπὶ τέττε φεύγουσα, ἦλθεν εἰς Αἰθῶας. λέγ-
 10 ται δὲ ὅτι φεύγουσα, τὺς παῖδας νηπίες ἐπὶ ὄντας
 κατέλιπεν, ἰκέτας καδίπασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας
 τῆς Ἀχραΐας· Κοεῖνδοι δὲ αὐτὰς ἀνέστησαντες κατε-
 τραυμάτισαν. Μήδεια δὲ ἦκεν εἰς Αἰθῶας. καὶ κεῖ
 γαμυθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γυναικὶ Μῆδον. ὅτι βελάουσα
 15 δὲ ὕσπερ ὅταν φουγὰς δὲ Αἰθῶν καὶ τῇ παιδὶ
 ἐκβάλλεται. ἀλλ' ἔτος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβα-
 ρων, τὴν ὑφ' ἑαυτὴν χώραν ἅπασαν Μηδίαν ἐκά-
 λεσε, καὶ στρατευόμενῳ ἐπὶ Ἰνδὸς ἀπέδασε. Μήδεια
 δὲ εἰς Κόλχοις ἦλθεν ἄγνωστος. καὶ καταλαβῶσα
 20 Αἰήτιν ὑπὸ τῷ ἀδελφεῷ Περσέτι τῆς βασιλείας ἐστει-
 μένον, κτείνασα ἑαυτὴν, πῶ πατρὶ τὴν βασιλείαν
 ἐστέρησεν.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

SIVE DE DIIS,

Liber Secundus.

Voniam verò Dencalionis genus enarravimus, Inachi deinceps explicemus. Inachus igitur ex Oceano & Tethye procreatur: à quo Inachus Arginorum flumen nominatus est. Huius & Melissa Oceani filia, Phoroneus ut Ægialeus filij fuerunt. Ægialeus tametsi nulla de se prole relicta sit extinctus, Ægialeam tamen ab eo, cui præsuerat, dictam fuisse terram legimus. Atqui Phoroneus uniuersa terra, cui post nomen fuit Peloponneso, imperio potitus, ex Laodice nymphea Apin & Nioben creauit. Apis itaque commutato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerens, ac planè tyrannico more administrans, Peloponnesum Apiam suo de nomine vocari iussit. Is demum Thelxionis ac Telchinis insidijs appetitus, sine liberis excessit è vita: & relictus inter deos, Sarapis appellatus est. De Niobe autem, & Ione, quam primam mortalium Iupiter inuit, Argus

ΑΠΟΛΛΟ-

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ τοῦ Θεῶν, βιβλίον β'.

ΠΕΙΔΗ' ὃ τὸ τοῦ Δαδκαλίων^Θ
 διεξεληλύδα μὲν γῆ^Θ, ἐχόμενος
 λέγων μὲν τὸ Ἰνάχου. Ωκεανῷ^κ
 Τηδύ^Θ γίνεται πᾶς Ἰναχος· ἀφ'
 ὃ ποταμὸς ἐς Ἀργεὶ Ἰναχος καλεῖ-
 ται. τὸ τε, καὶ Μελίσης τῆς Ωκεανῷ,

φορφνέως τε καὶ Αἰμαλίδος πᾶδες ἐχθύνοντο. Αἰμα-
 λείως μὲν ἔν' ἀπιδύ^Θ ἀποδανόντ^Θ, ἡ χώρα ἀπα-
 σα Αἰμαλεια ἐκλήθη. φορφνός δὲ ἀπείσης τῆς ὕψι-
 10 ρον Πελοποννήσου περσαγορῶδεϊσης, ἐν τῇ Λαοδί-
 κης νύμφης, διωσάδων, Ἀπιν καὶ Νιόβην ἐχθύνη-
 σιν. Ἀπιν μὲν ἔν' εἰς περσινίδα πῶ ἐαυτὴ μεταστήσας
 διώαμιν, καὶ εἶαι^Θ ὧν τόρυν^Θ, ὀνομάσας ἀφ'
 ἑαυτῆς πῶ Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελέϊον^Θ καὶ
 15 Τελχίν^Θ ὀπιβελάδης, ἀπαις ἀπείδανε· καὶ νομι-
 νάδης θεός, ἐκλήθη Σάραπιν. Νιόβης δὲ, καὶ
 Διὸς, ἡ περσὶ γυναικὶ Ζεύς διητῇ ἐμίγη, πᾶς
 Ἀργεὶ ἐχθύντο. ὅς δὲ Ἀκυσίλαίς φησι, καὶ Πα-

Arg^o natus est. Sed Acusilai testimonio Pelasgus is dicebatur, à quo Pelopōnesus dicta deinde Pelasgia fuit. At Hesiodus Pelasgū fuisse indigenā refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus. Argus itaq; simulac à Phoroneo regnum accepit, Peloponnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ducta uxore Euadne, Strymonis ac Neera filia, Iasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso autem nascitur Agenor, ex quo ille Argus, qui Panoptes dicitur, ortus est: hunc toto corpore oculum fuisse legimus. Hic etiam viribus prastans, sublato, qui Arcadiam deuastabat, tauro, eius sese corio circumtexit. adhuc Satyrum, qui Arcadibus vim inferebat, eorumq; pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari ac Terra filiam dicunt, qua viatores corripiebat, dormientem nactus interemit: idemq; sublati cadis auctoris, Apidis interitum ultus est. Argi verò, & Ismenes Asopi filia Iasus est filius: ex quo Ionem ortam esse ferunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit, necnon complures tragediarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrāt: quam Innonis sacerdotio decoratam Iupiter vitianit: à quo cum violatam fuisse puellam hanc Inno comperisset, in buculam candidam transformauit, cum qua Iupiter se concubuisse abiurauit. Quare Hesiodus inquit, amantium iusiurandum irritum esse, neque ad deorum iram quicquam pertinere. Inno interim vaccam ab Ione depoposcit, acceptamq; Argo Panopta custodiendam dedit. Hanc autem Asclepiades Arcstoris, Pherocydes verò Inachi, sicut Cercops Argi, & Ismenes, quae Asopi fuit, filiam scribunt. sed Acusilaus è Pirene, ut dictum

- λαστρός, ἀφ' ἧ κληθῆναι τοῖς τῶν Πελοπόννησον οἰ-
 κοῦντας Πελασγοῖς. Ἡσίοδ' ὁ δέ, ἃ Πελαστὸν αὐ-
 τόχθονα φησὶν (ἔ). ἀλλὰ σφί μὲν τέτε πάλιν ἐρῶ-
 μῶν. Ἀργ' ὁ δέ λαβὼν παρὰ Φοιβῶν ἢ βασιλείαν,
 5 ἀφ' ἑαυτῆς ἢ Πελοπόννησον ἐχάλεσεν Ἀργ'. καὶ
 γῆμας Εὐάστῳ ἢ Σβύμον' ἢ Νεαίρας, ἐτέκνω-
 σεν Ἰάσον, Πείρανδον, Εὔδωρον, Κείασον· ὃς
 καὶ τῶν βασιλείαν παρέλαβεν. ἐξ Ἰάσου δέ, Ἀγλῶωρ
 γίγεται· τέτε δὲ Ἀργ' ὁ Πανόπης λεγόμενος.
 10 εἶχε δὲ οὗτος ὀφθαλμοῖς μὲν ἐν παιτὶ [τῷ] σώματι·
 ὑπεβάλλον δὲ δυνάμει, ἢ μὲν τῶν Ἀρχαδίων λυ-
 μαινόμενον ταῦτον ἀνελόν, τῶν τέτε δορὰν ἡμιέ-
 σατε. Σάπυρον δὲ τοῖς Ἀρχαδαῖς ἀδικοῦντα, καὶ
 ἀφαιρέμενον τὰ βοσκήματα, ὑποσταὶ ἀπέκτεινε.
 15 λέγει δὲ καὶ τῶν Ταρτάρου καὶ Γῆς Εχθρόν, ἢ τοῖς
 παριόντας σιωήραζεν, ἐπιτηρήσας κοιμωμένῳ ἀπέ-
 κτεινεν. ἐξεδίκησε δὲ καὶ ἢ Ἀπιδ' ὄνον, τοῖς
 αἰπῶν ἀποκτείνας. Ἀργε δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσπ-
 σῆ πῦς Ἰάσος, ἢ φασὶν Ἰὼ γυνὴν αὐτοῦ. Κάτω δὲ ὁ
 20 συγγράφας τὰ χροσικὰ ἀγνοήματα, καὶ πολλοὶ ἦν
 τραγικῶν, Ἰνάχε τῶν Ἰὼ λέγουσιν. Ἡσίοδ' ὁ καὶ
 Ἀκουσίλα' Πειρήν' αὐτῶν φασὶν (ἔ). ταύτην, ἐν-
 εφσύνῳ τῆς Ἡρας ἔχουσαν, Ζεὺς ἐφείρε. φεραδὴς
 ὑφ' Ἡρας, ἢ μὲν κόρης ἀφάρμου εἰς βῦν μετε-
 25 μόρφωσε λελκῶν· αὐτὴν ὃ ἀπωμόσατο μὴ σιωελθεῖν.
 διό φησιν Ἡσίοδ' ἐκ ἐπαυαδὸς ἢ ὑπὸ τῷ θεῶν ὀργῇ
 τοῖς γνομένοις ὄρκοις ὑπὲρ ἔρεσθαι. Ἡρα ὃ αἰτήσα-
 μένη παρὰ Διὸς ἢ βοῶν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν
 Ἀργον ἢ Πανόπῳ· ὃν Ἀσκληπιάδης μὲν, Ἀρέστου
 30 λέγει υἱόν· Φερεκύδης δὲ, Ἰνάχε· Κέρκω δὲ, Ἀρ-
 γε, καὶ Ἰσμῶν τῆς Ἀσπῆ θυγατρὸς. Ἀκουσίλα' ὁ
 δὲ ἐκ γῆς μετρήσεται αὐτὸν λέγει, οὗτος ἐκ τῆς ἐλαίας

antea fuit, ortam esse refert. Hic eam ad oleam, quæ in Mycenæo laco erat, alligabat. Cum verò Iupiter eam Mercurio ut furtim abduceret, imperasset, idq; ab Hiereace detectum fuisset, neq; celari amplius posset: lapide percussum Argum peremit. Hinc itaque Mercurius ΑΡΤΕΙΦΟΝΤΗΣ cognomen accepit. Iuno demum bouem æstro concitavit. Quo factò ea primum in sinum ab se Ionium appellatum penetravit: Mox per Illyricum progressa, Hemum transcendit, ac per ea tempora traiectum Thracium nominatum, ab illa deinde Bosporum dictum, tranavit. Inde, cum in Scythiam penetrasset, & Cimmericam terram, cumque per continentem multam deerrasset, multaq; Europæ, atq; Asiæ maria, tranasset, in Ægyptum tandem pervenit: ubi cum pristinam formam recepisset, ad Nili fluenta Epaphum peperit. Iuno Curetes ut alicubi puerum occulerent, exoravit. illi vera Iunonis orata fecerunt. Quod factum ubi Iupiter rescivit, Curetas occidit. Io interim ad filium sese vestigandum accingit. Qua cum Syriam propè universam pernagata esset, quod illic Bybliorum regis uxor filium educare significabatur, ea tandem Epapho inuento, in Ægyptum remeavit; ac Telegono, qui tum Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Ægyptij, statuam collocavit; Et Ionem quoq; Isidem appellarunt. Epaphus autem Ægyptijs imperans, Memphin Nili filiam sibi coniugavit: deq; uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit, ex eaq; Libyam filiam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est. Caterum ex Libya Neptunoq; gemini Agenor ac Belus oriuntur, Agenor itaq; in Phœnicen profectus, inibi regni sedem constituit: ubi & magna sobolis auctor extitit: quare

- ἔδεδόκει αὐτῷ, ἥπερ ἐν τῷ Μυκλήϊαίῳ ὑπῆρχεν
 ὄρεσι. Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ερμῆ κλέψαι τὴν βοῦν,
 μιλύσαιθ' Ἰέρακος, ἐπεδὴ λαθεῖν ἐκ ἡδυάτου,
 λίθῳ βέλων ἀπέκτεινε τὸν Ἄρρον. ὅθεν Ἀργεῖφόντης
 5 ἐκλήθη. Ἦρα ὃ τῇ βοῇ οἶτρον ἐμβάλλει. ἡ δ', παρ-
 τον ἦκεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληδόν-
 τα· ἐπιπτα διὰ τῆς Ἰλλυείδος πορθαδίῃσιν, καὶ τὸν
 Αἴμον ὑπερβαλῶσα, διέβη τὸν τότε μὲν χαλόμενον
 πύργον Θράκιον· νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόαστρον. ἐπελ-
 10 θῆσα δ' εἰς Σκυδίαν καὶ τὴν Κιμμερίδα γῆν, πολ-
 λὴν χέρσον πλεηθεῖσα, καὶ πολλὴν διανηξαμένην
 δόλοισιν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευτῶν ἦκεν
 εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ὑπελαβῶσα,
 ἦντ' ἀπὸ τῷ Νείλῳ ποταμῷ Ἐπαφρον παῖδα. τῆ-
 15 τον δὲ Ἦρα δίδται Κυρήτων ἀφανῇ ποιῆσαι. οἱ δ' ἐ-
 ηραίοισιν αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰδομένην, κτείνει
 Κύρητας. Ἰὼ δὲ ὅπ' ἐζητήσιν τῇ παιδὸς ἐστράπτει.
 πλανωμένη δ' ἔτι Συρίαν ἀπασα· ἐκεῖ γὰρ ἐμυλύνετο
 20 τῇ Βυβλίῳ βασιλέως γυνὴ ἐπιθύνει τὸν ἦόν· καὶ τῇ
 Ἐπαφρον ὄρεσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθῶσα, ἐγαμήθη Τη-
 λερόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. ἰδρύνετο δ'
 ἄγαλμα Δήμητρος, ὡς ἐμάλεσαν Ἰσιν Αἰγύπτιοι, καὶ
 τῇ Ἰὼ, Ἰσιν ὁμοίως ποροσηρόμεναι. Ἐπαφθ' ὃ βασι-
 25 λεύων Αἰγυπτίων, γαμήϊ Μέμφιν τῇ Νείλῳ θυγα-
 τέρα, καὶ ὑπὸ τρυφῇ κτίζει Μέμφιν πόλιν. καὶ τεκνοῖ
 θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη.
 Λιβύης δὲ καὶ Ποσειδῶνθ', γίνονται παῖδες δίδυ-
 μοι, Αἰγύωρ καὶ Βῆλθ'. Αἰγύωρ μὲν ἔν εἰς Φοι-
 νίκην ἀπαλλαγείς ἐβασίλευσε· κακῆς τῆς μεγάλης
 30 ῥίξης ἐχρῆτο ἡμετέρας. ὅθεν ὑπερδυσόμηναι φεῖ τέτυκε.
 Βῆλθ' δὲ ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ, βασιλεύει μὲν
 Αἰγύπτῳ· γαμήϊ δὲ Αἰγυγίῳ τὴν Νείλῳ θυγατέρα.

de eo in praesentia dicere super sedeo. At Belus, quod ex Aegypto minime discessisset, Aegypti regnum consequitur: atque Anchinoen Nili filiam duxit uxorem, de qua filios geminos creavit, Aegyptum ac Danaum, sed & ut Euripides ait, Cephenum, Phineumque. Igitur Danaum Belus ad Libyam incolendam, Aegyptumque ad Arabiam habitandam misit. Qui, cum denastasset Melampodium terram, eam Aegypti nomine appellari de seipso voluit. Porro & Aegypto est pluribus coniugibus filij mares quinquaginta gignuntur: at fratri Danao filiatoridem. Qui cum de regno inter se contenderent, Danans Aegypti filios praeter unum aut alterum, filiarum suarum opera necavit: nam ex oraculo eadem sibi ab eorum uno imminere acceperat: metu perculsus Minervae consilio, navim nominatam ab eo de filiarum suarum numero πντνκόνοες, quasi dixeris quinquagintirorem, primus fabricavit, in quam filias impositis, aufugit. Inde ad Rhodum insulam cum appulsus esset, Minervae Lindia statnam dedicavit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis regnabat. At ipse Danaus eius regionis potitus, suo ipsius nomine incolas Danaos appellari voluit. Sed quod ea regio aquarum inopia laborabat, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, fontes exsiccauerat, quod eam Minervae terram esse testatus est, filias suas interim aquarum misit. harum una Amymone aquam quatenus, telum in cernum iacit, ac forte Satyrum dormitantem ferit: quare ille somno expergefactus, puella inveniunda miro desiderio capitur. At Neptuni superveniente Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum hoc concubuit, eique Neptunus Lernaos fontes indicavit. Porro Aegypti filij Argos profecti ut mutuam inter se similitudinem compe-

- καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες υἱοὶ υἱοί, Αἰγυπθῶ καὶ Δα-
 ναός. ὡς δὲ φησιν Εὐειπίδης, καὶ Κηφύς καὶ Φινεύς
 προσέειπ. Δαναὸν μὲν ἐν Βῆλῳ ἐν Λιβύῃ κατέκλυ-
 σεν· Αἰγυπθὸν δὲ ἐν Αἰγύβῳ. ὃς καὶ κατασκαφί-
 5 μενθ' ἢ Μελαμπεδῶν χώραν [ἀφ' ἑαυτῆ] ὠνόμα-
 σεν Αἰγυπθόν. γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν, Αι-
 γυπθῶ μὲν παῖδες πενήκοντα· θυγατέρες δὲ Δαναῶν
 πενήκοντα. τασσασάτων δὲ αὐτῶν πρὸς ἀνέμους
 10 πρὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τὰς Αἰγυπθῆ παῖδας,
 πλὴν ἑνὸς ἢ δυεῖν, διὰ τῆς αὐτῆς θυγατέρος
 ἀνείλε, δεδοικώς [κατόπιν καὶ ἐκ χρησμοῦ, ὅτι
 φορευθήσεται ὑπὸ ἑνὸς αὐτῶν, καὶ] ὑποδεμένης
 Αἰθίας αὐτῷ, ναυὶ πρῶτος κατασκεύασε, [ἢ κλη-
 15 δεῖσται ὡς ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἢ θυγατέρος αὐτῆς πεν-
 τήκοντον.] ἐν ἣ ταῖς κόρας ἐκδέμενθ' ἔφυγε. πρῶ-
 τήν δὲ Ρόδῳ, τὴν τῆς Λινδίας Αἰθίας ἀγαλμα-
 ἰδρύσατο. ἐπεὶ δὲ ἦκεν εἰς Ἄργον, καὶ τὴν
 βασιλείαν αὐτῷ ἔδωκεν Εὐκλῆς ὁ τότε βασι-
 λεύων. [αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτῆς
 20 τὰς ἐνοικοῦντας Δαναὸς ὠνόμασεν.] αὐτὸς δὲ τῆς
 χώρας ὑπαρχέσης, ἐπειδὴ καὶ ταῖς παῖδας ἐξήγαγε
 Ποσειδῶν μινύων Ἰνάχῳ, διότι ἢ χώραν Αἰθίας
 ἐμυρῆσεν ἢ, ταῖς θυγατέρας ὑδρευομένας ἐπε-
 25 ψε. μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζῆτῶσα ὕδωρ, ῥέπει
 βόλῳ ἐπὶ ἑλάφον, καὶ κοιμωμένη Σατύρου τυλχά-
 νει· κἀκεῖνθ' ἀφαιρσάσας, ἐπιδύμει συγχρημάδῃ. Πο-
 σειδῶνος δὲ ἐπιφανέντος, ὁ Σάτυρος ῥ' ἔφυγε· Ἀμυ-
 μώνη δὲ, τέττω συνευαίεται. καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν
 30 ταῖς ἐν Λέργῃ παῖδας ἐμινύσεν. οἱ δὲ Αἰγυπθῆ παῖδες
 ἐλθόντες εἰς Ἄργον, ἢ τῆς χώρας παύσαντες παρεχά-

nerent, se se cohortantur, & Danaï filias sibi in matrimonio dari obsecrant. Tum Danaus, simul quòd parum crederet eorum pollicitationibus, simul quòd fugæ exilique sui iniuriam hand quaquam oblitus esset, nuptias pactus sortito puellas distribuere cœpit. Hypermnestram igitur, natarum maximam, Lynceo, & Gorgophonen Proteo selegit. Hos enim ex coniuge regina Argypbia Egyptus extulerat. Inde suam quisque sortiti sunt, Busiris quidem & Enceladus, Lycusque ac Daphron, Automaten, Amymonen, Agauen, Scæam, Danao ex Europa regia matrona satas ducunt. At ex Elephantide orta fuerunt, Gorgophone, atq; Hypermnestra: sed Lynceus & Calycen sorte duxit. Ister autem Hippodamiam: Chalcodon, Rhodium: Agenor, Cleopatram: Asteriam Chatus, Hippodamiam Diacorystes: Alcis Glaucen: Alcmenon Hippomedusam: Hippothous Gorgen: Iphimedesam Euchenor: Rhoden Hippolytus. Hi decem ex Arabia uxore geniti sunt. Sed puella ex Hamadryadibus Nymphis, alia ex Atlantea, alia ex Phœbe nata sunt. Agaptoleimo Pirene, Cercesti Dorion, Eurydamanti Pharte, Egio Mnestra, Euippe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo, obuenerunt. Hi septem ex Phœnissa cōiuge orti sunt. at puella, ex Æthiopide. Qui verò ex Tyria erant, sine sorte duxerunt eas quæ ex Memphide erant, idque propter similitudinem nominum, Clitus, Clitem, Sthenelus, Sthenelen, Chrysippus, Chrysippen. At qui ex Caliande & Naide nymphea, præter eos filij duodecim nati erant, cum totidem Polyæonis filiabus, sortito matrimonium contraxerunt. Illorum hæc sunt nomina, Eurylochus, Phantes, Peristhenæ, Hermus, Dryas, Potamon, Cissus, Lixus, Imbrus, Bræwinus, Polyctor, Ehtbonius. Hæ verò sunt ex Nympha

λαῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν γαμέειν ἤξιεν. Δαναὸς δ',
 ἅμα μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δ'
 καὶ μνησικακῶν φειδόμενος, ὁμολόγει τοὺς γάμους, καὶ
 διεκλήρε τὰς κόρας. Τῶν μὲν οὖν τῶν παρ-
 5 βυτίαν, ἐξείλετο Λυγκή, καὶ Γοργόφονον Περσέϊ.
 ἔπειτα γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀργυρείης ἐγγόνησιν
 Αἰγυπῶ. ἣν δ' οἱ λοιπῶν ἔλαχον, Βεσπεί μὲν καὶ Εὐκεί-
 λας, καὶ Λύκος καὶ Δαίφρων, τὰς Δαναῶν ἡγορηθεί-
 10 σας ἐξ Εὐρώπης, Αὐτομάτιν, Ἀμυμώνην, Ἀγαν-
 ῶν, Σχευίην. αὐταὶ δ' ἐκ βασιλίδος ἐγγόντο Δαναῶν.
 ἐκ δὲ Εὐφραντίδος, Γοργόφονη καὶ Τῶν μὲν οὖν τῶν παρ-
 καὶ δ' καὶ Καλύππην ἔλαχον. Ἰσθμὸς δ', Ἰσπιδά-
 μαιαν· Χαλκιδῶν, Ροδίαν· Ἀγλῶν, Κλεοπάτραν·
 καὶ τὰς, Ἀστειάν· Διοκορυγίαν, Ἰσπιδάμειαν· Ἀλκίαν,
 15 Γλαυκὴν· Ἀλκμήν, Ἰσπιδάμειαν· Ἰσπιδάμειαν,
 Γόργον· Εὐκλῶν, Ἰσπιδάμειαν· Ἰσπιδάμειαν, Ρό-
 δην. ἔπειτα μὲν οἱ δὲ ἐκ τῆς Ἀργείας γυναικὸς· αἱ δ' παρ-
 δόνται, ἐκ Ἀμαρυγίδων θυγατέρων· αἱ μὲν, Ἀτλαντίης·
 αἱ δ', ἐκ Φοίβης. Ἀγαμέμνων δ', ἔλαχε Περσέϊ
 20 Κέρκην δ', Δωκυλῶν· Εὐρυδάμην, Φάρτην· Αἰγίαν,
 Μυρτίαν· Ἀργίαν, Βυτίαν· Ἀργεῖαν, Ἀντι-
 βίαν· Μένανδρον, Νηλῶν, οἱ δ' ἐπὶ ἐκ τῆς Φοινίκης γυναι-
 κὸς· αἱ δ' παρδόνται, Αἰθιοπίδος. ἀκλεσθέντες δ' ἔλα-
 25 χον δὲ ὁμωνυμίαν τὰς Μελίπιδος, οἱ ἐκ Τυδείας, Κλει-
 τὸς Κλειτίαν· Σθενέαν δ' Σθενέαν· Χρυσίαν δ' Χρυ-
 σίαν. οἱ δ' ἐκ Καλιαδῶν [καὶ Νηίδος] νύμφης
 παῖδες δώδεκα, ἐκλεσθέντες, παρὰ τῇ ἐκ Πολυ-
 ξίδος Ναίδος. ἦσαν δ' οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φαν-
 30 τής, Περσέϊδος, Εὐμῶν, Δρύας, Ποταμῶν, Κισ-
 σίαν, Αἰγίαν, Ἰμῶν, Βερίαν, Πολύκτωρ, Χρό-
 νος. αἱ δ' κόραι Νύμφης, Αὐτονόη, Θειανὴ, Ἠλέκ-

nata, Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelea, Cleodora, Enippe, Erato, Strygne, Bryce. Qui verò de Gorgonibus Ægypto nati sunt, eas, quæ de Pieria genitæ fuerunt, sortiti duxerunt. Nam Periphanti obtigit Actæa, O Eneo Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalca Adyte, Ocypete Lampo, Pylarge Idmoni. Sex autem nouissimi sunt, Idas, qui Hippodicen: Daiphron, qui Adianten (hæ autem sunt ex Herse matre nata) Pandion, qui Callidicen: Arbelus, qui O Emen: Hyperbius, qui Celano: Hippocorystes, qui Hyperipten sibi coniugarunt. Hi ex Hephæstine oriuntur: at puella matre Crinone fuerunt. Post, ubi suam quisque sortitus coniugem duxerunt, acceptos in conuiuium cunctos Danaï filie datis à patre pugionibus somno sepultos, suum quæq; sponso occidunt una tantummodo excepta Hypermnestra: hæc enim sola Lynceum, quòd eius virginitate abstinnisset, incolumem seruauit. Quamobrem hanc Danaus onustam vinculis custodiri iubet. Reliquæ Danaï filie præfecta sponsoꝝ capita in Lerna defoderunt, corpora verò ante urbem deplorata sepelienda curauerunt. Has autem Minerva Mercuriusque Iouis imperio expiarunt. Demum postea Danaus Hypermnestram Lynceo in matrimonium copulauit, ceteras in gymnicum certamen productas victoribus habendas dedit. Amymone Neptuni semine prægnans Nauplium peperit. Hic longæui factus, mare nauigans morientium casum permolestè ferebat. Sed & ipsi tandem aliquando obisse contigit, vel eo mortis genere, quo alios defungi molestissime conspiciebat. Verum antequam è vita decessit, ut Tragicorum auctoritate comprobatur, Clymenen Atrei filiam sibi uxorem coniugari placuit. Qui verò Reditus conscripsit, Philyræm duxisse ait.

- Φρα, Κλεοπάτρα, Ευρυδικη, Γλαυκίσιπ, Ανθή-
 λεια, Κλεοδωρη, Ευίππη, Ερατώ, Στύχη, και
 Βρύκη. οἱ δ' Γερρόνων Αιγύπτου γυρόμενοι, ἐκληρό-
 σαντο φεικῆν ἐκ Πιερίας. καὶ λαρχάνει, Περειφας
 5 μ', Ακταίων· Οινώξ, Ποδαρκην· Αἰγυπθ, Διω-
 ξίπτην· Μενάλακας δέ, Αδύτιμ· Λάμπωθ, Ωκυ-
 πτίμ· Πυλαργίμ· Ἰδμων. ὁπῶ δέ εἰσι νεώτατοι·
 Ἰδας, Ἰπποδίκην· Δαίφρον, Αδιδάτην (αὐταὶ δέ
 ἐκ μητρὸς ἐγρόντο Ερως.) Πανδίων, Καλλιδίκιμ·
 10 Αρβηλθ, Οἰμίμ· Τάρβιθ, Κελαυνά· Ἰσπο-
 κορυς, Υπερίμ. ἔτοι ἐκ Ηφαιστίνης. αἱ δέ ἐκ
 Κενῶς. ὥς δέ ἐκληρόσακτο τοῖς γάμοις, ἐστάσας
 ἐγχερίδια διαδίδωσι ταῖς θυγατέραςιν. αἱ δέ κοιμω-
 μένοισ τοῖς γυμφίοις ἀπῆκτειναν, πλὴν Υπερμή-
 15 φας. αὐτὴ δέ Λυγκία δέσασα, περδόνον αὐτὴν φυ-
 λάζαντα. διὸ καθεύδρας αὐτὴν Δαναός, ἐφύρει. αἱ
 δέ ἄλλαι τῶ μ' Δαναῷ θυγατέρας, τὰ μὲν κρηλα-
 τῶ γυμφίον ἐν τῇ Λέρνῃ κατάρυξαν, τὰ δέ σάμα-
 τα, περὶ τῆς πόλεως ἐκείδωσαν· καὶ αὐτὰς ἐκάθη-
 20 ραν Αθηνᾶ τε καὶ Ερμῆς, Διὸς καλεῦσαντθ. Δαναός
 δέ ὕστερον Υπερμήσαν Ληϊεὶ σωφίσις· τὰς δέ
 λοιπὰς θυγατέρας εἰς Γυμμήον, ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν
 ἔδωκεν. Αμυμώνη δέ ἐκ Ποσειδῶνθ ἐγρόνησε Ναύ-
 25 πλιον. ὅτ' μακρόβιθ γυρόμενος, πλέων τὴν θάλασ-
 σαν, ταῖς ἐμπύκταισιν ἐπὶ θαλάττῃ ἐδυσφόρει, σωέ-
 βη ἔν καὶ αὐτὸν τελευτῶσι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ, ὅτ' ἄ-
 ῳ ἄλλων τελευτῶσάντων ἐδυσφόρει. πρὶν δέ τελευτῶ-
 30 σαι, ἐγὼ μὲν, ὥς μὲν οἱ βαρκοὶ λέγοισι, Κλυμέ-
 νιν πλὴν Ατρείας· ὥς δέ ἐ τοῖς νόμοις χάλας, Φε-
 λύραν· ὥς δέ Κέρκω, Ησέρνῳ. καὶ ἐγρόνησε Πτε-

Cercopis autem testimonio, Hefionen cepit: de qua Palamedem, OEacem, Nausimedontem gignit. Lynceus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hyperminestra quidem, Abantem filiam genuit: ex quo & Ocalca coniuge Mantinei filia, gemini procreantur, Acrisius ac Proetus, qui cum in utero matris adhuc essent, inter se dissidere cœperunt. Vbi verò per atatem potuere, de regno certare non dubitarunt. Hicque belligerantes primi clypeos innenerunt. Inde victor Acrisius Proetum Argis exegit: qui ad Iobaten in Lyciam pervenit: sed, ut alij produnt, ad Amphianactem confugit, cuius etiam filiam ducit. Hæmæus autem Anteam dicit; At si trægœdiarum scriptoribus fidem habemus, Sthenobæam. Hunc demum socer cum Lyciorum copijs reduxit, ac Tirynthem occupavit, quam ipsius gratia Cyclopes mœnibus cinxerunt, atq; in partem assumpti Arginam terram propè univèrsam coluerunt. Sic Acrisius Argis imperat: & Proetus Tirynthe. Adhuc Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaen gignit. Proetus verò de Sthenobæa Lysippen, Iphinoenque, & Iphianassam: qua cum adulta iam ætatis essent, in insaniam inciderunt, quòd, ut Hesiòdus inquit, Dionysi ferias minime receperant: At Acusilai sententia, quod Iunonis simulacrum nihili fecerant. Sic itaq; furore percitæ per omnem Arginorum terram decurrabant. Inde iterum in Arcadiam ac Peloponnesum reuerse, eum omni de decore per deserta discurrabant. Melampus autem Amythaonis filius, & Idomeneus, qua fuit Abantis, vaticinandi cognitione insignis, & qui potionandi, expurgandiq; rationem primus innegerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur: si tertiam regni partem accipiat. Proetus tanta mæra

- χαμήδω, Οἶαθε, Νηυσιμέδοντα. Λυγκίδες δὲ με-
 τὰ Δαναὸν Ἀργεὺς δυνασδίῳ, ἐξ Ὀφρυνήσας τε-
 κνοῖ πῦδα Ἀβαντα. τέτε δὲ καὶ Πηλεΐας τ' Μαν-
 πινίως, δίδυμοι πῦδες ἐγένοντο, Ἀκρίσιος καὶ
 5 Προΐτος. ἔτοι, καὶ κατὰ γαστρὸς μὲν ἔπ' ὄντες, ἐτα-
 σιάζον πρὸς ἀλλήλους· ὡς δὲ ἀνιτράφησαν, καὶ
 τῆς βασιλείας ἐπολέμουν· καὶ πολεμουῦντες εὗρον ἀσπί-
 δας περὶ τοὶ, καὶ κρατίσας Ἀκρίσιος, Περίτῳ Ἀργεὺς
 ἐξελαύνει· ὃ δ' ἦκαν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτιν· ὡς
 10 ἦ πνές φασὶ πρὸς Ἀμφιαδάκτα· καὶ γαμῖ τινὲς τέτε
 θυγατέρας, ὡς μὲν Ὀμηροί, Ἀρτεσαν· ὡς δὲ οἱ βασιλεῖς,
 Σθενέβοια κατὰ γαίῃ ἦ αὐτὸ ὁ κηδεστὴς μὲν φασὶ Λυκίων,
 καὶ καταλαμβάνει Τίρωδα· ταύτῃ αὐτῷ Κυκλώπων
 τειχεσάντων. Μεισιμέδωροι δὲ, τινὲς Ἀργεῶν ἀπασαν
 15 κατέφικον. καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἀργεὺς βασιλεύει· Περί-
 τος δὲ Τίρωδος· καὶ γίνεται Ἀκρίσιῳ μὲν ἐξ Εὐρυ-
 δίκης τ' Λακεδαιμόνος, Δανάη. Περίτῳ δὲ ἐκ Σθεν-
 νεβοίας, Λυσίππη, καὶ Ἰορινὴ, καὶ Ἰοριάνασα· αὐ-
 ται δὲ ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμαίησαν, ὡς μὲν Ἠοίο-
 20 δὸς φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελευτὰς ἐκατεδίχοντο
 ὡς δὲ Ἀκασίλαος λέγει, διότι τὸ τ' Ἡρᾶς ξόανον
 ἐξηυτέλισαν. γινόμεναι δὲ ἐμμανεῖς, ἐπαγῶντο
 ἀνὰ τινὲς Ἀργεῖαν ἀπασαν. αὐτῆς δὲ τινὲς Ἀργεῖας
 καὶ τινὲς Πελοπόννησον διελθῶσαι μὲν ἀποσμίας ἀπά-
 25 σης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐπρόχαζον. Μελάμπυς δὲ ὁ
 Ἀμυδάωνος, καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀβαντος, μαίης
 ὦν, καὶ τινὲς διὰ φαρμάκων καὶ καθαυμῶν διεσπείαν
 περὶ τοὺς ἄρκεας, καὶ παρὰ τὴν διεσπείαν τὰς παρ-
 30 δένους, εἰ λάβοιτο τὸ τέτον μέρους τῆς δυναστείας. καὶ
 ὅστις τὸν Περὶ τὴν διεσπείαν ἐπὶ μισθοῖς πε-
 λικύτοις, ἔπ' μᾶλλον ἐμαίησαντο αἱ παρὰ τοὺς· καὶ

ac de deterritus, filiarum curationi minime assentitur. Quocirca virgines longè maiori vesania concitantur, mox vero etiam reliquæ mulieres cum virginibus simul furere cœperunt. etenim desertis propriis sedibus in suos ipsarum desaniebant liberos, atq; in deserta sese fugâ abdebant. Cum vero id calamitatis genus in dies magis increfceret, postulatam mercedem Proetus Melampodi ultra cōcessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantundem fratri suo Bianii attribuat. Inter hæc Proetus veritus, ne, si filiarum curatio longius traheretur, mercedem ille peteret ampliorem, postulatis assensus, filias Melampodi curandas commisit. Quare Melampus, adhibitis validissimis adolescentibus eunhilatum simul, & entheam quandam choream imitatus. Has dum persequeretur, Iphinoe natu maxima vitam cum morte commutavit. Reliquæ verò repurgata vesania resipuerunt. Harum demum, Melapodi unam, & Bianii alteram Proetus in matrimonium collocavit: neque longo post tempore Megapenthem filium genuit. Caterùm Bellerophontes Glauci, qui Sisyphi fuit, cum per imprudentiam Deliadem fratrem, siue, ut quidam ferunt, Pirenen, aut, ut alij valunt, Alcimenem peremisset, ad Proetum Argos confugit, ab eoque expiatur. Mox autem cum illius amore Sthenobœa, quæ & Antea dicebatur, deperiret, submisit, qui illum de concubitu interpellaret. Qui, cum mulieris libidini minime consensisset, Sthenobœa Proeto Bellerophontem quasiti concubitus insinulavit. Proetus uxori credulus, dat illi ad Iobaten focerum literas huiusce argumenti, ut Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates re cognita, illum ut ad Chimeram extinguendam iret, imperavit.

5 παροῦσι μετὰ τέτων αἱ λοιπαὶ γυναικες. καὶ γὰρ
 αὐταὶ τὰς οἰκίας ἀπολιπεῖσαι, τοὺς ἰδίους ἀπέλλυσαν
 παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοίτων. ὁρῶντες δὲ
 10 ὁππότες τῆς συμφορᾶς, τοὺς αἰτηθέντας μισθοῦ ὁ
 Προῖτος ἐδίδου. ὁ δὲ ὑπέχετο δεξαμένειν, ὅταν ἕτε-
 ρον ποσὸν τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβῃ βίαν. Περι-
 15 τῇ δὲ ἐνλαβηθεὶς, μὴ δεξαμένης τῆς δεξαμένης,
 αἰτηθεὶς καὶ πλείον, δεξαμένειν σωμαχρήσασθαι ἐπὶ τέ-
 τοις. Μελάμποις δὲ ὁρῶν λαβὼν τὰς διωκτώτατας
 20 τῆς νεανιῶν, μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ πνέοντες χο-
 ρεῖας ἐκ τῆς ὁρῆς αὐτῆς εἰς Σικυῶνα θυμωδῶς. καὶ τῇ
 δὲ διωγμὸν, ἡ περὶ βυτάτῃ τῇς θυγατέρος, Ἰφινόῃ με-
 τήλαξεν. ταῖς δὲ λοιπαῖς τυχύσαις χαδαρμῶσιν σφρα-
 25 γίσσας σωμαθήσας καὶ ταύτας μὲν ἐξέδωτο Προῖτος Μελάμποδι
 καὶ Βίαντι. πᾶσα δὲ ὕστερον ἐγέννησε μεγαπένδην.
 Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαύκος τοῦ Σισύφου, κτείνων
 ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδην, ὡς δὲ πνέει φασί,
 Περμῶνα· ὅμοιοι δὲ, Ἀλκιμένει, εἰς Ἀργεὶς πρὸς
 30 Προῖτον ἐλθὼν χαδαίρεται. καὶ αὐτὴ [γυνὴ] Σθενέ-
 σοια, [ἢ καὶ Ἀντεια] ἕκστα ἔχει, καὶ παρτίμπει
 λόγοις περὶ σωμαθίας. τῷ δὲ ἀπαρνεμένῳ, λέγει
 πρὸς Προῖτον, ὅτι Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ φθορᾶς
 35 παρορμήσατο λόγοις. Περιττῇ δὲ πσεύσας, ἔδω-
 κεν ὁππότες αὐτῇ πρὸς Ἰοβάτην [τὴν πενδερόν]
 κομίσειν· ἐν αἷς ἐνεχέσθαι, Βελλεροφόντην ἀ-
 ποκτείνειν. Ἰοβάτης δὲ ὁππότες, ἐπέταξεν αὐτῇ
 χίμαρα κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 διαφθαρήσεσθαι. ὡς γὰρ ὁ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοὺς
 ἐκ εὐέλων. εἴχε δὲ παρορμῶν μὲν λέοντι, ἔχων

Siquidem ita iuuenem à fera perditum iri arbitrabatur, quâdo ea non unius modo, sed ne multorum quidem viribus facile perdomari poterat. Nam prima in parte leo, postrema draco, media verò capra esse videbatur, qua flammâ euomebat, ac proxima quæq; disperdebat, pecoræq; vastabat: Hac enim trium belluarum viribus sub una duntaxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimeram ex Homeri testimonio Amisodari cura nutritam fuisse, natamq; ex Typhone & Echidna: id quod Hesiodi carminibus comprobatur. Conscenso igitur Pegaso, quem ex Medusa ac Neptuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatus in altum, ex eo Chimeram sagittis impetebat. Qua demum peracta pugna Iobates eundem in Solymos pugnaturum misit. ubi & id feliciter exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci imperauit. Quibus item deuictis collectam Lyciorum inuēntem, qua ceteris præcellere videretur, in insidijs confidere iubet, atq; ita Bellerophontem occidi præcipit. Vbi autē & hosce ad unum omneis ab eo casus accepit, admiratus iuuenis præstantiam Iobates, literas illi Præti ostendit. Inde, ut secum maneret, rogauit: eiq; Philonoen filiam uxorem dedit. Qui demum, cum facto concessisset, Bellerophontem generum suum regni successorem instituit. Interim Acrisio de maribus filiis oraculum sciscitanti, numen respondit, puerum de filia orturum esse qui auo necem illaturus esset. Id igitur Acrisius pertimescens, aneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri iubet. Hanc, ut nonnulli tradunt, vitauit Prætus: unde inter eos orta contentio est. sed aliorum testimonio proditur, Iouem in aureum imbrems transmutatum per impluuium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse: mox ubi Perseum de filia

ὃ δ' ἄρα κόντος, τείτλω ὃ κεφαλῇ μίσην αἶγος· δι
 ἧς πῦρ ἀνίει, καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ βοσκή
 κήματα ἐλυμάνετο. μία γὰρ φύσις τειῶν θηρίων
 εἶχε διάμειν. λέγεται ὃ καὶ τὴν Χίμαιραν ταύτῃ
 5 τερφύσθαι μὲν ὑπὸ Ἀμυσσίδεω, καὶ δ' ἄρ' εἴρηκε καὶ
 Ομηροῦ· γυνηδύσθαι δὲ ἐκ Τυφῶν καὶ Εχιδνῆς,
 καὶ δὲ Ἡσιόδῳ ἰσορεῖ. ἀνδριβάσας ἔν' ἑαυτὸν ὁ Βελ-
 λεροφόντης ὅπ' τὸν Πήλασον, [ὃν] εἶχεν ἵππον ἐκ
 Μεδούσης Πηλὸν γεγυνημένον, καὶ Ποσειδῶν, ἀφ'
 10 δὲ εἰς ὕψος, ἀπὸ τύτῃ κατετόξευσε τὴν Χίμαιραν·
 καὶ δὲ τὴν ἀγῶνα ἔστων, ἐπέταξεν αὐτῷ Σολύμῳ
 μαχεσθῆναι. ὡς δὲ ἐτελεύτησε καὶ ἔστων, Ἀμαζό-
 σιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτὸν. ὡς δὲ καὶ ταύτῃ
 ἀπέκλεινε, τὴν τε νεότητι Λυκίων διαφέρειν δοκῶν-
 15 τας ἐπὶ λέξας, ἐπέταξεν ἀποκλίνειν λοχίοντας. ὡς
 δὲ καὶ τούτοις ἀπέκλεινε πάντας, θαυμάσας τὴν θύα-
 μιν αὐτῷ ὁ Ἰοβάτης, τά τε γράμματα ἔδειξε, καὶ παρ'
 αὐτῷ μένειν ἠξίωσε, δίδας τὴν θυγατέρα Φιλονόην.
 καὶ δὲ Πηλεὶ, τὴν βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῷ. Ἀκρι-
 20 σίῳ δὲ, πρὶν παῖδων γένεσθαι ἀρρένων χρηστειάζο-
 μένῳ, [ὁ δὲ] ἔφη, γένεσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς,
 ὅς αὐτὸν ἀποκτενεῖ. δίδας ἔν' Ἀκείσι τῆτο, ὑπὸ
 γυνὴν δάλαμον κατασιδάσας χαλκίον, ἐπὶ τὴν Δανάην
 ἐφ' ἧς τῇ. ταύτῃ μὲν, ὡς ἐνίοι λέγουσιν, ἐφ' ἧς
 25 Περσὶς, ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ γένεσις ἐκινήθη. ὡς δὲ
 ἐνιοὶ φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν, καὶ διὰ
 τῆς ὀφθῆς εἰς τὰς Δανάης εἰσρυεῖς κόλποις, σὺν-
 ἦλθεν. αἰωρόμενος δὲ Ἀκείσι ὕστερον ἐξ αὐτῆς
 γεγυνημένον Πέρσην, μὴ πτεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφ' ἧς
 30 δα, τὴν θυγατέρα μετὰ τῷ πατρὶ εἰς Λαργάαν

natum esse cognouit Acrisius, ab Ione compressam filiam minime credens, eam una cum filio in arca lignea conclusam in mare deiecit: qua cum in Seriphum insulam delata fuisset, Dictys desumptum puerum educavit. Ceterum, Polydectes uterinus Dictyis frater, Seriphi rex, Danaos amore correptus, cum ea (Perseus enim in virilem aetatem peruenerat) potiri nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam, conuocat: ipsq; ob Hippodamia O Enomai filia nuptias erantum se coacturum edicit. Cui tum Perseus, Qua nam, inquit, in re conficies erantum? equo, Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis ego, inquit, capite. Tum rex contra nihil subiecit. Mox verò, ab alijs equos exposcit: sed, quòd equum à Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi ut afferret imperauit. Tum Perseus, Mercurij ac Mineruae ductu, Phorci filias adiit, Ento, Pemphredo, & Dino. Haec fuere Cetusq; & Phorci nata, Gorgonum sorores, ab ortu ipso statim annus facta, unoq; tres oculo, & dente uno praedita, quibus & visissim, inter se utebantur. Haec, ubi potitus est Perseus, reposcentibus se redditurum pollicetur, si, quae ad Nymphas ipsas duceret, viam monstrarent. Erant autem Nymphis alata talaria, & cibisis, quam peram quidam esse putant. Id Pindarus, & Hesiodus in clypeo, ubi de Perseo sic ait:

Horrende totas scapulas caput occupat ingens.

Gorgonis, idque intra cibisin latet.

Nam cibisis, quòd inibi condantur indumentum, & cibaria, dicta esse videtur. Ad haec Orci galeam habebat. Restitutis itaq; Phorcibus & dente, & oculo, quòd viam monstrassent, ad Nymphas peruenit: Adeptus inde, quae cupiebat, humeris ante omnia peram induxit, at pedibus talaria accommodauit: postremo

Καλὼν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. προσνεχθείσης δὲ
 τῆς λυγνακος Στείφου, Δέκτυς ἄρας, ἀνέθρεψε τῦτον.
 βασιλῶν δὲ τῆς Στείφου Πολυδέκτης, ἀδελφὸς
 [ὁμομήτειος] Δίπτυος, Δανάης ἐξαδεῖς, καὶ λυ-
 5 δρωμένῃ Περσέως, μὴ θωάμενος αὐτῇ σωελαθεῖν,
 σιωχάλεϊ τὸς φίλοις, μὴ ὦν καὶ Περσεία, λέγων
 εἶδον σωάγειν ἐπὶ τὴν Ἰσποδαμείαν τῆς Οἰνομά-
 ραμος. τὸ δὲ Περσέως εἰπὼν ἐπὶ πῃ ὁ εἶδον
 ἀωχεῖται; τῇ δὲ φήσας ἐπὶ Ἰσπῶ Περσεύς δὲ
 10 εἶπεν, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνος. ἐκ αὐτερεῖ
 Πολυδέκτης. παρὰ μὲν οὐκ ἔστι λοιπὴν ἤτησεν Ἰσ-
 πους. παρὰ δὲ τῇ Περσέως καὶ λαβὼν τὸς Ἰσπους,
 ἐπέταξε τῆς Γοργόνος κομίζεσθαι τὴν κεφαλὴν. ὁ δὲ
 Ἑρμοὺ καὶ Ἀθηνᾶς παρακλησθέντων, ἐπὶ ταῖς Φόρ-
 15 κου γίνεται θυγατέρας, Ἐντὴ, καὶ Περμφρηδῶ, καὶ
 Δεινῶ. ἦσαν [δὲ] αὐταὶ Κητῆς τε καὶ Φόρκου Γοργό-
 νων ἀδελφαί, χαῖται ἐκ χυμῆτος ἕνα τε ὀφθαλμὸν
 αἰ τρεῖς, καὶ ἕνα ὀδόντα εἶχον. καὶ ταῦτα παρὰ
 μέρος ἡμειβον ἀλλήλαις. ὦν κλειδῶσαι ὁ Περσεύς,
 20 ὡς ἀπῆλθεν, ἔφη ἀποδώσειν, αὐτὴν ὑψηλῶς τὴν
 ὀδὸν τὴν ἐπὶ ταῖς νύμφαις φέρουσαν. αὐταὶ δὲ αἱ νύμ-
 φαι πῶς εἶχον πέδιλα, καὶ τὴν κίβισιν, λῶφασί
 πνες εἶναι πῶς. Πίνδαρος δὲ, καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσ-
 πίδι, ἐπὶ τῇ Περσέως.

25 Πᾶν δὲ μετὰ φρένον εἶχε καὶ εἶδε θειοῖο πλωρῆ
 Γοργῶν, ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις δέει.

Εἶρηται δὲ παρὰ τὸ κείδαι ἐκεῖ ἐδῆται καὶ τὴν
 τροφὴν. εἶχον δὲ καὶ τὴν Αἴδος κυλῆν. ὑψηλῶς
 μένων δὲ ἔστι Φορκίδων, ἀποδίδει τὴν τε ὀδόντα καὶ
 30 τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς, καὶ παραγμὸν πρὸς ταῖς
 νύμφαις, καὶ τυχεῖν ὦν ἐσπούδασι, τὴν μὲν κίβισιν πε-
 ραιβάλετο. τὰ δὲ πέδιλα ταῖς σφυρῶν προσέρμυσεν.

galeam capiti imposuit. Hac igitur relictus, quoscumque voluisset, ipsa innisus alijs, pervidebat. Is, ubi à Mercurio adamantinam harpen accepit, ad Oceanum devolavit: hinc Gorgones dormientes deprehendit. His autem Euryala uni: Sthenoni alteri: tertia, Medusa nomen fuit, in quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguinarum spiris obsita: dentes præterea tanta magnitudinis, quanta suum esse videntur. Adhuc manus anea, & ala aurea, quibus convolabant: quæ, quicumque obtrueretur, eos in saxa omnes commutabant. Hæc demum Perseus somno sepultas adortus, cuius manus Pallas dirigebat, aversus, oculis in arcum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusa caput amputavit. quo resecto Pegasus alatus equus repente profiliuit, & Chrysaor Geryone pater. Hæc autem à Neptuno creavit. Igitur Perseus reposito suam intra peram Medusa capite, recessit. Verum Gorgones ipsa somno excita Perseum insectabantur, quem intueri ob Orci galeam minime poterant: quod ea Perseus contegebatur. Qui cum in Æthiopiam pervolasset, Cephei regis filiam Andromedam maris ceto iam iam devorandam offendit: quoniam Cassiopea Cephei coniux de corporis formæ præstantia, quod se omnium formosissimam iactitabat, Nereidas in certamen provocavit. Quamobrem ea sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnum, & aquarum multitudine, ac ceto immisse, pernavavit. Cepheus autem Ammonis oraculo monitus est, tum demum tanta calamitati modum fore, cum Cassiopea filiam Andromedam ceto devorandam proposuerit. Id igitur Cepheus Æthio-

- πλὴν ὃ κωλύει τῇ κεφαλῇ ἐπίδειτο. ταῦτ' αὖ ἐχόν, αὐ-
 τὸς μὲν ἔς ἡδ' αἶεν, ἔβλεπεν, ὑπὸ ἄλλων δ' οὐχ ἑω-
 ρᾶτο. λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Εὐμῆ ἀδαμαντίνῳ ἀρ-
 πην πτόμασθε εἰς τὸ Δικαιανὸν ἦκεν· καὶ κατέλαβε
 5 τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ἦσαν δ' αὖτ' ὅ, Σθενὼ, Εὐ-
 ρυκλή, Μέδουσα. μόνη δὲ ἦν Σθενὼ Μέδουσα. διὰ
 τοῦτο ἐπὶ τῇ ταύτης κεφαλῇ Περσεὺς ἐπίμφοθι εἰ-
 ρον ὃ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν ἀπεισποιημένας φολίσσι
 δρακόντων· ὀδόντας δὲ μεγάλοις ὡς οὐῶν, καὶ χεῖρας
 10 χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσαῖς, δι' ὧν ἐπέπνοντο· τὸς
 δ' ἰδόντας, λίθοις ἐποίουσι. ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ Περ-
 σεὺς κοιμωμένας, κατευδυνέσθης τὰς χεῖρας Ἀθηναῖς,
 ἀπεστραμμένῃ, καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκίῃν, δι'
 ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνος ἔβλεπεν, ἐκαρατόμησεν
 15 αὐτήν. ὑποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γορ-
 γόνος ἐξέδρασε Πήγασος πηλὸς ἵππος, καὶ χρυσάωρ
 ὁ Γηρυόνης πατήρ. τέτοις δ' ἐχρόνησεν ἐκ Ποσειδῶνος.
 ὁ μὲν οὖν Περσεὺς ἐνδέμενῃ εἰς πλὴν κίβισιν πλὴν
 κεφαλῇ τῆς Μεδέως, ὅπισθε πάλιν ἐχάρει. αἱ δὲ
 20 Γοργόνες ἐκ τῆς κοίτης ἀσπασαί, τὸ Περσεὶα ἰδὼ-
 κον, καὶ στυγέειν αὐτόν ἐκ ἡδύνατο διὰ τὴν κυνῆν·
 ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπὸ αὐτῆς. παραγμόμενῃ δ' εἰς
 Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφείας, εὗρε πλὴν τύτῃ
 θυγατέρα Ἀνδρομέδαν, ὥδρακειμένην βορᾷ θα-
 25 λαοσίῳ κήτει. Κασιόπεια γὰρ ἡ Κηφείας γυνὴ, Νη-
 ρηΐων ἡεὶς ἀεὶ κάλλους· καὶ πασῶν ἔτι κρείστων
 ἡυχισι. ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, καὶ Ποσειδῶν
 αὐταῖς συμφορὰς, πλημμέραν τε ἐπὶ πλὴν χώραν
 ἐπέμψε, καὶ κῆτ'. Ἀμμωνῷ δ' ἐχρήσαντο πλὴν ἀ-
 30 παλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασιόπειας θυγάτηρ
 Ἀνδρομέδα περὶ τὴν πύκναι βορᾷ. τοῦτο ἀν' ἀγκυράς
 ὁ Κηφείας ὑπὸ τῇ Αἰθιοπίᾳ, ἐπράξε, καὶ προσέειπεν

pum vi compulsus fecit, scopuloque filiam alligauit. Quam conspiciatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo sese cetum ipsum interempturum pollicetur, si filiam ab imminente periculo creptam sibi in matrimonium collocet. Pactis itaq; iureiurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit, atq; Andromedam soluit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, ut is qui primus iam Andromeda coniux designatus erat. verum id ubi rescivit Perseus, cum coniuratis omnibus Phineum Medusa capite ostentato in saxa repente conuertit. Itaq; Perseus reuersus in Seriphum, matrem ad aras cum Dietye, ob Polydectis violentiam confugisse deprehendit. Inde impetu facto aggressus regem, concurrētium amicorum auxilio fretum, auersus Gorgonis caput ostendit: idq; quotquot aspexerunt, qualicumq; quisq; forma esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dietya Seriphi regem constituit, Mercurio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Minerva dono dedit. Ea vexò Mercurius omnia Nymphis restituit. Caterum Pallas in medio clypeo Medusa caput apposuit. Nec desunt qui Gorgonis caput à Minerva praecisum fuisse dicāt. Aiunt enim eam sese pulchritudine Palladi comparare non erubuisse. Atqui Perseus cum Danae & Andromeda Argos Acrisium visurus properauit. Is autem oraculi metu Argos deseruit, atque in Pelasgiam terram commigravit. Interea Tentamia Larissaeorum rege, patri iam vita functo gymnicum certamen edituro, ad id etiam Perseus decertaturus aduenit: ac etiam quinquertium ludens, disti iactu Acrisii pede percusso, actutum eum interfecit. Post ubi Perseus oraculum iam expletum esse animaduertit, Acrisiam quidem extra urbem sepelivit; Verum, quòd

- τὴν διχατέρεα πίτρεα. τούτῳ διασάμῳ ὁ Περ-
 σις, καὶ ἑταῖοι, ἀναιρήσειν ὑπέχετο Κηφῆ τὸ κῆ-
 ρος, εἰ μέλλει σωθεῖσθαι αὐτὸν αὐτῷ δώσειν γυναικα.
 5 ἐπὶ τέτοις ἡγομένων ὁρκῶν, ἔστας τὸ κῆρτον ἐκ-
 τινε, καὶ ἢ Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν. ἐπιβελόντων δὲ
 αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφῆος, ἐγγυά-
 μῳτον περὶ τὸ ἢ Ἀνδρομέδα, μαδῶν ἢ ἐπιβελών,
 τὴν Γοργόνα δείξας, μὲν τῶν συνεπιβελόντων, αὐ-
 τὸν ἐλιδῶσε παραχρημα. παραγνόμενῳ δὲ εἰς Σεί-
 10 εῖρον, καὶ καταλαβὼν περὶ φρυγῶν τοῖς βομοῖς
 μὲν τοῦ Δίκτυος τὴν μητέρα, διὰ ἢ Πολυδέκτης βίαν,
 εἰσελθὼν εἰς τὴν βασιλέα, συγκατέσκηπτον ἢ Πολυ-
 δέκτη τοῖς φίλοις, ἀπεσπρμμένῳ τὴν κεφαλὴν τῆς
 Γοργόνῃ ἐδείξε. ἢ ἢ ἰδόντων, ὁποῖον ἔκτος ἐνυχα
 15 χῶμα ἔχων, ἀπελιδῶθη. καταστήσας ἢ τῆς Σείριφς
 Δίκτυον βασιλέα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πόδια, καὶ τὴν
 κίβιναν, καὶ ἢ κυνὴν Ἑρμῇ. τὴν ἢ κεφαλὴν τῆς
 Γοργόνῃ Ἀθλῶα. Ἑρμῆς μὲν οὐκ τὰ περὶ τῆς
 πάλιν ἀπέδωκε τῶς νύμφαις. Ἀθλῶα ἢ ἐν μέσῃ τῇ
 20 ἀσπίδι, τῆς Γοργόνῃ τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. λέ-
 γεται ἢ καὶ ὑπὲρ εἶναι, ὅτι καὶ δι' Ἀθηνᾶν ἢ Μένεσσαν
 ἐξαετομήθη. φασὶ δὲ ὅτι καὶ περὶ πολλοὺς ἠδελύ-
 σεν ἢ Γοργῶ αὐτῇ συγκριθῆναι. Περσις ἢ μὲν Δα-
 νάης καὶ Ἀνδρομέδας ἑαυτοὺς εἰς Ἄργος, ἵνα Ἀκρί-
 25 σιον διασπῇ. ὁ ἢ διδοικὸς τὸν χρησμὸν, ὑπολι-
 πὼν Ἄργος, εἰς τὴν Πελασγῶν ἐχώρησεν γῆν. Τελ-
 ταμίῳ δὲ τοῦ Λακωνικῶν βασιλέως ἐπὶ καποχομένῳ
 περὶ παρὲς διατεθέντων γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεγένετο καὶ
 ὁ Περσις ἀγωνίσασθαι θέλων. ἀγωνιζόμενῳ ἢ πύ-
 30 ταθλον, ἢ δίσκον ἐπὶ ἢ Ἀκρίσιον ποδα βαλὼν, ὅρα χρῆ-
 μα ἀπὸ κτείνειν αὐτὸν αἰδομένους ἢ ἢ χρησμὸν τέλει-
 μένους, ἢ μὲν Ἀκρίσιον ἔξω τῆς πόλεως ἔδειξεν. αἰχρύν-

Argos ad illius hereditatem adeundam, qui eius opera occubuisse, remeare puderet, profectus Tirynthem ad Megapethem Proetis filiam, cum eo regnū vicissim commutavit. Nam illi Perseus Argos tradidit, Megapenthes Arginorum regno præsicitur: Perseus verò Tirynthem adeptus, Mideamque, & Mycenæ admuniuit. Porro ex Andromeda Perseus filios habuit antè quàm in Graciam venisset, Persen scilicet, quem apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum reges originem duxisse feruntur. At Mycenis procreavit Ancaum, Sthenelum, Helam ac Mestorem, & Electryonem, filiam insuper Gorgophonem, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alceo, atque Hipponome Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia. De Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hippethoe gignitur: quam, cum rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaq; Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas, ideo quòd procul à patria inerit, appellavit. Sed ex Taphio Pterelæus natus est. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Caterum Pterelæi septem filij fuerunt, femina quidem Comatho, at mares, Chromius, Tyrannus, Anriochus, Chersidamas, Mastor, Eueres. Atqui Electryon ducta in matrimonium Anaxone Alcai filia, suscepit feminei quidem sexus Alcmenæ, mares autem, Stratobaten, Gorgophonum, Philonomm, Celanum, Amphimachum, Lysinomum, Cherimachum, Anaëtorem, Archelæum: sed post hosce spurium ex Phrygia muliere Midea Licymnium. E Sthenelo verò & Nicippe, quæ Pelopis fuit, Alcinoe & Medusa procreantur: mox etiam eidem Eurystheus natus est, qui Mycenis impe-

- μὲν ὃ εἰς Ἀργεῖα ἐπαυελθεῖν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῷ
 δι' αὐτῷ τετελευτηκότῳ, ὅδ' ἀγχιμένον εἰς Τίρω-
 να πρὸς τὸν Πρῆντε πῦδα Μεγαπένδην, ἡλλά-
 ξατο. τέτῳ τε τὸ Ἀργεῖον ἐνεχείριστ', καὶ Μεγαπένδης
 5 μὲν ἐβασίλευσεν Ἀργείων· Περσὺς δ' ἤ Τέρωδος, πρὸς-
 τεύρας Μίδεον, καὶ Μυκῆνας. ἐγένοντο δ' ἐξ Ἀνδρῶν
 μέγας πῦδας αὐτῶν, πρὶν μὲν εἰσεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα
 [Πέρσων,] ὃν παρὰ Κυφεία τέλειπεν. ἄπο τούτου δ'
 τοῖς Περσῶν βασιλέας λέγει ἡμέτερος ἐν Μυκῆναις
 10 ὃ Ἀλκίον, καὶ Σθενέλα, καὶ Ἑλας, Μήσωρ τε καὶ
 Ἠλεκτρυών, καὶ θυγάτηρ Γοργόφονη, ἣν Πειρήνης ἐ-
 γημή. παλιν ἐξ Ἀλκίως ἱπποπόμοις τῆς Μανοικί-
 ως Ἀμφικτύων ἐγμήετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξά. ἐν δ'
 Μήσωρ καὶ Λυσιδίχης τῆς Πέλοπος, ἱπποδόη. ταύ-
 15 τήν ἀρπάζας Ποσειδῶν, καὶ κομίσας ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας
 νήσοις, μέγυται, καὶ ἡνῶ Τάφιον, ὃς ὤκισε Τάφον·
 καὶ τοῖς λαοῖς Τηλεβόας ἐκάλεσεν, ὅτι τηλὺ τῆς πα-
 τρίδος ἔβη. ἐν Ταφίῳ δὲ, πῦς Πτερέλα, ἐγμήετο·
 αὐτὸν ἀθάνατον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ
 20 χρυσοῖν ἐνδείξαι τεῖχα. Πτερελάῳ δὲ ἐγμήοντο, θυγά-
 τρις Κομαιδῶν, καὶ ἄρρενες πῦδες, Χερμίον, Τύραν-
 νος, Ἀντίοχος, Χερσιδάμας, Μήσωρ, Εὐήρης. Ἠλεκ-
 τρυών δὲ γήμας τὴν Ἀλκίαν θυγατέρα Ἀναξά, ἐγμή-
 νησε θυγατέρας μὲν Ἀλκμήνην, πῦδας δὲ Στρα-
 25 τοβάτιν, Γοργόφονον, Φιλονόμον, Κελαινέα, Ἀμ-
 φίμαχον, Λυσίνομον, Χειρέμαχον, Ἀνάκτορα, Ἀρ-
 χήλαον. μετὰ δὲ τέτοις, καὶ νόδον ἐν Φρυγίᾳ γυναι-
 κὸς Μιδέας Λακίμωνιον. Σθενέλεω δὲ καὶ Νικίππῃς τῆς
 Πέλοπος, Ἀλκινόῃ καὶ Μέδουσᾳ· ὕστερον δὲ καὶ Εὐ-
 30 ρυαδεὺς ἐγμήετο, ὃς καὶ Μυκητῶν ἐβασίλευσεν, ὅτι
 γὰρ Ἡρακλῆς ἐκέλευε ἡνῶμενος, Ζεὺς ἐν δαίτῃ ἐσθ', καὶ

rauit. Nam quo tempore Hercules gignendus esset, tum Jupiter inter Deos dixisse fertur, qui è Persei prole orturus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persuasit ob invidiam, Ilithyia, ut Alcmenes partum cohiberet; eamque, ut Eurystheus Stheneli filius in lucem, iam septimestris, prodiret, subornauit. Ad Electryonem autem Mycenis cum Taphio imperantem Pterelai filij profecti, ab eodem Mestoris regnum auo materno repetit: qui quod ab eorum postulatis maximè abhorreret Electryo, ipsius boues abegerunt. Tum Electryonis filij vim vi repellentes, mutuo concursu perimuntur. at ex Electryonis liberis Licymnius, quod puer admodum esset, seruatur incolumis. Atqui ex Pterelai natis Eueres, qui nauis affernabat, superstes fuit. Tum qui de Taphiis euasissent, vela vento dederunt, & abactas secum boues Polyxeno Eliensium regi commendarunt. Caterum Amphitryo redemptas de Polyxeno boues Mycenae abduxit. Interea verò Electryo aliorum cadem ulturus, regno simul cum Alcмене filia in Amphitryonis potestatem tradito, inrisiurandi religione illum prius adegit, ut ad reditum usq; filiam virginem seruaret intactam; Bellum enim contra Teleboas conflare cogitabat. Is autem cum boues reduceret, earumq; una aufugeret, in ipsam Amphitryo, tum quam manibus force clauam gestabat, immisit. Qua de bonis cornibus repulsa in Electryonis caput resiliens, ipsum vita priuauit. Sthenelus itaq; hanc naactus occasionem, è tota Argiuorum terra Amphitryonem exegit. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Tirynthis ditio potitus est: mox autem Pelopis ad se filijs Atreo Thyesteque accersitis Mideam commendauit. Amphitryo vero cum Alcmena & Licymnio Thebas profectus, à Creonte fuit expiatus, ac Perimeden sero-

- ἀπὸ Περσέως ἡγενηδυσόμηνον τότε βασιλεύειν Μυκη-
 νῶν. Ἦρα δὲ διὰ τὴν ἑλπίδα, εἰληθῆσαν ἐπιστὰς τὸν
 μὲν Ἀλκμήνης τέκνον ὄπασσιν, Εὐρυδεία δὲ τὸν Στε-
 νέλῃ παρεσκόασε ἡγενηθῆναι, ἐπαμυνισαῖον ὄντα.
 5 Ἠλεκτρύονθ δὲ βασιλεύοντος Μυκηνῶν μετὰ ταῖς,
 οἱ Πιπρελάου παῖδες ἐλθόντες, πλὴν Μήστορος ἀρχὴν
 τῷ μητροπάτορι ἀπήτωσαν, καὶ μὴ προσέχοντο Ἠλεκ-
 τρύονθ, ἀπὸ λαῶν τὰς βόας ἀμυνομένων δὲ τῷ
 10 Ἠλεκτρύονθ παίδων, ἐκ περιβλήσεως ἀνῆλθοις ἀ-
 πέκτεινας. ἐσώθη δὲ τῷ Ἠλεκτρύονθ παίδων Λι-
 κύμνιθ ἐπὶ νεὸς ὑπάρχων· τῷ δὲ Πιπρελάου, Εὐή-
 ρης, ὅς καὶ τὰς ναῦς ἐρύλασσε. τῷ δὲ Ταρίων οἱ
 διαφυγόντες, ἀπὸ πλοῦσαν τὰς ἐλαθίστας βόας ἐλόν-
 15 τες· καὶ παρέδωκε τῷ βασιλεῖ τῷ Ἠλείῳ Πολυ-
 ξένῳ. Ἀμφιτρύων δὲ παρὰ Πολυξένῳ λυτρωσάμε-
 νος αὐτὰς ἤγαγε εἰς Μυκηνῶν. ὁ δὲ Ἠλεκτρύων τὸν
 τῷ παίδων θάνατον βουλόμενθ ἐκδιλῆσαι, παρὰ
 20 τῷ βασιλεῖ Ἀμφιτρύωνι, καὶ πλὴν θυγατέρα
 Ἀλκμήνῃ, ἐξορκίσας ἵνα μέχρι τῆς παύσεως παρθε-
 νον αὐτῷ φυλάξῃ, στρατεύειν ἐπὶ Τηλεβοῶς διανοήτο.
 ἀπολαμβάνοντος δὲ αὐτῇ τὰς βόας, μαζὶ ἐκδορέσσης,
 Ἀμφιτρύων ἐπὶ αὐτῷ ἀφῆκεν ὁ μὲν χεῖρας εἰς ῥέ-
 25 πλον. τὸ δὲ ὑποκρυάδην ἀπὸ τῷ κερύτων εἰς τὴν Ἠλεκ-
 τρύονθ κεφαλῇ ἐλθὼν, ἀπέκτεινεν αὐτὸν. ὁ δὲ
 λαβὼν πύτῃ πλὴν σπέρμασιν Στένελθ, πωτὸς
 Ἄργεος ἐξέβαλεν Ἀμφιτρύωνα, καὶ πλὴν ἀρχὴν τῷ
 30 Μυκηνῶν, καὶ τὴν Τίρωδος αὐτὸς κατέχευε. πλὴν δὲ
 Μίδεαν, μεταπημψάμενθ τὰς Πέλοπος παῖδας Ἀστιά
 καὶ Θυέστην, παρέδωκε τέτοισι. Ἀμφιτρύων δὲ σὺν
 Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ παρὰ ἡγεμόνθ ἐπὶ Οἰβῆας,
 ὑπὸ Κρέοντος ἡγήσθη καὶ δίδωσάντων ἀδελφῶν Πει-

rem Eicymnio tradit. Interea vero Alcmena diffidente
 si nupturam se esse, qui fratrum suorum interitum ul-
 tisceretur, tum Amphitryo pollicitus aduersus Tele-
 boas se bellum moturum, Creontem quoque ad id sibi
 socium aduocauit Tum is socium se belli fore inqu. t. si
 prius ille Cadmiā à vulpe liberaret : nam fera vulpes
 Cadmiā deuastabat. Hic & si recepisset, fato tamen
 cautum erat, eam à nullo unquam mortalium captum
 iri. Interim, dum fines à vulpe diripiuntur, unum ex
 urbanis puerum Thebani singulis mensibus ipsi appo-
 suerunt : quæ, nisi hoc factum fuisset, plures rapturae-
 rat. Igitur Amphitryo Athenas profectus ad Cephalum
 Deionei filium, hunc Teleboarum spoliis parte pro-
 missa, induxit, ut in venationem adduceret canem,
 quem Procris è Creta sumptum à Menoe duxerat; Cui
 fato concessam fuerat ut quamcumq; feram insectare-
 tur occideret. Quamobrem canem cum vulpem inse-
 quitur, Iupiter utrumque lapides effecit Amphitryo Ce-
 phalum à Thorico, qui Attica terra populi nomen est,
 belli socium habens, & de Phocensibus Panopeum, ab
 Eleo urbe Argiæ Eleum, Persei filium : à Thebis
 Creontem, Taphiorum insulas deuastat. Verum Pter-
 elæus donec in humanis fuit, Taphum capere nūquam
 potuit. Post, ubi Comatho Pterelai filia Amphitryonis
 amore inflammata est, aureum de patris capite capil-
 lum profecit, inde Pterelai morte insecuta omnes ad
 unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfecta post
 Comathone, capris spolijs Thebas renauigat. & insulas
 Eleo Cephalo tradidit. Mox illi conditas sibi cogno-
 mines urbes habitatum commigrarunt. Prius autem
 quam Amphitryo Thebas redisset, per noctem Iupiter
 ad Almenam contendit, cum qua trinoctio facto mu-

- μήδην Λικυμνίῳ. λεγόντες δὲ Ἀλκμήνης γαμυνή-
 σιός τῃ ἡβ' ἀδελφῶν αὐτῆς ἐκδικήσαντι τὸ θάνα-
 τον· ὑποχρώμεθα ἐπὶ Τηλεβόας στρατεύειν Ἀμφιτρύ-
 ων, καὶ παρεγγάλει συμβάλλεσθαι Κρέοντα. ὁ δὲ ἔφη
 5 στρατεύσειν ἐὰν πρῶτον ἐκείνους τὸν Κασμῖαν τῆς
 ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ· ἔφειρε γὰρ τὴν Κασμῖαν ἀ-
 λώπεξ θηρίον. ὑποσάντος δὲ ὁμοῦ, εἰμαρμένον ἦν
 αὐτῷ μηδέ πνα καταλαβεῖν. ἀδικημένης δὲ τῆς
 10 χώρας, ἕνα ἡβ' ἀσῶν παῖδες οἱ Θυβαῖοι καὶ μῆνα
 πρεσβύτεροι αὐτῇ, πολλὰς ἀρπάζουσιν, τὸν εἰ μὴ
 γνῶσιτο. ἀπαλλαγὴς οὐκ Ἀμφιτρύων, εἰς Ἀθήνας
 πρὸς Κέφαλον τὸν Διῖοιέως σωλέπειδεν ἐπὶ μέρει ἡβ'
 ὑπὸ Τηλεβόων λαφύρων ἄγειν ἐπὶ τὸν θῆραν τὸν κύ-
 να, ὃν Πέρκρης ἤγαγον ἐκ Κρήτης, παρὰ Μίνωος λα-
 15 βῆσα. ἦν δὲ καὶ τὴν πεπομφένον, πᾶν, ὃ, πᾶν διώ-
 κη, λαμβάνειν. διωκομένης οὐκ ὑπὸ τῇ κυνῇ τῆς
 ἀλώπεκος, Ζεὺς ἀμφοτέρους, λίδους ἐποίησεν. Ἀμ-
 φιτρύων δὲ ἔχων ἐκ μὲν Θοείκῃ τῆς Ἀθηκῆς Κέ-
 φαλον συμμαχοῦντα· ἐκ δὲ Φωκίᾳ Παιονία· ἐκ
 20 δὲ Ἑλκῇ τὴν Ἀργείας Ἑλκῆον τὸν Περσῆας· ἐκ δὲ Θη-
 βῶν Κρέοντα, τὰς τῇ Ταφίων νήσους ἐπόρθει. ἄλλοι
 μὲν οὐκ ἔχον Πτερέλαος, καὶ ἐδύνατο τὸν Τάφον εἰλῆν.
 ὡς δὲ ἡ Πτερέλαος θυγάτηρ Κομαιδῶν ἐραδίσσα Ἀμ-
 φιτρύωνος, τὴν χρυσὴν τεῖχα τῷ πατρὶ ἐκ τῆς κα-
 25 θαλῆς ἐξείλετο, Πτερέλαος τελευτήσαντος, ἐχει-
 ρόσατο τὰς νήσους ἀπάσας. τὴν μὲν οὐκ Κομαιδῶν
 κτείναν Ἀμφιτρύων, καὶ τὴν λείαν ἔχων, εἰς Θη-
 βας ἔπλει, καὶ τὰς νήσους Ἐλείῳ καὶ Κεφάλῳ δι-
 δωσι. κακῆνοι πόλεις αὐτῶν ἐπὶ πονύμους κτίσαντες,
 30 κατῴκησαν. πρὸς τὴν δὲ Ἀμφιτρύωνα παραφρέας εἰς
 Θήβας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλθὼν, καὶ τὸν μῆνα τε-
 πλασιάσας νύκτα, ὁμοῖος Ἀμφιτρύωνος Ἀλκμήνην

tatus in Amphitryonis viri formam, concubuit: quæque adversas Teleboas gesta essent, omnia recensuit. Vbi verò Amphitryo rediit, ac se à coniuge negligentius excipi videt, ab ea huiusce rei causam postulat. cui cum Alcmena respondisset, priore nocte concubuisse: à Tirefia Iouis cum uxore concubitus factum resciscit. Alcmena verò duos peperit filios: Ioni quidem Herculem, una nocte grandiore: atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, dracones duos inusitata magnitudinis Iuno infantem perdituros in lectum demisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante, Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos ipsos necavit. Cæterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas lectumve iniecisse: Quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur; At Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognovisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demum à Lino citharæ dicam didicit. Is Orphei frater fuit; Qui cum Thebas commigrasset, ac Thebanorum civium numero allectus fuisset, cithara percussus ab Hercule, interijt: quod enim ab eo velut præceptore vapulasset, ira succensus interemit, cui cum quidam diem dicerent, & cadis, & commissi criminis postularent, ille contra, Rhadamanthi legem recitans eiusmodi, Qui manibus iniustis irritantem punierit, insons esto; hunc in modum Hercules evasit incolumis. Veritus autem Amphitryo ne quid iterum eiusmodi faceret, eum ad boum armenta amandavit, ibique dum educatur, & corporis & virium præstantia ceteris omnibus antecellebat. Adhæc

- Αλκμήνη σπονδανάθη· καὶ τὰ γενόμενα παρὰ τη-
 λεβῶν διηγήσατο. Ἀμφιτρυῶν δὲ παρὰ γυμνάσιον,
 ὡς ἔχ' ἰώεα φιλοφρονεμένῳ πρὸς αὐτὸν τὴν γυναι-
 κα, ἐπυνδάνετο τὴν αἰτίαν· ἐπέσθης δὲ, ὅτι τῇ
 5 πρεσβυτέρᾳ νυκτὶ παρὰ γυμνάσιον αὐτῇ συγκακοίμηται·
 μαρτάνει παρὰ Τειρεσίῃ καὶ ἡρομένῳ καὶ Διὶ σπου-
 σίαν. Αλκμήνη δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας· Διὶ μὲν
 Ἡρακλέα, καὶ νυκτὶ πρεσβύτερον· Ἀμφιτρυῶνι δὲ
 10 Ἰφικλέα. καὶ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμύλαια δύο δρά-
 κοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ὅτι καὶ ἐνὶ ὠκείῃ, δια-
 φθαρῆναι τὸ βρέφος θέλῃσα. ὀπιβοσμένης δὲ Ἀλ-
 κμήνης Ἀμφιτρυῶνα, Ἡρακλῆς διαναστάς, ἄρχων
 ἑκατέρωθεν ταῖς χερσὶν αὐτοῖς διέφθειρε. Φορεκύνθης
 15 δὲ φησιν Ἀμφιτρυῶνα βυλόμενον μαρτῆν, ὁπότε-
 ρος ὡς οὗ παιδὸν ἐκείνη, τοῖς δράκοντας εἰς τὴν
 ὄνῃν ἐμβαλεῖν. καὶ τοῦ μὲν Ἰφικλέους φυγόντος,
 τῷ δὲ Ἡρακλέους ὑποσάπτου, μαρτῆν ὡς Ἰφικλῆς
 ἐξ αὐτῷ γενήσεται. ἐδιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς ἀρματι-
 λατεῖν μὲν, ὑπὸ Ἀμφιτρυῶνος· παλαίειν δὲ, ὑπὸ
 20 τῷ Αὐτολύκῳ· τοξόειν δὲ, ὑπὸ Εὐρύτου· ὀπλομα-
 χεῖν δὲ, ὑπὸ Καστοῦ· καθαροθεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου.
 ἔτι δὲ ὡς ἀδελφὸς Ορφέως· ἀφικόμεντος δὲ εἰς
 Θήβας, καὶ Θηβαῖον ἡρόμεντος, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ
 κιδάρᾳ πληγεῖς ἀπέθανε· ὅτι πληξάντα γὰρ αὐτὸν
 25 ὀρμηθεὶς ἀπέκτεινε. δίκῃ δὲ ἐπαρόντων πινῶν αὐτῷ,
 φόνου, ὡς ἀνέγνω νόμον Ραδαμανθους, λέγοντος,
 ὅς αὖ ἀμύνηται καὶ χειρὶν ἀδίκων ἄρξαντι, ἀθῶον
 εἶναι. καὶ ἔτιως ἀπηλάθη. δέσας δὲ Ἀμφιτρυῶν μὴ
 30 βυφόρβια, κακῶς τρεφόμενος, μεγέθει τε καὶ ῥάμῃ
 πάντων ἀνέγκειν. ἦν δὲ καὶ δεωρηθεὶς φοβερός, ὅτι

visu terribilis erat, nempe Iouis filius, quique cubitum
 quatuor erat altitudine; igneum ex oculis splen-
 dorem effundebat: nec frustra aut ab arcu sagittas emit-
 tebat, aut iaculo feriebat. Qui, cum inter boum armen-
 ta esset annuum agens decimum octauum, leonem Cithæ-
 ronem interfecit. Hic è Citharone impetu facto, Am-
 phitryonis ac Thesty boues dissipabat. Is autem The-
 piensium rex erat, ad quem, leonis illius occidendi ergò
 se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta ex-
 ceptus hospitio permansit. Huic venatum eunti noctibus
 singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias
 quinquaginta ex Megamede Arnai filia natus habe-
 bat: qui summa ope nitebatur, ut Herculis semine re-
 pleta omnes sibi nepotes procrearent. Hercules vnā
 tandemque sibi supponi puellam existimans, cum omni-
 bus tandem coiuit: ac subacti suis viribus leonis pellem
 sibi induit, & huius hiatum galea loco habuit. Redeunti
 verò illi à venatione, Ergini legati missi à Thebanis
 tributum vectigal ve exacturi, obuiam facti ierunt.
 Thebani verò Ergino hanc ob causam vectigales tribu-
 tary ve erant. Clymenum Minyarum regem Menæcei
 auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onche-
 sto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semi-
 mortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortis suæ
 ultionem mandat. Erginus itaq; ingenti cum exercitu
 contra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem
 demum inreiuorando stabilitam Thebanis dedit ea lege,
 ut ij ad annos viginti, boues centum quotannis tributi
 nomine ad eum mitterent. Hercules, legatos ad id tri-
 buti petendum Thebas aduenientes, forte quadam obuiam
 habes, ignominia affecit, defectis auribusq; & naribus,
 funiculis quoque suas ys collo manus circumligans,

- παῖς Διὸς ἦν, τετραπυχαῖον μὲν γὰρ ἔχε τὸ σῶ-
 μα. πυρὸς δ' ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην. ἐκ
 ἡσόχευ ὃ ἔπε ποδῶν, ἔπε ἀκοντίζων. ἐν δ' τοῖς
 Κυκολίεσι ὑπάρχων ὀκτωκαίδεκάτης, τ' Κισσαεφ-
 5 νεον ἀνέλε λείοντα. ἔτ' ὀρμώμεν' ἐκ τῶ Κι-
 σσαεφ' ὅ, τὰς Ἀμφιπυύων' ἐφείρε βόας, καὶ τὰς
 Θεσίε. βασιλὸς δ' ἦν ἔτ' Θεσπιῶν, πρὸς δ' ἄ-
 φίκετο Ηρακλῆς, ἐλεῖν βυλόμεν' τὸν λείοντα. ὁ
 δὲ, αὐτὸν ἐξένισε πεντήκοντα ἡμέρας· καὶ ἐπὶ τῷ
 10 θήραν ἐξιόντι νυκτὸς ἐκείνης μίαν σκωδνάζε θυγα-
 τέρα. πεντήκοντα δ' αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμήδους, γε-
 γνηνημένοι τῆς Ἀρναίε. ἐσπούδαζε γὰρ πάσας ἐξ Ηρα-
 κλέους τεκνοποιήσας. Ηρακλῆς δ' μίαν νομίζων ἔει-
 πε αἰὲ σκωδναζομένην, σκωῆλδε πάσαις. καὶ χει-
 15 ερσάμεν' τὸν λείοντα, τῷ μὲν δορὰν ἠμφιάσας·
 τῷ χάσματι δ' ἐχρήσατο κόρυδι. ἀναχέμενον δ'
 αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας, συνήντησαν κήρυκες παρὰ Ερ-
 μίνε πεμφθέντες, ἵνα παρὰ Θηβαίων τ' δασμὸν
 λάβωσιν. ἐτέλουν δ' οἱ Θηβαῖοι τ' δασμὸν Ερμίνῳ
 20 δι' αἰτίαν τήνδε· Κλύμενον γὰρ Μινυῶν βασιλέα
 λίθῳ βαλὼν μενοικίως ἠνίοχος, ὄνομα Πειρήρης,
 ἐν Ορχομεῶν Ποσειδῶν' ὁρμήναι πτερόσκει. ὁ δ',
 κομιθεὶς εἰς Ορχομενὸν ἠμιδανὴς, ἐπισκήπει τῷ
 λαῷ Ερμίνῳ τῷ παιδὶ ἐκδικῆσαι τ' θάνατον αὐτοῦ.
 25 στρατευσάμεν' δ' Ερμίν' ἐπὶ Θήβας, κτείνας ἐκ
 ὀλέθρου, ἐσπέεσας μετ' ὄρκων ὅπως πέμπωσιν
 αὐτῷ Θηβαῖοι δασμὸν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτ' ὅ-
 τε καὶ τὸν βόας. ἐπὶ τῷτον τὸν δασμὸν περὶ κήρυ-
 30 κας εἰς Θήβας ἀπόντας συντυχὼν Ηρακλῆς
 ἐλαβήσας. ἔποτε μὲν γὰρ αὐτῷ τὰ ὄντα καὶ τὰς
 ῥίνας, καὶ δ' αὖ χρυσοῦν τὰς χεῖρας δύοσας ἐκ γὰρ τερα-
 χίων ἐφη τῷτον Ερμίνῳ καὶ Μινύεας δασμὸν κομί-

Hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportate. Quas ob res indignatus Erginus Thebis bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello perfectus Erginum quidem obtruncavit, Minyas autem in fugam vertit: eosque geminatum tributum Thebanis pendere imperavit. Quo bello cum fortissimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem praeclarè gestam natum maximam filiam, Megaram, uxorem accepit: de qua filios tres, Therimachum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iunio rem verò filiam Cræon Iphiclo, qui iam Iolaum filium ex Automedusa Alcathei filia, susceperat, coniugavit. Rhadamanthus autem Iouis filius post Amphitryonis cadem Alcmenam duxit. Nempe Ocaleam Bæotia in exilium eiectus habitatum concesserat. Hercules per Eurytum sagittandi peritiam antea consecutus, ensẽ à Mercurio, ab Apolline sagittas, à Volcano thoracem aureum, & à Minerva peplum accepit, Nam clavam ipse sibi in Nemea sylva casam comparavit. Post confectam cum Minyis pugnam, Iunonis odio in furorem incidit, ac suos ipse filios ex Megara procreatos, unà cum duobus Iphicli liberis, in ignem coniecit. qua de causa se ipsum exilio mancipavit. Expiatur demum à Thestio. Inde Delphos profectus Deum scitatur, ubinam habitatum iturus esset. Pythia tum primum Herculem ipsum appellavit: nam prius Alcida nomine vocabatur: eumque Tirynthem habitaturum esse dixit, Eurystheoque annos duodecim servitutum, & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremum verò peractis arumnis ipsum immortalitate donatum iri prädixit. Id ubi Hercules accepit, Tirynthem commigravit, ac quicquid ab Eurystheo iubebatur, faciebat. Primum itaque illi Ne-

- ζην. ἐφ' οἷς ἀγανακτῆς ἐφάρτευσεν ἐπὶ Θήβαί. **Η**ρα-
 κλῆς ὃ λαβὼν ὅπλα παρ' Ἀθηναῖς καὶ πολεμαρχῶν,
 Ερρίνον μὲν ἔκτεινε · τοὺς δ' ὃ Μινύας ἐτρέψατο. καὶ
 ἢ διασπῆν διπλοῦν ἠνάγκασε Θηβαίοις φέρειν. σω-
 βῃ δ' καὶ μάχῃ Ἀμφιτρύωνα γηναίως μαχόμενον
 5 τελευτήσῃ. λαμβανεί δ' Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος
 αἰεστῆον ἢ πρεσβυτάτην θυγατέρα Μέγαρχον · ἐξ ἧς
 αὐτῷ παῖδες ἐγρόντο τρεῖς · Θυείμαχος, Κρεον-
 πάδης, Δηϊκόων. ἢ δὲ νεώτερον θυγατέρα, Κρί-
 10 ων Ἰφίκλῳ δίδωσιν, ἥδη παῖδα Ἰύλαον ἔχοντι ἐξ
 Αὐτομεδέους ἢ Ἀλκίθευ. ἐγνημὲ δὲ καὶ Ἀλκμήνῃ,
 μὲν ἢ Ἀμφιτρύωντος θάνατον, Διὸς παῖς Ραδά-
 μαυδος. κατόκει δ' ἐν Ὠχθαίᾳ ἢ Βοιωτίας πε-
 15 φάγως. περμαδὼν δ' παρ' Εὐρύτου ἢ τοξικῶν Ἡρα-
 κλῆς, ἔλαβε παρὰ Ερμῆ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλ-
 λωνος δ' τόξα, καὶ Ἡφαίστου, θώρακα χρυσοῦν.
 καὶ ἢ Ἀθηναῖς πέπλον. ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔ-
 20 τεμνεν ἐν Νεμέᾳ. μὲν δ' ἢ πρὸς Μινύας αὐτῷ μά-
 χῃ, σωβῆν καὶ ἦλλον Ἡρας μαῆναι. καὶ τὺς τε ἰ-
 δίοις παῖδας, ὧς ἐν Μεγάρῳ εἶχεν, εἰς πόρ' ἐμ-
 βαλεῖν, καὶ ἦν Ἰφίκλῳ δύο. διὸ καταδικάσας ἑαυτῷ
 φυγὴν, καδαίρει μὲν ὑπὸ Θεσίῃ · παρεγχερόμενον
 25 δὲ εἰς Δελφούς, πωυθαίρει ἢ Ζεῦ, ποῦ κατοική-
 σει. ἢ δ' Πυθίᾳ τότε πρῶτον Ἡρακλῆα αὐτῷ πρὸς
 ηγόρδουσε. ὃ δὲ γὰρ πρῶτον Ἀλκίδης πρὸς ηγορ-
 30 το. κατοικεῖν δὲ αὐτῷ εἶπεν ἐν Τίρυντι, Εὐρύτι
 λατράντα ἔτη δώδεκα, καὶ τὺς ὀπιτασμένους ἄ-
 θλοις δώδεκα ὀπιτελεῖν. καὶ ἔτι εἶπε ἦν ἄθλων
 σωτελεδιέντων, ἀθάνατον αὐτῷ ἔσεσθαι. ἦτο ἄ-
 35 κέσας ὁ Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε. καὶ τὸ πρῶ-
 τὸν πόρ' αὐτὸν Εὐρύτιος ὅτελιν. πρῶτον μὲν οὐκ

Quod autem omnium medium erat, immortale fuisse ferunt. Hercules igitur, carru conscenso, Iolai auriga opera usus, ad Lernam contendit: quò cum pervenisset, equos sistit, Hydram in tumulo quodam nactus, propter Amymones fontes, ubi ea latitare consueverat: quam cum ignitis sagittis impetisset, de latebris exilire compulit. egressamque ipsam manu prehensat, prehensamque tenet: ea verò pedibus statim circumplicata cohibebat. Hercules capita contundens clava, nequicquam elaborabat: namque uno contuso, duo subnascebantur. Insuper Hydra peruasti corporis Cancer admorso Herculis pede opem ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai & ipse opem implorauit. Qui cum proxima sylua partem succendisset, inflammatis torribus renascentia Hydra capita inurens, eum in modum renascentium capitum ortus suboriri prohibebat: victor caput illud morti hand obnoxium recisum defodit, eique ingentis ponderis lapidem superimposuit, secus viam, qua per Lernam ducit Eleuentem. Adhuc Hydra corpore conciso sagittas suas eius felle tinxit. At Eurystheus hunc Herculis laborem duodecim arumnis annumerandum esse negavit, propterea quòd Hercules non solus, sed Iolai adiumento Hydram superauerat. Tertium verò facinus hoc illi gerendum imponit, ut cornutam ceruam Mycenae viuum adferret. Erat enim ad O Enoen auratis cornibus insignis cerua Diana sacra. Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, annum totum est insecutus: Postea verò, quàm fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem: quem cum iam tranatura esset, sagitta percussam cepit, humeris sublatam ferens: & per Arcadiam iter agebat. cui,

- οὐδ' ἄρματ' , ἡνιοχῶντ' Ἰολάε, παρεγχετο εἰς
 τὴν Λέρνην . καὶ τοῖς μὲν ἵπποις ἔστη . τὴν δὲ ὕ-
 δραν ὄρεον ἐν πυρὶ λόφῳ , ὅθεν τὰς παγὰς τ' Ἀμυ-
 μάνης , ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτ' ὑπῆρχε , βαλὼν βέλεσι
 5 πεπυρομένοις , ἠνάγκασεν ἐξελεῖν . ἐμβαίνουσαι δὲ
 αὐτ' κρατήσας κατεῖχεν . ἡ δὲ δῶπλον ἦν ποδῶν
 εἰείχετο πεπιπλακῆισα . τῷ ῥοπαλῷ δὲ τὰς κεφα-
 λαὶ κόπῃων , εἰδὲν ἀνύειν ἐδύατο . μιᾶς γὰρ κο-
 ῖτομένης κεφαλῆς , δύο ἀνέφύοντο . ἐπεβόηδαι δὲ
 10 περικύν' τῇ ὕδρᾳ ὑπερμεγέθης , δάκνων τ' πόδα.
 διὸ τῷτον ἀποκτείναι , ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηδὸν
 τ' Ἰόλαον . ὅς μέρ' τὸ κατασπῆσας τ' ἐγγυὲς ὕλης
 τῆς θαλοῖς ὀπκείων τὰς ἀνάολαὶς ἦν ἀναφυομέ-
 νων κεφαλῶν , ἐκώλυεν ἀνιέναι . καὶ τῷτον τ' ὕ-
 15 πον ἦν ἀναφυομένων κεφαλῶν πειρινόμην' , τὴν
 ἀδανάειον ὑποκόψας κατέρυξε . καὶ βαρεῖαν ἐπέδη-
 κε πύργου παρὰ τὴν ὁδὸν τ' φέρεσαν διὰ Λέρνης εἰς
 Ἐλεσσιῶνα . τὸ δὲ σῶμα τ' ὕδρας ἀναρῆσας , τῇ χο-
 20 λῇ τὰς οἴσους ἔβαλεν . Εὐρυδιδὸς δὲ ἔφη , μὴ δεῖν
 καταειδμήσαι ἐν τοῖς δώδεκα τ' ἄθλον . εἰ γὰρ μόνον ,
 ἀλλὰ καὶ μὲν Ἰολάε τ' ὕδρας πελεγγύετο . Τείτον ἄ-
 θλον ἐπέταξεν αὐτῷ , τὴν κερσὴν ἔλαφον εἰς Μυ-
 κλῶας ἔμποικον ἐνεγκεῖν . ὡς δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνὸν
 25 χρυσόκερος , Ἀρτέμιδος ἰερέα . διδὲ καὶ βυλόμην' αὐ-
 τὴν Ἡρακλῆς μήτε ἀνελεῖν , μήτε πρῶσαι , σιω-
 δῶξεν ὅλον ἐνιαυτόν . ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ
 διώξει , σωέφυγον εἰς ὅθεν τὸ λεγόμενον Ἀρτεμί-
 σιον , καλεῖσθαι ἐπὶ ποταμὸν Λαδωνα . καὶ τῷτον δια-
 30 βαίνῃν μέλλουσι , τοξότας σωέλαβε . καὶ δέμην' ἔ-
 π' ἦν ὄμων , διὰ τ' Ἀρχιδίας ἠπειγέτο . μὲν Ἀπόλ-
 λων' δὲ Ἀρτέμις στυγρῶς ἀφηρεῖτο . καὶ το

cum Apolline, Diana simul obuiam facta, ceruam recipit: atque Herculem, quod sacrum sibi animal occidere voluisset, obiurgauit: tum ille, necessitate rei damnata, Eurystheum auctorem esse dixit. Placata Dea iracundia, feram vinum adhuc Mycenae importauit. Quartum inde ei certamen imperauit, Erymanthium aprum ad se vinum ferat. Hac autem fera Psophidem usque ab Erymantho monte prorupens deuastabat. Hercules itaque per Pholoentransiens, à Pholo centauro, Sileni ac Meliae Nymphae filio, hospitio excipitur. Hic hospitii tostas carnos edendas apposuit, ipse verò crudis vesci maluit. Herculi interim vinum poscenti, vereri se dixit, commune Centaurorum dolium relinere: at bono illum esse animo Hercules inbet, ac ipse dolium releuit. Neque ita multo post Centauri, quod vinum suboluissent, affuere lapidibus armati, & abietibus in Pholentrum irrumpunt. E quibus Anchium & Agrium, quod primi intrare spelaeum ausi fuissent, Hercules accensis torribus percussos in fugam vertit: reliquos autem ad Maleam usque sagittis persecutus est. Inde verò ad Chironem confugere, qui à Lapithis eiectus è Pelio monte, ad Maleam habitauit. In hunc Hercules, cum circa delapsos Centauros sagittis impeteret, telum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datumque à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille verò immedicabili vulnere sauciatus, in spelaeum se recipit, quod in eo vita excedere vellet: qui cum per immortalitatem, qua donatus erat, minime interire posset, tamen Prometheo Iouis permisso, immortalitatem adepto, Chironis loco, tandem esse desist. Cetera verò Centaurorum multitudo, alius

ἔεχον ζῶον αὐτῆς κτείναντα κατεμήμετο . ὁ δ' ὑπο-
 πμησάμενος τὴν ἀνάγκην , καὶ τ' αἶπον εἰπὼν
 Εὐρυδεία γρονέειν , παρῶνας τὴν ὄρην δ' εἰς τὸ
 θηεῖον ἐκομίσαν ἔμπροσθεν Μυκλῶας . Τέταρτον αἶθ-
 5 λον ἐπέταξεν αὐτῷ τ' Εὐρυμανθιον χάσασθαι ζῶντα κο-
 μίζειν : σῆτο δ' τὸ θηεῖον ἠδῆκει τὴν Ψωφίδα , ὀρ-
 μώμενον ἐξ ὄρεος , ὃ καλεῖσιν Εὐρύμανθον . διερχόμενος
 οὐδ' Φολόλῳ ὀπίξεντο Κενταύρῳ Φόλῳ , Σιληνῷ καὶ
 Νύμφῃς Μελίας παιδί . σῆτ' Ἡρακλεῖ μ' ὁππᾶ παρῆ-
 10 χε τὰ κρέα . αὐτὸς δ' ὁμοῖς ἐχρήτο . αἰτοῦντο δ' ὃ
 οἶνον Ἡρακλείῳ , ἔφη δεδοικέναι τ' κοινὸν τῶν Κεν-
 ταύρων ἀνοῖξαι πίθον . παρρεῖν δ' ὦρα κελεύσάμενος
 Ἡρακλῆς , αὐτ' ἠνοιξε . καὶ ματ' εἰ πολὺ , διὰ τ'
 ὁσμῆς , αἰδόμενοι παρῆσαν οἱ Κένταυροι πέτραις ὠ-
 15 πλισμένοι , καὶ ἐλάταις ἐπὶ τὸ σῆ Φόλῳ σπῆλαιον ἐ-
 τοῖς μ' οὐδ' ὁππῶς τολμήσαντας εἶσω παρελθεῖν ,
 Ἀγχιον καὶ Ἀγχιον , Ἡρακλῆς ἐπρέψατο βαλὼν δα-
 λοῖς τοῖς ὃ λοιποῖς ἐπέξωσε διώκων ἄχει τ' Μα-
 λείας . ἐκεῖθεν δ' ὡρὸς Χείρωνα συνέφυγον . ὃς ἐξε-
 20 λαθεῖς ὑπὸ Λαπίδων ὄρεος Πηλίου , παρὰ Μαλέαν
 κατόκησε , τέτρω φειπεπώκοτας τοῖς Κενταύροις
 τοξόων ἴησι βέλτο . τὸ δ' ἐκείθεν ἐλάτῃ διὰ τῆ
 βραχίοντο τὸ γόνας σῆ Χείρωντο ἐμπήγνυται . αἰα-
 25 δεῖς δ' Ἡρακλῆς περὶ δραμῶν , τὸ , τε βέλτο ἐξείλ-
 κωσε , καὶ δόντο Χείρωντο φάρμακον ἐπέθηκεν . ἀ-
 νίατον ἔχων τὸ ἔλκος , εἰς τὸ σπῆλαιον ἀφλάσεται
 πᾶσι πελιδνῶσαι βελόμενος , καὶ μὴ διωόμενος ,
 ἐπὶ τῷ ἀδανάτο ἰω . ἀνιδόντος δὲ Διὸς Περ-
 30 μηδεῖ , τὴν αὐτ' αὐτῷ γηυσόμενον ἀδανάτον , ὅπως
 ἀπέθανε . οἱ λοιποὶ δὲ τῷ Κενταύρῳ φάρμακον ἄλ-
 λτο ἀλλαχῇ . καὶ πινε μ' παρεχόμενον εἰς ὄρο Μα-

aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt qui in *Ma-*
leam montem confugerint. *Eurytion* verò in *Phloen*:
atque *Nessus* ad *Euenum* amnem: reliquos autem *Ne-*
ptunus excipiens ad *Eleusinem* montem occuluit. Porro
Hercules ad *Phloen* regressus, ac *Pholum* multis cum
alijs morientem conspicatus, eruta de mortui corporis
sagitta, quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset
mirabatur. Hac autem è manu delapsa in illius pe-
dem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur
Hercules *Pholo* humi condito ad apri venationem con-
tendit. quem è fruteto quodam ingenti cum clamore ex-
citatum, per altam niuem defessum, ac vinculis prape-
ditum *Mycenas* inuexit. Quantum deinde laborem
imperauit ut *Augea* pecoris finum unius diei curricu-
lo solus exportaret. At *Augeas* rex *Elidis* fuit: sunt qui
illum *Solis* filium fuisse dicant; Nec desunt qui *Neptu-*
ni, & qui *Phorbantis*. Hunc multos pecorum greges ha-
buisse ferunt: ad quem cum *Hercules* adisset, nulla de
Eurysthei mādato mentione facta, una die finum om-
nem exportaturum se pollicitus est, si decimam pecoris
vniuersi ipsi donaret. *Augeas* autem huic minime cre-
dulus, se illi tamen postulata concessurum promittit.
Hercules inde antestatus *Phyleum* *Augea* filium, sta-
buli fundamentum euertit, *Alpheum*que & *Penem*,
flumina, praterfluentia, per fossam deducta corruinataq;
immisit: ita ut, per alienum à priore alueum defluerent,
effecerit. *Augeas*, ubi de *Eurysthei* imperio confectum
fuisse accepit, non modò mercedem pactam non persolue-
bat, sed etiam quicquam se promississe negabat: eaque
de re iudicum sententia se staturum esse dictitabat. Con-
fidentibus itaque iudicibus, *Phyleus* ab *Hercule* cita-
tus, in patrum testimonium dixit, quòd is mercedem

- λείαν . Ευρυπίαν δὲ εἰς Φολόω . Νέστος δὲ ἐπὶ πο-
 ταμὸν Εὐλίωον . τοὺς δὲ λοιποὺς ὑποδείξαμεν .
 Ποσειδῶν εἰς Ελδσίνα , ὅρος κατεκάλυψε . ἐπαιελ-
 δῶν δὲ εἰς Φολόω Ηρακλῆς , καὶ Φόλον τελευτῶν-
 5 τα διασάμεν . καὶ καὶ ἄλλων πολλῶν , ἐλκυσας
 [τε] ἐκ νεκρῶ τὸ βέλθ , ἐδάμαζεν εἰ τοὺς
 παλικύτοις τὸ μικρὸν διέφειρε . τὸ δὲ , τὸ χει-
 ρὸς ὀλισθεῖσαν ἦλθεν ἐπὶ τὸ πόδα , καὶ παραχρῆμα
 ἀπέκτεινε αὐτόν . θάψας δὲ Φόλον Ηρακλῆς . ἐπὶ
 10 τῷ τῷ χώρῳ θῆραν παρσίνετα . καὶ διώξας αὐ-
 τὸν ἐκ πνέ λοχμῆς καὶ κρῶνῆς εἰς χόονα πολ-
 λῶ παρσινέον , ἐμβροχίας τε ἐκόμισεν εἰς Μυ-
 κήνας . Γέμπτρον μὲν ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον , ὅτι Αὐ-
 γείας βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι τῷ
 15 ὄνδον . ὡς δὲ Αὐγείας βασιλεὺς Ἡλίδος , ὡς μὲν
 πνες εἶπον , παῖς Ἡλίδος . ὡς δὲ πνες , Ποσειδῶ-
 ν . ὡς δὲ ἔνιοι , Φόρβαντ . πλάσας δὲ εἴχε
 βοσκημάτων ποιμένας . τετρω φρεσέλων Ηρακλῆς ,
 καὶ δηλώσας τῷ Εὐρυδέως ἐπιπλῶν , ὅφρασε μιᾷ
 20 ἡμέρᾳ τὸ ὄνδον ἐκφορῆσαι , εἰ δώσει τὸ δεκάτῳ
 αὐτῷ πῶν βοσκημάτων . Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπαχρεῖ-
 ται . μαρτυρούμεν δὲ Ηρακλῆς τὸ Αὐγείας παῖδα
 Φυλῆα , τῆς τε αὐτῆς τὸ δεμέλιον διείλε , καὶ τὸ Ἄλ-
 ρειὸν ποταμὸν , καὶ τὸ Πηλεῖον συνέλγισ μέοντα πα-
 25 ροχρεῖσας , ἐπὶ γὰρ , ἐκρεῖν δὲ ἄλλης ἐξόδου ποιή-
 σας . μαδῶν δὲ Αὐγείας ὅτι κατ' ἐπιπλῶν Εὐρυ-
 δέως πῶν ὅτι τετελεσται , τὸν μαδὸν ἐκ ἀπεδίδεν .
 φρεσέπιν δὲ ἡρνεῖτο καὶ μαδὸν ὑποχρεῖται διωσιν , καὶ
 κρίνεσθαι πῶν τέκε ὅτι μὲν ἐλεγχῆ . κατεζο-
 30 μέσων δὲ ὅτι διχαστῶν , κληθεὶς ὁ Φυλῆας ὑπὸ
 Ηρακλείους , ὅτι πατρὸς κατεμαρτύρησεν , εἰπὼν ὁ-
 φρολογῆσαι μαδὸν δώσιν αὐτῷ . ὀργισθεὶς δὲ Αὐγείας

*Herculi se daturum pactus fuerit. proinde Augeas ira inflammatus antè quàm iudicium suffragij sententia ferretur, uti & Phyleus & Hercules ab Elide facesserent, imperavit. Phyleus itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Vbi illum necessitate compulsum, Eurytioni Centauro Mnesimachen filiam uxorem dare deprehendit, à quo ut sibi opem ferret, exoratus Hercules, Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, obtruncavit. sed Eurystheus neque id inter duodecim certamen admisit, quippe qui cum mercede hoc fecisse assererat. Sextum ei laborem, ut Stympthalidas aues fugaret, iniunxit. Erat autem ad Stympthalum Arcadiae urbem Stympthalis palus multis contexta, atq; umbrosis arboribus addosata. quare in hanc magna avium multitudo, luporum vim pertimescentes ex fuga se recipiebat. Herculi itaque quamam ratione aueis è sylva dispelleret, ambigenti, Pallas aenea crepitacula Volcani munere accepta dedit. Hac ille quassans sub monte quodam paludi proximo aues territabat. Qua sonitum minime sustinentes praemetu subuolabant: eumq; in modum Hercules ipsas sagittis impetivit. Septimum inde laborem Cretensis tauri adducendi imposuit. Hunc Acusilaus quidem esse refert, qui Europam ad Iouem tulit; Nonnulli verò à Neptuno è mari submissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod è mari apparuisset. Atque aiunt admiratum ipsum tauri formam, ac specimen, tunc planè hunc inter armenta dimisisse, pro quo alium Neptuno sacrificasse: quas ob res iratum numen tauro feritatem immisisse. in hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti * Minos, inquit, Vbi expugnarit, sibi*

- ὅρῳ δ' ἦσαν ἐνεχθῆναι, τὸν τε φυλάει, καὶ ἡ
 Ηρακλῆα βαδίζον ἐξ Ἡλίδος ἐκέλευσε. φυλάει μὲν
 οὐδ' εἰς Δελφὸν ἦλθε, καὶ κατέκειτο. Ηρα-
 κλῆς δ' εἰς Ὠλεον ὡρῶς Δεξαμένην ἦκε, καὶ κα-
 5 κατέκειτο. καὶ κατέλαβε τὸν μέλλοντα δὲ ἀνάγκη
 μνηστῆρην Εὐρυτίῳ Κενταύρῳ μνησιμάχῳ δ' ἀν-
 θυγάτηρα. ὅφ' ἔπαρχοι βοήθειν, ἐλθόντα
 ἐπὶ δ' ὕμῳ Εὐρυτίῳ ἀπέκτεινε. Εὐρυδείας
 10 δ', οὐδ' αὖτε ἐν τοῖς δώδεκα προσεδέξατο ἄθλον,
 λέγων ἐπὶ μισθῷ πεπραχέναι. ἔκτον ἐπέταξεν ἄθ-
 λον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιδας ἐκδιῶσαι. ἦν δ'
 ἐν Στυμφάλῳ πόλις δ' Ἀρχαΐας, Στυμφαλὶς
 λεγόμενη λίμνη, πολλῇ σωηρεφὴς ὕλη. εἰς ταύ-
 15 τήν ὄρνεις συνέφυγον πλωίδες, καὶ ἀπὸ τῆς λύκων
 ἀρπαγῇ δεδοικῆαι. ἀμυχανόντων δ' ἦν Ηρακλῆος
 πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιδας ἐκβάλῃ, χάλκῳ κρό-
 ταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηνᾶ παρὰ Ἡραΐς λαβῆσαι.
 ταῦτα κρέων ὑπὸ πνέοντος ὄρεος τῇ λίμνῃ περικυβέ-
 20 νει, τὰς ὄρνιδας ἐφόρει. αἱ δ' ὅφ' αὖτε ἐκ τῆς ὑπο-
 μένουσι, μὲν δέκας ἀνίπταντο. καὶ τὸν δ' ἔσπον
 Ηρακλῆς ἐτόξασεν αὐτὰς. ἑβδόμον ἐπέταξεν ἄθ-
 λον δ' Κρήτα ἀγχεῖν ταῦρον. τῷτον Ἀκουσίλαος
 μὲν εἶναι φασὶ τὸν διαπορθμεύσαντα Εὐρώπην Διί-
 25 πνές δ' ὅφ' αὖτε ὑπὸ Ποσειδῶντος ἀνὰ δένδρα ἐκ θαλάσ-
 σης, ὅπ' ἐκατάδυσεν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φα-
 γέν ἐκ τῆς θαλάσσης. καὶ φασὶ δεκάμυρον αὐτῶν
 τῷ ταύρῳ τὸ κάλλος, τῷτον μὲν εἰς τὰ βυκέ-
 30 λια ἀποπέμπειν, δύσει δ' ἄλλον Ποσειδῶνι. ἐφ'
 οἷς ὀρμιδέντα τὸν θεὸν ἀγχεῖν τὸν ταῦρον.
 ἐπὶ τῷτον παρὰ γυμνάσιον εἰς Κρήτῳ Ηρακλῆς,
 ἐπειδὴ λαβεῖν ἀξιοῦν * Μίνως εἶπεν αὐτῷ λαμ-
 βάνειν διαγωνισμένον, καὶ λαβὼν ὡρῶς Εὐ-

caperet. Post, ubi illum cepit, Eurystheo trāslatum ostendit. Cetera verò sacrum, numinique dedicatum abire permisit. Hic Sparteque, & Arcadia uniuersa peragratā, Isthmum trajecit, ac in Marathouem Attica terra profectus, incolae pessime habebat. Octauum certamen Diomedis Thracis equas Mycenae abigendi fuit. Is Martis & Cyrenae filius, Bistonum, Thraciū generis ac pugnacissimi, rex fuit. cui tum equae erant, quas mortaliū corporibus pascēbat. Ad quem cum Hercules uoluntum multitudine stipatus nauigasset, domitis qui equarum praesepibus praerant, eas ad mare abegit. Inter haec, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus, ab Opunte, Herculis amasus, quem equae discerptum interemerūt. Hercules deuictis Bistonibus atque occiso Diomede, reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdero urbe, ad Abderi perempti sepulchrum condita, abactas equas Eurystheo tradidit. Quae postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissae: eò cum peruenissent, à feris dilaniatae sunt. Nonus labor est, quo Hippolyte cingulum ad se ferri iussit Eurystheus. Hacerat Amazonum regina, quae circa Thermodontem amnem habitabant. Hac gens erat bello gerendo praestantissima, quippe quae viriliter fortitudinem exercebant: ac saepe quando uiris admixta peperissent, partus foemineos educabant. Dextras ad haec mammas, ne iaculis emittendis impedimento forent, exterebant, laeuae autem alendi filiarum gratia succrescere patiebantur. Ceterum Hippolyte Martis baltheum, argumento, ut omnibus alijs praesset, habebat. Ad hunc igitur Hercules capiendum mittebatur, ut illud capienti Admetae filiae Eurystheus

- 5 ρυθία διακομίσας ἔδειξε . καὶ τὸ λοιπὸν ἔιασιν
 αὐτόν . ὁ δὲ πλανηθεὶς Σπαρτίῳ τε καὶ Ἀρχαδίῳ
 αἵπασαν , καὶ διαβαὲς τὸν Ἰδμόν , εἰς Μαργαῶνα
 τῆς Ἀπικῆς ἀφικόμευτο , τὺς ἐλχέοις διαλυμαί-
 10 νετο . Ὄρσδον δὲ θλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διο-
 μήδους τῆς Θρακὸς ἵππους εἰς Μυκλήας κομίζειν .
 ὡς δὲ ἔτθ' Ἀρεθ καὶ Κυρῶνης , βασιλῆς Βισόνων
 ἔδνυς Θρακίῃ , καὶ μαχρωχάτε . εἶχε δὲ ἀνδρωπο-
 φάγους ἵππους . πλάσας οὐκ μὴ ἤν' ἐκείως σωμα-
 15 πομένων , βιασάμευτο τὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις ἤν'
 ἵππων ὑπαρχόντας , ἡμέτερον ἐπὶ τῷ δάλασσι . ἤν'
 δὲ Βισόνων οὐκ ὅποιοι ἐπιβοηθουμένων , τὰς μὲν ἵπ-
 πους παρέδωκεν Ἀβδήρῳ φυλάσσειν . οὗτος δὲ ὡς Ἡεί-
 20 με πᾶσι Λοκρὸς ἐξ Οπουῶντο , Ἡρακλῆς ἐρῶ-
 μευτο . ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπισπασάμεναι .
 πρὸς δὲ τὺς Βίσονας διαγωνισάμευτο , καὶ Διομή-
 δην ἀποκτείνας , τὺς λοιπὰς ἠνάγκασε φάγειν . καὶ
 κτίσας πάλιν Ἀβδήρῳ , παρὰ τὸν τάφον τῆς δια-
 25 φθαρέντο Ἀβδήρῳ , τὺς ἵππους κομίσας Εὐρυπιδεῖ
 ἔδωκε . μετέντο δὲ αὐτὰς Εὐρυπιδῆος , εἰς τὸ Λα-
 γόμερον ὅρτο Ὀλυμπον ἐλθεῖν , πρὸς τῶν θε-
 είων ἀπώλοντο . Εὐνάιον δὲ θλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ,
 ζωσῆσα κομίζειν τὸν Ἰππολύτης . αὐτὴ δὲ ἐβασί-
 30 λειν Ἀμαζόνων , αἱ κατέκτανεν πρὸς τὸν Θερμώ-
 δοντα ποταμὸν , ἔδντο μέγα τε καὶ πόλεμον . ἦσ-
 κουσιν γὰρ ἀνδρίαν . καὶ εἶποτε μαχίσσαι ἡμνήσειαν , τὰ
 δήλαα ἔπειρον . καὶ τὺς μὲν δεξιὰς μαστοὺς ἐξέθλιβον ,
 ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν . τὺς δὲ αἰεστεροὺς
 εἶων , ἵνα τρέφοιεν . εἶχε δὲ Ἰππολύτης τὸν Ἀρεθ
 35 ζωσῆσα , σύμβολον τῆς περὶ αὐτῶν ἀπασι . ἐπὶ τῷ
 ἴον τὸν ζωσῆσα Ἡρακλῆς ἐπέμπειο λαβεῖν , αὐτὸν
 ἐπιθυμύσης τῆς Εὐρυπιδῆος θυγατρὸς Ἀδμήτης . παρὰ

obsequeretur. Impositis itaque voluntarijs socijs una in
 navi Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad in-
 sulam Paron appellit, ubi tum Minois filij Euryme-
 don, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex
 omnibus quos secum in navi vehebat Hercules, duo è
 Minois filijs interfecti fuerunt: quorum interitum ini-
 quissime ferens Hercules, hosce statim è medio sustulit,
 ac reliquos intra oppidum conclusos obsidione premebat:
 donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut
 pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet.
 Tum ille soluta obsidione, atque Androgei filijs Alceo
 Scheneloque acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli
 filium contendit: atque hospitio exceptus Amyci Bebry-
 cum regis iussu cum Mariandynis, Lycum adiuuans
 multos trucidavit, in quibus & Mygdonem regem
 Amyci fratrem occidit, mox excisa Bebrycum urbe, ter-
 ram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Hera-
 cleam vocavit. Inde verò Hercule ad Themiscyra por-
 tum appulso, ad eumque profecta Hippolyte, atque eius
 aduentus causam percunctata, & zonam se daturam
 promittente: Iuno sumpta Amazonum unius forma,
 multitudinem adit: nuncians reginam ab aduētis hos-
 pitibus rapi. Tum illa captis armis in nauem, equo
 vecta decurrunt Hercules, ut armatas Amazonum co-
 pias prospexit, ratus id iam non sine dolo fieri, Hip-
 polytē necat, & zonam aufert: ad hac reliquis denictis,
 renaugat, & Troiam appellit. Tum forte accidit per
 Apollinis & Neptuni iram, ut ciuitas infeliciter ageret;
 Quoniam Apollo Neptunusque Laomedontis iniu-
 riam ulcisci volentes, mortalibus assimilati. ac veluti
 mercenarij, Pergama se edificaturos paciscuntur: qui-
 bus cum opere absoluto constitutam mercedem Laomedon

- λαβὼν οὐκ ἔδελοντας συμμαχίαις, ἐν μὲν τῇ ἑπείῃ,
 καὶ προσίχει νῆσῳ Πάρῳ· καὶ τετάρκων οἱ Μίνωθ' υἱοί,
 Ευρυμέδων, καὶ Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαος.
 ἀπὸ πατρὶος δυοῖν· ἐν νηὶ σωεβὴν τελευτῆσαι ὑπὸ
 5 τῇ Μίνωθ' υἱῶν. ὑπὸ ὧν ἀγανακτῶν Ἡρακλῆς,
 τέκους μὲν ὄφρα χεῖμα ἀπέκτεινε· τὺς δὲ λοιποὺς
 κατακλείσας ἐπολιόρκει· ἕως ἐπιπροσβόσσοι μοῖροι
 παρεχάλουν αὐτῷ τῇ ἀναιρεθέντων δύο λαβεῖν ὅς
 αὐτὸς δαλήσειεν· ὁ δὲ, λύσας τὴν πολιορκίαν,
 10 καὶ τὺς Ἀνδρόγῳ τῷ Μίνωθ' υἱὲς ἀνελόμεθ', Ἀλ-
 κηῖον καὶ Σδίνεalon, ἦκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸ
 Δασυλεύην, καὶ ξενιδεῖς ὑπὸ [Ἀμύνου] τῷ Βεβρύκων
 βασιλείῳ, συμβαλόντων βοηθῶν Λυκῶν, πολλὰς
 ἀπέκτεινε, μὲν ὧν καὶ τὴ βασιλείᾳ Μυζόδονα, ἀδελ-
 15 φὸν Ἀμύνου, καὶ τὴν Βεβρύκων πόλιν ἀποτιμώμεθ',
 γλῶττι δώκε Λύκῳ· ὁ δὲ, πᾶσι ἐκείνῳ ἐχάλασεν
 Ἡρακλῆαν· καταπλάσαντ' δὲ εἰς τὴ Θεμισκύραν
 λιμένα, καὶ ὄφρα θυομένης ὡς αὐτῇ Ἰππολύτης, καὶ
 τίν' ἦκοι χάειν πυδομένης, καὶ δώσιν τὴ ζῶσῃ
 20 ὑποχρυσμένης, Ἡρα μὲν τῇ Ἀμαζόνων εἰχαδείσα,
 τὸ πλῆθος ἐπείροισα, λόγους, Τηρὸν βασιλῆα ἀρ-
 πάζοισιν οἱ προσελθόντες ξένοι· αἱ δὲ, μὲν ὀ-
 πλων ἐπὶ τῷ ναυῶν κατέδεον σὺν ἵπποις· ὡς δὲ εἴ-
 25 δον αὐτὰς κατωπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ
 δόλου τῆ το θυέσθαι, τὴν μὲν Ἰππολύτην κτείνειν, τὴν
 ζῶσῃρα ἀφαιρεῖται· πρὸς δὲ ταῖς λοιπαῖς ἀγωνισά-
 μενθ' ἀποπαεῖ· καὶ προσίχει Τροίαν· σωεβεβήκει δὲ
 τότε καὶ μῶνιν Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος ἀτυχῆν
 30 τὴν πόλιν· Ἀπόλλων γὰρ καὶ Ποσειδῶν τὴν Λοκρίαν
 τοῦ ὕβριν περῆσαι δέλοντες, εἰχαδέντες ἀνδρά-
 πους, ὑπὸ χροτὶ ἐπὶ μὲν Ἰσχυρεῖν τὸ Πέρραμον· τοῖς

minime solueret, tum Apollo pestilentiam, ac Neptunus cum inundatione cetum immisit: quod, quicquid, mortalium in campis offendit, corripiebat. cum verò ex oraculis, malorum finem tum demum fore dice-retur, cum Laomedon Hesionem filiam suam ceto deuorandam apposuerit: tum ille in proximis pelago sa-xis illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se seruaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganymedis iactura, ei Iupiter dederat, Lao-medon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Lao-medon: Hercules cetum occidit, & Hesionem seruauit. at Laomedonte mercedem pactam non soluente, Her-cules Troiae excidium minatus, abinit, & Ennum ap-palit: ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter navi-gandum in littore Euiensi Sarpedonem Neptuni fi-lium, ac Poltyis fratrem, virum contumeliosum atque improbum, sagittis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum peruenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filijs habitandam dedit. At è Thaso profe-ctus aduersus Toronen, Polygonum, Telegonumque Protei, qui ex Neptuno procreatus fuerat, filios, ad luctandum prouocantes, in ipsa palaestra interemit. De-mum illatam Mycenae zonam Eurystho dedit. Tum decimum illi certamen arumnamque indixit Geryone boues ab Erythea abigendas. Erythea autem non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadirā nominant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Calhrrhoes, qua filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore preditus, ita compacto, ut in unum ventre tenus coiret, & ab itibus, femoribusque in trium rursus partes diui-sum esse videretur. Adhuc ille punitice boues erans, qui-bus bubulcum Eurytionem praesse voluerat. his autem

- δὲ τηχίσαι, ἢ μωδὸν ἔκ ἀπιδίτου. διὰ τὸτο Ἀ-
 πύλλων μὲν, λοιμὸν ἐπεμψεν. Ποσειδῶν δὲ, κῆ-
 τῳ ἀναφειρόμενον ὑπὸ πλημμυρίδος, ὃ τὺς ἐν τῷ
 5 πεδίῳ σωήρπαζεν ἀνθρώπους. χρησίων ὃ λεγόν-
 των ἀταλλαγμὴν ἐσέδαι ὅττι συμφορῶν, ἐὰν περὶ ἡ
 Λαομέδων Ἡσιότιω τὴν θυγατέρα αὐτῆς βορὰν κῆται.
 ὃ ὃ περὶ ὕδακα, ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις
 περσασθῆσας. ταύτῃ ἰδὼν ἐκκλιμένῳ Ἡρακλῆς,
 10 ὑπέχρητο σώσειν αὐτὴν, εἰ ταῖς ἱστίαις παρὰ Λαομέ-
 δοντῳ λήψεται. ἀλλ' ὁ Ζεὺς ποινὴν τῆς Γανυμή-
 δαις ὑφ' αὐτῆς ἔδωκεν. δώσειν ὃ Λαομέδοντῳ εἰ πύγ-
 τῳ, κτείνας τὸ κῆτῳ Ἡσιότιω ἔσωσεν, μὴ βελο-
 μένῳ ὃ τὸ μωδὸν ἀποδέσσειν, πολεμήσειν τριῶν ἀ-
 πειλήσας, ἀνήχθη, καὶ περὶ αἶνῳ. ἔνθα ξενί-
 15 ζεται ὑπὸ Πόλυτος. ἀποπλέων ὃ, ἐπὶ ἡϊόντῳ τῆς Αἰ-
 νίας, Σαρπηδόνα Ποσειδῶντῳ μὲν ὕδρ, ἀδελφὸν δὲ
 Πόλυτος, ὑβριστὴν ὄντα, πεζεύσας ἀπέκτεινε. καὶ
 περὶ αὐτοῦ εἰς Θάσπον, καὶ χερσὶ αὐτοῦ τὺς
 ἐροικοῦντας Θράκας, ἔδωκε τοῖς Ἀνδρόγῳ πωσὶ
 20 καποικεῖν. ἐν Θάσπῃ ὃ ὀρμιδιτὴς ἐπὶ Τροφῶνῃ, Πο-
 λύτρον καὶ Τηλέγονον τὺς Πρωτίως ὅτε Ποσειδῶντῳ
 ὕδρ, παλαίειν περιχαλεμένους, καὶ ἢ πάλιν ἀπέκ-
 τεινε. κομίσας ὃ τὸ ζῶντα εἰς Μυκήνας, ἔδωκεν
 Εὐρυπύλῳ. Δέκατον ὃ ἐπὶ τῇ ἀθλῳ, ταῖς Γηρυόνα
 25 βῆς ἐξ Εὐρυπύλας κομίζειν. Εὐρυπύλα ὃ μὲν Ὀκεανῷ
 πλησίον κειμένη νῆσος, ἥ νυν' Γάδιον καλεῖται.
 ταύτῃ κατ' ὅποιον Γηρυόνης χρυσάορτῳ, καὶ Καλλι-
 ρόης τῆς Ὀκεανῷ, τειῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφοῖς σῶ-
 μα, σωτηρίαν εἰς ἐν καὶ τὴν γαστέρα. ἐκκλιμένον
 30 τὸ εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τὸ καὶ μετῶν. εἶχε ὃ φοι-
 νικῶς βόας. ὅν μὲν βεκόλῳ Εὐρυπύλων. φύλαξ

Orthrus canis biceps ex Echidna & Typhone genitus, custos praerat. Concedens igitur ad Geryona boves, per Europam, monstra inter eundum multa pratergressus, in Libyam traiecit: atque cum per Tartessum iter fecisset, itineris sui monumenta in Europa ac Libya finibus oppositas inter se columnas duas construit. At, ubi in itinere Solis radijs calfieret, arcum in deum ipsum intendere non erubuit. Hic verò hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donauit, quo Oceanum traiecit, & Erytheam aduectus in * Arbante monte pernoctauit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc heros claua percussit, nec non Eurytionem bubulcum, cani suppetias atque opem ferentem, occidit. Inter haec Menætius Plutonis boum pastor rem omnem Geryone nunciavit. Hic Herculem ad Anthemuntem fluium boves abigentem nactus, commissa pugna, sagitta perfossus interijt. Hercules autem impositis poculo bobus, Tartessum tranauit, ubi Soli poculum reddidit: transgressus inde Abderam, in Libyam peruenit: in qua Alebion ac Dercynus Neptuni filij boves abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrrheniam iter haberet, tauro-rum unus .b Rhegio aufugit, atque in fretum repente delapsus, in Siciliam tranauit: ac vicina terra percur-sa, quae ab illo Italia fuit appellata (nam Tyrrheni, quem Latini taurum vocarunt *italòν* dixerunt) in Erycis campos se contulit. Is Erycinis, in Sicilia parte, imperabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregauit. Commendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum quaesitum procedit: quem, cum inuenisset inter Erycis armenta, ab eo repoposcit. Tum is, nisi ipsum palestra superarit, taurum se reddi-turum esse negabat. Hercules semel atque iterum, &

- ὃ ὄρεθ' ὁ κύων Δικέφαλ'· ἐξ Εὐρώπης καὶ Τυ-
 φῶν γεγενημένος· πορδόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γη-
 ρύον βόας διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄγρια πολλὰ παρελ-
 θὼν, Λιβύῃ ἐπέβαινε· καὶ παρελθὼν Ταρτηρὸν, ἔστη
 5. σι σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῇ ὄρεϊ Εὐρώπης καὶ Λι-
 βύης ἀντιστόχων, δύο σήλας· Δερμανόμμος ὃ ἔσπε-
 ῖον καὶ τὴν πορείαν τὸ τόξον ἐπὶ τῇ θύρῃ ἐπέτει-
 νεν· ὁ δὲ πῦρ ἀνδρείαν αὐτῇ θαυμάσας, χεῦσεν
 10. ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸ Ωκεανὸν διεώρασεν· καὶ πα-
 ραχόμενος εἰς Εὐρύθειαν, ἐν ὄρει * Ἀρβαντὶ αὐλί-
 ζεται· αἰδόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὤρμα· ὁ δὲ
 καὶ τῶτον πρὸ ῥοπάλῳ πάει· καὶ τὸ Γυκόλον Εὐρυ-
 πύονα πρὸ κυνὸς βοηθοῦντα ἀπέκτεινε· Μενόιππος δὲ
 15. ἐκεῖ τὰς Ἀδ' βόας βόσκων, Γηρυόνη τὸ γέροντος ἀ-
 πῆγγειλεν· ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρακλῆα παρὰ πο-
 ταρὸν Ἀνδεμονῶντα τὰς βόας ἀπάγοντα, συνηπά-
 μενος μάχῃ, καὶ πρὸς δαίτας, ἀπέθανεν· Ἡρακλῆς
 ἐνθάδε τὰς βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλάσας εἰς
 Ταρτηρὸν, ἡλίῳ πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας· διελ-
 20. θὼν δὲ Ἀΐθρην, εἰς Λιβύῃ ἦλθεν, ἐν ἣ τὰς
 βόας ἀφηρεῶντο Ἀλαβίων τε καὶ Δέρεκκος εἰς Πο-
 σειδῶνος ἡοῖ, ἕς κτείνας διὰ Τυρρηνίας ἦεν· ἀπὸ
 Ρηγίης ὃ εἰς ἀπορρήγησι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν
 25. θάλασσαν ἐμπεσὼν, καὶ διαπλάσας εἰς Σικελί-
 ας, καὶ πῦρ πλησίον χώραν διελθὼν, πῦρ ἀπ'
 ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν· Τυρρῆνοί γ' Ἰταλὸν τὸ
 ταῦρον ἐκάλεσαν· ἦλθεν εἰς πύθον Εὐρυκας, ὃς ἐ-
 βασιλεύει Εὐρυκίων· Εὐρυξ δὲ ὡς Ποσειδῶνος παῖς,
 30. ὃς τὸ ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκατέμιξεν ἀγέλαις· πα-
 ραχόμενος ἔν ταις βόαις Ἡρακλῆς Ἠφαίστῳ· ἐπὶ τῷ
 αὐτῷ ζήτησιν ἠπείχετο· δέρον δὲ ἐν ταῖς τοῦ Εὐρυκας
 ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ· καὶ λέγοντος ἡ δούσῃ, εἰ μὴ πα-

tertio ab se victum Erycem luctando peremit; Et tantum receptum cum alijs in Ionium mare perduxit. Qui simulac in ponti recessus penetravit, bobus asilum Iuno iniecit: quo perciti ad Thracia montana dissipantur. Hic infectus, bonam partem collectam ad Hellepontum compulit. Quæ verò reliqua fuerunt, cætera fera, atque agrestes euaserunt. Hercules tandem egre collectis bobus, Strymonem, ut olim navigabile flumen, accusans, oppletum lapidibus, innavigabilem effecit: ac traductas boues Eurystheo dedit, quas ille postea Iunoni immolauit. Confectis autem hisce certaminibus intra unius mensis annorumque octo curriculum, Eurysheus Augæ pecoris, & Hydra laboribus minimè admissis, undecimam Herculi ærumnam imposuit, ut ab Hesperis aurea mala reportaret. Hac verò non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Iuno suis in nuptijs Ioui muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis & Echidna [filius] centiceps asseruabat. Hic varijs etiam omniumque generum vocibus utebatur: cum quæ & Hesperides, Ægle, Erythiæ, Hestia, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem peruenisset, à Cygno Martis & Pyrenes filio, ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit: demissum è cælo fulmen inter utroque medium diremit. Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem, Nymphas Iouis & Themidis filias adiit. Hæ ipsi Nereum indicant: comprehensumque ipsum dormientem, atque omnigenas formas alternantem deninxit: neque illum prius, quàm ab eo ubi iam mala illa, & Hesperides essent, edocnisset, abire permisit. Quod ubi didicit, Libyam percurrit.

- λαίπας αὐτὸ πειγνύηται, τὰς περὶ τοὺς ποταμούς
 πάλιν, ἀπέκλινε. καὶ τὸ ταῦρον λαβὼν, μετ'
 ἑξ ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἰόνιον ἤλαυνε πόντον. ὡς δὲ
 ἦλθεν ἐπὶ τὰς μυχοὺς τοῦ πόντου, ταῖς βυσσὶν οἶνον
 5 ἐρέβαλεν ἡ Ἥρα· καὶ ῥέζοντι καὶ τὰς Θράκης ὑπο-
 ρείας. ὁ δὲ διώξας, τὰς μὲν συλλαβὼν ἐπὶ τῇ Ἑλ-
 λησπονίῳ ἦλκε· αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι, τὸ λοιπὸν ὤ-
 σαι ἄρχαι. μόλις δὲ ἦν ἑσὼν σιωπῶντος Στρυ-
 μόνα μεμψάμενος τὸ ποταμὸν, πάλιν τὸ ρεῖθρον
 10 πλωτὸν, ὃν ἐμπλήσας πέτραις, ἀπώλον ἐποίησε.
 καὶ τὰς βόας Εὐρυδείῃ κομίσας δέδωκε. ὁ δὲ αὐ-
 τὰς κατέδυσεν Ἥρα. τελευτῶντων δὲ ἦν ἄθλων
 ἐνὶ μινὶ καὶ ἔτισιν ἀλτώ, μὴ περιστάζαμενος Εὐρυ-
 δεὺς τὸν τε ἦν τὸ Αὐγείῃ βοσκημάτων, καὶ τὸν δ'
 15 Ἴδρας, ἐνδεέστερον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων
 χεύουσα μῆλα κομίζεσθαι. ταῦτα δὲ ἰὼν, ἔχων, ὡς π-
 ρος εἶπον, ἐκ Λαέρτιάδων, ἀλλ' ἐπὶ τῇ Ἀτλαντίδι ἐν
 Ταρβορέαις· αὐτὸν γάρ ἡμερτι Ἥρα ἐδωρήσατο. ἐφύ-
 λαον δὲ αὐτὰ δράκων ἀδάναιος, Τυφῶνος καὶ Ε-
 20 χιδνῆς, κεφαλὰς ἔχον ἑκάτον. ἐχέητο δὲ φωναῖς
 παρλοῖαις, καὶ ποικίλαις· μετὰ τούτοις δὲ Ἑσπερίδες
 ἐφύλακτον, Λίγλη, Εὐρυδία, Ἑσία, Ἀρεθῦσα.
 πορδόμενος ἔνθ' ἐπὶ ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε. Κύνιος
 δὲ Ἄρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προ-
 25 καλεῖτο. Ἄρεος δὲ σῆτον ἐνδικοῦντος, καὶ σιω-
 πῆτος μονομαχίαν, βλήνδης κεραιῶν μέσον ἀμ-
 φοτέρω, διαλύει πρὸς μάχην. βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυ-
 ρίων, καὶ σπυδῶν ἐπὶ ποταμὸν Κλειδανδρὸν, ἦκε πρὸς
 Νύμφας Διὸς καὶ Θέτιδος· αὐταὶ μεμύοισιν αὐτῷ
 30 Νηρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον, καὶ παρλοῖ-
 αις ἐναλλάσσοντα μορφαῖς, ἔδωκε, καὶ ἐκ ἑλυσσιν, ὅρην
 ἡ μάστιγι παρ' αὐτῇ πρὸς τυγχάνοισεν τὰ μῆλα, καὶ αἱ

Huic *Anteus*, *Neptuni* filius, praerat, qui peregrinos secum palastra dimicare compellens occidebat. At *Hercules* cum eo luctari coactus, sublimem illum è terra vlnis elisum interemit. nam si terram contigisset, is robustissimus euadebat. quapropter hunc *Terræ* filium nonnulli esse dixerunt. Inde à *Libya*. *Aegyptum* peragravit, in qua *Busiris* ex *Neptuno* ac *Lysianassa* *Epaphi* filia natus regnabat. Hic ad *Ionis* aram hospites oraculo quodam monitus immolabat: annos enim novem *Aegyptus* agrorum sterilitate laboravit. Inter haec *Thrasius* vaticinandi peritus, è *Cypro* aduenit, qui hanc annonae caritatem desituram esse pronuntiauit, si virum hospitem, quotannis *Ioui* mactauissent. Tum *Busiris* vate illo prius immolato, aduenientes deinceps ingulabat. Comprehensus itaque & *Hercules* etiam ad aras trahebatur, at disruptis vinculis, *Busirinque*, & eius filium *Iphidamantem*, & *Chalbem* caduceatorem necauit. Post hac *Asia* percursa, in *Thermydras* *Rhodium* portum appulit: & bubulci cuiuspiam alterum de plauastro solutum taurum, ac mactatum comedit. Tum bubulcus, ubi nullam sibi auxilij copiam, neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari coepit. Quocirca & nunc etiam, cum faciunt *Herculi* sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc *Hercules* in *Arabiam* peruasit, ubi *Emathionem* *Tithoni* filium necat, & facto per *Libyam* itinere, ad extremum usque mare nauigabat: ubi scypho sumpto in obiectam continentem traiecit: atq; aquilam, *Typhoni*s & *Echidna* filiam, *Promethei* secur in *Caucaaso* monte depascentem, sagittis conficit. & *Prometheum* detracto permolesto vinculo solutum liberauit: eumque ad *Iouem* reduxit: qui illum pro *Chirone*, qui mori cupiebat, immortalem

Eureidis,

- Ἐσπερίδης . μαθὼν δὲ Λιβύῳ διεξήκει . ταύτης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶν ὁ Ἀνταῖος , ὅς τοις ξένοις ἀναγκάζων παλαίειν , εὐήρει . τέτρω δὲ παλαίειν ἀναγκάζομεν Ἡρακλῆς , ἀράμενός ἐγχεσι μέ-
 5 τέωρεν θλίψας , ἀπέκτεινε . φαύοντα γὰρ γῆς , ἰσχυρότατον συνέβη γίνεσθαι . διὸ καὶ Γῆς πνέες ἐφασκαίνοντο τῇ παῖδα . μὲν Λιβύῳ δὲ Αἰγυπτιῶν ἐξήκει ταύτης ἐβασίλευε Βούσις Ποσειδῶνός παῖς , καὶ Λισσανάωτος ὁ Ἐπάφης . οὗτοι τοῖς ξένοις ἔδυνεν ἐπὶ
 10 βωμῷ Διὸς , κατὰ πλόγιον . ἐνεία γὰρ ἔτη ἀφορεία τῷ Αἰγυπτίῳ κατέλαβε . θεοὶ δὲ ἔλδων ἐκ Κύπρου , μάλιστα τῷ ἐπιστήμῳ , ἔφη τῷ ἀφορείᾳ πύσσεται , εἰὰ ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάζωσι κατ' ἔτος . Βούσις δὲ ἐκείνον φρεσὶν σφάζας ὁ μάντιν ,
 15 τοῖς καπόντας ξένοις ἔσφαζε . συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς , τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο . τὰ δὲ δεσμὰ διαρρήξας , τὸν τε Βούσειν , καὶ τὸ ἐκείνης παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε , καὶ τὸν κήρυκα Χάλκῳ . διεξιὼν δὲ Ἀσίας Θερμυδραῖς Ροδίων λιμένι προσ-
 20 ἴχει , καὶ βοηλάτου πνὸς λύσας ὁ ἔτερον τῷ ταύ-
 ρον ὑπὸ τῆς ἀμάξης , δώχετο δύσας . ὁ δὲ βοηλάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμενος , σὰς ἐπὶ πνέ-
 ὄρεσι κατήρετό . διὸ καὶ νῦν ἐπειδὴ δύωσιν Ἡρα-
 κλεῖ , μὲν κατὰ τῶν τῶτο πράξεσι . παριὼν δὲ Ἀργείαν , Ἡμαδίωνα κτείνει παῖδα Τιδωνῶ . καὶ διὰ τῆς
 25 Λιβύης πορεύθεῖς , ἐπὶ τῇ ἑξὼ θάλασσᾳ καταπλεῖ . ἔτι δὲ πέπας καταλαμβάνει . καὶ περὶ αὐτῆς ἐπὶ τῷ ἡπείρῳ τῷ ἀντικρὺ , κατετόξευσεν ἐπὶ τῇ Κανχίσου τὸ ἐδίδοντα τὸ τῷ Περιμνιδέως ἡπαρ αἰσὶν ὄντα
 30 Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος . ὅς καὶ τὸ Περιμνιδέα δέλισε δεσμὸν ἐλόμενος τὸ τὸ ἑλαιας . καὶ παρεχετὼ Διὶ Χείρην ἀθήσκειν , ἐκδύνατον αὐτὸν αὐτῷ δειλοῖτα . ὥς δὲ ἦκεν

esse declararat. Post autem quàm in Hyperboreos ad Atlantem pervenit, ac Promethei prudentia commonefactus est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Atlanti in cœlo sustinendo succederet, illumque pro se mitteret. persuasus exceptit. Atlas autem decerpitis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem redit. Qui, cum cœlum habere subterfugeret, cesticillum inquit se velle facere suo capiti imponendum, [quo commodius tantum cœli pondus ferre posset.] Quod ubi audivit Atlas, depositis humi pomis cœlum recepit: atque ita poma Hercules consecutus discedit. Sunt verò qui dicant, hac non ab Atlante habuisse, sed ipsum safo dracone custode decerpisse, qua secum delata dedit Eurystheo. Tum ille accepta Herculi condonavit, à quo cum Minerva accepisset, ea rursus reportavit, quoniam religiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecim laborin junctus est Cerberi ab inferis abstrahendi. Hunc autem terna canum capita, & draconis caudam, & in dorso serpentum omnium generum capita habuisse ferunt. Descensurus igitur ad hunc canem, Eleusinem ad Eumolpum se contulit, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At verò externis ea sacra tunc admitti non licebat. Thespius factus adoptivus Pylij filius, initiabatur, qui ne mysteria spectare quidem iam poterat, qui nondum centauri cadem expiarat: Hercules demum ab Eumolpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tanarum Laconia promontorium, ubi ad inferni descensum ostium patet, accessit. Hac ad inferos penetrauit: quem cum animæ conspexissent, duabus exceptis, Meleagri ac Medusæ Gorgonis filia, omnes in fugam abiere. In Gorgonem verò Hercules ensē ut in vivam nudavit: tunc

- εἰς Ὑψιπέδον πρὸς Ἀτλαντα, ὑποδύντ' ὁ Περμηνείως πρὸς Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι· διαδεξάμενον δ' Ἀτλαντ' ἔπειλον, ἀποτελεῖν ἐκείνον. περὶ δὲ τὸν, διεδέξατο. Ἀτλας δ' ὁρμήσας παρ' Ἐσπερίδων τείνα μῆλα, ἥκε πρὸς Ἡρακλέα. καὶ μὴ βελόμενον ἔπειλον ἔχειν, καὶ ἀπείραν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ δέλων ποιήσασθαι· τὸτο ἀκύντας Ἀτλας ἐπὶ γῆς καταδίδει τὰ μῆλα, τὸν πέλον διεδέξατο. καὶ ἔπειτα ἀνελόμενον αὐτὰ, Ἡρακλεῖ ἀπαλλάττετο. ἔνιοι δὲ φασιν, ὅτι παρὰ Ἀτλαντ' αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψασθαι τὰ μῆλα κτείναντα τὸν φρεσὺν ὄφιν. κομίσας δ' ἔπειτα μῆλα Εὐρυπύλῳ ἔδωκεν· ὃ δ' ἔπειτα λαβὼν, Ἡρακλεῖ ἔδωκεν. παρ' ἔπειτα λαβὼν Ἀθηνᾶ, πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμισεν, ὅσον γὰρ ἐκ τῆν αὐτὰ τεθῆναι περ. Δωδέκατον ἄνδρα ἐπετάγη, Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζεσθαι. εἶχε δ' ἔπειτα τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, πέντε δ' ἔπειτα δράκοντ' ὅντι, καὶ τὴν νύκτα, παντοίῳ εἶχεν ὄφιν κεφαλὰς. μέλων αὖ ἐπὶ τὸν ἀπέναι, ἥλθε πρὸς Εὐμόλπον, πρὸς Εὐδαιόνα, βελόμενον μνηστῆραι. ὡς δὲ ἐκ τῶν ἐξόντων ξένοις τότε μνηστῆρας. ἐπειδὴ πρὸς Θέσπιον Πυλίου πᾶσι γρόμμος ἐμυῖτο· μὴ δυνάμενον δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἡγνισμένων τὸν Κενταύρου φόνον· ἀγνιδεύς ὑπὸ Εὐμόλπου, τότε ἐμυῖτο. καὶ παρὰ γρόμμου ἐπὶ Ταίναρον τὴν Λακωνικῆς, ἔπειτα τῆς Ἀδου καταδύσας τὸν σόμῳν ὄντι, διὰ τῆς ἀπῆναι. ὁπνέει δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαί, χρεῖς Μελεάχου καὶ Μεδούσης τὸν Γοργόνου, ἔφουρον. ἐπὶ δὲ τῶν Γοργόνου τὸν ξίφος, ὡς ζῶσαν, ἔλκει. καὶ παρὰ Ἑρμῆ μνηστῆρας, ὅτι κενὸν εἶδον ὄντι. πλησίον δὲ τῶν Ἀδου

illud à Mercurio vanum spectrum esse distit. Mox, ubi ad Plutonis ventum est, Theseum ac Pirithoum Proserpina nuptias poscentem, eaque de causa deuinctum inuenit. Hi, conspicati Herculem, velut illius viribus redituri in vitam, manus porrigebant: tum ille Theseum manu prehensum excitauit: sed Pirithoum quoq; reuocare in vitam cupiens, ob terra motum dimisit, & Ascalaphi saxum reuoluit. Ad hac sanguinem animis prabiturus, unam ex Plutonis bubus iugulauit. Ceterum Menœtius, Cenchonymi filius, Plutonis bubulcus, eum prouocasset in palastram Herculem, perfractis costis, ac medius ab eo prehensus, proserpina deprecatione seruatus est. Demum Hercules Cerberum à Plutone deposcit. Is illi, sine armis, quibus communitus aduenerat, canis abducendi potestatem facit. At Hercules nactus illum pro Acherontis portis, thorace circumseptus, ac leonis pelle contactus, & circumiectis illius capiti manibus, haud abire permittit, & si à dracone, qui in Cerberica cauda existerat, morderetur, cernicem comprimēs, ac belluam prafocans, parere coegit. Captum itaq; Cerberum ad Eurystheum, regressus per Trœzenem, abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonem mutauit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna reluxit. Porro Hercules exantlatis laboribus, Thebas regressus, Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse verò uxorem ducturus, Eurytum Oechalia regulum, qui sagittandi peritia se, ac filios suos vicerit, certaminis premium Ioles filia connubium proposuisse accepit. O Echaliam igitur profectus, cum sagittandi arte sis omnibus praestantior extitisset, uxorem certe promissum certaminis premium minime consecutus est. Iphitus sanè filiorum maximus Iolen Herculi concedendam

- πνυλῶν ἡνιόμηντο, Θησεία δ' ἔρε, καὶ Πηϊείδου τοῦ
 Περσεφόνης μνησευόμενον γάμον, καὶ διὰ τῆτο δει-
 δέντα. θεασάμενοι δὲ Ἡρακλῆα, ταῖς χεῖρας ὄρε-
 ζον, ὡς ἀνασπόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου βίας. ὁ δὲ
 5 Θησεία μὲ λαβόμεντο τῇ χειρὶ ἡγεῖρα. Πηϊείδου
 δὲ ἀνὰ σῆσαι βυλόμηντο, τῆς γῆς κινεμένης, ἀφῆ-
 κεν. ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸ Ἀσκαλάφου πέτρην. βυλό-
 μηντο δὲ αἷμα ταῖς ψυχαῖς παρσχέσθαι, μίαν τῇ
 Ἀδῇ βοῶν ἀπίσφαξεν. ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενοί-
 10 πος ὁ Κόδωνύμης προσκαλεσάμεντο εἰς πάλιν Ἡρα-
 κλῆα, ληφθεὶς μέσον, καὶ ταῖς πλάεσσι κατεάξας,
 ὑπὸ Περσεφόνης παρητήθη. αὐτοῦτο δὲ αὐτῇ Πλέ-
 τωνα τὸ Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλέτων ἀγὼν χω-
 ρεῖς ὧν εἶχεν ὅπλων κρατουῶντα. ὁ δὲ δ' ἔργον αὐτὸν
 15 ὅπῃ ταῖς πύλαις τὸ Ἀχέροντο, τῷ τε θώρακι συμ-
 πεσσευόμεντο, καὶ τῇ λεοντῇ συσσεπαδείς, καὶ φει-
 βαλὼν τῇ κεφαλῇ ταῖς χεῖρας, ἐκ ἀνῆκε, καὶ τῷ
 δακνόμεντο ὑπὸ τῷ χεῖ τῷ ἔραν δράκοντο, κρα-
 τῇ ἐκ τῶ τραχήλου, καὶ ἄγχι τὸ θηρίον ἔπεισε.
 20 συλλαβὼν ἔν αὐτὸν, ἦκε [πρὸς Εὐρυδεία] διὰ Τρι-
 ζήντο ποισάμεντο τὴν ἀνάστασιν. Ἀσκάλαφον [μὲ]
 ἔν Δημήτρῃ ἐπδίνοντο ὄτον. Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυδείᾳ
 δείξας τὸ Κέρβερον, πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἀδῇ. μὲν δὲ
 τοῖς ἄλλοις Ἡρακλῆς ἀφικόμεντο εἰς Θήβας, μέ-
 25 γασσαν μὲν ἔδωκεν Ἰολαῷ. αὐτὸς δὲ γῆμαι δέλων,
 ἐπωδάνετο [Εὐρυπεν] Οἰχαλίας δωάσθη ἄλλου
 προστεθῆναι τὸν Ἰόλης τὸν θυγατρὸς γάμον, τῷ νική-
 σαι τοξικῇ αὐτὸν τε, καὶ τοῖς παισὶν αὐτῷ ὑπάρ-
 χοντας. ἀφικόμενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν, καὶ τῇ τοξι-
 30 κῇ κρείπῳ αὐτῇ ἡνιόμενος, ἐκ ἔτυχε τὸ γάμον.
 Ἰφίτη μὲν τὸν προσφυτέρῃ τῷ παιδὶν λέγεται διδόν-
 ναι τῷ Ἡρακλεῖ τῷ Ἰόλῳ, Εὐρύτη δὲ καὶ τὸ λοιπὸν

esse censebat : At Eurytus, ceterique filij debortari, ne,
 quam forte prolem ex ea susciperet, aliquando obtrun-
 caret, pertimescentes. Hinc vero non longo post tempore,
 abactis ex Eubœa per Auto'ycum bubus, Eurytus id
 Herculis persuasum confectum esse putavit. Contrà Iphi-
 tus id minime credens, ad Herculem conuolat, eique à
 Pheris venienti, occurrit, quo tempore seruata ab se
 iam mortuam Alcestin Admeto marito restituerat. Pro-
 inde Iphitus Herculem, ut secum boves vestigaret, co-
 hortatur. Id illi Hercules se prastiturum pollicetur, &
 eum quoque hospitio accepit. At furore iterum agitatus
 hunc è Tirynthiorum mœnibus deiecit. Cum verò com-
 missa cadis causa expiari vellet, ad Neleum, Pylio-
 rum dynastam, proficiscitur: exclusus autem ab eo, quòd
 olim vetus cum Euryto sibi benenolentia intercesserat,
 Amyclas peruenit, ubi illum Deiphobus Hippolyti filius
 sceleris contagè lustrauit; deinde graui morbo de Iphiti
 nece correptus Delphos adiit: ac morbi finem roganti illi
 Pythia nihil respondet. at Hercules eo namine spoliare
 templum voluit, aucto quoque tripode, propriam sibi ora-
 culorum adem construxit: ac mox ab Apolline in eum
 pugna commissa, Iupiter inter hosce duos medium ful-
 men demisit, eoque modo dirempta illorum pugna, hoc
 Hercules oraculum habuit, Morbi finem tum fore, cum
 triennium totum veditus seruiet seruitutem, & com-
 missa cadis ergò Euryto estimationem pependerit. Mer-
 curius hoc oraculo dato Herculem vendit, eumq; Om-
 phale Lardani filia Lydorum regina mercatur: cui
 Tmolus coniux moriens regnum reliquit. Sed Eurytus
 oblatam fraterne cadis estimationem admittēdam mi-
 nime censuit. Interim Hercules Omphala seruiens non
 procul ab Epheso Cercopas captos in vincula coniecit.

- ἀπιγορεύοντων, καὶ δεδοικέναι λερόντων, μὴ τεκ-
 νοποιησάμενος τὰ γυνησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ.
 μετ' ἔτι πολὺ δ' ἐκλαπυσσῶν ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ Αὐλο-
 λύκῃ βαῶν, Εὐρύλος μὲν ἐνόμιζεν ὑφ' Ἡρακλέους γη-
 5 νέναι τῆς. Ἰφίλος δ' ἐκ τῶν, ἀφικνέεται πρὸς
 Ἡρακλέα, καὶ στυγρὰν ἤκοντι ἐν Φερεῶν αὐτῷ σε-
 σωκότι τὴν ἀποθανῆσαν Αλκίσιον Ἀσκήτω, παρακα-
 λεῖ συζητῆσαι τὰς βέας. Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ ὑπάρχειται,
 καὶ ξενίζει μὲν αὐτὸν. μανεῖς δ' ἐκ αὐτῶν ἀπὸ τῆ Τι-
 10 ρωιδίων ἐρρίψεν αὐτὸν τειχῶν. καθαρθῆναι δ' ἐλ-
 λων τὸν φόνον, ἀφικνέεται πρὸς Νηλέα. Πυλίων
 ὡς ἔτος δυνάσσης. ἀπώσαμένῃ δ' Νηλέως αὐτὸν
 διὰ τὴν πρὸς Εὐρύλον φιλίαν, εἰς Ἀμύκλας πα-
 ραγόμενος, ὑπὸ Διηφόβῃ τῷ Ἰσπολύτῃ καθάρεται,
 15 καταχθιδεὶς δεινὴ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς Δελ-
 φοὺς παραγόμενος, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῇ νόσῳ.
 μὴ χρησιμότητος δ' αὐτῇ τῇ Πυθίᾳ, τὸν τε γὰρ
 συλᾶν ἤθελε, καὶ τὸν τείποδα βασάντας, κατακτά-
 ζει μαντεῖον ἴδιον. μαχομένη δ' αὐτῷ Ἀπέλλωνος,
 20 ὁ Ζεὺς ἴησι μέτρον αὐτῇ κεραυρόν. καὶ τῆτον δια-
 λυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς.
 ὃς ἐλεῖν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῇ νόσῳ ἐσθλῶς πρᾶξεν-
 τι, καὶ τεία ἔτι δαδίσαντι, καὶ δόντι ποινῇ τῇ
 φόνο τῇ πρὸς Εὐρύτῳ, τῇ δ' ἐχρησμεύει δόδεντος,
 25 Ἐρμῆς Ἡρακλέα παρέσκει. καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμ-
 φάλη Ἰαφάνῃ, βασιλεύουσα Λυδῶν, ἣ τὴν ἡγεμονίαν
 τελευτῶν ὁ γήμας Τρωῖλος κατέλιπε. τὴν μὲν οὖν
 πρὸς κομωθεῖσαν Εὐρυτος ἐπὶ πρὸς δέξατο. Ἡρακλῆς
 δ' Ὀμφάλην δαδίσαν, τὴν μὲν παρὰ τῇ Ἐφέσῳ Κέρ-
 30 κοπας συλλαβὴν ἔδωκεν. Συλᾶ δ' ἐν Αὐλίδι τὴν
 παριόντας ξένους σκάπην ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς

Syleum verò in Aulide qui peregrinos eà iter facientes terram fodere cōpelleret, refossis ab radice vitibus, vixit cum Xenodice filia interfecit. Idemque ad Dolichen insulam delatus ac videns Icarì corpus in litore eiectum sepultura dedit, ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icariam vocavit : Cuius beneficij causa Dedalus è picea Herculis imaginem consimillimam effinxit, quam cum ignoraret, Hercules per noctem lapide, viam esse opinatus, percussit. At quo tempore apud Omphalen seruiret, aiunt tum in Colchos navigationem, Calydonijque apri venationem confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum aduenerat, cum expiasset. Porro post servitutem, morbo liberatus, nauibus ordine remorum quinquaginta præditis decem & octo, collecta fortissimorum volonum manu in Ilium nauigavit. Postea verò quam Ilium cum classe appulit, eam Oicli custodiendam reliquit. Ipse autem cum ceteris rei bellica peritissimis in urbem promouit. Laomedon interea factò cum multitudine in classem impetu, Oiclem qui dem pugnantem interfecit, at reiectus ab Herculis copijs intra urbem obsideri cœpit: cumque urbis obsidione continenti premeretur, refractis Telamo muris primus urbem intrat, & post eum Hercules. At ubi Telamonem prius intrasse videt, stricto in eum ense vadit; Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum Telamon provide animaduertisset, proximos adiacentes lapides colligere aggreditur. Tum Hercules, quidnam faceret, percontatur: aram ille inquit Herculi Callinico se excitare. Tum is Telamonem collaudauit. Mox verò capto Ilio, sagittis confectò Laomedonte, cum filijs suis, præter unum Podarcem, Telamoni Hesionam, Laomedontis filiam, ob rem præclaram

- ῥίξαις τὰς ἀμπέλους σκάψας, μὲν δὲ θυγατρὸς Ξε-
νοδίκης ἀπέκτεινε. καὶ προσφθὼν νήσῳ Δολίχῃ, τὸ
Ἰκάρεω σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγυαλοῖς προσφερέμενον,
ἔδαψε· καὶ τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν.
5 αὐτὴν τότε Δαίδαλός ἐν πίσσῃ εἰκόνα ᾧδρα γηϊόσασθαι
κατασκεύασεν Ἡρακλεῖ. ὡς νυκτὸς ἀγοροῖσας Ἡρακλῆς,
λίθῳ βαλὼν, ὡς ἐμπροσθεν ἐπληξε. καὶ ὅν τῃ χρό-
νον ἐλάτρευε παρ' Ομφάλῃ, λέγεται δὲ ἐπὶ Κόλχοις
πλοῦν ἡγεῖσθαι, καὶ τὴν τῷ Καλυδωνίῳ κέκρωτο θύραν,
10 καὶ Θησέα ᾧδρα γηϊόμενον ἐκ Τροίης εἰς τὴν Ἰδμὸν
καθῆραι. μὲν δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆ νόσου ἐπὶ
Ἴλιον ἔθηκεν πεντηκοντόροις ὀκτωκμάδεσσι σωμαθροῖσιν
σφατὸν ἀνδρῶν ἀείρων ἐκυσίας θελόντων στρατεύεσθαι.
καταπλάσας δὲ εἰς Ἴλιον, τὴν μὲν τῶν νεῶν φυλα-
κὴν Οἰκλέῃ κατέλιπεν. αὐτὸς δὲ μὲν τῶν ἄλλων ἀεί-
15 ρέων ὄμμα ἐπὶ τὴν πόλιν. παραγυρόμενος δὲ ἐπὶ ταῖς
ναῦς σὺν τῷ πληθύνει Λαομέδων, Οἰκλέα μὲν ἀπέκ-
τεινε μαχόμενον. ἀπελαθεὶς δὲ, ὑπὸ τῶν μὲν Ἡρα-
κλέους, ἐπολιορκεῖτο. τὴν δὲ πολιορκίας ἐπιστάτης, ῥή-
20 ξας τὸ τεῖχος Τελαμῶν, προσφθὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν
πόλιν· καὶ μὲν τὸν Ἡρακλῆς. ὡς δὲ ἐδέαστο Τελα-
μῶνα προσφθὸν εἰσεληλυθότα, ἀσπασάμενος τὸ ξίφος,
ὑπὸ αὐτὸν ἦεν μηδέν τι δέλων ἑαυτὸν κρείττονα νο-
μίζειν. σιωπῶν τὸ Τελαμῶν, πλησίον λίθοις
25 κειμένοις σιωήθροισι. τὸν δὲ ἐρώμενος τί ποιεῖται·
βωμὸν εἶπεν Ἡρακλέους κατασκεύασεν Καλινέ-
χου. ὁ δὲ, ἐπιμνήσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, καταπο-
ξέσας Λαομέδοντα, καὶ τὴν παῖδας αὐτοῦ, χαρὶς
Ποδάρχῳ· Τελαμῶνι ἀρίστην Ἡρόνῳ τὴν Λαο-
30 μέδοντι θυγατέρα δίδωσι [ἐξ ἧς ὕστερον Τελα-

rissimè gestam, præmij loco dedit : [ex qua postea Telamo Teucrum procreavit :] & huic quem vellet captivorum abducendum concedit. Ea verò cum sibi Podarce fratrem delegisset, Hercules hunc prius in servitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adiecit, quid nam ipsi harum rerum causa, ut eum accipiat, datura sit. Ea verò pro vendito fratre demptum è capite suo flammeum aureum dedit. Hinc pro Podarces Priamus est nominatus. Herculi verò ab Ilío classē reducenti Iuno fœdam immisit tempestatem : quamobrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cum ad insulam Cò navigaret, Còi, quòd piraticam ipse classē ageret existimantes, lapidum iactu in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit : regemque Eurypylum Astypalææ ac Neptuni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte vulneratus fuit, & Ionis ope conservatus mali nihil pertulit. Inde Cò denastata, Phlegram, ob Minervam adiit : ubi unà cum diis Gigantes debellavit, nec longo pòst tempore Arcadum magna manu collecta, & acceptis secum ex urbibus Græciæ volonibus fortissimis in Angeam bellum movit. Angeas interim ab Hercule expeditionem in se comparari audiens, ab Eliensibus Eurytum & Creatum geminos duces delegit : qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant : hi Moliones & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Angea frater erat. Enimvero accidit ut per eiuscē expeditionis tempus Hercules in morbum incideret : eamque ob causam cum Molionidis pacem iniit : qui, cum postea Hercule morbo pressum rescissent, eius copias insidijs ag-

- μὼν τὸν τεῦκρον ἦν ἄ.] καὶ ταύτῃ συλχαρεῖ ἦν
 αἰχμαλώτων ὃν ἤθελεν , ἄγαθς . τῆς δ' αἰρεμένης
 τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην , ἔφη δεῖν παρῆτον αὐτὸν
 δοῦλον ἡμέαδς , καὶ τότε , πρὶν ποτε δοῦσαν αὐτ' αὐτῇ ,
 5 λαβεῖν αὐτόν . ἡ δ' παραδομένη χερσὶν τῷ κα-
 λυπῆσαν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς , ἀντίδωκεν . ὅθεν
 Ποδάρκης Πείραμος ἐκλήθη . πλείοντος δ' ὑπὸ Τροίας
 Ἡρακλέους , Ἡρα χαλεποὺς ἔπεμψε χειμῶνας . ἐφ'
 οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς , ἐκρέμασιν αὐτῷ ἐξ Ολύμ-
 10 που . παρσέπει δ' Ἡρακλῆς τῇ Κῷ . καὶ νομίσαντες
 αὐτὸν οἱ Κῶοι λησρικὸν ἄγειν σόλον , βιάλλοντες
 λίθοις παρσπεῖν ἐκώλυον . ὁ δ' ἐβιασάμενος τῷ
 νῆσον εἶλε . καὶ τὸν βασιλέα Εὐρύπυλον Ἀστυπα-
 λαίας παῖδα καὶ Ποσειδῶν ἐκτείνε . ἐπρώδῃ δ' ἐπὶ
 15 τῷ μάχῳ Ἡρακλῆς ὑπὸ καλκῶδον . καὶ Διὸς
 ἐξαργύριον αὐτόν , ἐδὲν ἔπαδε . παρσέπει δ' ἐξ
 Κῷ , ἦκε δ' Ἀθῶνα , εἰς Φιέρεαν . καὶ μὲν θεῶν
 κατεπολέμησε Γίγαντας . μετ' ἔπειτα πολὺ δ' ἐπ' Αὐ-
 γείαν ἐσρατεύετο , σωμαδροίσας Ἀρχαδικὸν στρατὸν ,
 20 καὶ παρσλαβὼν ἐδελοντάς ἦν ἄσων ὑπὸ τῆς Ἑλλά-
 δος ἀρίστεων . Αὐγείας δ' ἐπὶ Ἡρακλέους πόλεμον
 ἀκούων , κατέστησεν Ἠλείων στρατηγούς , Εὐρυπύλον καὶ
 Κτεάτονα συμφοεῖς . οἱ δυνάμει τὸς τότε ἀνδράπας
 ὑπερέβησαν . παῖδες δ' ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἄκτορος .
 25 ἐλέρνιο δ' ἐπὶ Ποσειδῶν . Ἄκτορ δ' ἀδελφὸς ἦν
 Αὐγείας . σωμαβὴ δ' ἐπὶ Ἡρακλεῖ μὲν τῷ στρατεύματι νο-
 σῶσαι . διὰ τοῦτο καὶ σπονδὰς παρσ τὸς Μολιονίδας
 ἐποίησαν . οἱ δ' ὑπερὸν ἐπὶ γόνυ αὐτὸν νοσοῦντα ,
 ἐπιτίθενται τῷ στρατεύματι , καὶ κτείνουσι πολλοί .
 30 τότε μὲν οὐκ ἐκ ἀνεχώρησαν Ἡρακλῆς . αὐτῶς δ'

grediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen iam
tum ab re bellica Hercules recessit. At cum tertio rur-
sus Isthmici ludi celebrarentur, missos ab Eleis Molio-
nidas cum alijs simul immolatu-
ros ad Cleonas, per insi-
dias circumueniens trucidat, & ductis in Elin copijs
urbem cepit, occisôque cum filijs AVgea, Phyleum re-
duxit, eique regnum attribuit. Ad hæc etiam Olympi-
cum certamen instituit, ac Pelopi aram statuit, nec non
duodecim Deorum aras deinceps excitavit. Post autem
Elidem captam aduersus Pyium castra promouit, &
urbe expugnata Periclym. num Nelei filiorum fortissi-
mum, qui in varias inter pugnandum formas mutaba-
tur, Neleumque, & eius filios omnes, uno excepto Ne-
store, interfecit. Hic enim puer adhuc apud Gerenios
alebatur. Quin etiam ea in pugna Plutonem Pylis
opitulante vulnervit. Deinde eversa Pylo in Lacedæ-
monem Hippocoontis filios puniturus, bellum gerit: qui-
bus, quoniam Neleo suppetias tulissent, erat iratus: &
quod Licymnij filium occidissent, longè magis illis suc-
censebat. Nam cum ipse Hippocoontis regiam spectaret,
erumpit illico in eum Molossici generis canis: tum puer
arreptum lapidem in canem coniecit, nec lapidis conie-
ctio puerum fefellit. Mox eruptione facta, Hippocoonti-
da virgis puerum verborantes peremerant. Huiusce
igitur mortem ulturus, exercitum in Lacedæmonios
comparavit: atque in Arcadiam castris promotis, Ce-
pheum cum viginti, quos habebat, filijs, ut belli socius
esse velit, obtestatur. At Cephæus veritus, ne relictam à
se Tegeam Argivi bello innaderent, expeditionem de-
trecebat. Tum Hercules sumpta de Minerva anea
Gorgonis coma in urna, Steropa Cephei filia muneri
dedit, hisce adiectis verbis, Quandoque militum ca-

- ἥς τείτης ἰδυμάδος τελευμένης, Ἠλείων τὸς Μο-
 λιοῖδας πεμφάντων σωδύτας, ἐν Κλεωναῖς, ἐν-
 δρεύσας τύτῃς Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε. καὶ στρατευσά-
 μενθ' ἐπὶ τῷ Ἠλιν εἶλε τὴν πόλιν. καὶ κτείνας
 5 μὲν ἦν παίδων Αὐγείαν, κατὰ γὰρ Φυλέα, καὶ τὰ-
 τῳ τῷ βασιλείαν ἔδωκεν. ἔθηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμ-
 πακὸν ἀγῶνα. Πέλοπος τε βωμὸν ἰδρύσας καὶ
 θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς ἐδείμασθαι. μὲν δὲ τῆς
 10 Ἡλίδος ἄλωσιν, ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον. καὶ τῷ
 πόλιν ἐλὼν, Περικλύμενον κτείνει τὸν ἀλκιμώτα-
 τον ἦν Νηλεὺς παίδων, ὃς μεταβόησαν τὰς μορ-
 φὰς ἐμάχετο. τὸν δὲ Νηλεά, καὶ τὸς πῦδας αὐτῷ
 χροῖς Νέστωρ ἀπέκτεινε. ὅτ' δὲ ἰέθ' ὦν ὦρ' αὖ
 Γερηνίοις ἐπρέφειο. καὶ δὲ τῷ μάχῳ, καὶ Ἡφίῳ
 15 ἔτρωσε Πυλίοις βοηθῶντα. ἐλὼν δὲ τῷ Πύλον,
 ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαίμονα μετελθεῖν τὸς Ἰππο-
 κόωνίθ' παῖδας δέλων. ὠργίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς,
 καὶ Διόπῃ Νηλεῖ συνεμάχισαν. μᾶλλον δὲ ὠργίσθη,
 ὅπ' τὸν Λικυμνίε παῖδα ἀπέκτειναν. θεωμένε γὰρ
 20 αὐτῷ τὰ Ἰπποκόωνίθ' βασιλεῖα, ἐκδραμὼν κυῶν
 ἦν Μολοπήκων ἐπ' αὐτὴν ἐφέρετο. ὁ δὲ, βαλὼν
 λίθον ἐπέτυχεν τῷ κυῶς. ἐκτριχάσαντες δὲ οἱ Ἰπ-
 ποκωνπίδα, καὶ τῶν ἡντις αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις,
 ἀπέκτειναν. τὸν δὲ τῷ δαίμονι ἐκδικῶν, στρα-
 25 τεῖαν ἐπὶ Λακεδαμονίαν σωήδροιζε. καὶ παραγυρό-
 μενθ' εἰς Ἀρχαδίαν, ἤξει καὶ Κηφεία μὲν ἦν παῖ-
 δων, ὧν εἶχεν, εἴκοσι, συμμαχεῖν. δεδιὼς δὲ Κη-
 φάς μὴ καταλιπόντ' αὐτῷ Τέγαν Ἀργεῖοι ὅπ' στρα-
 τεύσωνται, τῷ στρατεῖαν ἠνείτο. Ἡρακλῆς δὲ παρ'
 30 Ἀθίνας λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ, χαλκῶν βόσρυχα Γοργό-
 νθ', Στερέων τῇ Κηφείῳ θυγατρὶ δίδωσιν, εἰπὼν,

pys ingruentibus eam comam de mœnibus, neetamen prauisam, sublimem ostentet, hostium futuram euer-
sionem prænunciatur. Quo factò Cepheus cum filiis ex-
peditionem secutus est. Atque idem in pugna, filiique
eius omnes occubuerunt: his etiã accessit Iphielus Her-
culis frater. At Hercules casò Hippocoonte, eiúsque
filiis in seruitutem redactis, subiecit urbem Tyndareo:
& huic etiã regnum concessit. Deinde Hercules Te-
geam transiens, AVgen Alea filiam, haud agnitam
vitiauit. Quæ cum antea puerum occultè peperisset, in
Minerua templo deposuit. Interim peste per ea loca de-
bacchante, Aleas templum ingressus, & singula rima-
tus, filia partum reperit: ac puerum in Parthenium
montem deferendum, exponendũque dedit; Qui di-
uina quadam providentia conseruatus est. Nam, quæ
nuperrime cerna pepererat, illi ubera præbuit: mox au-
tem pastores assumptum infantem, Telephum vocita-
runt. Sed & Aleas AVgen Nauplio Neptuni filio ex-
tra fines vendendam exportari iussit. Hic autem Teu-
thranti Teuthrania urbis Dynaste tradidit, & ille eam
sibi postea uxorem fecit. Caterum Hercules Calydonem
profectus, Deianiram O Enei filiam coniugem depopos-
cit, ac luctatus, matrimonij huiusce de causa, cum
Achelloo in taurum transformato, unum illi de corni-
bus perfregit: Itaque Deianiram duxit: cornũque
Achelloo redditur, cuius loco Amalthea cornu accepit.
Hac Hamony filia fuit, quæ tauri cornu habuit. Id,
ut Pherecydis testimonio comprobatur, eius erat fa-
cultatis, ut, quisquid esculenti ac poculenti quispiam
expetisset, copiosè admodum suppeditaret. Insuper Her-
cules pro Calydonijs contra Thestros bellum gerit, quæ
urbe Ephyra, cui Phylas rex præerat, vi capta, con-

- Ἐὰν ἐπὶ ἡ σρατὶς, τρεῖς ἀναρύσῃς [ἐν] ἧς πειχῶν
 τὸ βόσφυρον, καὶ μὴ περιιδύσῃς, τροπὴν ἧς πολε-
 μίων ἐσθλῶν. τέττε ἡγομένους, Κηφῆς μὲν ἧς παῖ-
 δων ἐστᾶντες. καὶ καὶ τὸ μάλιστα αὐτὸς τε καὶ οἱ παῖ-
 5 δες αὐτῶν τελευτῶσι· καὶ πρὸς τέτοις Ἰφικλῆος ὁ τῷ
 Ηρακλῆϊ ἀδελφός. Ηρακλῆς δὲ κτείνας τὸν Ἰσπο-
 κώντα, καὶ τὸς παῖδας αὐτῶν χειροσάμηνον, τὴν
 πόλιν Τιωδάρεω καταγαγὼν, τὴν βασιλείαν παρέδωκε
 τέττῳ. παριὼν δὲ Τέγαν Ηρακλῆς, τὴν Αὔλῳ Αλεῦ
 10 δυγατέρῳ ἔσσαν, ἀγροῶν ἐφειρεν. ἡ δὲ, τεκοῦσα κρύφα
 τὸ βρέφος, κατέτελλον τὴν τέμνει τὴν Αθηνᾶν. λοιμῶν δὲ
 τῆς χώρας φθειρεμένης Αλεὺς εἰσλαθὼν, καὶ ἐρῶν-
 σαι εἰς τὸ τέμενος, τὰς τῆς δυγατρὸς ὠδῖνας εὗρε.
 τὸ μὲν οὖν ἐρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρεν ἐξέτελλο. καὶ
 15 ἥτοτο μὲν καὶ δειὼν πνὰ φρόνοισιν ἐσώθη· δηλὴν μὲν
 γὰρ ἀπὸ πτόκος ἑλαφὸς ὑπέχεν αὐτῷ. ποιμένες δὲ ἀνε-
 λόμενοι τὸ βρέφος, Τήλεφον ἐκάλεισαν αὐτόν. Αὔ-
 λῳ δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ τῷ Ποσειδῶνος, ὑπόβριον
 ἀπεμπωλῆσαι. ὁ δὲ Τεύδραντι τῷ Τειδρανίας δυνά-
 20 σῃ αὐτῷ ἔδωκεν· κακεῖνος γυναικᾶ ἐποίησας. Η-
 ρακλῆς δὲ παρελθόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰ-
 νέως δυγατέρῳ Δηϊάνειαν ἐμνησεύσας. καὶ διαπα-
 λαίσας ὑπὸ πῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχαιῶν ἀπει-
 καδέντα πύργῳ, πρὸς ἑκλάσε τὸ ἔτερον τῶν κερμάτων.
 25 καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειαν γαμεῖ· τὸ δὲ κέρας Ἀχαιῶς
 λαμβάνει, δοῦν αὐτὴ τέττε τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀ-
 μαλθεῖα δὲ ὑπὸ Αἰμονίῳ δυγάτρῳ, ἡ κέρας εἶχε
 πύργῳ. ἥτοτο δὲ, ὡς φερεκύνθης λέγει, δυνάμειν ἔχει
 τοιαύτῳ, ὥστε βελόνῃ ἢ ποτῶν, ὁ πρὸς εὐξαιό τις,
 30 παρέχειν ἄφθονον· σρατεύει δὲ Ηρακλῆς μὲν Καλυ-
 δωνίων ἐπὶ Θεσσαλίας. καὶ πόλιν ἐλὼν ἔφουε, ἥς

gressus cum *Astyoche* huiusce filia, *Tlepolemi* sit pater. Cum verò apud eos permaneret, ad *Thestium* misit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de quibus treis ablegaturum se *Thebas*, at reliquos quatuor in *Sardiniam* insulam veluti colonos se trāmissurum. Quibus confectis cum apud *O Eneum* in convivio esset, pugno percussum *EVnomum* *Architelis* filium ei pocula propinquantem occidit. Is autem *O Eneo* propinquus erat. Sed pueri pater, quòd id prater eius volūratem factum fuisse contigisset, ei veniam dedit. Atqui *Hercules* legis multam secutus, exilium sustinere voluit, atque *Trachinem* ad *Ceycem* se se conferre decrevit: qui, ubi cum *Deianira* uxore ad *EVenum* amnem pervenit, ibi *Nessum* Centaurū manentem, qui v. atores traieciēbat, offendit: eūque traieciendi laborem mercedis loco à *Dijs*, iustitia sua causa se recepisse dictitabat. Igitur *Hercules* ipse per se amnē tranavit, Et *Deianiram*, portorium pactus, in alteram ripam *Nesso* trasuehendam commisit: tum illi Centaurus, dum traiecit, vim inferre aggreditur: eam verò acclamantem audiens *Hercules*, egressum in terram *Nessum* in corde sagitta percussit. Is, ubi se moriturum videt, mulierem ad se vocat, eique si velit, inquit. phyltrum apud *Herculem* sibi habere, precipit ut quod ipse semen in terram effudisset, cum sanguine, qui ex spiculi vulnere manasset, commisceat. Tum illa id factum penes se conservavit. At *Hercules*, *Dryopum* finibus peragratis, & cibi inopia laborans, *Thiodamantem*, plaustrum, quod à binis bobus trahebatur, ducentem, obuium habuit: eorum alterum è curru solutum, ingulatumque, & coctum, deuoravit. Postea cum *Trachinem* pervenisset ad *Ceycem*, hospitio ab eodē acceptus, *Dryopus* debellavit.

- ἑβασίλδε Φύλας, Ἀσυόχη τῇ τέττε θυγατρὶ σουμελδῶν,
πατρὶ Τληπολέμου γίνετα. διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς,
καὶ πέμψας πρὸς Θέστον, ἐπὶ αὐτῷ κατέχειν ἐλεγε
παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀποσέλλειν, τοῖς δὲ λοι-
5 ποῖς τέσσαρας πέμπειν εἰς Σαρδὺν πρὶν νῆσον, ἐπ'
ἀπαικίαν. ἡγομένων δὲ τέτων, δῶχ' ὅμοιο παρὰ
Οἶνεϊ, καὶ κονδύλῳ παῖδας, ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλοισ
παῖδα Εὐνομον καὶ χερσὶν δίδοντα. σὺγγυῆς δὲ Οἰ-
νέως ὦν. ἀλλ' ὁ μὲν πατὴρ τῶ παιδὸς, ἀκουσίως
10 γεφνημένον τῷ συμβεβηκότος, σιωπῶν ἤμενε. Ἡρα-
κλῆς δὲ καὶ τὸν νόμον, πρὶν φηλῶν ἵσχυμένον ἤδελε.
καὶ δίδωκε πρὸς Κῆρυκα εἰς Τραχῖνα ἀπέσαι. ἄγων
δὲ Δηϊάνοισαν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐνῆον ἦκεν. ἐν δὲ
καθεζόμενος Νέως ὁ Κένταυρος, τοῖς παρόντας
15 διεπόρθευε. μισθὸν δὲ λέγων παρὰ δῶν πρὶν πορ-
θμεῖαν εἰληφέναι διὰ δ. χαροοσύνην. αὐτὸς μὲν οὖν
Ἡρακλῆς καὶ ποταμὸν διέβη. Δηϊανείεας δὲ μισθὸν
αἰτηθεὶς, ἐπέτρεψεν ἔσω διακομίζεσθαι. ὁ δὲ διαπορ-
θμῶν αὐτῷ ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνα-
20 κραγύσης αἰδομένης ὁ Ἡρακλῆς, ἐξελθόντα Νέ-
ωσον ἐτόξασεν εἰς πρὶν καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τι-
λῶν, πρὸς Ἡρακλῆα ἔχειν, τὸν τε γόνον, ὃν ἀφῆκε
κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ ῥυέν ἐν τῷ τραύματι τῆς
25 ἀκίδος αἷμα συμμίζειν. ἡ δὲ ποιήσασα ταῦτα, ἐφύ-
λατῃ παρ' ἑαυτῇ. διέξων δὲ Ἡρακλῆς πρὶν Δρυό-
πων χώραν ἀπορθεῖν τροφῆς, ἀπαιτήσας Θεοδό-
μαυλῆ καὶ Κοιλατῆν, τὸν ἔπειτα καὶ ταύραν λύ-
σας, καὶ σφάξας, καὶ ἐψήσας δῶχ' ὅμοιο. ὡς δὲ
30 ἦκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κῆρυκα, ἰσχυμένους ὡς αὐτῷ,
Δρύοπος κατεπολέμησεν, αὐτὸς δὲ ἐκείθεν ὁρμή-

Inde illius promotus *Ægimio* Dorienſium regi ſe belli ſocium fecit. Nam *Lapithæ*, eum de terra finibus *Corono* eius belli imperatore, armis infeſtabant. Is igitur obſidione preſſus *Herculem* in ſocietatem, atque in regni partem adiutorem arceſſerat. Cui *Hercules* opitulatus, *Coronum* cum cæteris ſuis interemit, eique regni fines uniuerſas liberas reddidit. Adhæc etiam *Laogoræ* *Dryopum* regem cum filiis in *Apollinis* luco epulantem, ut virum petulantem improbumque, ac *Lapitharum* ſocium, obtruncavit. Nec multo poſt per *Itonem* iter facientem *Herculem* *Cygnus Martis & Pelopie* filius, ut in ſingulare ſecum certamen congredetur, provocauit. Congreſſus itaque & hunc etiam interfecit. Ut autem *Orchomenum* peruenit, eum rex *Amyntor* cum armis procedere minime ſinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipſe vita priuauit. At, cum *Trachinē* perueniſſet, exercitum in *Oechaliæ* adunauit, ut eo bello in *Enrytum* animaduerteter: accitis ſibi ſocijs *Arca* *cadibus*, & *Meliensibus* domo *Trachinæ*, ac *Locris* *Epicnemidibus*, *Euryto* una cum filiis occiſo urbem capit. Sepultis deinde ſuis commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque *Hippaſo* *Ceycis* filio, *Argem*, & *Melanem* *Licymnii* filios, ac demum oppido direpto *Iolen* captiuam abduxit. Inde in *Cenam* *Eubœæ* promontorium appulſus *Iouis* *Cenæ* aram conſtituit. Sacrificaturus autem, *Trachinem* ad *Ceycem* miſit, qui lautam ac ſplendidam ad ſe tunicam afferret: à quo ubique de *Iole* ſucceſſerant, *Deianira* percepit, verita ne illam iterum magis arderet, rata verum eſſe philtrum effuſum *Nefſi* ſanguinem, eo tunicam infecit. Quam ſibi *Hercules* inductus, ſacrificauit: ſed, ubi veſtis incaluit, *hydra* veneno *Herculis* corpus putreſcebat. Tum *Licham* pe-

- θεῖς, Αἰγυμῖω βασιλεῖ Δαερίων σωεμάχῃσι. Λα-
 πιδαι γὰρ περὶ γῆς ὄρεσιν ἐπολέμουσι αὐτῷ, Κόρυφον
 στρατηγῶντος. ὁ δὲ, πολιορκούμενός, ἐπιχαλῆσατο
 τὸν Ἡρακλῆα βοηθὸν, ἐπὶ μέρει τῆς γῆς· βοηθήσας
 5 δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρυφον μὲν καὶ ἀδῶν, καὶ
 τὴν γλῶσσαν παρῆδωκεν ἐλευθέραν αὐτῷ. ἀπέ-
 κτεινε δὲ καὶ Λαογύρεα, μὲν τῆς τέκνων, βασιλέα
 Δρυόπων, ἐν Ἀπέλλωνος τεμένει δαιτύμενον, ὕβρι-
 σὴν ὄντα, καὶ Λαπίδων σύμμαχον. παρῶντα δὲ
 10 Ἰπῶνα εἰς μονομαχίαν περιχαλῆται αὐτὸν Κύκλῳ
 Ἄρεος καὶ Πελοπίας. συστὰς δὲ καὶ τῶτον ἀπέκτει-
 νεν. ὥς ᾧ εἰς Ὀρχομήδον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ
 βασιλεὺς ἐκ εἰς [μὲν ὅπλων] διέρχεται. κωλυό-
 μενος δὲ περιεῖναι, καὶ τῶτον ἀπέκτεινεν. ἀφικό-
 15 μενος ᾧ εἰς Τεαχῖνα, σπείρειν ἐκ Οἰχαλίας σωή-
 θροισεν, Εὐρυτον πτωρήσασθαι θέλων. συμμαχοῦ-
 των δὲ αὐτῷ Ἀργείων καὶ Μηλίων τῶν ἐκ Τεαχῖνος,
 καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικημιδῶν, κτείνας μὲν τῶν παύ-
 δων Εὐρυτον, αἶρεῖ τὴν πόλιν. καὶ δάψας τῶν σω-
 20 αὐτῷ στρατεύσασμένων τοὺς ἀποδανόντας, Ἰππασόν τε
 τὸν Κηῦκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μιέλανα, τοὺς Λικυμνί-
 αῖδας· καὶ λαφύραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἦγον Ἰόλκῳ
 αἰχμάλωτον. καὶ προσεβημίδεις Κλυαίῳ τῆς Εὐβοίας
 ἐπ' ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κλυαίου βωμὸν ἰδρύσατο.
 25 μέλλων δὲ ἱερωρθεῖν, εἰς Τεαχῖνα τὴν Κηῦκος ἐπι-
 ψε, λαμπαρὰ ἐδῆται οἶκοντα, παρὰ ᾧ τότε τὰ
 περὶ τὴν Ἰόλκῳ Δηϊάνειρα πυδομένη, καὶ θείασα
 μὴ [πόλιν] ἐκείνῳ μάλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα
 ταῦς ἀληθείαις φίλτρων τῶν τὸ ρυέν αἷμα Νέουσι,
 30 τέτυκε τὸν χιτῶνα ἐχρίσεν. ἐδιδεῖ ᾧ Ἡρακλῆς ἰδμεν.
 ὥς ᾧ θυρμαδέντος τῆς χιτῶνος, ὁ τῆς ὕδρας ἰδὲ τὴν
 χροῶτα ἔσηπε, τὸν μὲν Λίχαν τοῖν ποδοῖν ἀράμενος,

dibus abreptum, sublatumque à Bœotia deiecit in Eubœicum mare præcipitem: tunicam vero, qua iam corpori inhaeserat; rescindit: eamque ita avulsam carnis frustra subsequebantur. Tanto igitur Hercules morbo laborans navi Trachinem aduehitur. Quod ubi Deianira rescivit, sua ipsius manu suspendio vitam finivit. Hercules Hyllo, qui natu maior ex Deianira filijs erat, ut cum per atatem ei liceret, Iolen uxorem duceret, imperavit. Deinde ad O Etam Trachiniorum montem se contulit, ibique iam constructam ab se pyram conscendit atque ignem subijci inebat. Quod cum suorum facere auderet nemo, Pœas interim quaesitur⁹ amissos greges, cum per id loci iter faceret, pyram succendit. Huic Hercules sagittas arcumque dono dedit: ardente autem pyra, nubem cum tonitru sublatam ipsum in coelum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & reuocatus in gratiam cum Iunone, Heben illius filiam uxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren & Anice-tum procreavit. Herculi autem filij ex Thespij filiabus hi fuerunt: Procris quidem, Antileon & Hippus, ea enim natu maxima geminos peperit; ex Panope, Thrip-sippas, Lyses, EVmides, Creon: Epilaide, Astyanax: ex Crethe verò Iobes, EVrybia, Polylaus, Patrone. Archemachus: Meline, Laomedon, Glytippa, EVrycapes, EVrypylus, EVbotes: ex Aglaia, Antiades, Onesippus: ex Chryseide Oreas, Lanomene, Teles, Lysidice, Entedides, Menippides: ex Anthippe: Hippodrome, Telentagoras. EVryca, Pylus, Hippotus, EVbœas, Olympus, Nice, Nicochromus, Argela, Cleolaus, Exola Erythras, Xanthidis Homolypus, Stratonice, Atromes, Celenstanor, Iphis, Laothoe, Antidus. Antiope, Alopis, Astybie Cala Metidus, Phyleidus, Tigasis: ex Æschreide,

- κατηκόντισεν ὑπὸ τῆς Βοιωτίας [εἰς τὴν Εὐβοϊκὴν
θάλασσαν.] τὸν δὲ χιτῶνα ἀπείσασα παρὰφυκτά
τὸ σῶμα π· σωμαπασσώντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῶ. τελευτῇ
δὲ συμφορᾷ κατὰχευθῆς, εἰς Τερχίνα ὅπῃ νεώς κο-
5 μέζεται. Διϊάνειρα δὲ αἰδομένη τὸ χερνός, ἐαυ-
τὴν αὐφύτησεν. Ηρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ἰλλῳ, ὃς
ἐκ Διϊτανείρας ὡς αὐτῷ πᾶσι παρσβύτερος, τὴν Ἰό-
λῳ ἀνδρῶδέντα γῆμαι· παρσβύμενος εἰς Οἶτῳ
ὄρεσ (ἐστὶ δὲ τὸτο Τερχινίων) ἐκεῖ πυραὺν ποιή-
10 σαι, ἐκέλευσεν, ὁπρᾶντος ὑφάπην. μηδένος δὲ
τέτου παρᾶπην ἐδέλοντο, Ποίας περιὼν χεῖρ ζήτη-
σιν ποιμνίων ὑφῆψε. τέτω καὶ τὰ τίξαι ἐδωρήσατο
Ηρακλῆς. χαομένης δὲ τῇ πυραῖ, λέγεται νέφος ὑπο-
σάν μὲν βροτῆς αὐτὸν εἰς ἕρανδον ἀναπέμψαι. ἐκεῖ-
15 δὲν δὲ πυλὼν ἀθανασίας, καὶ διαλλαγῆς Ἡραν, τὴν
ἐκείνης θυγατέρα. Ἡβῳ ἐγρημῷ· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες
Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνίκητος ἐγγύοντο. ἦσαν δὲ παῖδες αὐτῷ
ἐκ μὲν ἧς Θεσπίε θυγατέρας, Περίκλιδος καί, Ἀνπ-
λέων καὶ Ἰσπεύς· ἡ παρσβυτάτη γὰρ διδύμοις ἐγγόνησε.
20 Πανόπης δὲ, Θερίππας, Λύσης, Εὐμείδης, Κρέων.
Ἐπλάιδος, Ἀσυνάξ. Κράδης δὲ, Ἰόβης δὲ, Εὐρυ-
είας, Πολύλαος, Πατρουῖς, Ἀρχέμαχος· Μελίνης.
Λαομέδων, Κλυδίππης, Εὐρυκίπης· Εὐρύπυκος, Εὐ-
βώτης, Ἀγλαίης, Ἀνπάδης, Ορησίωπος· Χρυσή-
25 δος, Ορεΐης, Λαομένης, Τέλης· Λισιδίκης, Ἐντε-
δίδης, Μένιππίδης· Ἀνδίππης, Ἰσποδρόμης, Τε-
λιδιπύρας, Εὐρύκης, Πύλαος, Ἰππῳτος, Εὐβοίας,
Ὀλυμπος, Νέκης, Νικόδρομος, ἀργέλης κλεόλαος,
ἑξόλης, ἐρύθρας, Ξανθίδος, ὁμόλιπος, σπαιονέκης,
30 αἰτρώμης, κελώσανωρ, Ἰφίς, λαοδύης, ἀνπιδος, ἀν-
πώπης, ἀλόπης, ἀσυνβίης, κάλης, μήπιδος, φυλῆ-

Leucones, Anthea, EVrypylus, Archedice, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrinus, Tiphysē, Lynceus, Halocrates Olympases, Heliconide, Phalias: ex Hesychēe, O Estrebles, Terpsicratea, EVryops, Elenchea, Buleus, Antimache, Nicippe, Patroclus, Pyrippe, Nephos, Praxitheā Lysippus, Erasippe, Lycurgus, Lycius, Toxicratea, Bucolus, Marsa Leucappus, Euryteles, Hyppocrateā, Hippozygus. Hi sūt ex Thespiadibus orti: ex alijs autem, ac Deianira, O Enei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes, sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicoon, Creontiades, Deion. Quem autem Hercules sustulit, filium ex Omphale Lydorum regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsigenus. Ex Chalciope Eurypyli filia Thessalus, ex Epicaſte Egei filia, Thestalus, ex Parthenope Scymphali filia Eueres, ex Auge Alea, Telephus, ex Astyoche Phylantis Tlepolemus, ex Astydamia Amyntoris Ctesippus, ex Autonoe Perce Palamon. Relato demum inter Deos Hercule filij sui Eurysthem fugientes ad Ceycem se receperunt. Vbi verò illos ab eo repetere cœpit Eurystheus, ac, nisi dederentur, bellum minitante, ij tum metu percussi relicta Trachine per Helladem fugerunt. Qui, cum Eurystheus eos insectaretur, Athenas concesserunt: & confidentes ad Misericordiam aram opem implorabant. Athenienses non modo non dediderunt eos, sed etiam aduersus Eurysthem bellum sustinuerunt, & eius filios, Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimedemque occiderunt. Ipsum insuper Eurysthem fugientem è curru, atque ad petras Scironidas adequitanti Hyllus insectus obtruncat: eiusque caput amputatum Alcmena dedit. Hac autem illi textoris radijs oculos effodit. Itaque post interfectū Eurysthem in Pe-

- ὄδῳ, πῆλῳ. αἰχμητῶν δὲ λελώντων, ἀνδρῶν. δῖον πυ-
 λον, ἀρχαῖαν, δαΐδα, ἐρατοῦ, ἀσπίδα,
 μέντωρ, ἡνῶν, ἀμύμονα, πηλεΐδα, λυγκάδα, ἀλο-
 κράτην, Ὀλυμπούσσῃ ἐλίκωνίδος φιλῆα, ἡσυχίαν.
 5 οἰσέβη, τερψικράτην, δῖον ὄφιν, ἑλευσίαν, βου-
 λην. ἀντιμάχῃ, νικίππῃ, πάριον, περσέει,
 νῆστον, Ὀδυσσεύς, ἐρατοῦ λυκούρ-
 ρος, λυκόν, τοξικράτην, βουκόλον, μάστιγος λευ-
 κίππῃ, εὐρυτέλῃ, ἰσσοκράτην, ἰππίζυγον. ἔτοι-
 10 μὲν ἐκ τῶν θεῶν θυγατέρας. ἐκ δὲ τῶν ἄλλων,
 θειανείρας τὴν οἰεῶν, ὕλην, κτήσιππον, γλυκι-
 σσινῆν. ἐκ μεγάρων δὲ τῆς κρονίδος, θειμαχος,
 δηϊκόων, κρονιάδης, δηϊών. ἐξ Ομφαλῆς δὲ.
 Ἀγέλαον, ὅθεν καὶ τὸ Κρόνου γένος. Χαλκίον τὴν
 15 εὐρυπύλῃ Θεῆας. ὅπως τὴν Αἰγείαν, Θεσάλον,
 Παρθενόνην τὴν συμφάλα, εὐήρη, αὐγὴν τῆς Ἀλφει-
 οῦ ποταμοῦ, Ἀστυόχῃ τὴν Φύλαντος Τληπόλεμος, Ἀστυ-
 δαμῆα τὴν Ἀμύντορος Κτήσιππος, Ἀντιόχῃ τὴν Περ-
 σέως Παλαίμων. μεταστάντων δὲ Ἡρακλῆος εἰς θεῶν
 20 οἱ παῖδες αὐτῶν θυγόντες Εὐρυτιάδα, πρὸς Κήρυκα πα-
 ρερχόμενοι. ὡς δὲ ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγονται Εὐρυ-
 τείας, καὶ πόλεμον ἀπειλουῶντων, ἐδεδόκεσαν, Τρα-
 χῖνα καταλιπόντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος ἐφυγον. διωκό-
 μενοι δὲ ἦλθον εἰς Ἀθῆνας. καὶ καταδέντες ἐπὶ τὴν
 25 ἑλὴν βωμόν, ἠξίουσαν βοῦδέναι. Ἀθῆναίῳ δὲ ἐκ
 ἐκδιδόντες αὐτοὺς πρὸς τὴν Εὐρυτιάδα, πόλεμον ὤρε-
 σσαν. καὶ τὰς μὲν παῖδας αὐτῶν Ἀλέξανδρον, Ἰφίμεδον-
 τα, Εὐρύβιον, Μέντορα, Περσίδα ἀπέκλειναν.
 αὐτὸν δὲ Εὐρυτιάδα φέροντα ἐφ' ἀρμάτιον, καὶ πέτρας
 30 ἤδη περιπύοντα Σκυρριάδας, κτείνει διώξας Ἴλλος.
 καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν. ἡ
 δὲ κερκίσι τὴν ὀφθαλμοὺς ἐξάρυξεν αὐτῇ. ἀπελομένη

loponnesum Heraclida redierunt, omnesque amissas
 urbes receperunt. Ceterum, quoniam intra anni spa-
 tium, ex quo in patriam remearent, uniuersam Pelo-
 ponesum pestis inuasit, eamque euenisse, quod Heracli-
 da priusquam liceret, ipsi sedem patriam repetissent,
 oraculo declaratum est. Quamobrem relicta rursus
 Peloponneso, Marathonem commigrarunt, Tlepolemus
 autem Licymnium non sponte occidit, quippe, quod ad-
 ministrum suum quēdā baculo percussurus aberrauit,
 Idque ante quam ē Peloponneso abscederet. Exulās igitur
 haudquaquam exigua cum hominum manu Rhodiū
 venit, atque ibi sedem locauit. Hyllus adhac ex patris
 imperio Iolen Euryti filiam sibi in matrimonium copu-
 lauit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi fa-
 cultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde
 Delphos concessit, & quam via reuerti possent Apol-
 linem scitatur, Tum Deus, si ad tertium usque fructū,
 inquit, expectarint, eos esse redituros. Hyllus verò tertium
 fructum, triennij cursum dici arbitratus, ad tantū tem-
 poris curriculum permoratus cum exercitu Heraclidas
 in Peloponnesum reducit, quo tempore Tisamenus Ore-
 stis filius Peloponnesi regnum tenebat: ac noua pugna
 commissa Peloponnesij vincunt, & Aristomachus inter-
 ficitur. Postea verò quam Cleolai filij adulta iam etate
 fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua quod an-
 tea oraculum dederat acceperunt. Temenus sibi, quod
 responso eiusmodi fidem habuissent, infeliciter successisse,
 obiciebat, Tū contra Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse
 auctores respondit. quoniam respōsa data minime intel-
 ligebāt. Non enim tertium terra sed generis esse fructū,
 inquit, oraculū indicat, ac Stenygram Isthmum innuit,
 quem latioris aluei pelagus dextrorsum allidit. Qua cū

- δὲ Εὐρυδῶς, ὅπῃ Πελοπόννησον ἦλθον οἱ Ἡρακλεί-
 δαι, καὶ πᾶσας εἶλον τὰς πόλεις. ὅπῃ ἐνιαυτῷ δὲ αὐ-
 τοῖς ἐν τῇ καθύδω ἡγομένη φθορᾷ, πᾶσαν Πελοπόν-
 νησον κατέχευ. καὶ ταύτῃ ἡμέρᾳ, χρησιμὸς διὰ
 5 τοῖς Ἡρακλείδαις ἐδίλου. περὶ γὰρ τῷ δέοντες αὐ-
 τοῖς κατελθεῖν. ὅθεν ἀπολιπόντες Πελοπόννησον,
 ἦλθον εἰς Μαξαῶνα, καὶ κεῖ κατέκειτο. Τληπόλε-
 μος οὖν κτείναντες ἔχον Λινύμνιον (τῇ βακτικῇ
 10 γὰρ αὐτῷ θεραπεύοντα πλήσων ἡμῶν) πρὶν ἐξελ-
 θεῖν αὐτὸν ἐκ Πελοποννήσου. φεύγων οὖν μετ' ἑκ
 ὀλίγον, ἦκκεν εἰς Ρόδον, καὶ κεῖ κατέκειτο. Ἰλλας δὲ
 τῷ μὲν Ιόλῳ [τῷ Εὐρύτῃ] καὶ τῷ τῷ πα-
 τρὸς ἐβόλῃ ἐνημε. τῷ δὲ καθύδω ἐζήτησε τοῖς
 15 Ἡρακλείδαις κατεργάσασθαι. διὸ παραγυρόμενος εἰς
 Δελφοῖς, ἐπαυδάνετο πᾶς αὐτὸν κατελθεῖν. ὁ δὲ
 θεὸς ἔφησε πειμνέναντας τὸν τείτον καρπὸν κατέρ-
 χεσθαι. νομίσας δὲ Ἰλλας τρίτον καρπὸν λέγεσθαι
 τῷ τριτίῳ, πρὸς τὸν πειμνέναν χρόνον οὖν τῷ
 20 στρατῷ κατήναι τὸς Ἡρακλείδαις ὅπῃ Πελοπόννησον, Τι-
 σαμβρῷ τῷ Ορέσου καὶ βασιλῶνι Θεοῖς Πελοποννη-
 σίων. καὶ ἡγομένης πάλιν μάχης, νικῶσι Πελοπον-
 νήσοι, καὶ Αἰετόμαχος δῆσκει. ἐπὶ δὲ λυδρῶν θησιν
 οἱ Κλεολάου πῦδες, ἐχρῶντο πρὸ καθύδω. τῷ δὲ
 25 δὲ εἰπόντι Θεοῖς ὅτι καὶ τὸ πρὸς τὸν, Τήμβρῳ ἢ πᾶσι
 λέγων, τέτταρτον αὐτῶν αὐτῶν ὁ δὲ θεὸς αὐτῶν
 ἢ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν ἢ. τὸ γὰρ χρησιμὸς
 30 καὶ συμβάλλειν. λέγει γὰρ ὁ γῆς, ἀλλὰ ἡμεῖς καρπὸν
 τείτον· καὶ Στένυρον τῷ Ἀρισταίῳ διέδωκε καὶ
 τὸν Ιωμόν ἐχοντα τῷ δάλασσιν. ταῦτα Τήμβρῳ
 ἀκούσας, ἠποίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ ναῦς ἐπὶ τῷ

audisset Temenus, militum copias legit, & in Ætolie loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab ea re nomen est Naupactos. Interea dum ibi comparata militum copia morantur, Aristodemus, relictis ex Argia Antefionis filia geminis, Eurysthene, ac Procle, fulmine ictus occubuit. Quin etiam Naupacti exercitus in morbum ingentem incidit: si quidem ipsis vates futura predicens, atque afflatus numine apparuit: quem magum esse, atque Peloponnesijs in exercitus perniciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius iaculo percussus interfecit. Quo facto rei navalis apparatus perdita classe disperijt: perditatus item fame infelicissime egit, exercitusque omnis dissolutus est. Tamen interim ea de clade oraculum postulanti, numen ob vatis cadem ea obuenisse respondit: Proptereaque homicidam decennium exulare iussit: necnon ea de causa Trioculi belli pratoris opera biennium vii illi precepit. Quare Hippoten exilij causa solum vertere coegerunt. Atqui Trioculum vestigantes, Oxylo Andramonis filio, equum insidenti, obuiam fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sagitta excussus amiserat. Nam cum cedis patrata causa in Elidem, atque illinc in Ætoliam isset exulatum, circumacto iam anno in patriam redibat. Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantur, copijs imperatorem preficiunt, & mox pugna inita, terra marique vincunt, & Tisamenum Orestis filium occidunt. Verum è suis socijs desiderantur Egimij filij Pamphylus ac Dymas. Post ubi Peloponneso potiti sunt, treis aras Ioui Patrio excitarunt, in quibus peractis sacris urbes sortiti inter se partiuntur. Prima itaque sortitio fuit Argos, secunda Lacedæmon, tertia demum Messene. Illata deinde si-

- τῇ Αἰτωλίας τόφω· ἔνθα γὰρ ἀπ' ἐκείνου ὁ τύπος
 Ναυπακίῳ λέγεται. ἐκεῖ δ' ὄνις τῷ στρατεύματι,
 Αἰεσιόδημος κεραυνώδεις ἀπέδωκε, πῦδας χύταλι-
 πῶν ἐξ Ἀργείας τῆς Λυτρίωνος διδύμοις, Εὐρυδά-
 νη καὶ Παρκείᾳ. σωέβη δ' καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπα-
 κτῷ συμφορᾷ πεπεσέν. ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς μάστις
 5 χρησμούς λεγών, καὶ ἐνδείκων, ὃν ἐνόμισαν μᾶζον
 εἶναι, ἐπὶ λύμῃ τῷ στρατῷ πρὸς Πελοποννησίων ἀπε-
 σαλμένον. οὕτως βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰσπάτης ὁ Φύλακ-
 10 τος τῷ Ἀντίοχῳ τῷ Ἡρακλέει τυχὼν ἀπέκτεινεν.
 ὥπως δ' ἡγομένε τέτυκε, τὸ μὲν ναυτικὸν διαφθαρεί-
 σθαι οἷον νεῶν ἀπώλετο. τὸ δ' ἡ πρῶτον, ἡτύχησε λιμὸς
 καὶ διελύθη τὸ σπᾶτευμα. χρωμένε δ' οὗτοι τῆς συμ-
 15 φορᾷ Τημένε, καὶ οὗτοι δὲ διὰ τὸν μάντιν ἡρώδαι
 πάντα λέγουσι, καὶ καλῶνις φουγαδύσσει δέχεσθαι
 τὸν ἀελόντα, καὶ διὰ οὗτο δύο ἔτη καὶ χρησμάς ἡγα-
 μόνι τῷ Τειοφθάλμῳ, τὸν μὲν Ἰπποτίῳ ἐφιγάρει-
 20 σαν, τὸν δ' Τειοφθάλμον ἐξήτοιμα, καὶ σφειτυλχάνεσσιν
 Οξύλῳ τῷ Ἀνδραίμῳ, ἐφ' ἵππου καθεμένῳ, μο-
 νοφθάλμῳ· τὸν γὰρ ἕτερον οἷον ὀφθαλμῷ ἐκόκοιτο
 τόξῳ· ἐπὶ φόρῳ γὰρ ἔτος φυχὸν εἰς Ἥλιν, καὶ ἐκείθεν
 εἰς Αἰτωλίαν· ἐν αὐτῷ δὲ διελθόντι, ἐπαυείρχειο.
 συμβαλόντες οὐκ ἔχρησιν, οὕτως ἡγήμονα ποιεῖ-
 25 ται· καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ τῷ πρῶτῳ
 καὶ τῷ ναυτικῷ περὶ τῶν στρατῶν· καὶ Τισαμενὸν
 κτείνουσι τὸν Ορέστου, δῆλοισι δ' συμμαχοῦντες αὐ-
 τοῖς, οἱ Αἰγίμειοι πῦδες, Πάμφυλός τε καὶ Δύμας.
 ἐπειδὴ ἐκρέτησαν Πελοποννήσου, πρὸς ἰδρύσαντο
 30 βωμούς Πάτρῳ Διός· καὶ ἐπὶ τούτων ἔδυσαν, καὶ
 ἐκληρωῶτο τὰ πόλεις. περὶ μὲν οὕτω λήξεις, Ἄρ-
 γος· Δυτίρῃ Λακκαδάμων· τέτλη δ' Μελήνη. κοίμα-

tula aquae plena, placitum est cuique in eam sortes coni-
 jci. Tum Temenus, & Aristodemi filij Procles & Eu-
 rysthenes calculos coniecerunt. Cresphontes autem Mes-
 senen sortito habere volens, terra glebam iniecit: qua
 resoluta priores illas duas sortes ante prodire necesse e-
 rat. Educta igitur prius Temeni sorte, secunda Aristo-
 demi liberum sortitio fuit. Quo factum est, ut illa solu-
 ta, hac constiterit, & per eam Cresphonti Messena ob-
 tingerit. Porro in aris, quibus immolatum erat, iacentia
 signa inuenere. Nam quibus Argos obtigit priuatum, ru-
 beta: quibus Lacedaemon, draconem: quibus autem
 Messene, vulpem. hi in sua quisque ara priuati signi
 symbolum offenderunt. quae vero ad symbola spectant,
 vates cecinerunt, nactis quidem rubetam, in urbe ma-
 nere praestat. Id enim animantium genus, si peregrino-
 tur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem conse-
 cuti sunt, formidabiles fore si promoucantur. Qui vero
 vulpem deprehendissent, dolosos fore predicebant. Te-
 menus igitur pratermissis Agelao Eurypyloque, & Cal-
 lia, filijs, Hyrnetthoni filiae, atque huiusce viro Deiphon-
 ti adhaesit. Proinde illius filij Titanas merceae conductos
 ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque
 parricidio regnum penes Hyrnetthonem ac Deiphontem
 exercitus fore indicauit. Cresphontes autem non ita mul-
 to post susceptum imperium Messena duobus cum filijs in-
 terfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod
 Heraclidarum genere ortus esset, praeficitur, atque occisi
 Cresphontis uxorem Meropen inuitam perduxit. atque
 etiam e medio sublatus fuit. Nam cum tertium Merope
 filium Aegyptum nomine haberet, patri suo ipsius alendum
 dedit: qui cum adu尔te iam etatis esset, per insidias ador-
 tus Polyphontem peremit, ac paternum sibi regnum re-
 cepit.

- πάντων δὲ ἰδρίαν ὕδαϊθ, ἔδωκε ψῆφον βαλεῖν ἕκα-
 στος. Τήμβουθ οὐκ, καὶ οἱ Αἰσοδόμου παῖδες, Πέ-
 κλης καὶ Εὐρυπύλου, ἔβαλον λίθοις. Κρεσφόντης δὲ
 βυλόμυθ Μεσσήνῳ λαχόν, γῆς ἐπέβαλε βῶλον.
 5 ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει τὺς δύο κλήρας παρ-
 τὺς ἀνέφανῆναι. ἐκλυθείσης δὲ παρτὺς μὲ τῆς τη-
 μένε, δευτέρως δὲ τῆς κλήρου τῆς Αἰσοδόμου παί-
 δων, Μεσσήνῳ ἔλαβε Κρεσφόντης. ἐπὶ δὲ τοῖς βω-
 μῶις, οἷς ἔδυσαι, εὖ εἰρη σημεῖα καίμεθα· οἱ μὲ λα-
 10 χόντες Ἀργεὺς ἐπὶ τὸν ἴδιον, φρύνον· οἱ δὲ Λακεδαι-
 μονα λαχόντες, δράκοντα· οἱ δὲ Μεσσήνῳ, ἀλώ-
 πεκα. πῶι δὲ τῆς σημεῖων, ἔλεγον οἱ μάντις, τοῖς
 μὲν τὸν φρύνον καταλαβοῦσιν, ἐπὶ τῆς πόλεως μέ-
 νειν ἄμεινον· μὴ γὰρ ἔχειν ἀλλήλῳ πορευόμενον τὸ
 15 θηεῖον. τὺς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, θεινὺς
 ἐπιόντας ἔλεγον ἕσθαι· τὺς δὲ τὴν δῆλῳ πεκα, δο-
 λῆς. Τήμβους μὲ οὐκ παρπεμπόμενος τὺς παῖδας
 Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Κασίαν τῇ θυγατρὶ, παρ-
 σανεῖχεν Τρηνδοῖ, καὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ Δηϊφόντη.
 20 ὅθεν οἱ παῖδες παῖδοισι Τιτάνις ἐπὶ μισθῷ τὴν πατέ-
 ρα αὐτῆς φονεῦσαι. γηομένῳ δὲ τῷ φόρῳ, τὴν βασι-
 λείαν ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν Τρηνδοῖ καὶ Δηϊφόν-
 τη. Κρεσφόντης δὲ ἐ πολὺν Μεσσήνης βασιλεύσας
 χρόνον, μὲ δύο παίδων φονεῖν ἀπέθανε. Πολυ-
 25 φόντης δὲ ἐ βασιλεύσων αὐτῆς τῆς Ηερχλεῶν ὑπαρ-
 χων· καὶ τὴν τῷ φονεῖντος γυναικα ἀκούσαν Μερό-
 πῳ ἔλαβεν· ἀνῆράν δὲ καὶ ἕτος. τρίτον γὰρ ἔχουσα
 παῖδα Μερόπῃ καλλόμενον Αἰγυπῖον, ἔδωκε τῷ ἑαυ-
 τῆς πατρὶ τρέφειν. ἕτος ἀνδρωθεὶς, καὶ κρύφα κατελ-
 30 δὼν, ἔκτεινε Πολυφόντῳ· καὶ τὴν πατρῴαν βασι-
 λείαν ἀπέλαβεν.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

SIVE DE DIIS,

Liber tertius.

VONIAM verò genus Inachium enarrata Beli progenie, usque ad Heraclidarum familiam exposuimus, Agenoris prolem quoque deinceps enarremus. Enimvero, ut à nobis antea dictum fuit, duos è Libya filios Belum & Agenorem Neptunus procreavit. Belus quidem Ægyptiorum rex, quos superius diximus, liberos genuit: Agenor autem in Europam profectus, Telephassam coniugem ducit: ex qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicemque maris, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam non Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Huius amore captus perit Iupiter, necnon taurus per Rhodium mare navigat, qui ubi sese puella mitem cirenemque prabuit, atque inde tauri dorso illā impositam velut pradam, pelago auexit in Cretam: ea inibi ab Iouo compressa, Minoem, Sarpe donem, ac Rhadamantum peperit, sed Homeri testimonio Sarpedon

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ τοῦ Θεῶν, βιβλίον γ.

Π Ε ἶ δὲ τὸ Ἰνάχαιον διερχόμενοι
γένος, τὺς ἀπὸ Βῆλου μέχρι τῆς
Ἡρακλειδῶν δεδηλώσαμεν, ἐχομέ-
νως λέγωμεν τὰ περὶ Ἀγλῶες. ὡς
ῥῆ μῖν λέλεκται, δύο Λιβυὴ ἐγύ-
νησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον
καὶ Ἀγλῶεα. Βῆλος μὲν οὐδ' βασι-

λέων Λιβυστίων, τὺς περὶ τὴν μένιν ἐγύνησεν. Ἀ-
γλῶωρ δὲ παραγνόμενος εἰς τὴν Εὐρώπῳ, γαμῖ Τη-
λεφάσων· καὶ τέκνοι θυγατέρα μὲν Εὐρώπῳ, παῖ-
δας δὲ Κάδμω καὶ Φοίνικα καὶ Κίλικα. πάντες δὲ Εὐ-
ρώπῳ, ἐκ Ἀγλῶες ἀγὰ Φοίνικος λέγουσι. ταύτης
Ζεὺς ἐράδεις, πίπτε διὰ τῆς θαλάσσης Ῥόδου ὑπο-
πλέων ταῦτες. ὃς χειρὴν ἔθηκεν ἡρόδμου, ἐπείθεαδῆ-
σαν διὰ τῆς θαλάσσης, ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. ἡ δὲ
ἐκαὶ στυγναδέντος αὐτῇ Διὸς, ἐγύνησε Μίνωα,
Σαρπηδόνα, Ραδάμανθυ. καὶ Ὀμηρον δὲ Σαρπηδῶν

ex Ioue ac Laodomia Bellerophontis filia, natus est. Post, ubi Europa nusquam appareret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit: usque, ne nisi, cum reperta prius Europa, redirent, imperavit. Quibus cum & Telaphassa mater ac Thasus Neptuni filius, vel, ut Pherecydes ait, Cilix, ad eam perquirendam coivit. Postea vero, cum passim omnia vestigassent, neque usquam Europam cõperissent, desperato ad suos reditu, alius alio commigrarunt. Phoenix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finitima loca inuasit, atque omnem Pyramo amni adiacentē regionem subegit, eāque de se Ciciliam nominavit. Cadmus autē ac Telephassa in Thraciam penetrarunt. necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suae de nomine appellatam habitavit. Demum Asterion Cretensium regulus Europa in matrimoniū ducta ex ea natos filios aluit, qui, cum adoleuissent, mutuam inter se discordiam exercuerunt: nam Miletum puerum deperibāt. Hic filius Apollinis, & Areæ Cleochi filia fuit. Puer cum in Sarpedonis benevolentiam amoremque potius inclinare videretur, Minos conflato bello victor fuit. Post illi in fugam vertuntur: ac Miletus in Cariam appulsus ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verū Sarpedon Cilici adversus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparavit: eique Iupiter ad tres aetates vitam concessit. Nec desunt qui illum Atymny, Iouis & Cassiopeae filij, amore conflagrasse tradant, eaque de causa in seditionem concidisse. Sed Rhadamanthus, cum cōditis ab se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Boeotiam contendisset, Alcmenē duxit uxorem. Demum vita defunctus, apud inferos cum Minoe fratre praeficitur. At Minos Cretam incalens leges conscripsit, ductaque Pasiphae Solis ac Perseidis filia, sine

- ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελαιεφόνῃς· ἀφανῆς δὲ
 Εὐρώπης γημοφύης, ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγλαὸν ἐπὶ
 ζήτησιν ἐξέπεμψε τοῖς παῖδας, εἰπὼν, μὴ πρῶτον
 ἀνασφύρειν πρὶν ἂν ἐξέλθωσιν Εὐρώπῃ. σωεξήλθε
 5 δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλεφάσσα ἡ μήτηρ, καὶ
 Θάσος ὁ Πισσιδῶνος· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κέλεις.
 ὡς δὲ πᾶσαν ποιέμενοι ζήτησιν εἶρεν ἦσαν Εὐρώπῃ
 ἀδελφάτοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδῇ ἀπογόνους,
 ἧς θ' ἀναχῆ κατόκησαν· Φοινίξ μὲν Φοινίκῃ· Κέλ-
 10 εις δ' ὅ, Φοινίκης πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἑαυτῆ
 κειμένην χώραν ποταμῷ σωέγγις Πυρρῷ, Κιλι-
 κίαν ἐκάλεσε· Κάδμ' οὖν καὶ Τηλεφάσσα, ἐν
 Θράκῃ κατόκησαν· ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ,
 κτίσας πόλιν Θάσον κατόκησεν· Εὐρώπῃ δὲ γή-
 15 μας Ἀσείων ὁ Κρητῶν Διωάσης, τὸς ἐκ ταύτης
 παῖδας ἐπέφειν· οἱ δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, πρὸς ἄλ-
 λήλοις ἐπαισίασαν· ἴσχοι γὰρ ἑρπτα παιδὸς, ὃς ἐκα-
 λεῖτο Μίληθ'· Ἀπόλλων' οὖν καὶ Ἀρείας
 τῆς Κλεόχου· τῷ δὲ παιδὸς πρὸς Σαρπηδόνα μάλ-
 20 λον οἰκείως ἔχοντος, πολεμήσας Μίνως ἐπεστέρησεν.
 οἱ δὲ φεύγοντες, καὶ Μίληθ' μὲν, Καρεία πρὸς ἑαυτὸν
 ἐκεί· πόλιν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκπύε Μίλητον· Σαρπηδὼν
 δὲ συμμνηστὰς Κέλεις, πρὸς Λυκίαν ἔχοντι πόλε-
 25 μον, ἐπὶ μέρει τῆς χώρας Λυκίας ἐβασίλευσε· καὶ
 αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς, ἐπὶ πρῆξι γυναικὸς Ζηνό· ἔνισσι δὲ
 αὐτὸν ἐράδιῶσαι λέγουσιν Ἀπομνίη τῇ Διὸς, καὶ
 Κασσιπέας, καὶ διὰ τούτου σαπᾶσαι· Ραδάμανθυς
 δ' αὖτε νησιώταις νομοθετῶν, αὐτῷ θυγῶν εἰς Βοιω-
 30 τίαν, Ἀλκμήνῃ γαμεῖ· καὶ μετὰλλάξας ἐν ἄδῃ μὲν
 Μίνω' ἀδικάζει· Μίνως δ' ὁ Κρητῶν κατοικῶν, ἔχραψε
 νόμοις· καὶ γῆμας Πασφάλλῃ, καὶ Ἡλένῃ καὶ Περσίδει·

ut Asclepiades ait, Crete Asterij filia, Creteum, Deucalionem, Glaucum, & Androgeum mares: fœminas Hecalen, Xenodicen, Ariadnénque, ac Phedram. sustulit. Porro ex nymphea Paria Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, & Philolaum: at ex Dexitheâ, Euxanthium. Deinde, ubi Asterius nullis relictis liberis decessit, Minos Creta suscepta regni administratione prohibetur. Qui ut fidem faceret se à dys regnū accepisse, aiebat, si quid voto depoposcisset, sibi id euenturum. Inde Neptuno immolans, taurum, ut sibi ex profundo mari offerri precibus depoposcit, oblatum immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque, tauro, qualis eum deceret, emisso, regnum accepit. Qui cum eiusmodi taurum ad armenta deduci inisset, alium immolauit. Hic subactō sibi pelago omnibus propè insulis præsuit. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurum minimè immolasset, hunc ipsum efferauit: Pasiphaénque, ut illum ardentissime deperiret, effecit. Hac igitur tauri inflammata desiderio, adiutorē sibi Dedalum assumit architectum, qui cadis reus Athenis aufugerat: hic ligneam in rotulis vaccam concavam intrinsecus miro artificio construit, eique bubulam pellem circumfuit, eamque in prato, ubi taurus depascere consueuerat, locauit; Inde Pasiphaen intromisit: ad quam taurus accurrens, cœu naturalem vaccam iniuit. Hac demum Asteriū cognomento Minotaurum peperit: taurino vultu, cetera virum fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus intra Labyrinthum cōclusum custodiri iubet. Sed Labyrinthus, quem Dedalus struxit, domiciliū erat, quod ob multiplices viarum ambages, occursumque, ac recursus, fallebat. Quæ vero de Minotauro, & Androgeo, ac Phædra, & Ariadna, leguntur, ubi de Theseo post

- ὡς Ασκληπιάδης φησὶ, Κρήτιν τὴν Ἀστείην θυγατέρα
 παῖδας μὲν ἐτέκνωσε, Κασρία, Δόχελίωνα, Γλαῦκον,
 Ἀνδρόγανον· θυγατέρας δὲ, Εὐχάλιν, Ξενοδόκην,
 Λειάδην, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας δὲ νύμφης Εὐρυ-
 μέδοντα, Νηφαλίωνα, Χρυσίω, Φιλόλαον· ἐκ δὲ
 Δεξιόδας, Εὐξάνδιον. Ἀστείην ὃ ἀπαίδος ἀποθανόν-
 τος, Μίνως βασιλεύειν δέλων Κρήτης, ἐκωλύετο.
 φήσας ὃ παρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χά-
 ειρ τῷ πνευσίῳ, ἔφη, εἴπῃ αὐτῷ δόξηται, ἡμέδα.
 10 καὶ Ποσειδῶνι δύνων, ἠΰξατο ταῦρον ἀναφανύσκειν ἐκ
 τῆς βυθῶν, ὑποχόμενον καταδύσειν τὸ φανέντα. τῷ
 ὃ Ποσειδῶνι ταῦρον ἀέντος αὐτῷ διαφρεπῆ, τὸ βα-
 σιλείαν παρέλαβε. τὸν δὲ ταῦρον εἰς τὰ βουκόλια
 πέμψας, ἔδυσεν ἕτερον. θαλασσοκρατήσας ὃ πρῶτος
 15 πασῶν τῆς νήσων χερδὸν ὑψήρξεν. ὀργισθεὶς δὲ αὐτῷ
 Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέδυσε τὸν ταῦρον, τῷτον μὲν
 ἐξηγείωσε· Πασφάλῳ δὲ ἐλθεῖν εἰς ὀπιθυμίαν αὐτῆς
 παρεσκέδασεν. ἡ δὲ, ἐραδεῖσα τὸ ταύρε συμερρὸν
 λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς μὲν ἀρχιτέκτων, πεφύκως ἐξ
 20 Ἀθηνῶν ἐπὶ φόρῳ. αὐτὸς ξυλίνῳ βῆν ἐπὶ τρυχῶν κα-
 τασκεύσας, καὶ ταύτῳ λαβὼν, καὶ κοιλάνας ἰσχυρῶς,
 ἐκδείρας τε βῆν, τὸ δὲ δραν πειρῆσθε. καὶ θεὸς ἐν ὧ-
 ρῃ εἵλετο ὁ ταῦρος λειμῶνι βόσκεισθαι, τὸ Πασφάλῳ
 ἐνεβίβασεν. ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρος, ὡς δῆιδιν ἡ σοῖσω-
 25 ἦλθεν. ἡ δὲ Ἀστείον ἐχλύνθη τὸ κληθέντα Μινώταυ-
 ρον. αὐτὸς εἶχε ταύρε πρῶτον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός.
 Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ, κατὰ πῃας χρημαῖς
 κατακλείσας ἐν τὸν ἐφύλαττεν. μὲν δὲ ὁ λαβυρίνθος,
 ὃν Δαίδαλῳ κατασκεύασεν, οἰκημα χαμπῶς πολυ-
 30 πλόκοις παμνῶν τὴν ἐξοδόν. τὰ μὲν οὐκ αὐτὸς Μινώ-
 ταύρε καὶ Ἀνδρόγαν, καὶ Φαίδρας, καὶ Λειάδης ἐν τοῖς

dicetur, explicabimus. Ast Aërope, Clymene, Apemosyne, & Althemenes à Creteo Minois filio liberi nati sunt. Creteo verò qualem ipse vita exitum habiturus esset, oraculum scitanti, Deus ab uno è filiis suis interfectum iri respondit. Creteus itaque oraculum celat. Quod cum accepisset Althemenes, & veritus ne patri mortem inferret, relicta Creta cum Apemosyne sorore profectus, in quendam Rhodi locum appellit: quo potitus Creteniam illi de se nomen indidit. Conscenso autem Atabyrio monte, iacentes circa insulas circumspexit, ac etiam despiciatus Creten, & deum patriorum recordatus, Atabyrio Ioui aram statuit: nec longo post tempore suam ipse sororem interemit. Nam Mercurius eius amore correptus, quod fugientem assequi non posset (quippe quæ illi pedum pernecitate præstabat) recentibus tergoribus viam substravit, in quibus delapsam cum è Creta rediret, vitiat, ac ea fratri rem commissam renunciat. Is autem Dei nomen culpa expugnata pudicitie pretextum esse arbitratus, eam calcibus impetitam occidit. Mox Creteus Aërope Clymenénque per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plisthenes Aërope uxorem duxit: ex qua filios, Agamemnonem & Menelaum sustulit. Verum Clymenen Nauplius in matrimonium cepit, ac filiorum O-racis & Palamedis pater efficitur. Cum verò Creteus senio confectus esset, Althemeni filio regnum tradere cupiebat: eaque de causa Rhodum contendit: cumque è naui cum heroibus socijs in desertum quendam insula locum descendisset, à bubulcis prædones ingruisse raris eicitur: quique vera dicens, cum ob canum latratum, quòd ab insulaniis percuteretur, exaudiri non posset. Althemenes superveniens telo contorto Cretenum patrem

- ὡς ὅστις ὕστερον εἰρήνην. Κρητίως δὲ τῷ Μίνωθι
 Αἰρεσθῆναι, καὶ Κλυμένῃ, καὶ Απμιωσῶνῃ, καὶ Αλθι-
 μένῃς, ὑοὶ γίνονται. Χερμένω δὲ Κρητεῖ ὡς κα-
 ταροῆς τῷ εἶναι, ὁ θεὸς ἐρεῖ, ὑπὸ ἐνὸς ὅθι παίδων
 5 τετρήζεσθαι. Κρητεῖς μὲν οὖν ἀπεκρυβέλο τὰς χρυ-
 σμίδας. Αλθιμένῃς δὲ ἀκούσας, καὶ δέσας μὴ φόνεις
 γήνηται τῷ πατρὸς, ἀφ᾽ ἑκα Κρητῆς πρὶν τῷ ἀδελφεῖ
 Απμιωσῶνῃς, παροίχῃ πρὶν τὸ πρὶν τῆς Ρόδου. καὶ κα-
 ταρῶν Κρητίωσαν ἀνόμασεν. ἀναβὰς δὲ ἐπὶ τὸ Ατα-
 10 ρυεῖον καλὴν ὄρεα, ἐδέσαστο τὰς πτερυγίας νήτους.
 καπιδὼν δὲ καὶ Κρήτιω, καὶ ὅθι πατρῶν ὑπομνησθεῖς
 θεῶν, ἰδρύειο βωμὸν Αταρυεῖς Διός. μετ' οὐ πολὺ
 δὲ, τῆς ἀδελφεῖς αὐτοῦ ἐγύετο. Ερμῆς γὰρ αὐτῆς
 15 ὁραθεῖς ὡς φεύγουσιν αὐτὴν καταλαβεῖν ἐκ ἡδυνά-
 το (πειλῶν γὰρ αὐτῆς τῇ τάχει ὅθι πεδῶν) ἔτι τῆς
 ὁδοῦ εὑρσας ἐπέσρωσε νεοδάρτας. ἐφ' αἷμα ὀλιόθησας,
 λυγρὰ ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπαυήει, φθίρεται καὶ τῷ
 ἀδελφεῖ μινύει τὸ γένος· ὁ δὲ σκῆψιν νομίσας εἶναι
 τὸν θεόν, λαῖξ ἐνδορεῶν ἀπέκτεινεν. Αερόπῳ δὲ καὶ
 20 Κλυμένῃ Κρητεῖς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀγῶνας
 ἡπείρας ἀπεμπαλῆσαι. τούτων Αερόπῳ μὲν ἐγίμῃ
 Πλειθένης· καὶ παῖδας, Αγαμέμνονα καὶ Μενέλαον
 ἔτεκεν. Κλυμένῃ δὲ γαμῖ Ναυπλίῳ, καὶ τέκνων
 25 πατὴρ γένεται Ορακος καὶ Παλαμήδης. Κρητεῖς δὲ
 ὕστερον γῆρα κατεχόμενοι, ἐπόθει τὴν βασιλείαν
 Αλθιμένῃ τῷ παιδὶ παραδόναι· καὶ διὰ τούτου ἦλθεν
 εἰς Ρόδον. ἀποβὰς δὲ τῆς νεὸς σὺν τοῖς ἡγεταῖς κα-
 30 τά τινα τῷ νήσου τόπον εἰρημον, ἡλαυνέοντο ὅθι βυ-
 κόλων, ληστὰς ἐμβεβληκέναι δοκοῦντων. καὶ μὴ δυνά-
 μένων ἀκούσαι λόγῳ αὐτῶν τῷ ἀγῶνι, διὰ τὴν
 κραυγὴν ὅθι λυγρῶν, ἀλλὰ βαλλόντων κακῶν, πε-

haudquaquam agnitum interfecit. Qui, ubi scelus patratum cognouit, deos precatuſ terræ hiatu abſorptuſ occultitur. Ceterum Deucalioni nati ſunt filij Idome-neuſ, Crete, ac Nothuſ, & Moluſ. Glaucuſ autem Min-diſ filiuſ infanſ adhuc murem inſequenſ in mellis do-lium delapſuſ, occubuit. Qui cum nuſquam gentium appareret, Minuſ pater, quòd amiſſum filium non repe-riret, cum diu, multumque quaſuiſſet, de illiuſ inuentio-ne ſcitatum oracula miſit. Cureteſ illi tricolore inter armenta bouem eſſe retulerunt: cuiuſ qui optime effin-gere ſimulacrum poſſit, ab eo filium in vitam reuocatum iri. Accerſitiſ itaque undecumque vatibuſ, Polyiduſ Cœrani filiuſ rubi fructui boniſ coloreſ aſſimilauit: & puerum veſtigare coactuſ vaticiniſ cuiuſpiam adiumen-to tandem reperit. At cum Minuſ eum ſibi viuum red-di oportere dictitaret, cum pueri cadauere in quodam domicilio concluditur, cumque in ſumma conſiliſ inopia verſaretur, draconem ad præmortui pueri corpore proſer-pentem vidit. Hunc lapide percuſſum occidit, verituſ, ne illum commiſeratuſ ipſe moreretur. Interea draco alter aduenit, ac priorem extinctum conſpicatuſ, retro abiit: mox herbam ferenſ redit: eaque ſuper omni draconis mortui corpore impoſita, illum in vitam reuocauit. Id cum Polyiduſ ſumma cum admiratione conſpexiſſet, eandem herbam illatam Glauci corpore impoſuit: atque illico mortuum ſuſcitauit. At Minuſ, neque poſt recupera-tum filium, niſi priuſ vaticinandi rationem Glaucum doceat Polyiduſ, illum Arguſ remeare permittebat. Po-lyiduſ autem coactus edocet: atque in patriam reditu-ruſ, vela faciebat: Glaucumque ſuum in oſ inſpuere iubet. Quo factò Glaucum vaticinandi obliuiuſ ſubiit. Hactenuſ itaque de Europa poſteris dixiſſe ſat eſt.

- ραγνόμενῳ Ἀλκιμένης ἀκοντῆσαι, ἀπέκτεινεν ἀγνοῶν
 Κρεττα. μαθὼν ὃ ὕστερον τὸ γερνός, εὐξάμενος ὑπὸ
 χάσμα¹ ἔκρυβη. Δάχρυόνι ὃ ἐγμύοντο Ἰδομενεὺς
 τε καὶ Κρήτη, καὶ Νέστος, καὶ Μῶλ². Γλαῦκος ὃ
 5 [ὁ Μίνω³] ἐπὶ νήπι⁴ ὑπαίχων, τὸν μὲν διώ-
 κων εἰς μέλι⁵ πίδακον πηλὸν ἀπέδανεν. ἀφανὺς δὲ
 οἷ⁶ αὐτῷ, Μίνως πολλὰ ζήτησιν ποιησάμεν⁷ φει-
 τῆς εὐρέσεως ἐμαντεύετο. Κέρητες ὃ εἶπον αὐτῷ τει-
 χρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχον βῶν· τὸν δὲ πλὺ
 10 ταύτης θείαν ἄριστα εἰκάζουσι διωκθέντα, καὶ ζῶντα
 τὸν παῖδα ἀποδώσειν. συγκληθέντων ὃ τῶν μάντεων,
 Πολυίδης ὁ Κοιρανῷ, πλὺ χεῖραν τῆς βροδὸς εἶχασε
 βάτου κερπῆ, καὶ ζητεῖν ἢ παῖδα ἀνὰ χεῖρας, διὰ
 πιν⁸ μαντείας ἀνεῦρε. λέγον⁹ ὃ Μίνω¹⁰, ὅπ-
 15 δεῖ καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν αὐτὸν, [ἐν πνι οἰκή-
 ματι] ἀπεκλείδῃ σὺν τῷ νεκρῷ. ἐν ἀμυχανία δὲ
 πολλῇ τυλχάνων, εἶδε δράκοντα ἐπὶ ἢ νεκρὸν ἰόντα
 τῷτον βαλὼν λίθῳ ἀπέκτεινε· δείσας μὴ αὐτὸς
 τελευτήσῃ, εἰ τῷτο συμπάδῃ, ἐρῆται δὲ ἕτερος
 20 δράκων· καὶ θεασάμεν¹¹ νεκρὸν ἢ περὶτον, ἄπεισιν·
 εἶτα ὑποσφύρει πόαν κομέζων, καὶ ταύτῃ ὅπτιθ-
 σιν ἐπὶ πᾶν τὸ τῷ ἑτέρῳ σῶμα· ἐπιτεθείσης δὲ τῆς
 πύας, ἀνέστη. θεασάμεν¹² ὃ Πολυίδης καὶ θουμάσας,
 πλὺ αὐτῷ πόαν προσνεύων τῷ τῷ Γλαύκῳ σῶματι
 25 ἀνέστησεν. ἀπολαβὼν δὲ Μίνως ἢ παῖδα, ἐδί' ἕτως
 εἰς Ἄερος ἀπείλαι ἢ Πολυίδον εἶα φρίν ἢ πλὺ μαν-
 τείαν διδάξαι τὸν Γλαῦκον. ἀνὰ χεῖρας ὃ Πολυίδης
 διδάσκει· καὶ ἐπειδὴ ἀπέπλει, κλεῖσιν τὸν Γλαῦκον
 εἰς τὸ σῶμα ἐπιπύουσι. καὶ τῷτο ποιήσας Γλαῦκος,
 30 πλὺ μαντείαν ἐπελάδῃτο. τὰ μὲν οὖν φει¹³ τῆς
 Εὐρύπης ἀποτόνων, μέχρι τῷδε μοι λελέχθω.

Porrò Cadmus cum iam vita functam Telephassam se-
 pelisset: à Thracibus hospitio exceptus, Delphos de Eu-
 ropa deum scitaturus contendit: Deus illi nihil ab eo
 curiose de Europa quarendum respondit: sed bonæ viæ
 duce utatur, atque urbem condar ubicumque ea ambu-
 lando defessa procumbat. Quo ille accepto responso per
 Phocensium terram iter faciebat: mox boni inter
 Pelagontis armenta obviam factus, eam ponè se-
 quebatur: ea verò Bœotia percursa humi procu-
 buit, ubi nunc extant Theba. Deinde bonam illam
 Palladi mactaturus, e socijs suis quendam ex Martio
 fonte desumptam aquam reportaturum mittit: draco
 fonti custos appositus erat: hunc Marte satum fuisse per-
 hibebant. Is ex aquaturis plerosque atsumpsit. Quare
 indignatus Cadmus draconem interemit: ac Minervæ
 consilio eius dentes serit. quibus satis, armati è terra vi-
 ri exorti sunt: quibus Sparti idest satis, nomen inditū
 fuit: Hi postea mutuis sese vulneribus, alteri quidem,
 vel inuiti in pugnam congressi: alteri verò, quòd alter
 alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Phe-
 recydes scriptum reliquit: Cadmus, ut armatos viros è
 terra exoriri conspexit, lapides inter eos coniecit. Tum
 ij vicissim percuti existimantes, mutuam inter se pugnam
 inierunt. Verum ex ijsce, quinque tantummodo Echion,
 Vdaus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor, incolumes su-
 persuerunt. at Cadmus pro casis interse viris annum in-
 tegrum Marti mercenarius fuit. Iam tum annus annis
 octo conflabat. Post exactum mercedis tempus regi ipsi
 Minerva regiam adornavit, Harmoniam Veneris &
 Martis filiam uxorem dedit. Adhæc dii omnes relicto
 cælo in Cadmia conuiuio excepti nuptias concelebra-
 runt, Cadmus uxori peplum, ac monile Volcani opus,

Kadmus

- Κάδμος δὲ, ἀποθανῶσαν Δάφνιν Τηλεφάσταν, ἑταί-
 Θρακῶν ξενιδεὺς ἦλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς Εὐρύ-
 πης πυθομένημην. ὃ ὅτε εἶπε περὶ μὲν Εὐρύ-
 πης μὴ πολυπραγμονεῖν, χρηῖσθαι δὲ καρδογυῖαν βοῆν
 5 καὶ πόλιν κηΐζειν, ἔνθα αὖ αὐτὴ πύση καρδοῦσα
 τοῦτον λαβὼν χρησμὸν, διὰ Φωκίων ἐπείρατο.
 εἴτα βοὶ σωτυχῶν ἐν τοῖς Πελάργυρσι βυκαλίοις
 ταυτὴν καρτόπιδεν εἶπετο. ἡ δὲ διεξιῶσα Βοιωπίαν ἐκ-
 λίδη, πόλιν ἔνθα νῦν εἰσι Θῆβαι. βυλόμην δὲ
 10 Ἀθλῶα καταδύσσει τὴν Λοῦν, πέμπει πινὰ τῇ μὲν
 αὐτῇ ληφόμηνον ὑπὸ τῇ Ἀρείας κρῖνις ὕδωρ. φρεσὶν
 δὲ τὴν κρῖνιν δράκων, ὃν ἐξ Ἀρεῖ εἶπον πνεις γε-
 γρονέειν, τὰς πλείονας τῇ πεμφθέντων διέφθειρεν.
 ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δράκοντα καὶ
 15 τῆς Ἀθλῶας υποδιδμένης, τὰς ὀδόντας αὐτῇ σπείρει.
 τέτων δὲ σπαρέντων ἀνέτελλον ἐκ γῆς ἄνδρες ἑνο-
 πλοι, ἕως ἐκάλεσαν Σπαρτοῖς. οἱ τοὶ δὲ ἀπέκτειναν
 ἀνῆλτοι. οἱ μὲν εἰς ἕαν ἀκούσιοι ἐλθόντες· οἱ δὲ,
 ἀνῆλτοι ἀγοῶντες. Φερεκλῆδης δὲ φησιν ὅτι Κάδμος
 20 ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφυσμένους ἄνδρας ἐοβλῆς, ἐπ' αὐ-
 τὰς ἐβαλε λίθους. οἱ δὲ ὑπὸ ἀνῆλων νομίζοντες
 βδελύσσονται, εἰς μάχην κατέστησαν. περὶ σπείραν δὲ πίν-
 τε· Εχίων, Οὐδαῖος, Ξθόνιος, Τποπλῆωρ, Πέ-
 λωρ. Κάδμος δὲ αὐτῶν ὅν ἐκτείνειν, αἰδίδον ἐνιαυ-
 25 τὸν ἐδῆτευσεν Ἀρεῖ. ὡς δὲ ἐνιαυτὸς τότε ὀκτὼ ἔτη.
 μὲν δὲ τὴν δῆτειαν, Ἀθλῶα αὐτῷ βασιλεῖ κατε-
 σκεύετο. Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμονίαν, Ἀφρο-
 δίτης καὶ Ἀρεῖ θυγατέρα. καὶ πάντες θεοὶ καταλι-
 πόντες τὸν ἕρανόν ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον ἑω-
 30 χούμενοι ἀνύμνησαν. ἔδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέ-
 πλον, καὶ τὸν Ἡφαίστευκτον ὄρμον. ὃν ὑπὸ Ἡφαί-

quod ei ab Volcano dono missum ferunt, muneri dedit. At Pherecydes ab Europa datum scribit: idque ab Ioue accepisse. Cadmi filia fuere Autonoe, Ino, Semele, Agave. Verum Polydorum unicum habuit maxem. Sed Ino Athamanti nupsit. Aristaeus Autonoe sibi coniugavit, Echion Agaven duxit. Iupiter, cum Semelen arderet, cum ea clam Iunone concumbit. Hæc autem ab Iunone decepta, quicquid ab eo deposceret, sese facturum Ioue pollicente, ut, qualis cum coniuge congressurus adveniret, secum decumberet, postulavit. Quod cum Iupiter abnuere non posset, curru innectus in peramata Semeles thalamum præmisso fulmine cum fulgetris simul, & tonitribus advenit: quare Semele metu exsternata semestrem partum eiecit. Iupiter hunc è medio abreptum igne, femori insuit. Mox Semele extincta, reliqua Cadmi filia euulgant dictis Semelen cum mortalsium quodam concubuisse, & ab Ioue se compressam mentitam fuisse, eamque ob rem fulminatam fuisse. Congruo deinde tempore solutis filis Iupiter Dionysum gignit, eumque Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem & Athamantem affert: atque ut puellam educarent, suadet. Quod iniquo animo ferens Ino ipse furorem immisit. Inde Athamas maiorem natu filium Learchum, velut ceruum venatus, interfecit. Ino vero Melicerta in ferventem lebetis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda defluit. Et hæc quidem Leucothea nominatur. puer autem Palemonis nomen accepit. Sic itaque appellati à navigantibus, quod maris tempestatem patientibus opem ferunt. Ad hæc Melicerta Isthmiorum certamen Sisyphe auctore institutum fuit. Mox Iupiter Dionysum in hædum transformat, ut Iunonis iram evaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymæ

- σου λέγούσι πινει δοῦναι Κάδμω. Φερεκύδης δὲ
 ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν πατρὶς Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. γίνον-
 ται δὲ Κάδμω θυγατέρες μὲν Αὐτοτόη, Ἰνώ, Σε-
 μέλη, Αἰγυή. παῖς δὲ Πολύδωρος. Ἰνώ μὲν οὐκ
 5 Ἀδάμας ἐγηγέρη· Αὐτονόη δὲ Αἰσιπῶ· Αἰγυή,
 Εχίων. Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐράδεις, Ἡρας κρύφα
 στυγνάζεται. ἥ δὲ, ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἡρας, κα-
 τανεύσαστος αὐτῇ Διὸς παῖ τὸ αἰτηθεὶν ποιήσων,
 αἰτεῖ· τοιοῦτον αὐτὴ ἐλθεῖν οἶ· ἦλθε μνηστὴρ οὐκ
 10 Ἡραν. Ζεὺς ὅ μὴ διωάμενος ἀναεῦσαι, παρσύνει· εἰς τὸ
 δάλαμον αὐτὴ ἐφ' ἄρματα, ἀσπαπῆς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς,
 καὶ κεραυτῶν ἴησιν. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπύ-
 σης, ἐξαμύλιατον βρέφει· ἐξαμβλωθεὶν ἐκ τῆς πυ-
 ρὸς ἀπάσας, ἐτέρησεν τῷ μητρὶ. ὑποδανέσης δὲ
 15 Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμω θυγατέρες διωέεισαν
 λόγον στυγνῆσαι· δητὰ τινι Σεμέλῳ, καὶ κατα-
 φεύσασθαι Διὸς· καὶ διὰ τὸν φόβον ἐκτραπείη. καὶ τὸν
 χρόνον τὸν καθέκοντα, Διόνυσον ἡνῶ Ζεὺς λύσας τὰ
 ῥάμματα· καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. ὁ δὲ, καμίζει πρὸς Ἰνὴν,
 20 καὶ Ἀδάμαντα· καὶ πείθει πέφειν ὡς κόρῳ. ἀνακα-
 τήσασα δὲ Ἡρα, μανίαν αὐτοῖς ἐπέβαλε. καὶ Ἀδάμας
 μὲν τὸν προεσβύτερον παῖδα Λάαρχον, ὡς ἑλαφον δι-
 οράσας ἀπέκτεινεν. Ἰνὴ δὲ τὸν Μελικέρτιον εἰς πε-
 πυσμένον λέβητα ῥίψασα, εἴτα βασιλεύσασα καὶ νε-
 25 κρὲ τῆς παιδὸς ἦλατο καὶ βυθῶν. καὶ Λαοκοδία μὲν
 αὐτὴ καλεῖται· Παλαίμων δὲ, ὁ παῖς· ὅπως ὀνο-
 μαδέντες ὑπὸ τῆς πλεόντων· τοῖς χιμαζομένοις καὶ
 βοηθοῦσιν. ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ἄγων τῆς Ἰο-
 μέων Σισύφου θέντος. Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἐρίφον ἀγῶ-
 30 ξας, τὴν Ἡραν θυμὸν ἐκλεψε, καὶ λαβὼν αὐτὴν Ἑρμῆς, πρὸς

phas quæ tum Nysam Asia urbem incolebant, transportauit. Has postea Iupiter in stellas mutatas, Hyadas appellauit. Sed ex Antonoe & Aristæo Actæon filius precreatur, qui à Chirone educatus, venator euasit. Postea uero suis à canibus in Citharone deuoratus est, eumque in modum interijt. ut uerò Acusilaus ait, Iouis ira, quod Semelen petisset uxorem: sed, ut plerique, quod Elianam lauantem uidisset: aiuntque ab dea extemplo in ceruum commutatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequentibus rabiem iniectam fuisse, ut per eam dominum haud agnitum deuorarent. Ceterum Actæonem è medio sublatum canes dominum uestigantes gannitu uocis & domini desiderium tristitia quadam significantes baubantur, ac demum post diu questum herum in Chironis antrum deuenerunt: quibus ille Actæonis simulacrum effinxit, quo uiso statim mœrore soluti sunt omnes. Actæonis Canum nomina.

De quibus hi pulchrum validi circū undiq; regis Inuadunt corpus rabidæ ceu tigrides, vsque Immanis soboles laniant prope retia, Prote: Post alij dominum inuadunt scæuissima proles, Lynceus, & Banus pedibus citus, atque Amarynthus; & quos nominatim protulit in enumeratione.

Tum Iouis Imperio Actæon cecidit

*Regis namque sui nigrum absumpsere cruorem Argusque, Spartusque, Boreusque celerrimus, ijdē Artubus Actæi, atque etiam sunt sanguine pasti. Cætera dein prompte inuaserunt turba latrantū.

*Sæuorum hæc hominum generi est medicina dolorum.

Porro Dionysus post uitam inuentam à Iunone furore iniecto peremptus, Ægyptumque ac Syriam pererrauit.

Νύμφας ἐκόμισεν, ἐν Νύσῃ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσας.
 αἱ ὕστερον Ζεὺς καταστείσας ὠνόμασεν Τάβας. Αὐ-
 τονόης δὲ καὶ Αἰεταίη παῖς Ἀκταίων ἐγόετο. ὃς
 τραφεὶς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη. καὶ ὕστε-
 ρον κατεβροῦθη ἐν τῷ Κιδαιφῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων
 κυῶν, καὶ τῷτον ἐτελεύτησε ἢ τρέπον. ὡς μὲν οὖν
 Ἀκουσίλαος λέγει μνησάμενος τῷ Διὶς ὅτε ἐμνησεύ-
 σατο Σαμέλλῳ. ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅππῃ τῷ Ἄρτεμιν
 λυγμένῳ εἶδε. καὶ φασὶ τῷ θεῷ ὄρα χηρῆμα αὐτῇ
 τῷ μορφῇ εἰς ἑλαφον ἀλλάξαι. καὶ τοῖς ἐπομένοις
 αὐτῷ πυντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσαν, ὑφ' ὧν καὶ
 ἄγριοιαν ἐβροῦθη. ὑπολομενεὶ δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύ-
 νες ἐπιζητοῦντες τὸ δεσπότην, κατὰρυγόντο. καὶ ζή-
 τησιν πεινῶντες, παρεγχερόντο ἐπὶ τῷ Χείρωνος αὐ-
 τῶν. ὃς εἰδὼλον κατεσκεύασεν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ *
 λύπῳ αὐτῶν ἐπαύσατο. τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίων-
 ος κυῶν, ἐξ ὧν ἔτοι.

Δὴ νῦν καλὸν σῶμα περὶσαδὸν, ἥν τε θῆρες
 τῷτον ἐδασαντο κύνας κρατεροί. * πύλας ἀρκευα πρὸς
 20 Μετὰ ταῦτ' αὖτε ἄλκιμα τέκνα.
 Λυγχεῖς, καὶ * Λαῖος πόδας ἀνέτος, ἥδ' ἀμαρύντος.
 Καὶ ἔς ὀνομαστὴν διώεργον, ὡς κατέλεξε.
 Καὶ τότε Ἀκταίων ἐδωκεν Διὶς ἐννεσίησι.
 Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἶμα ὑπὸ σφεντέρει ἀνὰ κλῖθι
 25 Σπαρτός τ' ὦν, Ἀργός τε, Βόρης τ' αἰψορροχέλιος.
 Τῷ δ' Ἀκταίωνος πρῶτοι φάρον, αἶμα τ' ἔδωκαν.
 Τὸς δὲ μετ' αὐτοῖς πάντες ἐπίστυγον ἐμμεμαῶτες.
 Ἀργαλείων ὀδυνῶν ἄκος ἐμρόμα ἀνδρῶπισι.
 Διόνυσος [δ'] ἀρετὴς ἀμύλα χρομόμος, Ἡφαι-
 30 αὐτῷ ἐμβαλίσσης, περὶ παντὶ Αἰγυπλίῳ καὶ Συρίῳ.

Hunc primus omnium Proteus Ægyptiorum rex hospitio accepit: ac rursus ad Cybelam Phrygia urbem proficiscitur: atque ibi expiatus à Rhea, & caeremonias edoctus Cybeleias, stolaque ab eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit. Lycurgus Dryantis filius rex Edonorum, qui amnem Strymonem incolunt, primum ipsum contumelia affectum deiecit. Tum Bacchus ad Thetin Nerei filiam confugit. Baccha autem in vincula coniecta fuerunt, nec non, quæ magna Satyrorum multitudo eum consecuta est. Contra vero Baccha statim soluta sunt. Nam Dionysus Lycurgo furorem iniecit. Tum ille amentia princeps Dryantem filium vitis palmitem se ratus amputare, securi percussus interfecit. Qui cum extrema sui corporis pracidisset, respicit. Deinde, ubi terra nullas suppeditaret fuges, numen suo renunciauit oraculo, terram tum fore fructiferam, cum Lycurgus mortalitatem exuerit: Quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangæum montem abductum in vincula coniecerunt: ubi ex Dionysi voto equis laniatus occubuit. Adhuc Bacchus post Thraciam atque Indiam uniuersam peragratam, & locatis inibi cum titulo stelis, Thebas repedauit, nec non feminas relictis domibus suis in Cithærone debacchari compulit. Pentheus autem Agaues & Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hac ab illis fieri prohibuit: quique cum se in Cithæronem montem Mimasidas exploraturus, contulisset, ab Agaue matre, per furorem, cum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Demum Bacchus ubi se Thebanis Deum esse declarauit, Argos adyt: atque ibi rursus ab illis ut numen minime obseruatus, eorum mulieres furere ac debacchari coegit. Quæ mox in montibus lætentium, quos secum extulerant, filiorum carnibus

- καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεύς αὐτὸν ὑποδέχεται βα-
 σιλεύς Αἰγυπτίων. αὐτὸς δὲ εἰς Κύβηλα τῆς Φρυ-
 γίας ἀφικνεῖται. καὶ κῆ καδαρθεὶς ὑπὸ Ρέας, καὶ τὰς
 5 τελευταῖς ἐκμαθὼν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης τὴν συ-
 λῶν, ἐπὶ Ἰνδὸς διὰ τῆς Θράκης ἠπείγετο. Λυκούργος
 δὲ πῦς Δρύαντι Ἡδωνῶν βασιλεύοντι, Στυμόνα
 ποταμὸν οἱ περικοῦσι, πρῶτος ὑβείσας ἐξέβαλιν
 αὐτὸν· καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν τὴν
 10 Νηρέως κατέφυγε. Βάκχαι δ' ἐβλύοντο αἰχμάλωτοι,
 καὶ τὸ σωτηριόμῃον Σατύρων πῆδος αὐτῶν. αὐτὸς δὲ
 αἱ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης. Λυκούργῳ γὰρ μανίαν
 ἐποίησε Διόνυσος· ὃ δὲ μεμηνὼς, Δρύαντα τὸν παῖ-
 15 δα, ἀμπελὲ νομίζων κληῖμα κόπῃεν, πελέκει πλή-
 ξας ἀπέκτεινε· καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτὸν, ἐσπαρθένη-
 σεν. τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μῆνους, ἔχρησεν ὁ θεὸς,
 καρποφορήσιν αὐτῷ αὖ θανάτῳ δῆ Λυκούργος. Ἡδω-
 ναὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παρυχαῖον αὐτὸν ἀπαγα-
 γόντες ὄρεσι ἔδησαν· καὶ κῆ κατὰ Διονύσου βέλησιν ὑπὸ
 20 ἵππων διαφθαρεῖς ἀπέθανε. διελθὼν δ' ἡ Θράκη, καὶ
 τὴν Ἰνδικὴν ἀπασαν, σήλας ἐκείνῃ τῆσας, ἤκεν εἰς Θή-
 βας· καὶ τὰς γυναικας λυάγκασε καταλιπούσας τὰς
 οἰκίας, βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαρεῶνι. Πενθεὺς δ' ἡ γυ-
 νηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς ἔρχοι, παρὰ Κάδμου εἰληφώς τὴν
 25 βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα γίνεσθαι. καὶ παραγμύμε-
 νος εἰς Κιθαρεῶνα τῷ βακχεῶν κατάσκοπος ὑπὸ τῆς
 μνηστὸς Ἀγαυῆς κατὰ μανίαν ἐμαλίσθη· ἐνόμισεν γὰρ αὐ-
 τὸν θεῖον εἶναι. δείξας δὲ Θηβαίοις, ὅτι θεὸς ἐστίν,
 30 ἤκεν εἰς Ἄργος· καὶ κῆ πάλιν ἐπὶ πμῶντων αὐτὸν, ἐξέ-
 μνησε τὰς γυναικας. αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς ἐπιμα-
 σθείας ἔχουσαι παῖδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσπομῶτο.

vescebantur. Postea verò, cum ab Icaria in Naxum transuehi cuperet, prädatoriam Tyrrhenorum triremē mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito, Naxi littora praterlegunt, atque in Asiam Deum vendituri vela faciunt. Tum Dionysus malum, remosque in serpētes vertit, navim ad hec hederā, & tibiarum sonitu omnem replenit. Nante interim furore acti in mare precipites fugiunt, atque in delphinos mutantur: Post, ubi hunc Deum esse à rebus gestis mortales didicerunt, divinis honoribus percolebant. hic deinde ab inferis matrem revocavit, Thyonenque mox illam appellavit, cū ea demum in cælum conscendit. Interea Cadmus cum Harmonia coniuge post relictas Thebas ad Enchelien- ses commigravit. Quibus cum ab Illyrijs bello impeterentur, à Deo responsum fuit, Illyrijs, si Cadmum Harmoniamque ducem haberent, imperaturos. Tum hi oraculi fidem secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac vincunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur: eique Illyrius filius nascitur, nec longo post tempore in draconem cum Harmonia mutatus in campum Elysium ab Ioue demissi sunt. Dein Polydorus Thebarum regno praefectus Nycteidem filiam Nyctei, qui fuit Chthonij filius, ducit uxorem: ex qua Labdacū gignit. Hic post Pentheum, quod eadem qua ille, sentiret, occubuit. Qui cum Laum filiam anniculum superstitem reliquisset, Lycus Nyctei frater, interea, dum ille in pueris esset, regnum occupavit. Ambo vero ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyam Martis & Chryse Bæotidis filium interfectum, in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, qua cum Pentheo necessitudo intercesserat, in civitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno praeficitur: qui, cum iam

- Βυλόμην· δὲ ἀπὸ τῆς Ἰαθείας εἰς Νάξον διακομι-
 δέναι, Τυρρῶων ληστικῶν ἐμυθώσατο τεῖνρη. οἱ δ' ὅ-
 αὐτὸν ἐνδέμνοι, Νάξον μὲν παρέπλεον· ἠπείροντο
 δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπὸμπωλήσαντες. ὁ δὲ τὸν μὲν
 5 ἰσὺν καὶ ταῖς κόπας ἐποίησεν ὄφεις. τὸ δὲ σκάφθ' ἔ-
 ἔπλησε κισσὸν, καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς
 γηρόμενοι, καὶ πῆς θαλάττης ἔφυγον, καὶ ἐγμόντο
 δελφίνες. ὥς δὲ μυθόντες· αὐτὸν θεὸν ἀνθρώποι,
 ἐπύμων, ὁ δ' ἀναρχὸν ἐξ ἄδου πῶν μητέρᾳ, καὶ φρεσ-
 10 αργούσας θυώμεναι, μετ' αὐτῆς εἰς ἔρανδον αἰήλ-
 σεν. ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν,
 πρὸς Εὐχελείας παρμένηται. τέτοισ δὲ ὑπὸ Ἰλλυειῶν
 πολεμουμένοις, ὁ θεὸς ἔχεσεν, Ἰλλυειῶν κρατήσεν,
 ἐὰν ἠγμόνα Κάδμον καὶ Ἀρμονίαν ἔχωσι. οἱ δὲ, πε-
 15 αῖντες, ποιῶνται καὶ Ἰλλυειῶν ἠγμόνας τέτοισ, καὶ
 κρατῶσι. καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυειῶν· καὶ πᾶς
 Ἰλλυεῖθ' αὐτῷ γίγνεται. αὐτῷ δ' ὅ μὲν Ἀρμονίας εἰς δρά-
 κοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἠλύσον πεδίον ὑπὸ Διὸς ἐξε-
 πέμψθησαν. Πολύδωρος δὲ Θηβῶν βασιλεὺς γηρόμε-
 20 μιν· Νυκτιίδα γαμῶν Νυκτέως τὴν χθονίαν δι-
 τέρα· καὶ γυνᾶ Λαβδακόν. ἔτος ἀπώλειο μὲν Πενδία
 ἐκείνῳ φρονῶν παρεπλήσα. καταλιπὼν δ' ὅ Λαβδα-
 κου πᾶντα ἐπαιουσαῖον Λαίον, πῶν ἀρχῇ ἀφείλετο
 Λύκος, ἕως ἔτιθ' ἰὼν πᾶς, ἀδελφὸς ὢν Νυκτέως.
 25 ἀμφοτέρω δὲ ἀπὸ Εὐβοίας φυγόντες, ἐπὶ Φλεγύαν
 ἀπέκτειναν τὸν Ἄρεθ, καὶ Χρύσης τὴν Βοιωτίδος, Συ-
 εῖαν κατῶκου· καὶ διὰ τῶν πρὸς Πενδία οἰκειό-
 τητα, ἐμγόνεισαν πολίται. αἰρεθεὶς οὖν Λύκος πο-
 λέμῃρας ὑπὸ Θηβαίων, ἐπὶ πύλῳ τῇ δωασείᾳ, καὶ
 30 βασιλεύσας ἔτη εἴκοσι φονεύσας ὑπὸ Ζήνῳ καὶ Διῷ

annos viginti imperasset, à Zetho & Amphione obtruncatus diem obiit. Huiusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiopæ Nyctei filia fuit: hanc Iupiter inivit: eaque quod gravida esset patre comminante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrore confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum Antiopenque animadverteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem comparata magna militum multitudine, Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atque Antiopen captivam abducit, quæ, cum abduceretur ad Eleutheræ Bœotia geminos parit, quos expositos bubulcus inuenit, ac educat. Horumque alteri, Zetho, alteri autem Amphioni, indidit nomen. Zethus rei pecuaria studio sese dedit, Amphion vero, quod à Mercurio lyra donatus esset, citharædicam exercuit. Lycus interea Antiopen in vinculis, & eiusce coniux Dirce torquebat. Clam vero, tandem aliquando vinculis ultro solutis, ad filiorum domicilium, ut ab eis exciperetur, contendit. Qui matrem agnita, Lycum occidunt, ac Dirce crinibus religatam à tauro necant, & in fontem, qui ab ea Dirce postea nominatus est, coniciunt. Recuperato deinde imperio, urbem, subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt, Læumque fugarunt. Quem, cum in Peloponneso ageret, Pelops hospitio excipit: & huiusce filium Chrysippum curulis artis exercenda rationem edocens, eiusque amore succensus, rapit. Zethus porro Theben ducit, de qua Thebis urbi factum est nomen. Amphion vero Nioben Tantali filiam sibi coniungavit. De qua filios naves septem procreavit, Sipylum, Minytum, Ismenum, Damafichthonem, Agenorem, Phadimum, ac Tantalum: feminas autem totidem * Ethodeam, sine, ut alij volunt, Theram, Cleodoxam,

- φίον^Θ·, δηόσκει δὲ αἶψαν τινόςδε. Ἀντιόπη θυγάτηρ
 ἑὸς Νυκτίως· ταύτη Ζῶς σωήλθε. ἡ δὲ, ὡς ἔγ-
 χυος ἐγλύετο, τῷ πατρὸς ἀπειλουῶντος, εἰς Σικυῶνα
 ἀποδιδράσκει πρὸς Ἐπωπίαν· καὶ τέτρω γαμεῖται.
 5 Νυκτεὺς δὲ ἀδυμήσας, ἑαυτὸν φονάει, δοὺς ἐντο-
 λῶν Λύκῳ πρὸς Ἐπωπίως, καὶ πρὸς Ἀντιόπης λαβεῖν
 δίχας. ὁ δὲ, στρατευσάμενος Σικυῶνα χειρῶνται· καὶ τὸν
 μὲν Ἐπωπία κτείνει, τῷ δὲ Ἀντιόπῳ ἤγαθον αἰχμά-
 λωτον. ἡ δὲ, ἀρσμένη δύο γυνᾶ παῖδας ἐν Ἐλᾶδι-
 10 ραῖς τῆς Βοιωτίας· ἑς ἐκκειμένους εὐρὺν βυκόλ^Θ
 ἀνατρέπει. καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆδον, τὸν δὲ Ἀμ-
 φίονα. Ζῆδος μὲν οὐκ ἐπεμαλεῖτο βεφορβίῳ· Ἀμ-
 φίων δὲ καθαροδίαν ἥσκει, δούλ^Θ αὐτῷ λύσαν Ἐρ-
 μῶδ. Ἀντιόπῳ δὲ ἠκίζετο Λύκος κατὰίρξας, καὶ ἡ
 15 τέτρε γυνὴ Δίρκη. λαδοῦσα δὲ ποτε ἤρ' ὀσμῶν
 αὐτομάτων λυθέντων, ἦκεν ἐπὶ τῷ ἤρ' παίδων ἵπαι-
 λιν, δεχθῶναι πρὸς αὐτῶν θέλυσσιν. οἱ δὲ, ἀναγνο-
 ρισάμενοι τῷ μητίερα, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι· ἡ
 δὲ Δίρκῃ [θριξί] δῆσαι τις ἐκ ταύρου θανάσαν ῥί-
 20 πτοιαν εἰς κρήνῃ, τῷ ἀπ' ἐκείνης καλυμένῃ Δίρ-
 κῃ, πρὸς λαβόντες δὲ τῷ δυναστείᾳ, τῷ μὲν πό-
 λιν ἐτείχισαν, ἐπακαλεθησάντων τῇ Ἀμφίον^Θ λύρα
 ἤρ' λίδων· Λαῖον δὲ ἐξέβαλον. ὁ δὲ, ἐν Πελο-
 ποννήσῳ διατελῶν, ὀπξενεῖται Πέλοπι· καὶ τέτρε
 25 παῖδας χρύσπηρον, ἀρματοδραμαῖν διδάσκων, ἐρα-
 δαῖς ἀναρπάζει. γαμεῖ δὲ Ζῆδος μὲν Θήβῃ, ἀφ'
 ἧς ἡ πέλις Θῆβαι· Ἀμφίων δὲ Νιόβῃ τῷ Ταντά-
 λῳ. ἡ γυνὴ παῖδας μὲν ἐπ' αὐτῷ, Σίπυλον, Μίνυτον,
 Ἰσμῖνον, Δαμασίχθονα, Ἀγλῶρα, Φαίδιμον, Ταν-
 30 τάλον· θυγατέρας δὲ ταῖς ἵσας * Ἐδοδαῖαν, ἡ ὡς πνίε

*Astyochē, Phthiā, Pelopiam, Astycrateā, Ogygiā. At Hesiodus decem filios totidemque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares tres autem fœminas. Immo vero Homerus, sex filios, & sex item fœminas illum ex ea sustulisse refert. Quare Niobe tot filijs aucta, Latona se fœcundiorē esse iactitauit. Latona vero id agerrime ferens, Dianāque ac Apollinem in ipsos irritauit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: ac mares ad unum omnes in Citharone venantibus Apollo interfecit. * Amphion tamen e maribus, & e fœminis Chloris natu maxima, quæ Neleo nupserat, asseruati sunt. Verum Telephilla testimonio Amycla & Melibœa intacta remanserunt: & ab iisdem Zethus etiam & Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa vero Niobe, Thebis relictis in Sipylum ad Tantalum patrem peruenit: ibique Iouem precata, in saxum commutata fuit, ac lacrymas noctes atque dies effundit suo de lapide. Post, ubi Amphion vita decessit, Laius regnum accepit, duxitque Menœcei filiam, quam nonnulli Iocastam, quidam vero Epicastam nominant. Qui, oraculo monitus est, ne filios gigneret; quod ex eo qui nasceretur, parricida futurus esset. Is autem per ebrietatem cum uxore concubuit: ex ea natum infantem, pastori traiectis ferrea fibula calcaneis, dedit exponendum, ac hic quidem puerum in Citharone monte exposuit. Polybi vero Corinthiorum regis bubulci repertum infantem ad Peribœam illius uxorem contulerunt: quæ sumptum puerum velut proprium partum sibi supponit, & curatis pedibus, O Edipum nominat, idque illi de pedum tumore nomen imposuit. Adultus interea puer, ac robore suis equalibus antecellens, ob inuidiam contumeliosissime supposititiū ac spurium appellatur. Qui, cum de Peribœa id quareret,*

- Θῆραν, Κλεοδόξαν, Ασυόχην, Φθίαν, Πελοπίαν, Ασυκράτειαν, Ωργίαν. Ἡσίοδος δὲ, δέκα μὲν ἦοις, δέκα ἢ θυγατέρας. Ἡρόδοτος ἢ, δύο μὲν ἄρρενας, πρῆις ἢ θηλείας· Ὅμηρος ἢ, ἕξ μὲν ἦοις, ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ γινώσκειν. εὐτεκεῖται δὲ ἔσα Νιόβη, ἃ Ληττῆς ὑπεκνωτέραν εἶπεν ὑπαρχειν. Λητὴρ δὲ ἀγανακτήσασα, τὴν τε Ἄρτεμιν καὶ τὴν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παροξύνει. καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ κατετόξεύειν Ἀρτεμις· τὰς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαρεῶνι Ἀπόλλων κυνηγετοῦσας ἀπέκτεινεν. ἐσώθη δὲ ἥ μὲν ἄρρένων * Ἀμφίων· ἥ δὲ θηλειῶν κλέεις ἡ ποσειδυτέρη, ἡ Νηλεὺς σωώσκητε. κατὰ δὲ Τελέσπιδαν ἐσώθησαν Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια * ἐτοξεύθη δὲ ὑπὸ αὐτῶν καὶ Ζῆδος καὶ Ἀμφίων. αὐτὴ [δὲ] Νιόβη Θήβας ὑπολιποῦσα, πρὸς τὸν πατέρα Τανταλὸν ἦκεν εἰς Σίπυλον· κακῇ Διὶ ὑξαμένη, τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετέβαλεν· καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μὴ ἡμέραν τῆς λίθου. κατὰ δὲ τὴν Ἀμφιονταγέλατῶν, Λαίῳ τὴν βασιλείαν παρέλαβε· καὶ γήμας θυγατέρας Μενοικέως, ὧς ἔτι μὲν Ἰσχάσῃ, ἔτι δὲ Ἐπικασῃ, λέγουσι· χεῖσαντα δὲ τὴν μητέρα πρὸς τὸν γυναικῆντα γὰρ παρὰ τὸν οἶνον ἔσσεσθαι. ὁ δὲ οἶνωδεὶς σωῆσθαι τῇ γυναικὶ· καὶ τὸ γυναικῆν, ἐκδεῖναι δίδωσιν νομῇ, πρὸς τὰς διατηρήσας τὰ σφυρὰ. ἀλλ' ἔπος μὲν ἐξέθηκεν εἰς Κιθαρεῶνα. Πολύβη δὲ βεκόλοι τῆς Κορινθίων βασιλείας τὸ ἐρεῖται εὐρέντες, πρὸς τὴν αὐτὴν γυναικῆ Περσέβοιαν ὠσεύσαν. ἡ δὲ, ἀνελῶσα ὑποβάλλεται· καὶ διεκπεύσασα τὰ σφυρὰ, Οἰδιπῶν καλεῖται, τῆς τοῦ Διὸς τὸ ὄνομα διὰ τὸ τὰς πόδας ἀνοιδύσαι. τελειωθεὶς δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφύειν ἥλκεν ἐν ῥώμῃ, διὰ φθόνον ὠνεύεται ὑπόβλητος, ὁ δὲ

scire minimè potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs qui dicti fuerant, se procreatum esse, Corinthum redire supersevit. & dum curru per Phocidem vehitur, angusta quadam via Laio ac Polyphontæ (hic erat Lai præco) curru euntibus occurrit: cui cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius caneretur, equorum iugalium alterum præco interfecit. Iracundia percitus Oedipus, & Polyphontem & Laium simul obruncavit; inde Thebas pervenit. Laium itaque Plateensium rex Damastriatus sepeliendum curavit. Regnum vero Creon Menecei filius inuasit. quo regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Siquidem Inno Sphingem, ex Echidna & Typhone parentibus ortam immisit. Hac muliebri facie, pectore, pedibusque, ac canda leonis, & avis pennis prædita fuit. Quæ cum à Musis enigmata didicisset, in Phiceo monte consedit: de quibus id unum Thebanis proponere solebat quod est eiusmodi. Quodnam esset id animal, quod unam habet vocem, & quadrupes, bipes, ac demum tripes efficitur. Ad hæc Thebanis oraculo renunciatum fuerat, iam tunc Sphingis incommodo ac detrimento liberos fore, quandocumque id enigma solverint. quin etiam in unum sæpe coeuntes, uniuersos quid illud esset rogabat. quod cum minimè reperirent, abreptum ex omnibus, unum denorabat: eaque de causa plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum modum Amone Creontis filio perempto, Creon enigma huiusmodi soluturo, & regnum, & Lai uxorem se traditurum præconis voce renunciari iubet. Quod ubi ad Oedipi

- πωδανόμορος πρὶ τῇ Πειβοίας μαθεῖν, ἐκ ἡδυσάλο.
 ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς, πρὶ τῇ ἰδίων ἐπωδά-
 νετο γονέων. ὁ δὲ Διὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τὴν πατεῖδα
 μὴ πορεύεσθαι. τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ
 5 δὲ μητρὶ μωγήσεσθαι. ὅτε το ἀκούσας, καὶ νομίζων ἐξ
 ὧν ἔλεγε γελυνήσασθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν. ἐφ'
 ἀρμαίῳ δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερέμεν, σωτυλχάνει
 κατὰ πνα σενῶν ὁδὸν ἐφ' ἀρμαίῳ ὀχυρμένῳ Λαίῳ
 καὶ Πολυφόντῃ. κήρυξ δὲ ὅτος ἦν Λαίῳ. καὶ κλεύ-
 10 σαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δὲ ἀπέδειξαν καὶ ἀναβολῶν
 κτείναντος τῇ ἰσπῶν τὸν ἑτερον. ἀγανακτῆσας Οἰδί-
 ποις καὶ Πολυφόντῳ καὶ Λαίῳ ἀπέκτεινε. καὶ πα-
 ρεῖλετο εἰς Θήβας. Λαίῳ μὲν οὐκ ἴσμεν ὁ βασιλεὺς
 Πλατύνων Δαμασίρατος. τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων
 15 Μενοικέως παραλαμβάνει. τούτῳ δὲ βασιλεύοντος,
 οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέχευε Θήβας. ἔπειτα γὰρ Ἡρα
 Σφιγγα, ἡ μητρὸς μὲν, Ἐχιδνῆς ἦν. πατέρες
 δὲ, Τυφῶνος. εἶχε δὲ πρὸς ὅσων μὲν γυναικὸς, σῆ-
 20 δος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρανὸν λέοντος, καὶ πτέρυγας ὀρ-
 νιδος. μαδιῦσα δὲ αἰνίγματα παρὰ Μουσῶν, ὅπῃ τὸ
 Φίκεον ὄρεθ' ἐκαδέζετο. καὶ τοῦτο πρὸς τῆς Θη-
 βαίους. ἦν δὲ τὸ αἰνίγμα, τί ἔστι τὸ μίαν ἔχον φω-
 νῶν, τετράπουν, καὶ δίπουν, καὶ τρίπουν γίνεται.
 25 χρισμὸς δὲ Θηβαίους ὑπάρχοντες θνητῶντα ἀπαλα-
 γήσεσθαι τῆς Σφιγγὸς, ἤνικα αὐτὸ τὸ αἰνίγμα λύσω-
 σι. καὶ σωθόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐζήτην τί τὸ
 λεγόμενον ἔστιν. ἐπ' αὐτὸ δὲ μὴ εὐεισκον, ἀρπάζας ἦνα,
 κατεβίβρωσκε. πολλάκις δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ
 30 τελευτῶν Αἴμωνος τῷ Κρέοντι, κηρύσσει Κρέων,
 τὸ τὸ αἰνίγμα λύσοντι, καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν
 Λαίῳ δώσιν γυναικα. Οἰδίποις δὲ ἀκούσας, ἔλυσεν,

aures pervenit, ipse ita solvit: quod à Sphinge proponitur enigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem effectus, homo bipes esse incipit: senescens vero, ac demum tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese precipitem dedit. O Edipus inde regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, femineique sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse ex EVryginea Hyperphantis filia. Deinde, ubi quæ antea latuerant, in lucem tandem prodire, Iocasta quid in laqueo sibi collum fregit: O Edipus autem, oculis orbatus, Thebis pellitur, ac filios execratur quòd ab urbe parentem ejci spectantes, eum ab iniuria non defenderent. Profugit igitur cum Antigone in Colonus Attica terra, populi que locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo supplex consedit. Inde fuit à Theseo susceptus: neque ita multo post è vita migravit. Eteocles autem & Polynices de regno inter se gerendo paciscuntur: placuit ut annum imperium pervices administrarent. Sunt qui Polynicem prius regnare cœpisse aiunt, deinde post annū Eteocli regnū reddidisse: Nonnulli verò Eteoclem prius imperare cœpisse, nec regnum fratri tradere voluisse aiant. Polynices itaque Thebis fugatus, secum monile ac peplum exportans, Argos adiit. quo tempore Adrastus Talai filius Argis regnabat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum Tydeo O Eneci filio, qui tum quoque Calydone Argos confugerat, manum ad pugnandum conferit, & excitato inter eos clamore; Adrastus repente apparuit, eorumque pugnam diremit. Tum vaticinium quo fuerat olim monitus, ut & Apro & Leoni filias in coniugiū daret, me-

επιπύ,

- εἰπὼν, τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σοφηγίδος λεγόμενον,
 ἄνθρωπον εἶ). ἤναι γὰρ τετράποιν βρέφει τοῖς
 τέτταρσιν ὀχυρόμενον κάλοις· τελευτῶμενον δὲ τὸν ἄν-
 5 ἄθρωπον, δίποιν· γηεφόντῃ δὲ, τρίτῳ περὶ λαμ-
 βαίνῃ βαΐσιν τὸ βάκτρον· ἡ μὲν ἔν Σφίγγι ἀπὸ τῆς
 ἀκροπόλεως ἑαυτῷ ἔρριπεν· Οἰδίποις δὲ καὶ τῷ
 βασιλείᾳ παρέλαβε, καὶ τῷ μητέρῃ ἔγρημῳ ἀ-
 10 γροῶν· καὶ πῦδας ἐτίκνωσεν ἔξ αὐτῆς Πολυμήκη
 καὶ Επεκλέα. θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγό-
 νην· εἰσὶ δὲ οἱ ἡμινηθῶσαι τὰ τέκνα [πῦτα]
 φεσὶν ἔξ Εὐρυχλείας τῆς Υἱοφάντος. φανέντων δὲ
 ὕστερον ἤν' αὐθιγόντων, Ἰσμάτη μὲν ἔξ ἀσχόνης
 ἑαυτῷ ἀνῆρτησεν· Οἰδίποις δὲ τὰς ὄψεις τυφλώσας
 15 ἐκ Θηβῶν ἠλαυνέει, ἀρὰς τοῖς παισὶ δέμεναι, οἳ
 τῆς πόλεως αὐτὸν ἐμβαλλόμενον θεωροῦντες, ἐκ
 ἐπιμύμων. ὡς γὰρ ἔμεναι δὲ ἑσὺ Ἀντιγόνη, τῆς
 Ἀπικῆς εἰς Κολωνόν, ἔνθα τὸ ἤν' Εὐμειρίδων ὄσιν
 τέμεναι, κατίζει ἱκέτης· περὶ δεχθεὶς ὑπὸ Θησέως·
 καὶ μετ' ἐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν. Επεκλῆς δὲ καὶ
 20 Πολυμήκης φεῖ τῆς βασιλείας σιωπῶνται πρὸς
 ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἔτερον παρ' ἑαυτὸν
 ἀρχειν. πνὲς μὲν ἔν λέγουσι πρῶτον ἀρξάντος Πο-
 λυμήκους παραδόναι μετ' ἑαυτὸν τῷ βασιλείᾳ
 Επεκλῆϊ. πνὲς δὲ πρῶτον Επεκλέους ἀρξάντος,
 25 μὴ βύλειται παραδόναι τῷ βασιλείᾳ. φυγαδευθεὶς
 ἔν Πολυμήκης ἐκ Θηβῶν, ἦκεν εἰς Ἄργος, πῶν τε
 ἔρμον, καὶ τὸν πέπλον ἔχων· ἐβασίλευε δὲ Ἄργους
 Ἀδραστος ὁ Ταλαῖ· καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις ὑκ-
 30 τῶν περὶ ἀσπασαί· καὶ συνάπτεται μάχῃ Τυδεί τῷ Οἰ-
 νέως φάροντι Καλυδῶνα. ἡμιμένης δὲ ἐξαίφνης
 Κοῆς, ὁππρῶτος Ἀδραστος, διέλυσεν αὐτοῖς· καὶ μάλ-

mor utrumque illis sponsoſ. deſignauit. Illi etenim in clypeis alter apri, leonis alter faciem depictam geſtabant. Deipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit. Adraſtus item utrumque in patriam ſuam reducturus ſe ſe pollicetur. Igitur cōparato exercitu, contra Thebas prius eundum eſſe ſtatuit: Quare praſtantiſſimum quemque ad ſe coire imperauit. Amphiarauſ autem Oiclis filius vaticinandi peritiſſimus, quod omneis in eo bello prater unum Adraſtum perituros eſſe perſpiciebat, hanc Thebanam expeditionem detrectabat: quinetiam reliquos dehortabatur. Dū verò Polynices ad Iphin Alætoris filium contendit, ab eoque preſibus expoſcit, ut, qua poſſet ratione Amphiarauſ ad militiam capeſſendam cogere, demonſtraret. Huic ille, ſi monile, inquit, Eriphyle conſequatur. Amphiarauſ ergo, ne quid à Polynice muneriſ capiat, Eriphyle uxori prohibuit. Verum Polynices cā monili ſuo donatam rogat ut virum ſuum ad rem bellicā gerendam inducat: id enim in ipſius erat manu. nā cum Adraſtum conueniſſet Amphiarauſ, ut, qua cum eo iamdudum de regno erat, diſſenſionem ſolueret: itaque ſoluto colloquio, quicquid inter eos litis ac diſcordia foret, ad Eriphyles iudicium ſe relaturum iureiurando confirmauit. Quo igitur tēpore contra Thebas belli ratio inibatur, Adraſtus ad id capeſſendum cohortabatur, contra vero Amphiarauſ diſſuadebat: quocirca Eriphyle torque aureo donata ad belligerandum permonit Adraſtum. Tum Amphiarauſ eam ſubire militiam coactus, filiis imperat, ut ſimulac per atatem liceret, matrem occiderent, & bello Thebas maxime infeſtarent. Porro Adraſtus collectum cum ducibus ſeptem in Thebas exercitum ductare maturat. Huiuſce belli duces hi fuerunt, Adraſtus Talai, Amphiarauſ Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon

- πῶς πρὸς ἱσπομνηστίαις λέγοντες αὐτῷ, καὶ αὐτῷ καὶ
 λέοντι συζεύξαι τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους εἵλετο
 συμφέουσιν. εἶχον γὰρ ἐπὶ ᾧ ἀσπίδων, ὁ μὲν, καὶ αὐτοῦ
 πορομύῳ· ὁ δὲ, λέοντι. γαμῶ δὲ Διήπυλῳ μὲν
 5 Τυδεΐῳ· Ἀργεῖῳ δὲ Πολυνείκῃς. καὶ αὐτοῖσι Ἀδρα-
 στος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ἐπέχετο κατὰξιν.
 καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας ἔσπευθε σρατεύεσθαι. καὶ τὸς
 ἀρίστους συνήθροισεν. Ἀμφιάρεθ δὲ ὁ Οἰκλέης μάν-
 10 τις ὢν, καὶ πρεσβύτης, ὅππῃ παύτας τὸς σρατευ-
 σαμένους χωρὶς Ἀδράστου τελευτήσας, αὐτὸς τε ὄκει
 σρατεύεσθαι· καὶ τὸς λοιποὺς ἀπέτρεπε. Πολυνείκῃς
 δὲ ἀρικόμενοθ πρὸς Ἴφιν τὸν Ἀλέκτορθ, ἠξίε μα-
 15 δειν πῶς αὖ Ἀμφιάρεθ ἀναγκασίη σρατεύεσθαι·
 ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Εἰφύλῃ. Ἀμφιά-
 ρεθ μὲν οὖν ἀπέπιν Εἰφύλῃ παρὰ Πολυνείκου
 δῶρα λαμβάνειν. Πολυνείκῃς δὲ δοὺς αὐτῇ τὸν ὄρ-
 20 μον, ἠξίε τὸν Ἀμφιάρεθ πῆσαι σρατεύειν. ὡς γὰρ
 ἐπὶ ταύτης· ἡγομένης γὰρ αὐτῆς πρὸς Ἀδράστον, δια-
 λυσάμενοθ, ὥμοσε πρὸς αὐτὸν Ἀδράστου διαφέρηται,
 25 διακείνην Εἰφύλῃ συλχερῆσαι. ὅτε οὖν ἐπὶ Θήβας
 ἔδει σρατεύειν, Ἀδράστου μὲν ὄρακαλουῖτο, Ἀμ-
 φιαρέα δὲ ἀποτρέποντο, Εἰφύλῃ τὸν ὄρμον λαβύ-
 σα, ἐπεισε τὸν Ἀδράστον σρατεύειν. Ἀμφιάρεθ δὲ
 ἀνάλκῃ ἔχων σρατεύεσθαι, τοῖς παισὶν ἐστολὰς ἔ-
 30 δωκε τελεωθεῖσι, τῷ τε μητέρῃ κτείνειν, καὶ ἐπὶ
 Θήβας σρατεύειν. Ἀδράστῃ δὲ συναθροίσας σὺν ἡγε-
 μόσιν ἐπὶ, πολεμεῖν ἔσπευθε Θήβας. οἱ δὲ ἡγρόνες
 ἦσαν οἵδε, Ἀδράστῃ Ταλαοῦ, Ἀμφιάρεθ Οἰκλέους,
 35 Καππαίου Ἰππονόου, Ἰππομέδων Δεισμάχου· οἱ δὲ
 λέγουσι Ταλαοῦ· ἔτοι μὲν ἔξ Ἀργεὺς. Πολυνείκῃς
 Οἰδίποδῃς, ἐκ Θηβῶν· Τυδεΐῃς Οἰνέως, Αἰτωλός.

Aristomachi, siue, at alijs placet, Talai. Hi Argini fuerunt. Polynices Oedipodis Thebanus, Tydeus Oenei filius Etolus, Parthenopaeus Melanionis Arcas Sunt qui Tydem & Polynicem inter hosce minime connumerent, sed Eteoclem, Iphium, & Mecisteum reconfent. Profecti verò in Nemeam, cui Lycurgus rex praerat, aquam deposcunt, & his ad fontem via dux fuit Hypsipyle Lemnia, vel. Eto infante parvulo Ophelte nomine, Eurydices ac Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat. nam cum Lemnia mulieres ab ea Thoantem patrem seruatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt: at Hypsipylem vendiderunt. Quocirca vita tuenda gratia apud Lycurgum seruebat. Ea interea dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur. draconem vero Adraasti apparitores interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiaræus, id. inquit prodigium futura prænuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in eius etiam honorem Nemea certamen instituerunt. In quo Adrastus equo vicit, cursu verò Eteocles, cestibus Tydeus, cursu & disco Amphiaræus, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthenopæus. Igitur ubi ad Citbaronem peruenere, Tydeum Eteocli oratorem, ut ex constituto regnum Polynici restituat. prædicturum destinant. At Eteocles cum Adraasti & commilitonum mandata nihili facere videretur, Tydeus de Thebanis periculum facturus, singillatim omnib' prouocatis victor euasit. Illi verò armatos viros quinquaginta in redeuntem Tydeum in insidijs collocarunt, eosque omnes præter unum Meonem trucidauit. Deinde ad Thebas castris cingendas Argini se dederunt, atque ad urbis muros armati proxime constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adrastus quidem ad Homoloidem portam tetendit: Capaneus vero ad Ogygiam:

- Παρθινοπαῖθ' Μιλανίωνθ', Αρκάς· πνὲς δ' Τυ-
 δέα μὲν καὶ Πολυνείκην ἐκαταειθμόσι· συγκατα-
 λέγουσι δ' τοῖς ἐπὶ Ἀετόκλον, Ἴριον, καὶ Μηκισέα·
 παρσφύμενοι δ' εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασίλιδε Λυκούρ-
 ρος, ἐζήταν ὕδωρ. καὶ αὐτοῖς ἠγήσατο τῆς ἐπὶ κρή-
 νῃ οὐδοῦ, Τψιπύλη [ἡ Αἰμυλία,] ἥ τις νήπιον
 παῖδα ὄντα Ὀφέλτιν ἀπολειπόσα, ὃν ἐστρεφεν, Εὐ-
 ρυδίκης ὄντα καὶ Λυκούργου (αἰδόμεναι γὰρ αἱ Λή-
 μνιαι ὕστερον θάνατον σεσωσμένον, ἐκείνον μὲν ἐκ-
 10 τειναν· τὴν δ' Τψιπύλῃ ἀπεμπώλησαν. διὸ τρα-
 φείσα ἐλάτρεδε παρὰ Λυκούργου.) δεικνύσης δ' τὴν
 κρήνην, ὃ παῖς ἀπολειφθεὶς, ὑπὸ δράκοντι δια-
 φθείρεται. τὸν μὲν οὖν δράκοντα ἐπσανέντες οἱ μὲν
 Ἀδράσου, κτείνουσι· τὸν δ' παῖδα δάπησι. Αμφοιά-
 15 ραθ' ὅς εἰπεν ἐκείνοις τὸ σμῆδον τῷ τὸ μέλ-
 λοντα περιμαντεύεσθαι. τὸν δ' παῖδα, Ἀρχέμορον
 ἐκάλεσαν· οἱ δ' ἔδωσαν ἐπ' αὐτῷ τὸν ἥν' Νεμέων
 ἀγῶνα. καὶ ἴστω μὲν ἐρίκησεν Ἀδράσας· σάβῳ δ', Ε-
 τεοκλθ'· πυγμῇ, Τυδεΐς· ἄρματι καὶ δίσκῳ, Αμ-
 20 φιάραθ'· ἀκοντίῳ, Λαόδοκος· πάλῃ, Πολυαείκης·
 τόξῳ Παρθινοπαῖθ'. ὥς δ' ἦλθον εἰς τὸν Κιδαίρω-
 να, πῆμα ἐπὶ Τυδεΐα περιεργαῖα Ετεοκλεῖ τὴν βα-
 σιλείαν ὄλβω χωρεῖν Πολυαείκει κατὰ σωέειντο. μὴ
 25 Τυδεΐς ποιμήνθ', καὶ ἕνα περιχαλέμηνθ', παύ-
 των φειδέσθαι. οἱ δ' πεντήκοντα ἄνδρας ἐπείσαντες
 ἀπὸντι, ἐκρήδωσαν αὐτόν· πάντας δ' αὐτοὺς χωρὶς
 Μαίονθ' ἀπέκτεινε. καὶ πάντα ἐπὶ τὸ σπαστόπεδον ἦλ-
 30 θον· Ἀργεῖοι δ' ἀποπλιδέντες, προσήεσαν τοῖς τεί-
 χεσι. καὶ πυλῶν ἐπὶ αὐτῶν, Ἀδράσας μὲν ἐπὶ ταῖς
 Ορμολαΐδας πύλαις ἔστη· Καπαίδης δ' παρὰ ταῖς Ὀλυμ-

Amphiaræus ad Proetidem : Hippomedon ad Oncaidē : Polynices, ad Hypsistam : Parthenopæus, ad Electram : demum iuxta portā Crenidem tentoria fixerunt Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisque ductoribus pares paribus suis cuique copias regendas commisit. Ad hæc quæ posset hostes superare, vaticinantium consilio conquirit. Erat per ea tēpora Thebis Tiresias vates, Eueris & Chariclonis Nympha filius, ab Vdæi unius Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; Deque huius cecitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum ira, qui mortalibus, quæ latere voluissent, detegeret, excacatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minerva carissima esset, illum nudam per omnia Deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis illius oculis cacum fecisse: ac Chariclo Palladem, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius auribus meatibus, omnem omnium animi garritum intelligentem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestus æque atque oculatus tuto incedebat. Hesiodus autem enarravit, conspicatum aliquando Tiresiam non procul à Cylene cocunteis angues baculo cecidisse, eumque de viro in mulierem mutatum fuisse, & rursus ita cocuntes eosdem serpentes observasse, & in priorem viri formam rediisse. Quocirca, Iuno ac Iupiter ambigentes mulieresne an viri maiorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi litis arbitrum delegerunt. Tum ille de novem ac decem, quæ inter coeundam voluptatis partes capiuntur, novem males, ac mulierem decem sentire indicavit. Proinde illū Iuno luminis usu privavit. Cum Iupiter pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. Sunt qui Tiresiā Ioni Iunonique ita respondisse ferunt.

- ρίας· Αμφιάρεαθ ὃ παρὰ τῷ Περιπίδῃ· Ἰσπομέ-
 δων ὃ παρὰ τῷ Οἰνείδῃ· Πελοπίδης ὃ παρὰ τῷ
 Ὑψίπῃ· Παρθενόπαυθ, παρὰ τῷ Ηλέκτρῃ· Τυ-
 δεύς δὲ παρὰ τῷ Κλυταίδῃ· χαλῶπις δὲ καὶ Ἐτεο-
 κλῆς Θηβαίους, καὶ καταπίους ἡγήμονας, ἴσους [ἴσους]
 ἔταξε· καὶ πῶς αὖ φειγμένοιτο ὅτ' πολέμιών ἐμαν-
 τύνετο· ὡς δὲ παρὰ Θηβαίοις μάστις Τειρεσίας
 Εὐήρης καὶ Χαικλῆς νύμφης, ὑπὸ γένος Οὐδαίης τῆς
 Σπερτῆς, ἡρόμηνθ τυφλὸς τὰς ὁράσεις· ὃ πρὶ τῆς
 10 πρεσβείας καὶ τῆς μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι.
 ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ Διὸς φασὶ τυφλωθῆναι, ὅπ-
 ποῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον, ἐμύθους· Φερε-
 κλῆς δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι· ὅταν γὰρ
 τῷ Χαικλῷ προσφιλῇ τῇ Ἀθηνᾷ, γυμνὸν ἐπὶ
 15 πάντα ἰδεῖν· τῷ δὲ, ταῖς χερσὶ τὴν ὀφθαλμὸν, αὐτῇ
 καπναβομένῳ, πρὸν ποιῆσαι· Χαικλῆς δὲ Διο-
 μέτης ἀποκαταστῆσαι πάλιν τὰς ὁράσεις, μὴ δυνά-
 μένῳ τῆτο ποιῆσαι, τὰς ἀκαὶ διαχιδάρας, ἀπασαν
 ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι σωμέναι· καὶ σκῆπτρον αὐτῇ
 20 δωρήσασθαι κυάνεον, ὃ φέρον, ὁμοίως τοῖς βλέποισιν
 ἐβάδιζεν· Ἡσίοδος δὲ φησιν, ὅτι Διῶνιθ πρὶ
 Κυλλήνῳ ὄφεις συνωσιάζοντας, καὶ τούτους πρῶτας,
 ἐχέμετο ὅς' ἀνδρὲς γυνή· πάλιν δὲ τὴν αὐτὴν
 ὄφεις φραγθήσας συνωσιάζοντας, ἐχέμετο ἀνὴρ· διό-
 25 ὃρ Ἥρα καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες πότερον τὰς γυ-
 ναῖκας ἢ τὴν ἀνδρας ἤδεσθαι μάλλον ἐν ταῖς συνε-
 σίας συμβαίνει, τῆτον ἀνέκρινον· ὃ δὲ ἔφη Διχαερ-
 νέα μοιρῶν παρὰ τὰς συνείας ὑσῶν, τὰς μὲν ἐπὶ εἰς
 ἀνδρας ἤδεσθαι· τὰς δὲ Δέχα, γυναικας· ὅθεν Ἥρα
 30 μὲν αὐτὸν ἐπύθλωσεν· Ζεὺς δὲ τῷ μαντικῷ αὐτῷ ἔ-
 δωκε· τὸ ὑπὸ Τειρεσίᾳ λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἥραν·

Parte vna è denis mas partibus oblectatur,
 At mulier solidum coitus capit ipsa decunsem.
 Longaenam insuper Tiresia vitā fuisse proditur. Hic itaq;
 Thebanis futura pradicens, cum victorem fore inquit. si
 Menæceus Creontis filius se se Marti victimam deuoue-
 ret. Quod ubi Menæceus auauit, seipsum ante portas
 mactauit. Deinde pugna commissa Cadmeos ad muros
 usque persecuti sunt, & arreptis scalis Capaneus in sum-
 mos muros conscendit, cumque Iupiter fulmine ictum in-
 teremissit. Quo facto Argiui aufugiunt: in quo cum multi
 cecidissent, ex variisque exercitus sententia Eteocles &
 Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vul-
 neribus necant. Noua rursus pugna conferta Astaci filij
 rem fortissime gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem
 prostrauit* Leades Eteoclem. Amphidictus Parthenopæū,
 quē Euripides à Periclymeno Neptuni filio casum fuisse
 narrat Melanippus ad hac nouissimus Astaci filius, Ty-
 deum in ventre percussit: qui cum semianimis iaceret,
 Pallas ab Ioue impetratum remedium attulit: quo illum
 faceret immortalem. Quod cum accepisset. Amphiaras,
 Tydeum osus, quoniam ipsum præter sententiam suam
 Argiuos ad bellum Thebanum compulisset, defectum
 Melanippi caput ad eum tulit. Tydeus, quod ab eo vul-
 neratus esset, illud ultus est: nam diuiso eius capite cere-
 brū absorbit. id ubi Pallas animaduertit, indignata be-
 neficium eiuscemodi abstinnit, & inuidit. Inter hæc Am-
 phiarao ad Ismenum amnem fugienti, prius quàm in hu-
 meris à Peryclymæno vulnus acciperet, demisso ab Ioue
 fulmine terra dehiscit. Mox ille cum curru simul, & Ba-
 tone auriga, sine, ut quidam ferunt, Elattono, eo terra
 biatu absorptus est, & postea nunquam visus. Illum enim
 Iupiter immortalitate donauit. Verum Adrastus ab

Οἴκῳ μὲν μῆρῳ δέχα μισθὸν τέρπεται ἀνὴρ
 Τὰς δὲ δέκ' ἐμπύμπλοισι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Εἰρήνη δ' ἔχ' ἡ πολυχρόνιος. ὅτος ἔν' Ὀηβαίοις μαν-
 τεύομεν, εἶπε νικήσεν, ἔαδ' Μεναικεὺς ὁ Κρέον-

5 10 Ἀρει σφάλλον αὐτὸν ἐπιδῶν. τὸτο ἀκούσας Μεναι-
 κεὺς ὁ Κρέοντι, ἑαυτὸν φέρει πύλων ἱσθαί.
 μάχης δὲ ἡγομένης, οἱ Καδμείοι μέγχι τῇ τευχῶν
 συνεδιώχοντο. ἡ Καπνιδὸς ἀρπάσας κλίμακα, ἐπὶ
 τὰ τεῖχος δὲ αὐτῆς ἀνῆλθε. ἡ Ζῶς αὐτὸν κεραυνῷ.

10 τῶτον δὲ ἡγομένης, πρέπαιον τῇ Ἀργείων γίνεται.
 ὥς δὲ ἀπώλλυντο πολλοὶ, δόξαν ἐκτέρεσι τοῖς
 στρατεύμασι, Ἐτεοκλῆς ἡ Πολυνείκης πρὸ τῆς βασι-
 λείας μονομαχοῖσι, ἡ κτείνουσι δηήλας. καρτερεῖ
 δὲ πάλιν ἡγομένης μάχης, οἱ Ἀσκαὺ πῦδες ἡεί-

15 σενσαν. Ἰσμερος μὲν γὰρ ἰσπομέδοντα ἀπέκτεινε. *

Λεάδης δὲ, Ἐτεοκλον. Ἀμφιδίκος δὲ, Παρθενοπαῖον.
 ὥς δὲ Εὐειπίδης φησὶ, Παρθενοπαῖον ὁ Ποσειδῶν
 παῖς Περικλύμεν ἀπέκτεινε. Μελαίνιος δὲ ὁ
 λοιπὸς τῇ παίδων, εἰς τὴν γαστέρα Τυδεία πελώρη.

20 ἡμιδητήν δὲ αὐτῇ κειμένη, παρὰ Διὸς αἰτησάμενη
 Ἀθλῶα φάρμακον ὠύεγκο, δι' ἣ ποιεῖν ἔμελλεν
 ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμφιάρεθ δὲ αἰθόμενθ τὸτο,
 μιστὴν Τυδεία, ὅπ' ἔφατ' ἡ καὶ γινώσκω εἰς
 Θήβας ἐπεισὶ τὰς Ἀργεὺς στρατεύεσθαι, ἢ Μελαίνι-

25 που κεφαλῇ ὑποταμῶν, ἔδωκεν αὐτῷ. περυσόμενθ
 δὲ Τυδεὺς, ἔκτεινεν αὐτόν. ὁ δὲ διελὼν ἢ ἐκέραι-
 λον, ὅξ' ἔρροφεν αὐτόν. ὥς δὲ εἶδεν Ἀθλῶα, μυ-
 σαχθεῖσα, ἢ ἐνεργασίαν ἐπέχετ' ἐκείνῳ. Ἀμφια-
 ρεὺς δὲ φεύγοντι παρὰ ποταμὸν Ἰσμικὸν πρὶν ἢ Πο-

30 ρικλύμενη τὰ γότα πρῶτῃ, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν, τὴν
 γυνὴν διέσπασεν. ὁ δὲ σὺν πᾶσι ἄρματι ἡ πᾶσι ὠύεγκῳ Βα-
 πτωρι, ὥς δὲ ἐνίοι Ἐλατηωνῶ, ἐκρύφθη, ἡ Ζεὺς ἀθάνατον

Iantur. qua in re Thebani suis opem laturi eruptione facta, Laodamante Eteoclis filio duce, fortissime pugnant: Siquidem Laodamas Egialeum necat, Laodamanta vero Alcmaon, quo caso Thebani ad moenia confugiunt. qui Tiresiavatis consilio moniti ad hostes faciales de pace petenda mittuntur. Ipsi vero interea fugam capessunt: siquidem coniugibus, liberisque suis omnibus supra vehicula collocatis, relicta urbe abierunt, atque ubi per noctem ad Tilphusium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissime bibisset, impronisa ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu multumque peruagati, Hestiam urbem ab se conditam incoluerunt. Argivi interea cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, ac praeda collecta, & muros enertunt, ac urbem totam devastant, ac praeda partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tirisia filia, cui Manto nomen erat: voverant enim ipsi, captis direptisque Thebis, spoliis praestantissimum ac nobilissimum illi dono missuros. post, ubi ab Argivis Thebae captae sunt, Alcmaon, quod in eum quoque dona Eriphylen matrem cepisse rescivisset, maiori succensus est iracundia, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec desunt, qui Amphiloebi etiam germani fratris adiumento matri suae cadem intulisse Alcmaonem memoria mandarunt; tametsi plures sint auctores, qui nullius auxilio id facinus ab eo commissum fuisse testentur. Alcmaonem vero ob infelicissimam matris suae finem furys exagitatam ac furibundum legitur in Arcadiam imprimis ad Oicleum se recepisse. Illinc autem Psophidem, ad Phegeum comisse, à quo lustratum, cadis ergo Arsinoen eiusca filiam uxorem duxisse, cui etiam monile ac peplum dono dedisse. Postea vero quam*

- Θηβαίων ἐπιλόντων, Λαοδάμανι^Θ δὲ Ἐπεικλέας
 ἡγούμενον, ἡρώως μάχονται. καὶ Λαοδάμας μὲν Αἰ-
 γιαλέα κτείνει· Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. καὶ μὲν
 τὸν τότε θάνατον, Θηβαῖοι συμφέρονται εἰς τὰ
 5 πείχη. Τειρεσίη δὲ εἰπὺς τοῖς αὐτοῖς πρὸς μὲν Ἀρ-
 γείους κήρυκα πρὶ διαλύσεως ἀποστέλλειν, αὐτοὺς δὲ
 φέρειν· πρὸς μὲν τοὺς πολεμικοὺς κήρυκα πέμποισιν,
 αὐτοὶ δὲ ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπώλετας τέκνα καὶ
 γυναικας, ἐκ τῆς πόλεως ἐξέρχον. νύκτωρ δὲ ἐπὶ τῇ
 10 λεγόμενῃ Τιλφυσίαν κρήνῃ παρὰ ἄλλοις αὐτῶν,
 Τειρεσίας ὑπὸ ταύτης πῶν, αὐτῷ τὸν βίον κατέστρεψε.
 Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολὺ διελθόντες, πόλιν Ἐσπείαν
 κτίσαντες κατήκονσαν. Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν δεξ-
 αμὸν τῇ Θηβαίων μαδόντες, εἰσάσαν εἰς τὴν πόλιν
 15 καὶ συναδρόχοισι τὴν λείαν, καὶ καθαρῶς τὰ τεί-
 χη. τῆς δὲ λείας μέρος εἰς Δελφὺς πέμποισιν Ἀπόλ-
 λωνι· καὶ τὴν Τειρεσίην θυγατέρα Μαντώ. ἤνυσαντο γὰρ
 αὐτῇ Θήβας ἐλόντες, τὸ κάλλιπον τῇ λαφύρῃ ἀνα-
 δόσκειν· μὲν δὲ τῶν Θηβαίων ἄλωσιν, αἰδομένον^Θ
 20 Ἀλκμαίων, καὶ ἐπὶ αὐτὸν δῶρα εἰληφυῖαν Εἰφύλιον
 τὴν μητέρα, μᾶλλον ἠγαθήκτισε. καὶ χηρῶν^Θ Ἀ-
 πόλλων^Θ αὐτῇ, τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. ἔνιοι μὲν
 μᾶλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείναναι
 τὴν Εἰφύλιν· ἔνιοι δὲ ὅτι μόνον^Θ. Ἀλκμαίωνα
 25 δὲ μετῴλθεν Εἰριννίς τῇ μητρὶ φόνος. καὶ μεμνηνὺς,
 πρῶτον μὲν εἰς Ἀρχαδίαν πρὸς Οἰκλέα παρῆνεν·
 ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς Φηγέα. καθαρῶς δὲ
 ὑπὸ αὐτῇ, Ἀρσινόῃ γαμῆν τὴν τέττον θυγατέρα.
 καὶ τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πύλον ἔδωκε ταύτῃ. ἡγε-
 30 μένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὴν ἀρόρου, χηρ-

ea de causa summa frugum inopia ac fame laboraretur, consultus Apollo, id ex oraculo respondit: Ad Acheloum commigrandum, ab eoque urbem capiendam. Igitur Calydonem primum ad Oeneum proficiscitur, eiusque hospitio usus est. Inde ad Thespartos profectus ab eorum finibus repellitur. Demum, ad Acheloi fontes concessit, ab eoque expiatur: nec non illius filiam Callirrhoen, & quem locum Achelous exaggerarat, urbem ibi ab se constructam habitavit. Mox autem Callirrhoe monilis peplique habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dietitabat. Quãobrem Alcmaon in Psophidem profectus, Phegeos dixi vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tam liberatum iri cum monile Delphos delatum Apollini dedicavit, & peplũ. Hac ille Alcmaonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo renuntiatum esset, quod hac ad Callirrhoen ferret, is insidijs à Phegei liberis Temeno & Axione patris imperio circumventus è medio tollitur. Arsinocem vero id factum increpantem Phegei filij coniectam in arcam, Tegeam transuehunt, atque Agapenori tradunt, e mentiti Alcmaonem ab eà fuisse interfectum. Caterum Callirhoe audito Alcmaonis interitu, dum secum rem habet Iupiter, ab ipso flagitat ut ij, quos ex Alcmaone liberos sustulisset, necem paternam ulciscerentur, repente adulta iam atate forent. Qua re impetrata, adulti planè filij repente ad patris ultionem exilierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous & Agenor, ut monile ac peplum Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenorom, & Alcmaonis filij Amphoterusque & Acarnan una diuertunt, ubi castis patris sui intersectoribus, profecti Psophidem, factoque in regionem impetu, Phegeam & uxorem eius occidunt, sed fugien-

- παντος αὐτῆ τῇ θεῷ, πρὸς Ἀχελῷον ἀπέναι, καὶ
 παρ' ἐκείνον πόλιν διαλαμβάνειν· τὸ μὲν πρῶτον πρὸς
 Οἰνέα παρσύνεται εἰς Καλυδῶνα, καὶ ξενίζεται παρ'
 αὐτῇ· ἔπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτίαι· τῆς χώρας
 ἀπελαύνεται. τελευτῶν δὲ ἐπὶ ταῖς Ἀχελῷου πηγῇς
 παρσυνόμενος, καὶ θάρεται τε ὑπ' αὐτῆ, καὶ τὴν
 ἐκείνου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει. καὶ ὃν Ἀχελῷος
 προσέχουσε τὸ πον, κτίσας κατόκησε. Κημῖρ-
 ρόης δὲ ὕστερον τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιδυ-
 μύσης λαβεῖν, καὶ λεγούσης ἡ σιωοικήσιν αὐτῷ εἰ
 μὴ λάβοι ταῦτα· διὸ παρσυνόμενος εἰς Ψωφίδα
 Αλκμαίων, φηγεῖ λέγει τετεσπιδαι τῆς μαῖας ἀ-
 παλλαγὴν αὐτῆς, ὅταν τ' ὄρμον εἰς Δελφὺς κομίσας
 ἀναθῇ, καὶ τ' πέπλον. ὁ δ' ἔ, πτεύσας δίδωσι. μινύ-
 σαι δ' ἔθ' ἐξέποντο, ὅπ' Κημῖρρῳ ταῦτα λαβὼν
 ἐκόμизεν, ἐπεδιδότεις ὑπὸ τ' Φηγέως παίδων [Τημένε
 καὶ Αξίωνος] ἐπιτάξαι τοὺς τῆς Φηγέως, ἀναρεῖται. Ἀρ-
 σινόην δ' μεφομένην, οἱ τῆς Φηγέως παῖδες ἐμβιβά-
 σαντες εἰς λαγόνα, κομίζουσιν εἰς Τέγαν, καὶ δίδου-
 σιν Ἀγαπήνοει, κατὰ ψάμας τ' Αλκμαίωνος αὐτῇ
 φόνον. Καλλιρρόην δ' τὴν Αλκμαίωνος ἀπώλειαν μα-
 δοῦσα, πλησάξοντο αὐτῇ τῆς Διὸς, αἰτεῖται τοὺς
 γνησινέμενος παῖδας ἐξ Αλκμαίωνος αὐτῇ γνέσθαι
 τελείους, ἵνα τὸν τῆς πατρὸς πόνονται φόνον. Ἡρόμε-
 νοι δ' ἐξέφονες οἱ παῖδες τέλειοι, ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν
 τῆς πατρὸς ἐξήσαν. καὶ τὸν αὐτὸν δ' καὶ ἐν, οἷτε
 Φηγέως παῖδες Πέροντο καὶ Ἀγνώωρ εἰς Δελφὺς κο-
 μίζοντες ἀναθῆναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πέπλον, κατὰ
 λυκοὺς πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τῆς Αλκμαίωνος παῖ-
 δες, Ἀμφοτέρους τε καὶ Ἀγρῶν. καὶ ἀνελόντες τοὺς
 τῆς πατρὸς φονέας, παρσυνόμενοι τε εἰς Ψωφίδα, καὶ
 παρελθόντες εἰς τὰ βασιλεια, τὸν τε Φηγέα καὶ τὴν

reis Tegeam usque Psophidijs insecuti sunt: verum Tegeensium ope, & Argiuorum quorundam adiuncta, fugatis Psophidijs incolumes euaserunt. Quique, ubi rem gestam omnem matri declararunt, monie simul, & populum, Delphos profecti ex Acheloi imperato, Apollini consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis Acarnaniam condunt. Atqui Euripides Alcmaonē inquit per insania tempora, ex Mantone Tiresia filia duos suscepisse, marem scilicet Amphilocho, & feminei sexus Tisiphonen; Tralatos deinde pueros Corinthum, Creonti Corinthiorum regi alendos dedisse: ac Tisiphonen forma praecllentissima à Creontis coniuge diuenditam fuisse, dum tacite, ne eam Creon maritus in coniugium sibi caperet, subneretur. Alcmaonem vero hanc mercatum esse, cum suam ipsius filiam seruituram seruitutem nesciret; Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiam ipsum tulisse. Dein Amphilocho Apollinis oraculo monitus, Argos Amphilochoium habitatum concessit.

Iam vero redundum est ad Pelasgum, quem Acusilaus, ut antea monuimus, Iouis & Niobes filium ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet: cuius, & Melibœ Oceani filia, siue, ut alij volunt, Cyllenes Nympha filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hac sunt nomina, Menalus, Thesprotus, Helix, Nyctimus, Pencetius, Caucon, Mecistens, Opiens, Macareus, Macednus, Horus, Polichus: Acontes, Euamon, Ancyor, Archebates, Carteron, Egeon. Pallas, Eumon, Canethus, Prothous, Linus, Corethon, Menalus, Teleboas, Physius, Phassus, Phthius, Lycius, Alipherus, Genetor, Bucoliō, Socleus, Phineus, Enmeter,

- γυναικα αὐτῇ κτείνουσι. διωχθέντες δὲ ἄρχει Τεγίας,
 ἐπιβοηθουμένων Τεγαίων, καὶ πινον Ἀρχέον, εὐώ-
 θησαν, εἰς ευχλὴ τῇ Ψαφιδίων τραπέντων. δηλώσαν-
 τες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ἔρμον καὶ τὸν πέ-
 5 πλον ἐλθόντες εἰς Δελφούς ἀνέδυντο, καὶ πρῶταξιν
 Ἀχελώε. πορεύδυντες δὲ εἰς τὴν Ἡπείρου, σωμα-
 δρῶν οἰκητόρας, καὶ κτίζουσιν Ἀκαρνανίαν. Εὐ-
 εϊπίδης δὲ φησιν, Ἀλκμαίωνα καὶ τὸν τῆς μαίνας χρο-
 νον, ἐκ Μαντῶς Τειρεσίε, παῖδας δύο γλυνῆσαι, Ἀμ-
 10 φίλοχον, καὶ θυγατέρα Τισφόνην. κομίσαντα ὃ εἰς
 Κόεινδον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κόεινδίων βασιλεῖ
 Κρέοντι· καὶ τὴν μὲν Τισφόνην διεγενεχόσαν εὐμορφίας,
 ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἐπεμπαληδύσαι, διδοι-
 κίας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμήτιον ποιήσεται. τὸν δὲ
 15 Ἀλκμαίωνα, ἀφροδάσαντα ταῦτῳ ἔχον, ἐκ εἰδότη τῇ
 ἑαυτῇ θυγατέρα θοράπουναν. παραγλυόμενον δὲ εἰς
 Κόεινδον ἐπὶ τὴν τῆς τέκνων ἀσπαίτησιν, καὶ τὸν ὑδὸν
 κομίσαντα. καὶ Ἀμφίλοχος καὶ χησιμὲς Ἀπώλωντος,
 Ἀμφιλοχὸν Ἄργος ὤκησεν.
 20 Ἐπαναγόμεν ὃ νῦν πάλιν ἐπὶ τῇ Πέλασγον, ὃν Ἀ-
 κουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπὲρ τελευ-
 ποιοῦσιν αὐτὴν τελευτᾶ. τέκον καὶ τῇ Ὠκεανοῦ θυγατρὸς
 Μελιβοίας, ἣ καθάπερ ὄγχοι λέγουσι, νύμφης Κυλλίνης,
 παῖς Ἀνχίων ἐγένετο· ὃς βασιλεύων Ἀργείων, ἐκ πλ-
 25 ᾶν γυναικῶν πενήτηκόηα παῖδας ἐγέννησε· Μάινα-
 λον, Θεσπεσίον, Ἑλικῶ, Νύκτιμον, Πάριον
 Καίκωνα, Μηκισέα, Ὀπίέα, Μαχαίρα, Μάκεδνον,
 Ὀρεν, Πόλιχον, Ἀκόντιον, Εὐαίμονα, Ἀγκύρεα, Ἀρ-
 χεάτιον, Καρτίεον, Αἰγαίωνα, Πόνηντα, Εὐμόνα,
 30 Καίοντον, Πέριον, Λίον, Κορέοντα, Μάινεον, Τη-
 λεόον, Φύσον, Φάσον, Φθίον, Λύκιον, Ἀλίφην,
 Γενέοντα, Βυκολίωνα, Σωκλία, Φινέα, Εὐμήτιον,

Harpaleus, Porthæus, Platon, Aëmon, Cynæthius, Leon, Harpalycus, Heraeus, Titanas, Mantinus, Cletor, Stryphalius, Orchomenus, Nyctimachus iunior. Hi cum superbam impietate cunctis mortalibus antesteterunt. Quare Iupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumpta hominis mercenarij forma, ad eos accedit. Tum hi simulacrum conspiciuntur, inuitatum hospitem domo sua excipiunt. Huic ingulati è conterraneis pueris unius viscera, sacris admista, Manali fratris natu maioris suavisu comedenda apposuerunt. At Iupiter id genus mensa maximum in modum aspernatus evertit, & eo ipso in loco, ubi nunc Trapezus (id enim loci nomen est) spectatur. Caterum Lycaonem, ac eius liberos, præter Nyctimum nouissimum omnium, fulmine percussos concremavit. Terna interim sublati in altum manibus, ac Iouis dexteram contactu sua demulcens, illius iram compefcuit. Enimvero Nyctimachus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluvium consequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate ac scelere factum fuisse scribunt. Eumelus vero & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam è nymphis esse recensuit. Asius autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hac quodcum Diana venandi studio oblectata, eandemque stolam induta, secum inibi se virginitati addictam fore iuravit. Verum huius forma captus Iupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, siue, ut quidam, in Apollinem versus, inuitam subegit. Quod cum Iupiter Iunonem latere studeret, eam in urse faciem vertit: Iuno interea Diana, ut immanem belluam sagittis configat, persuasit. Nec desunt auctores, qui referant, illam promissa virginitatis violata causa sagittis à Diana percuss-

- Ἀρπαλία, Πορδία, Πλάτωνα, Λίμονα, Κυΰαιδον,
 Λέοντα, Ἀρπάλυκον, Ἡραία, Τιτάναν, Μαντίκην,
 Κλείτορα, Στύμφαλον, Ορχομήδον, Νύκτιμον ἑταί-
 ρον. οἱ τοὶ πάντας ἀνδράποισ ὑπερέβαλλον ἰσότη-
 ρα καὶ ἀσβεστία. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βελομήθε τὴν
 ἀσέβειαν περᾶσαι, εἰκαδὶς ἀδρὶ χερσὶν ἔχει-
 νηται. οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλείσαντες, σφά-
 ξαντες ἔρα τ' ὀπλῶν πῦδα, τοῖς ἱερῶς τὰ τέ-
 του σπλάγχεα σωμαμιξάντες, παρέδωκαν [τῇ τρα-
 πίζῃ] συμβεβλήσασθαι τῷ ὑπερβυτέρῳ ἀδελφῷ Μαι-
 νάκῃ. Ζεὺς ὅ [μύσῃ] τὴν μὲν τραπέζαν ἀνέ-
 τρεψεν, ὅθι καὶ τῶν Τραπεζῶν καλεῖται ὁ τόπος. Λυ-
 χάονα ὅ καὶ τὰς τέτου πῦδας ἐκτεράυνωσεν χωρὶς τῆ
 νεωτάτου Νυκτίμου. ἀναρῶσα γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας,
 καὶ τῆς δεξιᾶς τῆ Διὸς ἐφαφαμένη, τὴν ὀξυὴν κατέ-
 πωσεν. Νυκτίμου ὅ τὴν βασιλείαν ὤρξατο, ὃ
 ἐπὶ Δαχελίων κατεκλυσμένος ἐγένετο. τῶν ἐνιοί
 φασι διὰ τὴν ἥν Λυχάονος παῖδων διωσέσθαι γε-
 νῆσαι. Εὐμηλῶ ὅ, καὶ πνεύσας ἔπειρε, λέγουσι Λυ-
 χάονι καὶ θυγατέρα Κόμισσιν γινέσθαι. Ἡσίωδος μὲν γὰρ
 αὐτὴν μίαν ἔφη Νυμφῶν λέγει. Ἀσπῶ ὅ Νυκ-
 τίως· Φερεκύδης ὅ Κητίως. αὐτὴ σῶθηκεν Ἀρτέμι-
 δος ἔσα, τὴν αὐτὴν ἐκείνῃ σελὴν φορεῖσα, ὅμο-
 σιν αὐτῇ μέναι παρθένον. Ζεὺς δὲ ὀφθαλμοῖς, ἀκύν-
 σῃ σὺνδράζου, εἰκαδὶς, ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγουσιν,
 Ἀρτέμιδι· ὡς δὲ ἐνιοὶ, Ἀπόλλωνι. βελομήθε δὲ
 ἦσαν λαθεῖν, εἰς Ἄρκτον μετεμήσθωσιν αὐτῶν. Ἡ
 δὲ ἐπισπιν Ἀρτεμιν, ὡς ἄγειον θνητὸν κατατοξεύου.
 εἰς δὲ οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρτεμις αὐτὴν κατετίξου-
 σιν, ὅτι τὴν παρδινίαν ἔκ ἐφύλαξεν. ἀπολομένης

Atalanta deinde adulta iam etatis se virginem seruabat, & venando in solitudine armata permanebat. Quin etiã ubi inuiolata virginitati suæ à Rhæco & Hylæo centauris vim parari perspicit, hi sagittis ab ea perfolli conciderunt: deuenit præterea una cum viris præclarissimis non ad venationem modo in Calydonium aprum indictam, sed etiam ad certamen in Pelia honorem institutum propositumque, ubi cum Peleo luctata est, ac palmam inde est consecuta. Cum vero Atalanta non ita multo post genitores suos reperisset, ac patris suasu ad virum capiendum induc-ta esset, in stadium abit, in cuius medio trium cubitum palum defigit. Hinc procantium virorum cursibus deductis armata decurrebat. In quibus qui vincebatur, cades: ac victori Atalanta coniugium debebatur. De-mum post multorum cades, Milanion eius amore inflammatus, aureis malis, quæ à Venere dono acceperat, secum allatis, in illud decurrendi certamen descendit: ea in ad-currentem puellam insequens obijcit. Tum Atalanta, dū in præiectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu demicta est. Sic itaque Milanion Atalanta coniugio potitus est. Sed fama est, eos aliquando per venationis otium in Ionis lucum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes, in leones transformatos fuisse. Hesiodus autem ac plerique alij, Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Manalo ortam, nec eam Milanioni, sed Hippomeni nuptam dicit. Atalanta hæc è Milanione, siue, ut alij volunt, ex Marte, Parthenopæum, qui bellum gessit in Thebanos, procreauit. Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadia monte nata sunt filie septem, quibus Pleiadibus cognomen fuit, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenamaus uxorem sibi

- Πελία ἢ Αταλάντη· ἡγομένη, παρδόνον ἑαυτῷ ἐ-
 φύλαπεν· καὶ θηρῶσα ἐν κρήνῃ, κατωπλισμένη
 διετίλει· βιάζεσθαι ἢ αὐτῷ ἐπιχειροῦντες Κένταυροι
 Ροῖκος καὶ Τλαῖϑ, κατατοξιδέντες ὑπὸ αὐτῆς ἀ-
 πίδωνον. παρεχόρετο δὲ μετὰ ἧς ἀφίσταν καὶ ἐπὶ
 5 τὸν Καλυδόνιον χάσεν, καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Πελία π-
 δύνῃ ἀγῶνι, ἐπάλασε Πηλεΐ, καὶ ἐνίκησεν. ἀν-
 ερῶσα δὲ ὕστερον τὰς γυνῆς, ὡς ὁ πατὴρ γαμεῖν
 αὐτῷ ἐπιδεν, ἀπούσα εἰς σαρδιαῶν τόπον, καὶ
 10 πῖξασα μέτον σκόλοπα τείπηχον, ἐντεύθεν ἧς μνη-
 στυομένων τὰς δρόμοις περιούσα, ἐξρόχαζε κατω-
 πλισμένη. καὶ καταληφθέντι μὲν αὐτῇ θανάτῳ ὠ-
 φείλετο· μὴ καταληφθέντι δὲ, γάμος. ἦδη δὲ πολ-
 λῶν ἀπολλυμένων, Μελαίων αὐτῆς ἐράδεις, ἦσαν
 15 ἐπὶ τὸν δρόμον, χεύοντα μῆλα κομίζων παρὰ Αφρο-
 δίτης· καὶ διωκόμεντα ταῦτα ἔρριπεν. ἡ δὲ ἀναι-
 ρημένη πρὸ ῥιπῆς ἄλμα, τὸν δρόμον ἐοικήθη. ἔγρηψε
 οὐκ αὐτῷ Μελαίων καὶ ποτε λέγεται μὴ θηρῶον-
 τας αὐτὰς εἰσελθὼν εἰς τὸ τέμενϑ Διὸς, καὶ κεῖ
 20 σιωπασάζοντας, εἰς λέοντας ἀμαγλῶσαι. Ησίοδος δὲ
 καὶ πνεις ἔτεροι, τῷ Αταλάντῳ, ἐκ Ιάπυ, ἀλλὰ
 Σχρινέως εἶπον. Εὐειπίδης ἢ Μαινάλε· καὶ τὸν γῆ-
 μαντα αὐτῷ ἢ Μελαρίωνα, ἀλλὰ Ἰππομείλῳ. ἐ-
 γμήνησε δὲ ἐκ Μελαρίωνϑ Αταλάντη, ἥ, ὡς ἄλλοι
 25 λεγούσιν, Ἄρεϑ, Παρδονοπαῖον, ὅς ἐπὶ Θήβας ἐ-
 στρατεύσατο. Ἄτλανϑ δὲ καὶ τῆς Σεκαανῆ Πηϊόνης,
 ἐγμήοντο θυγατέρες ἐπὶ αὐτῷ Κυλλῆνῃ τῆς Αρχαδίας, αἱ
 Πηϊάδες προσαγορεύεσθαι, Αλκυόνη, Μερόπη, Κε-
 λαινώ, Ηλέκτρα, Στερόπη, Ταυγέτη, Μαῖα. τέ-
 30 των Στερόπην μὲν, Οινόμαϑ ἐγμήε· Σίσυφϑ Με-

ac boues reposcit. Is, tametsi Iouis imperio reddere iuberetur, inficiari tamen non desinebat. qui, quod ille minime persuadet, Apollinem Pylum perducit, ac boues restituit. Apollo auditam lyram, à Mercurio petit: eam Mercurius tradit. Apollo vero accepta lyra tradit bonas, quas cum Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflauit, pro qua, quod eius habende miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare non verebatur, quam, cum Apollo boues pasceret, habebat. quod eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artem consequi cupiebat. Quia tradita, & per calculos etiam vaticinari docetur. Adhuc Iupiter ipsum sui ipsius, Deorumque Manium nuntium fecit. Iupiter insuper ex Taygete Lacedamonem filium procreauit, à quo etiam Lacedamonis regio nomen est consecuta. Sed ex Lacedamone, ac Sparte filia Eurota, qui fuit Legis indigetis filius & Cleocharea Naidis nymphe, Amyclas, & Eurydice, quam Acrisus uxorem habuit. Amycla autem, & Diomedes Lapithæ filia, Cynortæ, & Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardentè amatum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit. Sed & Cynortæ filius fuit Perieres, cui Gorgophone Persei filia nupsit, ut narrat Stefichorus, ex eaque Tyndareum, Icarium, Aphareum, ac Leucippum, suscepit. Ex Aphareo & Arene Oebali filia Lynceus, Idas & Pifus nati sunt. Verum multorum testimonio Idam è Neptuno genitum esse comprobatur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut sub terra latentia quæque peruidisse dicatur. Lencippi verò ex Philodice Inachæ filia nate fuere Ilaira & Phœbe. Hæc Dioscori, id est Iouis filij. Castor & Pollux ab se raptas uxores duxerunt: post hæc etiam Arsinœn genuit.

- κελεύουσι ἀποδοῦναι, ἡρνεῖτο. μὴ πείθων δὲ, ἄγχι
 τὸν Απόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ ταῖς βόας ἀποδίδωσιν.
 ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Απόλλων, [αἰτήσας ταύ-
 τῳ, ἔλαβεν Ἑρμῶς ἐκείνῳ δίδοντας, ὁ Απόλλων]
 5 ἀντιδίδωσι ταῖς βόας. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σὺ-
 ειργα πάλιν πιξάμενθ' εἰσεῖξεν. Απόλλων δὲ καὶ
 ταύτῳ βελόμενθ' λαβεῖν τῷ χρυσίῳ ῥάβδον ἐδί-
 δου, ἧν ἐκέκτετο βυκολῶν. ὁ δὲ καὶ ταύτῳ λαβοῦν
 ἀντὶ τῆς σὺειργ' ἤδωκεν, καὶ τῷ μαντικῶν ἐπελ-
 10 δεῖν. καὶ δοῖς διδάσκειται τίς διὰ τοῦ ψήφων μαντι-
 κῶν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτῷ καὶ θεῶν ὑποχθ-
 νίων πύθησι. Ταῦτά τε δὲ ἐκ Διὸς, Λακεδαιμόνα· ἀρ'
 ἔ' καὶ Λακεδαιμόνων ἡ χώρα καλεῖται. [καὶ] Λακε-
 δαιμόνθ' δὲ καὶ Σπαρτῆς τῆς εὐφράτα, ὅς μιν ἀπὸ
 15 Λέλεγρος αὐτόχθονθ' καὶ σύμφης Νηΐδος Κλεοχαρείας
 Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδικῆς, ἧν ἔγρημθ' Ἀκείσιθ'. Ἀμύ-
 κλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς Λαπίδου Κυώρτης, καὶ
 Τάκινδος. τούτων ἔ' τῷ Απόλλωνθ' ἐρώμενον λέ-
 γουσιν· ὃν δίσκῳ βολῶν, ἄκων ἀπέκτεινε. Κυώρτου
 20 δὲ [παῖς] Παιήρης, ὅς γε μιν Γοργόφονίῳ τῷ
 Περσέως, καὶ δὲ τῷ Σπησίχρῳ φησι· καὶ πικτεῖ Τω-
 δάρεων, Ἰχάειον, Ἀφαρία, Ἀδάκτιπον. Ἀφαρίως
 μὲν οὖν καὶ Ἀρλῶν τῆς Οἰβάλλης, Λυγκεύς τε καὶ
 Ἰδῆς, καὶ Πείσος. καὶ πολλοὺς δὲ, Ἰδῆς ἐκ Πέσσι-
 25 δῶνθ' λέγεται. ὁξυτερκία δὲ Λυγκεύς μωγεῖται,
 ὡς καὶ τὰ ὑπο γῆν διαφρεῖν. Ἀδίκιππου δὲ καὶ Φι-
 λοδίκης τῆς Ἰνάχου, θυγατέρες ἐγόνοντο, Ἰλάειρα
 Φοίβη. ταύτας ἀρπάσαντες, ἔγρημαν Διόσκουροι.
 αἳ δὲ ταύτας, Ἀρσινόῳ ἐγμήνησι. ταύτη μὲν

apud quem seruitutem seruiens armenta pascebat : ac boves dominicas gemelliparas omnibus effecit. Sunt qui & Aphareum quidem & Leucippum ex Periere Æoli filio natum esse dicant. Cynorta autem Perierem filium fuisse, & huiusce O Ebalum. Sed O Ebalus & Batea Naïdis nympha Tyndareum, Hippocoontem, & Icarionē. At Hippocoontis filij fuere Dorycleus, Scaus, * Emarphorus, Eutyches, Bucolus, Lycon * Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinus, Alcon. His primum filijs Hippocoon, Icarionem ac Tyndareum Lacadamone eiecit. Hi vero ad Thestium eiectioni confugerunt: Eique aduersus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: dein Tyndareus Thestij Ætoli filiam Ledam cepit uxorem. Rursus autem quo tempore Hercules Hippocoontē cum liberis suis interemit, in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit. Nati verò ex Icario & Peribœa Naïde nympha, mares filij quinque, Thoas, Damasippus, Imeusimus, Aletes, Perilaus : & filia Penelope, quam Ulyssis nupsit. Tyndarei autem ac Leda filij Timandra, quam Echemus in coniugium duxit : Clytemnestra, quam Agamemnon uxorem habuit : item Philonoe, quam Diana immortalem esse fecit. Adhuc Iupiter, qua nocte cum Leda in cygnum versus concubuit, eadem quoque Tyndareus illā impleuit: de qua Ioue Pollux & Helena: de Tyndareo autem Castor, procreati sunt. Inuenio etiā auctores, qui Helenā Nemesis & Iouis filiā fuisse dicāt. Nam cum ea Iouis concubitus fugeret, in anserem mutata fuisse. Iouem autem in cygnum versum coisse memoratur: Nemesis verò ouem ex eo concubitu peperisse. Idque etiā in nemore opilionem quendam inuenisse, & allatum Leda dedisse. Hanc autem conditū in arca reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam

- πρὸς Ἀδμήλον τὸν Φέρηθ, τέτῳ λατράων ἐποί-
 μαινε· καὶ τὰς θηλείας βόας (πάσας) διδυματίκους
 ἐποίησεν. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἀφάρεια μὲν καὶ Λεύκιπ-
 πον ἐκ Πειρήρου γυνᾶσαι τῷ Αἰόλῳ· Κυώρτῃ δὲ,
 5 Πειρήλῳ· τῇ δὲ, Οἰβάλῳ· Οἰβάλῳ δὲ καὶ Νηΐδῃς
 εὐμφοῖς Βατείᾳς Τυνδάρειον, Ἰπποκόωντα, Ἰχθείωνα.
 Ἰπποκόωνθι μὲν οὐδ' ἐγένοντο παῖδες Δορυκλείς,
 Σκαῖθ, * Εμαρσφορὸς, Εὐτύχης, Βυκόλος, Λύκων,
 Τέβρος, Ἰππόδοος, Εὐρυτος, Ἰπποκορυσις, Ἀλκίνας
 10 Ἀλκων. τέτῳς Ἰπποκόων ἔχων παῖδας, Ἰχθείωνα καὶ
 Τυνδάρειον ἔξεβαλεν Λακεδαιμόνος. οἱ δὲ φεύγουσι
 πρὸς Θέσπον, καὶ συμμαχεῖσιν αὐτῷ πρὸς τὸς ὁμό-
 ρους πόλεμον ἔχοντι. καὶ γαμῖ Τυνδάρειος Θεσίου (τῷ
 Λιτωλῇ) θυγατέρι Λήδῃ. αὐτῇ δὲ ὅτε Ἡρακλῆς
 15 Ἰπποκόωντα καὶ τὸς τέτῳ παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρ-
 χονται· καὶ παραλαμβάνει Τυνδάρειος τὴν βασιλείαν.
 Ἰχθεὺς μὲν οὐδ' καὶ Πειριβοίας νύμφης Νηΐδῃς (ὧδ'
 ἄρρηνες πέντε,) Θόας, Δαμάστωπος, Γ'μεύσιμος,
 Ἀλήτης, Πειρίλεως· καὶ θυγάτηρ Πινελόπῃ, ἡν' ἐγη-
 20 μῃ Οδυσσεύς. Τυνδάρειω καὶ Λήδῃς, Τιμαῖδρα,
 ἡν' ἔχενος ἐγήμε· καὶ Κλυταιμνήστῃ ἣν ἐγήμεν Ἀ-
 γαμέμνων· ἐπὶ τε Φιλονόῃ ἣν Ἄρτεμις ἀθάνατον ἐ-
 ποίησεν. Διὸς δὲ Λήδῃ στυλιδόνηθ, ὁμοιωθένθι
 κύκῳ, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα Τυνδάρειος, ἐκ
 25 Διὸς μὲν ἐγενήθη Πολυδεύκης καὶ Ελένη· Τυνδάρειω
 δὲ Κάτωρ. λέγουσι δ' ἐνίοι Νεμέσσεως Ελένῃ (τῇ) καὶ
 Διὸς, ταύτῃ γὰρ τῇ Διὸς φάρουσαι στυλιδόαν, εἰς
 χεῖρα τὴν μορφῇ μεταβαλεῖν ὁμοιωθέντα τὴν καὶ Δία τῷ
 κύκῳ, στυλιδεῖν· τὴν δὲ ὧδ' ἐκ τῇ στυλιδόας ἀποτεκεῖν· τῇ-
 30 το δὲ ἐν τοῖς δῆσιον ἀφόντα πῖνα ποιμένα, Λήδῃ κο-
 μίσαντα δόναι. τὴν δὲ καταστρέφειν εἰς λαβράκα φυ-
 λάσκειν, καὶ χροῖον κατακτοντι γυνηδεῖσιν Ελένῃ,

eamque perinde, ac si de se fuisset nata, educasse Quæ cū
 forma præstantia polleret, eam Theseus rapuit, &
 Athenas abduxit Deinde Pollux & Castor comparato
 in Athenienses exercitu, cum ad Plutonis esset Theseus,
 urbem capiunt; atque Helenam recuperant: nec non
 Aethram Thesei matrem captivam abducunt. Iam tum
 quoque hi Græci reges Helenam uxorem pro se quisque
 petaturi Spartam aduenerunt. Procantium vero nomina
 hac fuisse leguntur: Vlysses Laerte, Diomedes Tydei,
 Antilochus Nestoris, Agapenor Ancei, Sthenelus Ca-
 panei, Amphilochus Cteati, Thalpius Eurtyti: Mege-
 Phylei: Amphilochus Amphiarai, Mnesthemus Petei,
 Schedius Epistrophii, Polyxenus Agasthenis, Penelæus
 Leiti, Ajax Oilei, Ascalaphus & Ialmenus Martii,
 Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polypoetes
 Pirithoi, Leontæus Coroni, Podalirius & Machaon Æs-
 culapii, Philoctetes Pœantis, Eurypylus Euæmonis, Pro-
 tesilæus Iphicli, Menelaus Atrei, Ajax & Tencer Te-
 lamonis, Patroclus Menæti. Horum turbam conspici-
 tus Tyndareus, ne, si ex tot competitoribus, uni Helena
 in coniugium addiceretur, reliqui seditionem ac tumultum
 excitarent, pertimescebat. Quocirca Vlysses, quod
 si, inquit illi, ad Penelopes nuptias adipiscendas mihi
 adiumento fore te pollicearis, talem ego cum animo meo
 rationem inibo, ut per eam nulla omnino sit inter pro-
 cos oritura discordia. Tum vero Tyndareum, ubi ipsi la-
 turum se opem promissit, uniuersos, inquit Vlysses, pro-
 cos iurisiurædi religione obstringito, ut, cum filia tua He-
 lenæ de nostri cœtu quempiam sponsum delegeris, illi à
 nobis adiumentum feratur aduersus eos qui in sponsū
 maritum ve, ac matrimonium eiusmodi vim facere co-
 neutur. Quod ubi Tyndareum audivit, procos ad Vlyssis

- ὡς ἔξ αὐτῆς θυγατέρα τέφειν. ἡγομένῳ δὲ αὐτῷ
 καλλι διαφρεπῇ Θησεὺς ἀρπάσας, εἰς Ἀθῶνας ἐκό-
 μισε. Πολυδύκης δὲ καὶ Καστωρ εἰς Ἀθῶνας ἐπ-
 στρατεύσαντες, ἐν Ἄδου Θησεὺς ὄνιθ', αἰετοῖσι τῷ
 5 πόλιν, ἐν τῷ Ελένῳ λαμβάνουσι· καὶ τῷ Θησεῶς
 μητέρα Αἴφραν ἄροισιν αἰχμάλωτον. παρεγγύοντο ἦ
 εἰς Σπάρτῳ ἐπὶ τὸν Ελένης γάμον οἱ βασιλεύον-
 τες Ἑλλάδος. ἦσαν δὲ οἱ μνηστεύμενοι οἷδε, Οδυσ-
 σεις Ἀχιλλεύου, Διομήδης Τυδείας, Ἀντίλοχος Νέ-
 10 σσεως, Ἀγαμέμνων Ἀχαιῶν, Σθένης Κανθαριώτης,
 Ἀμφίλοχος Κτεάτου, Μένης Φυλῆος, Ἀμφίλοχος
 Ἀμφιαράου, Μενεδαῖς Πετῆος, Σχέδιος Ἐπιδόρου,
 Πολύξενος Ἀγαθέως, Πυρρῆος Ἀντίτου, Αἴας
 15 Οἰλέως, Ασκάριος καὶ Ἰάλμυρος Ἀρεῖος, Ελε-
 φῶντος Χαλκιδόντος, Εὐμύχλος Ἀδμήτου, Πολυποί-
 τῆς Πειρίδου, Λεοντεῖς Κορωνῆς, Ποδαλείριος καὶ
 Μαχάων Ἀσκληπιοῦ, Φιλοκτήτης Προϊάντος, Εὐρύπυ-
 20 λος Εὐαίμονος, Περφιδίαντος Ἰφίχλου, Μενέλαος Ἀ-
 γέως, Αἴας καὶ Τεῦχος Τελαμωνίως, Πάριος Ἰφί-
 κλῆς. πύτων ὄρων τὸ πλῆθος Τυωδάρως, ἐδί-
 δόκει μὴ κρινέντος ἑνὸς, σπασάσωσιν οἱ λοιποί.
 ὑποσχόμενος δὲ Οδυσσεὺς, εἰὰν συλλάβηται παρὲς τὸν
 Πυρρῆος αὐτῷ γάμον, ὑποδέσθαι πρόπον πινά,
 25 δι' ᾧ μνηστῆρας ἡγήσεται πάντας. ὅς ὑπέχετο αὐτῷ
 συλλήψεται ὁ Τυωδάρως, πάντας εἶπεν ἔξορκίσει
 τὰς μνηστῆρας βοηθήσειν, εἰὰν ὁ περικριθὲς νυμφίος
 ἀπὸ δῆς πρὶν ἀδικῆται παρὲς τὸν γάμον. ἀκούσας
 δὲ τῆτο Τυωδάρως, τὰς μνηστῆρας ἔξορκίζει. καὶ
 Μενέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται νυμφίον. Οδυσσεὺς δὲ

consilium perficiendū uniuersos per eam inuisurandi religionem compellit : ac Menelaum filia sua sponsum declarat , atque etiam ab Icario Vlyssi Penelopem in cōiugium poposcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionen genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dæle Pieride ab Etolia oriunda. siue, ut Acusilaus ait, è Teridæ Magapenthem : sed ex Nympha Gnosia, Eumelo auctore, Xenodamū procreauit. Caterum è Leda natis Castor plane rem militarem exercuit. Pollux autem cassicum pugnandi genus sectatus est. Atque ambo ob fortitudinem Dioscuri, quasi Iouis proles, cognomento dicti sunt. Qui cum Leucippi filias in matrimonium habere cuperent, è Messene raptas uxores ambo sunt consecuti. Dein ex Polluce ac Phœbe Mnesileus, at è Castore & Ilacira Anogon, nati sunt. Qui cum, socy's Ida Lynceoque, Apharei filijs, ab Arcadia bouum prædam abegissent, Ida arbitrio diuidendam permiscere. Tunc ille bouem in partes quatuor partitus, Qui prior, inquit, deuorauit, huius prædæ dimidium cedit : posteriori, reliquum : quo dicto Idas anteuertens, priuatā prius, & fratris deinceps partem absumpsit : atque cum eo prædam omnem Messenem auertit. Quare Dioscuri conductis militum copijs contra Messenam, cum illam, tum multam aliam prædam simul abducunt, & sub quercu per insidias Idam Lynceumque intercipere conabantur. Verum Lynceus viso Castore Ida fratri significauit, atque eum ille necauit. At Pollux ipsos insecutus, Lynceum, telum iaculatus, occidit. Inde Idam insequens, lapide secundum caput ab eo perçessus, oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemq; è in cœlum agit. Pollux vero immortalitatem tenuit Castore mortuo. At Iupiter amboque, alternis diebus, inter Deos, ac mor-

- 7 παρὰ Ἰλαίῃς μνησεύεται Πρωτόκλη. Μενέλαος μὲν
 οὖν ἐξ Ελένης Ερμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατὰ τινὰς
 Νικόστρατον· ἐκ Δέλης Πιερίδης γένος Λιτωλίδος,
 5 ἥ, καθάπερ Ἀκρυσίλαος φησὶ, Θεϊδᾶς, Μεγαπέν-
 δη· ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης, κατὰ Εὐμήλον, Ξε-
 νόδαμον. ἧν δὲ ἐκ Λίδας γηομένων παίδων, Κάστωρ
 μὲν ἦσκει τὰ κτ' πόλεμον· Πολυδεύκης δὲ πυλμύ-
 καὶ διὰ τὴν αἰσθητὴν ἐκλήθηναι ἀμφοτέροι Διόσ-
 10 κουρι. Βελόμοι δὲ γῆμαι τὰς Ἀδελφίδας θυγα-
 τρέας, ἐκ Μεσσήνης ἀρπασαυτές ἐγρημαν. καὶ γίνεται
 μὲν Πολυδεύκης καὶ Φοῖβης, Μνησιλέως· Κάστωρ δὲ
 καὶ Ἰλαίρας, Ἀνώγων. ἐλάττωτες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας
 Βελίαν μετ' ἧν Ἀφάρειος παίδων Ἰδα καὶ Λυγκίως,
 15 ἀπιτρύπουσιν Ἰδα διελθεῖν. ὁ δὲ, τιμὴν βουῇ εἰς
 μέρη τέσσαρα, τῇ πατρὸς κατὰσχόντος εἶπε τῆς
 λείας τὸ ἥμισυ ἔσθαι, καὶ τῇ δευτέρῃ τὸ λοιπόν.
 καὶ φθάσας κατὶμάλωσε τὸ μέρος τὴν ἴδιον πατρὸς
 Ἰδας, καὶ τὸ τῇ ἀδελφῇ· καὶ μετ' ἐκείνη τὴν λείαν
 εἰς Μεσσήνῃν ἤλασε. φρατρεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνῃν
 20 οἱ Διόσκουρι, τὴν τε λείαν ἐκείνῃν καὶ πολλὰ ἀλ-
 λην σμυελαύνουσι. καὶ τὸν Ἰδαν (ὑπὸ δρυὶ) ἐλό-
 χων, καὶ τὸν Λυγκία. Λυγκίῃς δὲ ἰδὼν Κάστωρα, ἐμή-
 νυσεν Ἰδα· κακέϊνθ' αὐτὸν κτείνει. Πολυδεύκης δὲ
 ἐδίωξεν αὐτὸς. καὶ τὸν μὲν Λυγκία κτείνει τὸ δό-
 25 ρυ περιέμψθ'· τὸν δὲ Ἰδαν διώκων, ἑλθεὶς ὑπὸ
 ἐκείνῃ πίπτει κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς· καὶ
 Ζεὺς Ἰδαν κεραιωθεὶς, Πολυδεύκῃν δὲ εἰς ἕρπον ἀνά-
 γει. μὴ δεχόμενε δὲ Πολυδεύκοις τὴν ἀδελφίσαν,
 30 ὄντος νεκροῦ Κάστωρος, Ζεὺς ἀμφοτέροις παρ' ἡμέραν,
 καὶ ἐν δροῖς ἐν καὶ ἐν δροῖς, ἔδωκε μεταστάντων

tuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris, Tyndareus accersito Spartam Menelao regnum tradidit. Ex Electra autem Atlantis filia, & Ione, Iason Dardanusque gignuntur, e quibus Iason Cererem deperiit, eique vim inferre volens, fulmine ictus occubuit. At Dardannus fratris interitu mœstus, Samothrace relicta in obiectam continentem transiit, ubi Teucer Scamandri fluminis Idaeque nymphæ filius regnabat: ab eo etiã qui regionem illam incolebant, Teucris vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem admissus, Bateam eius filiam sibi in coniugium duxit, ac Dardanum urbem condidit. At postquam ex humanis Teucer excessit, uniuersam provinciam Dardaniam appellauit: filios habuit duos, Ilum & Erichthonium, e quibus Ilus nullis susceptis liberis extinctus est. Hinc Erichthonius regni heres, ductaque Astyoche Simoentis filia, Troem creat. Hic deinde regnum adeptus, regionem à se ipso Troiam nuncupauit: & Callirroen Scamandri filiam sibi collocauit, ex qua Cleopatram filiam sustulit. Mares autem Ilum, & Assaracum, & Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam raptum per aquilam Iupiter Deorum pincernam in cœlo constituit. Assaracus vero ex * Hieromneme Simoentis filia Capyn procreat. Huiusce, ac Themidis Ili filia Anchises filius fuit. Cum quo Venus ipsius amore flagrans congressa, Æneam genuit, ac * Lyrum, qui sine liberis decessit. Ilus cum in Phrygiam peruenisset, atque inibi ab rege propositum certamen nactus esset, palaestra vicit: deditque illi rex præmij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Adhuc ex oraculi sententia discolorum bonum adiecit, monuitque, ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bonum ipsam insequitur. Ea vero, simulatque ad Ates,

- δὲ εἰς δαῖς ἤν' Διοσκύρεον, Τιωδάρεως μεταπεμψά-
 μῃ· Μινέλαον εἰς Σπάρτῃν, τέτῳ τῷ βασιλείᾳ
 παρέδωκεν. Ηλέκτρας δ' ἦτορ Ἀτλαντος καὶ Διὸς, Ιασίων καὶ
 Δαρδανῶν ἐχθρόντο. Ιασίων μ' οὐκ ἐραδαῖς Δήμητρ'·
 5 καὶ θέλων κατακτείνῃ τὸν Διόν, κεραυνῶται. Δαρδανῶν δ' ὅ
 ἐπὶ τῷ δανάτῳ τῷ ἀδελφῷ λυπούμεν, Σαμοθράκιον
 ἀπολιπὼν, εἰς τὴν ἀντίπεραν ἤπειρον ἦλθε. ταύτης
 δὲ ἐβασίλευε Τεύχερος ποταμῷ Σκαμάνδρῳ καὶ νόμῳ
 Ιδαίᾳ· ἀφ' ἧς καὶ οἱ τῷ χώρῳ, νεμόμενοι Τεύχοι
 10 περισσεύοντο. ὑποδεχθεὶς δ' ὑπὸ τῷ βασιλείῳ καὶ
 λαβὼν μίερας τῆς γῆς, καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Βά-
 τιαν, Δαρδανὸν ἔκτισε πόλιν. τελευτήσας δ' ὁ Τεύ-
 χερς, τὴν χώραν ἄπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε. ἡμιό-
 νων δ' αὐτῶν παίδων Ἰλὺς καὶ Εὐχρόνιος, Ἰλ' μ' οὐκ
 15 ἄπαις ἀπέδανε· Εὐχρόνιος δ' διαδεξάμενος τὴν βα-
 σιλείαν, γήμας Ἀσυόχῳ δ' Σιμόντος, τέκοντο Τρεῖς.
 οὗτοι παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν χώραν ἀφ'
 ἑαυτῶν Τροίαν ἐκάλεσε. καὶ γήμας Καλιρρόχῳ δ' Σκα-
 μάνδρῳ, θυγατρὶ θυγατέρα μὲν Κλεοπατρῶν· παῖδας δ',
 20 Ἰλὸν καὶ Ἀστιάκον καὶ Γανυμήδην. τῶτον μὲν οὐκ ἔτι
 κάλλος ἀνάρπαστος Ζεὺς δὲ αἰετῶ, Διὸν οἰνοχόον ἐν
 ἑρανῶ κατέστησεν. Ἀστιάκου δ', καὶ * Ἱερομένης τῆς
 Σιμόντος, Κάπυς· τῶν δ', καὶ Θέμιδος τῶν Ἰλῶν, Ἀγ-
 χίσις· ἣ δὲ ἐρώπκῳ ὀπίδυμίαν, Ἀφροδίτῃ σωελ-
 25 δοῦσα, Αἰνείαν ἐχθύνησε, καὶ * Λύον· ὃς ἄπαις ἀπέ-
 δανε. Ἰλ' δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος, καὶ καταλα-
 βὼν ὑπὸ τῷ βασιλείῳ αὐτόν τι τεθειμένον ἀγῶνα, νι-
 κᾷ πάλιν· καὶ λαβὼν ἄθλον πεντήκοντα κέρες καὶ
 30 κόρας τὰς ἴσας, δόντος αὐτῷ τῷ βασιλείῳ καὶ χρυσ-
 μόν καὶ βοῶν πεντήκοντα· καὶ φερόμενος ἐν ᾧ αὐτῷ
 αὐτὸν κλιθεὶς τόπῳ, πόλιν κτίζειν, εἶπτο τῷ βοί. ἡ δὲ

Æthiopiam abducit: ibique cum ea congressa, Emathionem ac Memnonē gignit. Post, ibi Troia ab Heroule, quo de paulo ante diximus, capta fuit: Podarces cognomento Priamus, regnum tenuit: ac primam coniugē Meropis filiam nomine Arisbam sibi coniungavit, ex qua Æsacum filiū creat: cui Asterope Cebrenis amnis filia nupsit, quam cum mortuam nimio luctu defleret, in mergum avem mutatus est. Mox Priamus Arisba collocata in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam secundā uxorem Dymantis, siue, ut alijs placet, C. ssei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: deinde cū secundum propediē esset paritura filium, facē reapse ardentem Hecuba parere, eamque omnem urbē Ilium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id ubi Priamo visū Hecuba recitavit, Æsacū filiū hic statim arcessi iubet ad se. Eum enim Merops avus maternus somni coniectandi rationē edocuerat. re percepta, Æsacus puerū exitiū illaturū esse respōdit. Proinde infantē exponi iubet. Hunc Priamus, simulac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumque in Idā montem. Huic seruo nomē Agelao, aut Archelao, fuit. Infans ut ab eo expositus est, quinq; dies ab ur̄sa nutritus est. Hic puerum nactus incolumē tollit, secum illum attulit, & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui cū iā grandiusculus evasisset, & plerisque, & corporis forma, & robore antiret. & quod praduū vim, incursusque repelleret, & ouilibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inuentos parentes agnovit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodicē, Polyxenā, & Cassanaram:

- πῖαν κομίζει · καὶ κτ' συναλθῆσα θῆν' αὖ πῦδας Ἡμα-
 θωνα καὶ Μένονα . μετὰ δὲ τὸ αἰεθῶναι Ἴλιον
 ὑπὸ Ἡρακλείῳ , ὡς μικρὸν πρῶτον ἡμῖν λέλεκται ,
 ἐκασίλευσεν Πριάμῃς ὁ κληθεὶς Πείραστος · καὶ γαμῶν
 5 πρῶτον Λείσβῳ τῷ Μέρῳπος · ὃς ἥς αὐτῷ πῦς
 Αἴσακος γίνεται , ὃς ἐγῆκε Ἀσπρόπῳ τῷ Κεφρίῳος
 θυγατέρα , ὡς πενθῶν ἀποθανῆσαν ἀπωρνεῖσθαι .
 Πείραστος δὲ Λείσβῳ ἐκδοὺς Τρτάκῳ , δευτέρῳ
 ἐγῆκεν Εὐκλῆν τῷ Δύμαλθι , ἥ ὡς πνέει φασί ,
 10 Κισίως , ἥ ὡς ἔτερε λέγουσιν , Σαργαίῳ · ταμὸν
 καὶ Μετώπῃς . θῆν' αὖται ὅ αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἐκτωρ ,
 δευτέρῳ ὅ θῆν' αὖται μέλλονθι βρέφει , ἔδοξεν Ε-
 κάβῃ κατ' ὕπαρ θαλὸν τεκεῖν διάπυρον . σῆτον δὲ
 πᾶσαν ἐπινέμεσθαι τῷ πόλιν , καὶ κείνῳ μαδῶν ὅ
 15 Πείραστος παρ' Εὐκλῆς τὴν ὄνειρον , Αἴσακον τὸν ὕδν
 μετεπέμψατο · ὡς γὰρ ὄνειροκρίτης ὄντα τὰ μὴ ἔπα-
 τορος Μέρῳπος διδάχθεῖς · ὅτος εἰπὼν τῆς πατρὶδος
 θῆν' αὖται τὴν πῦδα ἀπώλειαν , ἐκδεῖναι τὸ βρέφθ
 ἐκέλευσε . Πριάμῃς ὅ ὡς ἐλθὴν ἔδωκεν τὸ βρέφθ , δίδωσθ
 20 ἐκδεῖναι οἰκίῃ κομέσων εἰς Ἴδν . ὅ ὅ οἰκίῃς Ἀ-
 γέλαθ' ἀνομάζετο [ἢ Ἀρχέλαθ' ,] τὸ δὲ ἐκπεδῶν
 ὑπὸ τῆς βρέφθ , πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἀρκτου ἐστρά-
 φη . ὁ δὲ σὺζόμενον ἄρσθ , ἀναιρεῖται . καὶ κομίσας
 ἐπὶ ἧς χωρίων , ὡς ἴδιον πῦδα ἔστρεψεν , ὀνομάσας
 25 Πάειν . θῆν' αὖται δὲ νεάνισθ , καὶ πολλῶν διαφῆ-
 ρον κάλλι τε καὶ ῥώμῃ , αὐτῆς Ἀλέξανδρθ προσω-
 νομάδῃ ληστὴς ἀμυνόμενθ , καὶ τοῖς ποιμνίοις δῆ-
 ξήσας , ὅσθ' ἔτι βοηθήσας . καὶ μετ' ἐ πολὺ τοῦ γο-
 νῆας αὐεῖρε . μετὰ σῆτον ἐλθὴν Εὐκλῆ θυγατέρα
 30 μὲν Κεῖκου , Λαοδίῃν , Πολυξένῳ , Κασάνδρῳ

quam cum Apollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hac autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minimè fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit, Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponum, Polydorum, Troilum quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coniugibus Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgythiō, Philamoni, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Enagoras, Hippodamas, Mestor, Atlas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestus, Euāder, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deoptes, Clonius, Echemon, Hypirychus, Ægeonens, Lysithous, ac Polymedon; Filia verò, Medusa, Medesicassia, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Etionis, & Alexander Oenonen Cebrenis amnis filiam ducit. Hac à Rheia vaticinandi cognitionem edocta, Alexandro ne ad Helenā nauigaret, prädixit. At ea minime persuadens, cum sibi vulnus illatum fuerit, ad se se venturum, dixit: quod se ipsi mederi posse intelligebat, praterea neminem. Hic autem rapta post Helena è Sparta, Troiaque bello impetita, sagittis Herculeis à Philoctete sauciatus, in Idam ad Oenonen remeavit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cum in Troiam referretur, occubuit. Mox Oenone, quam detrectata medela pœnituerat, ad vulnus curandum pharmaca deferebat, siquidem Oenone medendi canendique artem callebat. Quæ, ubi eum iam obuisse reperit, sibi laqueo vitam finivit. Asopus vero amnis,

- ἢ σωηλθεῖν βυλόφῃ· Ἀπόλλων, τῷ μαντικῷ
 ὑπέχετο διδάξαι. ἡ δὲ μαδούσα, ἔσωηλθεν. ὅθεν
 Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτῷ τὸ πίδειν.
 αὐτῷ δὲ παῖδας ἐγέννησε Διηφόβον, Ἐλενον, Πάμ-
 5 μονα, Πολίτην, Ἀντην, Ἰππόνοον, Πολύδωρον,
 Τερσίλον. τῶν ἑξ Ἀπόλλωνος λέγεται μηχανή-
 ναι. ἐκ τῶν δὲ γυναικῶν Πειριάμω παῖδες γίνονται,
 Μελέσιππος, Γοργυδίων, Φιλαίμων, Ἰππόδοτος,
 10 Γλαῦκος, Ἀγάδων, Χερσιδάμας, Εὐαχέρις, Ἰππο-
 δάμας, Μήτωρ, Ἄπας, Δόρυκλος, Λυχνών, Δρύων,
 Βίας, Χρύμιος, Ἀσύρηνος, Τελέστας, Εὐάνδρος,
 Κεβερίνης, Μήλιος, Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Εχέ-
 φρον, Ἰδομέυεις, Ὑπείων, Ἀσκαίιος, Δημοκόων,
 Ἀρήρης, Διόπτης, Κρόνιος, Εχέμων, Ὑπέρυχος,
 15 Αἰγώνεις, Λυσίδος, Πολυμέδων. θυγατέρες δὲ,
 Μέδουσα, Μηδεσπύχη, Λυσμάχη, Λευσπύχη.

- Ἐκ τῶν μὲν οὖν Ἀνδρομάχῃ τῷ Ἡπίωνος γαμέτῃ
 Ἀλέξανδρος δὲ Οἰνῶν τῷ Κεβρίῳ τῷ ποταμοῦ
 θυγατέρα. αὐτὴ παρὰ Ρέας τῷ μαντικῷ μαδούσῃ,
 20 παρὺλεθον Ἀλεξάνδρῳ μὴ πλεῖν ἐπὶ Ελένῳ. μὴ
 πείδουσα ὅτι εἶπεν, εἰ μὴ τρωθῇ, παρὰ γένεταί τε
 αὐ-
 τῷ, μόνῳ γὰρ διεσπείσται διώαται. τὸν δὲ, Ελένῳ
 ἐκ Σπάρτης ἀπάσαι· πολεμουμένης δὲ Τροίας, το-
 ξιδέντα ὑπὸ Φιλοκτῆτι τόξοις Ἡρακλείοις, πρὸς
 25 Οἰνῶν ἐπαυελθεῖν [εἰς] Ἰδῶν. ἡ δὲ μνησικαχοῦσα,
 διεσπείσται ἐκ τῆς Ἀλέξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν
 κομίζομενος ἐπελδοῖτα· Οἰνῶν δὲ μετανοήσασα, τὰ
 πρὸς διεσπείαν φάρμακα ἔφερε· καὶ καταλαβὼσα
 αὐτὸν νεκρὸν, εἰς τῷ αἰήρησεν. (ἡ γὰρ Οἰνῶν ἰα-
 30 τρικῶς καὶ μυσηκῶς ἦσκει.) ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς

minibus prestare videbatur, fratres Peleum ac Telamonem insidias illi comparasse ferunt: atque ubi sorte obvenit, ut cum eo Telamon pari in ludo decertaret, disco caput illi ferit, & occidit, ac sublatum Peleo adiutore quadam in sylva occultavit. Demum vero cade detecta, ambo ex Ægina ab Æaco solum vertere compelluntur. Telamon Salaminem ad Cychreū Neptuno ac Salamine Asopi filia natum pervenit. Is necato serpente, qui insulam, cuius ipse rex erat, devastabat, ac nullis post se relictis filijs, moriens, regnum Telamoni concessit. Is deinde Peribœam Alcathoi Pelopis filiam sibi uxorem coniunxit Et Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Dys precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Aiacei nominarunt. Qui in bello contra Ilium Herculem secutus, Hesionem Laomedontis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreavit. Caterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatum abiit, à quo postea expiatus Antigonen illius filiam in matrimonium cepit: atque in tertiam regni partem adscitus est. Mox Polydoram filiam genuit, quam Boro Perieris filio nuptui dedit. Inde in Calydonij apri venationem cum Eurytione simul egressus, ac misso in aprum telo Eurytionem ferit, eumque fereno ictu cecidit. rursus itaque à Phthia Iolcum ex fuga ad Acastum sese recepit. ab eoque lustratur. Adhuc cum Atalanta ludis in Pelia regis honorem institutis palastrica pugna decertavit: ubi Astydamea Acasti coniux Pelci amore correpta, ad eum literas de concubitu dedit: quæ, quoniam id illi persuadere non potuit, ad eius etiã uxorem misit, qui a Peleo Steropen Acasti filiam prope-diem ductum iri illi renuntiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleum insuper Acasto, quod eam de

- ἀδελφοὺς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβελῶσαι· καὶ λα-
 χῶν κλήρω, Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν βαλὼν
 δίσκῳ καὶ τῆς κεφαλῆς, κτείει· καὶ κομίσας μετὰ
 Πηλέως, κρύπτει κατὰ πηλὸς ὕλης· φονεαδέντες δὲ
 5 τῷ φόβῳ, φυγάδες ὑπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύ-
 νονται· καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμῖνα φεγγάμε-
 νος πρὸς Κυχέα τὸν [Ποσειδῶνος, καὶ] Σαλαμῖ-
 νος τῆς Ἀσωποῦ (ἡδὲ) κτείνει· ὅφιν ἔτος ἀδι-
 κοῦντα τὴν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ πηδ-
 10 οῦν ἄπαις, τὴν Βασιλείαν φεγγάδωσι Τελαμῶνι·
 ὃ δὲ γαμῆ Πειρίβοιαν τὴν Ἀλκίادου τῆς Πέλοπος·
 καὶ ποιησάμενος ὕχας Ηρακλῆος ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρ-
 ρῶν γήνηται· φανένθ' δὲ μὲν ταῖς ὕχας αἰετῶ, τὸν
 θνητὸν ἐκάλεσαν Αἰάντα· καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ
 15 Τρώϊαν οὐκ Ηρακλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἡπτόνῳ τὴν
 Λαομέδονθ' θυγάτηρα· ἧς ἡς αὐτῷ γίνεται Τεῦχος.
 Πηλῶς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυπύωνα Ἄκτο-
 ρος, ὅς αὐτῷ καθάρεται· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν
 20 θυγάτηρα Ἀντηρόνῳ, καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην μίεραν.
 καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ Πολυδάρη, ἣν ἐγήμε Βῶρος
 ὁ Πειρήριος· ἐντεῦθεν ἐπὶ τῷ θῆραν τὸν Καλυδωνίαν
 κάπρου μετ' Εὐρυπύωνος ἐλθὼν, πρὸς ἑμῶς ἐπὶ τὸν
 οὐκ ἀκόντιον, Εὐρυπύωνος πυγῶν, καὶ κτείνει τὸν
 25 ἀκόντιον· πάλιν οὐκ ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν, πρὸς
 Ἄχαιον ἀφικνέεται, καὶ ὅς αὐτῷ καθάρεται· ἀγωνίζε-
 ται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Πελοπὶ ἀγῶνα πρὸς Ἀταλάντῃ
 διαπαλαίσας· καὶ Ἀσπιδάμεια Ἀχαιῶν γυνή, Πηλέως
 ἐραστὴς, ὅτι σκεπτικὰ προσέπεμψεν αὐτῷ λόγους·
 μὴ δυνάμενη δὲ πείσαι, πρὸς τὸν γυναικαῖα αὐτῇ πέμ-
 30 ψασα ἔφη, μέλλειν Πηλέα γαμῆν Στερόπῳ τὴν Ἀ-
 χαιῶν θυγάτηρα· καὶ τὸτο ἐκείνη ἀκούσασα, ἀσπιδάμειαν
 ἀπάτην· Πηλέως δὲ πρὸς Ἄχαιον καταφεύδεται λό-

stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haudquaquam ab se necandum esse ceruit: ac cum in Pelium montem venatum abducit. Inde coorta de venatione controuersia, Peleus qui dem captarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictauit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eique sublatum enssem in boum fimo celauit, & abiit. Is deinde experrectus, interea dum enssem queritat, à Centauri comprehensus iam iam moriturus erat, verum hic à Chirone seruatur incolumis, eidemque quesitum ac repertum enssem condonauit. Peleus vero, ut supra dictum est, Antigonem Eurytione patre procreatam uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio flumini cognomento Boro Perieris filio uxorem collocauit, ex qua Menesthius natus est. Sed & alteram duxit Peleus, nempe Thetin. Nerei filiam, de cuius matrimonio Iupiter & Neptunus cōtenderunt. At cum Thetis è se ortum filium patre futurum esse prestantiorem prädixisset, abstinuisse Iouem illius nuptijs ferunt. Nec desunt qui scribant ad eius cōplexum iam iam prodeunti Ioui, Prometheum dixisse, natum ex ea cælo dominaturum. Sunt etiam, qui memorent Thetin Iunonis monitu persuasam Iouis concubitu euitasse. Hinc iratum Iouem voluisse, ut ea mortalis viri coniugio locaretur. Chironis itaque consilio eam cōprehendendi ac detinendi rationem Peleus inijt: eam itaque cum in varias se formas commutantem obseruasset, corripit, quæ cum interim ignis, interim aqua, modo etiam fera vultu caperet, non eam prius, quam pristina

Iouem,

- ῥαυσα, ὑπὸ αὐτῆς περὶ σωκσίας πεπιεσθῆναι. Ἀχαιὸς
 ακουσας, κτείνειν μὲν ὃν ἐκαθήρεν, ἐκ ἡβελήθη·
 ἄγει δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήρας εἰς τὸ Πήλιον. ἐνθεν αἰὲ
 μίλλης περὶ θήρας θυομένης, Πηλείς μὲν οὐκ ὦν
 5 ἐχειροῦτο θηρίων, τὰς γλώσσας τέτων ἐκτέμνων εἰς
 πῆραν ἐπίθει· οἱ δὲ μὲν Ἀχαιῶν ταῦτα χαίροντες
 κατεγέλων ὡς μηδὲν τεθνηδούσι τῶ Πηλέϊ. ὁ δὲ
 τὰς γλώσσας παραχρᾶντο ὅσας εἶχεν, ἐκείνοισι το-
 σαῦτα ἔφη τεθνηδούκει· ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ
 10 Πηλίῳ, ἀπολιπὼν Ἀχαιὸς, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν
 τῇ ἥβῃ βοῶν κόπῳ κρύψας, ἐπαυρῆχεται. ὁ δὲ, ἐξα-
 ναστὰς καὶ ζήσῃ τὴν μάχαιραν, ὑπὸ ἥβῃ Κενταύ-
 ρων χαθαρθεύεις, ἐμελλεν ἀπόλλυδαι. σῶζεται δὲ
 ὑπὸ Χείρωνος ἕως· καὶ τὴν μάχαιραν αὐτῷ ἐκζητή-
 15 σας, [καὶ ἔξωθεν] δίδωσι. γαμει δὲ, ὡς λέλεκται,
 Πηλείς Ἀντιγόνην τὴν Εὐρυτίωνος, ἔξ ἧς αὐτῷ γί-
 νεται Πολυδῶρη, ὃν ἔγημε Σπερχείος ὁ ποταμὸς
 ἐπὶ κλίῳ Βῶρος ὁ Περίεργος ἥδ' ἔξ ἧς Μανέδιον
 πελοῖ. αὐτῆς δὲ Πηλείς γαμει Θεπν τὴν Νηρέως·
 20 περὶ ἧς τῷ γάμῳ Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἦσαν. Θεπδος δὲ
 διασπαδύσης ἔσεσθαι τὸ ἐκ ταύτης θυνηθέντα κρείττο-
 να τῷ πατρὸς, ἀποχόντα. ἔνιοι δὲ φασὶ Διὸς ὀρμῶν-
 10 ἐπὶ τὴν ταύτης σωκσίαν, εἰρηκῆναι Πεσμηδέα
 τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ θυνηθέντα, ἔσαν δὲ διωκασεύειν.
 25 πνὲς δὲ λέγουσι μὴ βεληθῆναι Θεπν Διὶ σωελθεῖν
 ὑπὸ Ἡρας τραφεῖσαν. Δία δὲ ὀρμῶντα θητῶν ἐδε-
 λῆσαι αὐτῷ σωοικῆσαι. Χείρωνος οὐκ ὑποδεμένῃ
 Πηλεῖ συλλαβεῖν, καὶ κατέχειν αὐτῷ μεταμορφωμέ-
 νῳ, ἐπιτηρήσας, σωμαρπάζει. γινομένῳ δὲ ὅτε μὲν
 30 πῦρ, ὅτε δὲ ὕδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, ἔπειτα τερν ἀνῆ-
 κε πρὶν ἢ τὴν ἀρχαίαν μορφὴν εἶδεν ἀπολαβεῖσαν.

Troianū perductus est. Ad quod etiam Phœnix Amyntoris filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytia patriu pellice, ut de supra interpellata falso insinulatum pater oculorum luce priuauit. Quem Peleus ad Chironem ductum, ab eoque curatum, oculorum luce recuperata Dolopum regem constituit. Insuper Achilli Patroclus Menœti, ac Sthenes Acasti, siue, ut alys placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleonatj, filius, comes accessit. Is Opuntem Locridis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamanis filium imprudenter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contuberniū acceptus, Achillis amasius efficitur. Porro Cecrops indigena, ac geminus, id est humano simul & serpentino corpore præditus, in terra Attica primus regnauit, & quæ prius Aëtia dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque dijs fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandarū potestatem, sanè in quibus potissimum priuatos honores unus quisque adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente ad mediam arcem terra, fretum repente exciuit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: quæ lecto à se Cecrope occupationis suæ indicij teste oleam è terra produxit, quæ nostra etiam ætate visitur in Pandrosio. Caorta deinde inter utrumque comen-tione, ac lite de urbe, Iupiter Minervam Neptunumque inter se pacauit, isque, non, ut quidam memorant, Cecropē Cranaumque, nec Erichtheum, sed duodecim deos huiusce controuersia indices dedit: quorū sententia urbs Athenæ Minervæ adiudicata fuit: quando primum ab ea oleam Cecropis testimonio productam fuisse perceperunt. Minerva itaque de seipsa Athenis nomen impo-

- Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος. οὗ ἰσὺς τῷ πατρὸς ἐτυφλώθη
 καταψάσμενης φθορᾷ Κλυτίης τῆς τῷ πατρὸς παλ-
 λακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα καίμας,
 ὡς ἐκείνῳ θεραπευδέντα τὰς ὄψεις, βασιλεὺς κατέ-
 5 σκητε Δολόπων. αὐμείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Με-
 νειτῆς καὶ Σθενέλης τῆς Ἀκάσου, ἢ Πειριάπιδος τῆς
 Φέρητος, ἢ, καὶ δ᾽ ὅφησι Φειλοκράτης, Πολυμήλει τῷ
 Πηλέως. ἔτος ἐν Οποῦπ (τῆς Λοκίδος) διενεγ-
 10 χθεὶς ἐν παιδιᾷ περὶ ἀσπαγάλων παίζων παῖδα Κλυ-
 σάνουμον τὸν Ἀμφιδάμαντος [ἄκων] ἀπέκτεινε.
 καὶ θυγῶν μὲν τῷ πατρὸς, παρὰ Πηλεὶ κατήκει, καὶ
 Ἀχιλλεύς ἐρώμενος γίνεταί. Κέκροψ αὐτόχθων συμ-
 φυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀπικῆς
 ἐβασίλευσε πρῶτος· καὶ πῶν γῆν πρῶτον λεγομέ-
 15 νων Ἀκτῶν, ἀπ' ἐαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ὅπῃ
 τότε φασὶν ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαμβάνειν, ἐν
 αἷς ἐμελλόν ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. ἦκαν οὖν πρῶ-
 τος Ποσειδῶν ἐπὶ τῇ Ἀπικῇ, καὶ πλήξας τῇ τριτά-
 νῃ χθὶ μέσῳ τῇ ἀκρόπολιν, ἀνέφηνε θάλασσαν, ὡς
 20 νῦν Ερεχθίδας καλοῦσι. μὲν δὲ τότε ἦσαν Ἀθῶναι·
 καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα
 ἐφύτευσεν ἐλαίαν· ἢ νῦν ἐν τῷ Πανδροσίῳ δεικνύται.
 γηνομένης δὲ ἑίδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθῶναι
 καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκεν. ἔχ-
 25 ὡς εἶπον τινές, Κέκροπα καὶ Κεραῖον· ἐδὲ Βειρχεῖα.
 Ζεὺς δὲ τὴν δώδεκα· καὶ τούτων διαζόντων ἡ χώρα
 τῆς Ἀθῶναις ἐκείνη, Κέκροπος μῆτρυσσεν, ὅτε
 πρῶτον πῶν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθῶναι μὲν οὖν ἀπ'
 ἐαυτῆς πῶν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθῶνας. Ποσειδῶν δὲ

fuit. at Neptunus mirum in modum iratus Thriasium campum pessime afflixit: atque Atticam uniuersam pelago inundauit. Adhac Cecrops Agraulon Actæi filiam in coniugium duxit, ex eaque marem quidem suscepit, Erychthonem: qui sine maribus liberis e vita decessit: filius verò, Agraulon, Herfen & Pandrosos. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Halirrhothius Neptuni & Eurytes nymphae filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrem Neptunus Martem in Areopago cadis reum agit. Is duodecim Deorum sententia iudicatus absoluitur: at Cephalus, Herfes & Mercurij filius fuit, quem cum Aurora supra modum amaret, correptum secum asportauit in Syriam, ibique illius concubitu grauida fit, & Tithonum peperit: cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Huius autem fuit Astynous, ex quo Sandocus: qui e Syria profectus in Ciliciam, Celenderin urbem condidit: ductaque in matrimonium * Thanace Megessari filia, Cinyram Assyriorum regem procreauit. Hic Cinyras cum in Cyprum se contulisset cum populo, Paphum condidit; Ductaque inibi uxore Metharmè Pygmalionis Cypriorum regis filia, Oxyporum & Adonin genuit: nec non filias Orsedicen, Lasgorénque & Brasiam ex eadem suscepit. Ha verò ob Veneris iram alienigenis permixta viris, vitam in Aegypto cum morte commutarunt. Adonis autem puer adhuc, Dianæ iracundia, in venatione ab apro percussus interijt. Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphesibææ filium fuisse ait. Panyasis verò, de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert. Hæc Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur: atque usa nutricis opera, cum in scio patre noctes duodecim concubuit, is, ubi rem sensit,

- θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θειάσιον [πεδίον] ἐπεκάλυψε,
 καὶ τῶν Ἀθητικῶν ὕψαλον ἐπέησεν. Κεκροφ δὲ γή-
 μας τῶν Ἀκταίων κόλῳ Ἀχαιῶν, παῖδας μὲν ἔχεν
 Ερυσίχονα, ὃς ἄτεκνός μετήλλαξε. θυγατέρας δὲ
 5 Ἀχαιῶν, Ἐρσίω, Πανδρόσῳ. Ἀχαιῶν μὲν οὖν καὶ
 Ἀρεῖ Ἀλκίπῳ γίνεται. ταύτῳ διαζόμενός Ἀλκί-
 ρόδοις ὁ Ποσειδῶν καὶ νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἀρεὸς
 φωραθεὶς κτείνεται. Ποσειδῶν δὲ ἔρῃ Ἀρεῖ παῖ-
 κνέται διχαζόντων ἥϊ δώδεκα θεῶν Ἀρῇ, καὶ ἀπο-
 10 λύεται. Ἐρσος δὲ καὶ Ερμού Κέφαλος, ὃς ἐρσθεῖσα
 Ἡὸς ἦρπασε· καὶ μετῴσα ἐν Συείᾳ, παῖδα ἐγέννησε
 Τιθωνόν· ὃς πᾶς ἐγένετο Φαίδων· τότε δὲ Ἀσύνροος
 τῇ δὲ, Σαῖδοκος, ὃς ἐν Συείᾳ ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
 πάλιν ἐκπσε Κελένδειν. καὶ γήμας* Θανάκῳ τῶν
 15 Μεγαρέων [Κινύραν] ἥϊ Ἀσυνείων βασιλέα ἐγέν-
 νησε. Κινύρης ὅς ἐστι ἐν Κύπρῳ παραγυρόμενός οὖν
 λαῶ ἐκπσε Πάρον. γήμας δὲ ἐκεῖ Μεδάρμῳ κό-
 ρῳ Πυγμαλίῳνος Κυπρίων βασιλέως, Οξύπρεον
 ἐγέννησε καὶ Ἀδωνιν· περὶ δὲ τέτοις θυγατέρας
 20 Ορπεδικῶν, Λαογόρῳ καὶ Βραισίᾳ. αὗται δὲ διὰ
 μῶν Ἀφροδίτης ἀμύσσοις ἀνδράσι συνδιναζόμεναι,
 τὸν βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετήλλαξαν. Ἀδωνίς δὲ ἐπὶ πᾶσι
 ὦν, Ἀρτέμιδος χόλῳ, πληγείς ἐν θήραις ὑπὸ σὺν,
 ἀπέθανε. Ἠσίοδος δὲ αὐτὸν φοίνικος καὶ Ἀλφειο-
 25 βίας λέγει· Πανύασις δὲ φησι Θόαντος βασιλέως
 Ἀσυνείων., ὃς ἔχε θυγατέρα Σμύρναν. αὗτη κατὰ
 μῶν Ἀφροδίτης, ὃς γὰρ αὐτῇ ἐπῆα, ἔχει τῇ πα-
 τρὸς ἔρετα· καὶ σωεργὸν λαβῆσα τῶν τρεφόντων ἀγο-
 οῦσιν τῇ πατρὶ νύκτας δώδεκα συνδιναδῇ. ὃ δὲ, ὡς

stricto in filiam ense impetum fecit : quæ , cum iam comprehenderetur , Deos rogat , ut nusquam appareat . Tum Dy illam miserati , in arborem sui nominis commutarunt : ac decimo post mense rescissa arbore , Adonin ex ea filium fuisse ferunt . Quem Venus forma ergo infantem adhuc clam Deis in arca occultatum , ante Proserpinam constituit : quem simulac illum conspexit , se reddaturam negavit . Delato ad Iovem iudicio , tres in partes annum partitus est , ut unam apud se ipsum , alteram cum Proserpina , tertiam demum cum Venere Adonis permaneret , imperavit . Adonis autem , quæ pars sibi ab Ioue distributa fuerat , eam ipsi Veneri attribuit . Nec longo post tempore inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit . Post , ubi Cecrops humanitatem exiit , Cranaus indigena , sub quo Deucalionis diluvium fassus narratur , ducta à Lacedæmone Pedsade Menetis filia , Cranaen genuit , & Cranachmen , & Atthidem : quæ cum , virginitate necdum expugnata , obiisset , Cranaus ab ea terram Atthidem vocitavit : ubi post Cranaum expulsam regnavit Amphictyon . Hunc nonnulli Deucalionis , alij vero indigenæ hominis filium fuisse dicunt . Qui , cū duodecim annos regnum tenuisset , ab Erichthonio pellitur : hunc Hephestes , ex Cranae Atthidis nata filium esse aiunt . Sunt etiam , qui Volcani & Palladis esse velint , hunc in modum ; Minerva olim arma sibi conflare volens , ad Vulcanum adierat . Hunc interim relictum à Venere Minervæ constupranda desiderium incescit : eamque attrèctare aggreditur . Hac vero fugit : ille fugientem insequitur , ut quæ proxime eam venit , in summa erat necessitate , claudicabat enim , Deam inire conabatur . Ea vero , ut pudica erat , & virgo , virum non admittebat . Volcanus demum tentigine ruptus in vir-

- ᾧ δὲ το, σπασαμένη θ' ἔϊφ' ὅ, ἰδὼκεν αὐτῷ· ἡ δὲ,
 ὡραία, ταλαμβαρομένη, θεοῖς ἠυξάτο ἀφανῆ ἡγεῖσθαι.
 θεοὶ δ' ἡ κατοικτείραντες, αὐτῷ εἰς δένδρον μετήλλα-
 ξαν, ὃ χαλῶσι σμύρναν. δεκαμυῖαι δὲ ὕστερον
 5 ἡρόν, τῷ δένδρῳ βαλόντες, ἡννηθῶσαι τὸν λεγόμε-
 νον Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτῃ διὰ κάλλους ἐπὶ νήπιον κρύ-
 φ' αὐτῶν εἰς λάρνακα κρύψασα, Περσεφόνη παρείσατο.
 ἐκείνη δ' ὡς ἰδεάσατο, ἐκ ἀπιδόδου. κείτῃ δ' ἐπὶ
 Διὸς ἡρομένης, εἰς [τρεῖς] μοῖρας διηρέθη ὁ ἐνιαυ-
 10 τός· καὶ μίαν μὲν παρ' ἑαυτῷ μένειν τὸν Ἀδωνιν·
 μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνην προσέταξε. τῷ δὲ ἑτέρῃαν
 παρὰ Ἀφροδίτῃ. ὃ δ' Ἀδωνις ταύτῃ προσέειπε καὶ ᾗ
 ἰδίαν μοῖραν. ὕστερον δὲ θηράων Ἀδωνις ὑπὸ σὺν
 πληθεὺς ἀπέθανε. Κίκροπος δ' ἀποθανόντος, Κερανοῦ*
 15 αὐτόχθων, ἐφ' ᾧ τὸν ἐπὶ Δολιχαλίῳ νόμος λέγεται κατα-
 κλυσιχθὲν ἡγεῖσθαι· ὅτ' ἡ γῆμαι ἐκ Λακεδαιμόνος Πεδιά-
 दा τῷ Μίνῃτος ἐγγύνησε Κερανώ, καὶ Κεραναίχ-
 μῳ, καὶ Αἰδίδῃ· ἧς ἀποθανέως ἐπὶ παρθένῃ, τῷ
 20 χώρῳ Κερανοῦ Αἰδίδα προσηγοῦντο. Κερανοῦ δ' ἐκ-
 βαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε. τῶν ἐνιοι μὲν Δο-
 χαλίῳ, ἐνιοὶ δ' αὐτόχθονος λέγουσι. βασιλεύσαντα
 δ' αὐτὸν ἐπὶ δώδεκα (ἔτη) Εὐχρόνιος ἐκβόηει· τῷ-
 25 τόν οἱ μὲν Ἡφαίστου τῆς Κεραναῖς θυγατρὸς Αἰδίδος
 εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ, Ἡφαίστου καὶ Αἰδιδῆς, ὥτως· Ἀ-
 θῶναι παρεγγύετο πρὸς Ἡφαίστον, ὅπλα κατασπιδάσθαι
 θέλκοι. ὃ δ' ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς
 ἐπιθυμίαν ὤλισθε τ' Αἰδιδῆς· καὶ δίδωκεν αὐτῷ ἡρ-
 30 ὥς ἀνάγκη, ὡς δ' ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολ-
 λὴν ἀνάγκη, ὡς γὰρ χυλὸς, ἐπιεῖσθαι σωμαλθεῖν. ἡ δ'
 ὡς σφύρον καὶ παρθένος ἔσα, ἐκ λυέχτο. ὃ δ' ἀπὸ-

ginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea vero ex demisso in humum semine gignitur Erichthonius. Hunc clam dijs alijs, dum immortalē facere studet, educavit: positūque in cista Pandroso Cecropis filia commendavit: interdicitque ne cistam retereret. At Pandrosi sorores, quod curiosa admodum forent, cistam aperiunt, aduolutūque secus puerum draconē spectant. Nec desunt qui ab eodem dracone fuisse interemptas astipulentur. Aliorum verò testimonio, Palladis ira, furore percita, de summa sese arce precipites eiecerunt. Interea verò Erichthonius in templo à Minerva ipsa enutritus, pulso Amphictyone, Athenarum regno potitus est, ac Minerva signum in arce censituit: necnon Panathenaeorum celebritatem instituit: Pasitheamque Naidem nympham uxorem accepit: ex qua ipsi Pandion natus est. Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palladis fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur: quo regnante Ceres Dionysusque in Atticam venire. Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysus vero ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum, atque animi causa sese largius meri poculis inuitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati, Icario necem fustibus intulerunt. verum postridie re cognita, ipsum sepeliuerunt. Erigone vero filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mara nomen fuit, Icarium consecrari solita, cadaver ubinam delitesceret, indicauit. Tum filia patrem deflens, se ipsam ex arbore suspendio necauit. Pandion interea ducta uxore Zeuxippe matris sua

- ἀπέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς. ἐκείνη δὲ μυσπαχέει-
 σα, εἰώ ὑπομάζασα τὸ γόνον εἰς γλῶ ἔρριψεν. φει-
 γούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γλῶ πεισούσης,
 5 Εὐχρόνιϑ ῥίνεται. τῦτον Ἀθλῶα κρύφα τῆς δῆων
 θεῶν ἔστρεψεν, ἀδάνατον δέλεσα πειῆσαι· καὶ κατα-
 δεῖσα αὐτὸν εἰς κίσην, Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος παρ-
 χατέδετο, ἀπειπούσα τῷ κίσην ἀνοίγειν. αἱ ἀδελ-
 φαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ πατερίας, καὶ
 10 δεῶνται τῷ ἑρέφει παρεσπειραμένον θράκοντα· καὶ,
 ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀπ' αὐτῆς διεφθάρησαν τὰ θρά-
 κονίϑ· ὥς δὲ ἔνιοι, δι' ὀργλῇ Ἀθλῶα, ἐμμανεῖς
 γηρόμεναι, χε' τῆς ἀκροπόλεως αὐταὶ ἔρριψαν. ἐν δὲ
 τῷ τεμένει τραφεῖς Εὐχρόνιϑ ὑπ' αὐτῆς Ἀθλῶα,
 15 ἐμβαλὼν Ἀμφικτύονα, ἐβασίλευσεν Ἀθλῶα· καὶ τὸ
 ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθλῶαῖς ἰδρύσατο, καὶ τῆς
 Παναθλῶαίων τῷ ἑορτίῳ συνετήσατο· καὶ Πασιδέα
 Νηΐδα νύμφην ἔγημεν· ἧς παῖς Πανδίων ἐγχο-
 νήθη. Εὐχρόνιϑ δὲ ἀποθανοίϑ καὶ ταφένιϑ ἐν τῷ
 αἰ, τῷ τεμένει τῆς Ἀθλῶαῖς, Πανδίων ἐβασίλευσεν.
 20 ἐφ' ἧς Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τῷ Ἀπικλῷ ἦλθον.
 ἡ δὲ Δήμητρα μὲν Κελεὸς εἰς τῷ Ἐλευσίνα ὑπεδέ-
 ξατο· Διόνυσον δὲ Ἰχθείϑ· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτῆς
 κλῆμα ἀμπέλου, καὶ τὰ θεὸν τῷ οἴνοποιῆσαι μανθάνων,
 καὶ ταὶς τῆς θεᾶς δωρήσασθαι δέλων χάριτας ἀνθρώποις,
 25 ἀφικνέεται πρὸς πινυς ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τῶ
 ποτῇ, καὶ χωρὶς ὕδαϊϑ ἀφειδῶς δι' ἡδονῇ ἐκλύσαν-
 τες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν.
 μὴ ἡμέραν δὲ νοήσαντες ὕδαψαν αὐτόν. Χειρόνη δὲ τῇ
 θυγατρὶ τὸν πατέρα μαρτυρήσῃ, κύων σωήτης, ὄνομα
 30 Μάϊρα, ἡ τῷ Ἰχθείῳ σωείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμλύ-
 σε. κακείνη καταδυσσμένη τὸν πατέρα, ἑαυτῇ ἀνῆρ-
 τησε. Πανδίων δὲ γήμας Ζευξίππῳ τῆς μητρὸς τῷ

sorore, filias Procnen ac Philomelam & geminos Erech-
theum Batenque, suscepit. Dein conflato in Labdacum
bello, de terra finibus, in belli societatem Tereum Mar-
tis filium ex Thracia conuocauit: eoque bello per eius
auxilia praclarissimo gesto, Procnen filiam suam Tere-
nuptui collocauit. Hic suscepto ex ea Itye filio, Philome-
lam ductam comprimit. Inde huic linguam defecuit; ea
vero per litteras in peplo contextas, suas ipsius Procne
sorori miseras significauit. Hac post quasitam germanā,
Ityn puerum trucidatum, elixatumque, Tereo inscio
epulandum apposuit, ac repente cum sorore profugit.
Tereus cognito facinore, abrepta securi fugientes inse-
quitur. Ha vero, cum iam Dauliam Phocidis urbem
peruenissent, circumsepta, Deos rogant in aenem mutari.
Tum Procne fit lusciniā, Philomela vero in hirundinē
transformatur. Adhuc Tereus in upupam commuta-
tur.

Inde Pandion ubi fato concessit, filij diuisere inter se
patrias fauultates & Erichtheus regnum cepit. Sacer-
dotio autem Minervae Neptunique Butes Erichthonij
filius honestatur. At Erechtheus Praxitheam Phrasimi,
& Diogenea Cephiso nata filiam uicorem duxit, ex qua
filios habuit, mares, Cecropem, Pandorum, & Metionē:
foeminas vero Procrin, Creusam, Chthoniam. Orithyā,
quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chthoniam Butes in
coniugio habuit. Atqui Xuthus Creusam duxit, &
Procrin Cephalus Deionei filius. Hac sumpta corona au-
rea Pteleonti subigitur: & à Cephalo deprehensa, ad Mi-
noem confugit. Hic eius etiam amore correptus est. eius-
que concubitum impetrat. At, si mulier hac cum Minoe
concubisset, nulla potuisset ratione seruari. Nam Pasi-
phaë, quod cum multis mulieribus Minocem rem habere

- ἀδελφῶν, θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε Πέρικλῳ καὶ Φι-
 λομήλειαν· παῖδας δὲ διδύμοις Ερεχθεῖα καὶ Βύτιν.
 πολέμου δὲ ἐξαναστάνθ' ὡρὸς Λάβδακον, ὡς γῆς
 ὄραν, ἐπικαλεσατο βοηδὸν ἐκ Ὠρέκης Τηρεῖα τὸν
 5 Ἄρειος· καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατορθώσας, ἔδωκε
 Τηρεῖ ὡρὸς γάμον τῷ ἑαυτῷ θυγατέρα Πέρικλῳ. ὃ
 δὲ ἐκ ταύτης ἡγήσας πᾶσα Ἰτω, καὶ Φιλομήλης
 ἐραστὴς, ἔρδειρε καὶ ταύτῃ, εἰπὼν τεθναίνει Πέρ-
 κλῳ, κρύπτων ἐπὶ ᾧ χωρίων. αὐτὸς δὲ γήμας Φι-
 10 λομήλειαν, συνηνάζετο, καὶ τῷ γλῶσσαν ἔξετερεν
 αὐτῆς. ἡ δὲ ὑφίνασα ἐσπέπλω χράμματα, καὶ διὰ
 τῶν ἐμύνησε Πέρικλῳ τὰς ἰδίας συμφοράς. ἡ δὲ
 ἀναζητήσασα τῷ ἀδελφῷ, κτείνει τὸν παῖδα Ἰτω,
 καὶ κατεψύσασα, Τηρεῖ δῆπνον ἀγνοῦντι περὶ τῆς
 15 καὶ μετ' αὐτῆς ἀδελφῆς διαταχέως ἔουθ'· Τηρεῖς δὲ αἰ-
 δόμενθ', ἀρπάσας πέλεκυν ἐδίωκεν. αἱ δὲ, ἐν
 Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος γενόμεναι περὶ κατάληπτοι, θεοῖς
 εὐχονται ἀπορνεωδίῃαι. καὶ Πέρικλῳ μὲν γίνεται ἀη-
 δων· Φιλομήλῃ δὲ χαλιδῶν, ἀπορνεῖται δὲ καὶ Τη-
 20 ρεῖς, καὶ γίνεται ἔποψ.

- Πανδίωνθ' δὲ ἀποθανόνθ', οἱ παῖδες τὰ πατρῴα
 ἐμερίσαντο· καὶ τῷ βασιλείαν Ερεχθεὺς λαμβάνει· ᾧ
 δὲ ἱερασίῳ τ' Ἀθίνας καὶ τῷ Ποσειδῶνθ' τῷ Ερι-
 χθονίᾳ Βούτης. γήμας δὲ Ερεχθεὺς Περσίδεαν τῷ
 25 Φεασίμῳ, καὶ Διοφρυείᾳ τ' Κηφισῷ, ἔχε παῖδας Κέ-
 κρεπα, Πανδῶρον, Μητίερα· θυγατέρας δὲ, Πέρ-
 κειν, Κρέεσαν, Χθονίαν, Ωρειθίαν, ὧν ἤρπασε Βο-
 ρείας. Χθονίαν μὲν οὐκ ἔγνηκε Βύτης· Κρέεσαν δὲ
 30 Ἐῖδος. Πέρκειν δὲ Κέφαλλ' ὁ Δηϊονέας. ἡ δὲ,
 λαβῶσα χευσσὺν σέφανον, Πτελέοντι συνηνάζεται·
 καὶ φωροδῆσα ὑπὸ Κεφῶν, ὡρὸς Μίτωα εἰσέρχεται. ὃ δὲ
 αὐτῆς ἐρᾷ, καὶ πτείδει συνελθεῖν. εἰ δὲ συνέλθοιτο γυνή

alendum commendat, & Amphitrita. Qui, cum etatē integra fuit, intus Benthescymes coniux, huic alterā filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque suae sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio multatus, cum Ismaro filio ad Tegyrium Thraciae regem confugit. Qui filiam ipsius filio coniugavit. Deinde vero insidias Tegyrio quoque comparasse detectus, ad Eleusinos aufugit, eorumque amicitiam sibi conciliavit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyrio renovatus in Thraciam redit, ac soluta inter eos discordia regnum accepit. Mox conflato inter Athenienses & Eleusinos bello, ascitus ab Eleusinijs, magno cum Thracū exercitu opem laturus advenit. At Erechtheo de Atheniensium victoria sciscitanti, Deus rem bellicam praclare gestarū cesinit, si filiarum unam ingulasset. Qui cum natu minimam immolasset, & reliqua tū omnes se se ingularunt. Si quidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occidendis conspirarent. Commissa vero post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum obruncavit. Inde vero ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissolvit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit: & ita ducta in coniugium Metiadusa Eupalami filia, Pandionem filium sustulit. Hic una cum Cecrope patre regnans, à Metionis liberis per seditionem eiectus fuit. Hinc Megara ad Pylan profectus, eius filiam Peliā iam dudum nubilem, uxorem cepit: à qua deinde urbis regno praeficitur. Nam, cum Pylas Biantempatruum occidisset, Pandioni genero regnum tradit: ipse vero traducto in Peloponnesum populo Pylum urbem cōdit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt filij Aegens, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Aegem Scyrij filium esse aiunt, sed sibi Pandionem suppo-

αὐτῇ θυγατρὶ καὶ Ἀμρισεύῃ. ὡς δ' ἐπιλειώθη, * ἔν-
 δον ὁ Βε. θυγκύμης ἀνὴρ, πῶς ἔπρεον αὐτῇ τῇ θυγα-
 τέων δίδωλιν. ὁ δὲ καὶ πῶς ἀδελφῶν τῆς γαμηθείσης
 ἐπιχείρησι βιάζεσθαι. καὶ δ. αὖ τὰ τοῦ θυγαδευδῆς, μὲν
 5 Ἰομάρε τῷ παιδὸς, πρὸς Τεργεῖον ἦκε, Θρακῶν βα-
 σιλέα. ὃς αὐτῇ πρὸ παιδὶ πῶς θυγατέρεω σωθήησιν.
 ἐπιβελῶν ὃ ὕπερ Τεργεῖον καταφανὲς γίνεσθαι. καὶ
 πρὸς Εὐδονίους φάσκει. καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς
 αὐτοῖς. αὐτὸς δὲ Ἰομάρεω τελέτωσιντος, μετα-
 10 πιμρδὶς ὑπὸ Τεργεῖον παρέρχεται, καὶ πῶς πρὸς
 τήτου μάχῃ διακυσάμενθ, τὴ βασιλείαν παρέλαβε.
 καὶ πολέμῳ ἐστάθη πρὸς Ἀθωαῖους καὶ Εὐδονίους,
 ὅππληταις ὑπὸ Εὐδονίων, μὲν πολλῆς σωμαμαχίᾳ
 15 Θρακῶν. διωάμεως. Ερεχθεὶς δ' ὑπὸ Ἀθωαίων νίκης
 χρωμένῳ, ἔχρησεν ὁ Θεὸς κατὰρδῶσιν. τὴν πόλεμον
 εἰς μίαν τὴν θυγατέρεω σφάζει. καὶ σφάζει αὐτῇ τὴν
 νεωτάτῃ, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυταὶ κατέσφαξαν. ἐπιπούν-
 το γδ, ὡς ἐφοσάν πνες, σωμαμοσίαν ἀγγέλειαι σωμαπο-
 20 λέω. χρωμενης δ' μὲν σφαγῇ τὴν μάχης, Ερεχθεὶς μὲν
 ἀνὴρ Εὐμολπον. Ποσειδῶνθ δὲ καὶ τὴν Ερεχθεῖς, καὶ τὴν
 οἰκίαν αὐτῇ καταλύσας, Κέκροψ ὁ πρεσβύταθ τὴν
 Ερεχθεῖος παίδων, ἐβασίλευσεν. ὃς γήμας Μητιάδης τὴν
 Εὐπαλάμῃ παῖδα ἐτέκνωσε Πανδίονα. ἔτος μὲν Κέκροψ
 βασιλεύων, ὑπὸ τὴν Μητιάδης ἦν ἡ χτ' ἐκείνῳ ἐξεβλήθη.
 25 καὶ πρὸς ἀδελφῶν εἰς Μέγαρον πρὸς Πύλῳ, τὴν ἐκείνῳ
 θυγατέρεω Περίαν γαμῇ. αὐτὸς καὶ τὴν πόλεως βασι-
 λέας ὑπὸ αὐτῆς καδίσταται. κτείνας γδ Πύλῳ τὴν
 πατρὸς ἀδελφὸν Βίαντα, τὴν βασιλείαν δίδωσι Παν-
 30 δίονι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ πρὸς ἀδελφῶν
 ἐκείνῳ, κτείνει πόλιν Γύλον. Πανδίονι δὲ ἐν Μεγά-
 ρῳ ὄντι, παῖδες ἐγένοντο, Αἰγίς, Πόδας, Νίσος,
 Ἀγκος. ἔτιος δὲ Αἰγίς Σικυαῖν τὴν λόγισιν. ὑποβλή-

fuitum fuisse. Demū post Pandionis obitū, eius filij per-
 ducto in Athenas exercitu, Metionidas eiecerunt, ac re-
 gnum in partes quatuor distribuerunt: sed penes Ægeū
 summa imperij fuit. Hic primā uxorem Metam Ople-
 tis filiam, alteram vero Chalciopen Rhexenore natam
 duxit. At, ubi nulla se prole augeri videt, fratrum me-
 tu ad Pythiam adit, deque filiorum progenie responsum
 dari sibi postulavit, cui Deus ita vaticinatus est,
 Maeste noua virtute, pedem, qui prominet vtri,
 Ne prius exoluas, quàm scandas Palladis arcem.
 At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum, Athe-
 nas iterum accedit, ac per Træzenem iter faciens, à
 Pittheo Pelopis filio hospitio recipitur. Qui, quoniam o-
 raculum intellexerat, Ægeo vino madenti filiam Æthra
 comprimendam summisit. Huic nocte eadem se Neptu-
 nus coniunxit. Ægeus interea Æthra praecepit, ut, si ex
 ea masculus nasceretur, educaret: neve, cuius ille filius
 esset, indicaret: enses & calceos sub saxo abditos reli-
 quit: hac locutus, cum per atatem puer saxum subuol-
 nere queat, ea tolleret, eamque clam cum hisce omni-
 bus ad se rebus emitteret. Ipse interim Athenas conten-
 dit: nec non Panathenaeorum certamen aggreditur cele-
 brare, in quibus Minois filius Androgeus omnibus vi-
 ctoria praestitit. Hunc Iupiter in Marathonium taurum
 misit, a quo fuit interfectus. Non desunt qui illum A-
 thenas ad Laij certamen euntem, ab athletis ob inuidiā
 dolo necatum fuisse prodant. Minos, audita filij morte,
 quo tempore in Paro Gratijs sacra faciebat, sublatam è
 capite coronam, abiecit, ac tibia abstinnit, & sacrifi-
 cium nihilotamen secius absoluit. Hinc & in hodiernā
 usque tempestatem sine tibijs & coronis in Paro Gratijs
 immolant. Nec longo post tempore in mari prapotens

Διώαι δὲ ὑπὸ ΠανδίωνΘ. μὲν δὲ ἤ ΠανδίωνΘ τε-
 λευτῶν, οἱ παῖδες αὐτῷ στρατεύσαντες ἐπ' Αἰθώας,
 ἔξεβαλον τὴς Μηπονίδας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετραχῶ
 διείλον. εἶχε δὲ τὸ πᾶν κερτΘ Αἰγυῖ· γαμῆ δὲ
 5 πρῶτον μὲν Μήταν ἤ ΟπλήτΘ· δευτέραν δὲ Χαλκιδ-
 οῦν ἤ Ρηξήνορος. ὥς δὲ ἐκ ἐχμέτο πᾶς αὐτῷ, δεδω-
 κὼς τὴς ἀδελφῆς, εἰς Πυδίαν ἦλθε, καὶ οὗτοι παίδων
 γονῆς ἐμμενέετο. ὁ δ' ὁ θεὸς ἐχρησεν αὐτῷ.

Ἀσπὲ τὸν περὶ χοντα ποδάνα, φέρτατε λαῶν,

10 Μὴ λύσης πρὶν εἰς ἄχρον Αἰθωαίων ἀφίκηαι.

Ἀπὸ πρῶν [δὲ] τὸν χρησμὸν, ἀνέει πάλιν εἰς Αἰθώας.
 καὶ Τροίηνά διοδεύων, ὅππῃ ξενεῖται Πιτθεὶ τῷ Πέλο-
 πος· ὅς τ' ἔχρησεν τωαῖς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγα-
 τρι συγκατελινεν Αἶδρα. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Πο-

15 σσειδῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. Αἰγυῖς δὲ ἐντεταμένῃΘ
 Αἶδρα, εἰς ἄρρενα γυνήσῃ, τρέφειν, καὶ πνέει
 μὴ λείπειν, ἀπέλιπε δὲ ὑπὸ πνι πύτρα μάχαιραν, καὶ
 πέδιλα, εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς διωῖται ἢ πύτραν ὑπο-
 κυλίσας ἀνελέει ταῦτα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ὑπο-

20 πέμπειν. αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Αἰθώας. καὶ τὸν ἦν Πα-
 ναθωαίων ἀγῶνα ἐπέτελει· ἐν ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀν-
 δρόγως, ἐρίκησε πάντας. τῷτον ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῇ Μαργ-
 δάνιον ἐπέμψε πῦρρον· ὑφ' ᾧ διεφθάρη. ἐνιοὶ δὲ αὐτῷ
 λέγουσι πορευόμενον εἰς Αἰθώας ἐπὶ τὸν Λαίην ἀγῶνα

25 πρὸς τῇ ἀγωνιστῶν ἐπεδρευδέντα διὰ φθόρον ὑπολίσθῃ.
 Μίνως δὲ ἐπελθόντιΘ αὐτῷ θανάτῳ θύων ἐν Παρῷ
 ταῖς Χάρισι, τὸν μὲν σέφαινον ὑπὸ τῆς καθαρῆς ἔρριψε,
 καὶ τὸν αὐλὸν κατέχευε, καὶ ἢ θυσίαν ἐδὲν ἦλλον ἐπέτε-
 λειν. ὅθεν ἔπρ καὶ σφύρα χωρὶς αὐλῶν καὶ σφαίων ἐν

30 Παρῷ θύουσι ταῖς Χάρισι. μετ' ἑ πολὺ δὲ θαλάσσιον ἀποκρηθῇ,

comparata classe Athenas oppugnavit Megara itē Niso
 Pandionis filio regnante subvertit. Adhac Megareum
 Hippomenis filium, quē ex Onchesto Niso optulaturus
 advenerat, interem: & is demum per filia proditiōē
 occubuit. Nā cum Scylla filia, Minois amore flagraret,
 patri purpuram crinem quo innictus esse ferebatur, &
 medio capitis vertice praeidit, eoque facto statim ille in-
 terijt. Minos itaque Megaris potitus, virginem vinctā
 pedibus ē puppe in mare deiectam summersit: Enim-
 vero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando
 Athenas capere minime posset, Ionem, ut Athenienses
 commissi criminis poenas luerent, obsecrat. Hinc cum
 pestis ac fames simul urbem invassissent, primum qui-
 dem ex veteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias An-
 theidem, Aegidem,* Enthenidem, & Lyteam ad Ge-
 rasti Cyclopi tumulam ingularunt. harum pater Hya-
 cinthus Lacedaemone Athenas commigrarat, cumque ni-
 bil inde sibi emolumenti futuram viderent, oraculum de
 belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse vellet,
 Minoi poenas daturus renuncianit. Igitur Athenienses
 missis ad Minocem legatis permiserunt, ut ab eis, quas
 poenas vellet peteret: tum Minos ijs ut quatuordecim
 corpora, septem scilicet puerorum, ac totidem & aetate
 parium puellarum, sine armis Minotauro deuoranda
 mitterent, imperavit. Is taurus labyrintho conclusus co-
 ērecebatur, unde ingressus quispiam haud facile exire po-
 terat, quod a multiplici viarum ambage non agnitus exi-
 tum excluderet. Hunc Dadalus filius Enpalami, qui
 Metionis & Alcippe filius fuit, exedificavit. Hic item
 architectus omnium praestantissimus, & primus imagi-
 num deorumque statuarum fuit inventor. Hic etiam A-
 thenis post deiectum ex arce Talum Kerdisis sororis

- ἑπολέμουν σὺν τῇ Αἰτωλίᾳ, καὶ διέμαρτο ἑλθεῖν
 Νίπυ βασιλεύοντι τῷ Πανδίωντι. καὶ Μεγαρία τὸν
 Ἰππομένους ἔξ Ορχοῦσι Νίσῳ βουδὸν ἐλθόντα ἀπέ-
 κτεινε. ἀπὸ δὲ καὶ Νέσος διὰ θυγατρὸς προσδοσίαν.
 5 ἔχοντι γὰρ αὐτῇ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ καταλῇ τείχεα,
 ταύτης ἀραιρεθείσης τελευτᾷ. ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτῆς Σκύλ-
 λα ἐρᾷδεῖσα Μίνωτι, ἔξειλε τὴν τείχεα. μόνον δὲ
 Μεγάρονα κρατίσας, καὶ πῶν κόριν τῆς πυρρῆς τῆς
 ποδῶν ἐκδύσας, ὑποβρύχιον ἐποίησε. χρονοζομένη δὲ
 10 τῷ πολέμῳ μὴ διωάμενη ἐλεῖν Αἰτωλίας, εὐχεται
 Διὶ πατρὶ Αἰτωλίων λαβεῖν δίκας. ἡγομένη δὲ τῇ
 πύλῃ λοιμοὺς τε καὶ λιμοὺς, τὸ μὲν πρῶτον κτὶ λόγιον
 Αἰτωλῆες παλαιὸν τὰς Τακύνδου κόρας, Ἀνθιδά,
 Αἰγληίδα, * Ἡνθιδά, Λυτρίαν, ἐπὶ τὸν Γεραίσιον
 15 τῷ Κύκλωπος τάφον κατέτρεξαν. τέτων δὲ ὁ πατήρ,
 Τάκινδος ἐλθὼν ἐκ Λακεδαιμόνῃ Αἰτωλίας κατέφκει,
 ὡς δὲ ἐλὼν ὄρεσθαι αὐτῷ τὸτο, ἔχων οὐκ ἀπαλ-
 λαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπέπειν αὐτοῖς Μίνωι δίδόναι δι-
 20 κας αἷ' αὐτὸς αἰρεῖται. πύμπητες οὐκ πρὸς Μί-
 νωα, ἐπὶ τρεπὼν αὐτῶν δίκας. Μίνως δὲ ἐκέλευσε
 αὐτοῖς ἰδὲ, κούρις ἐπὶ, καὶ κόρας τὰς ἴσας, χαρὶς
 ὅπων πύμπηται τῷ Μινωταύρῳ βροαί. αὐτῷ δὲ ἔσθῃ
 ἐν Λαβυρίνθῳ κατεργασμένη. ἐν ᾗ τὸν εἰσλόντα,
 ἀδιδάσκον αὐτῷ ἔξιναι. πολυπλόκοις γὰρ χαμπῶς πῶν
 25 ἀγνοομένῳ ἐξοδὸν ἀπέκλειε. κατεσκευάσκει δὲ αὐτὸν
 Δαίδαλός, ὁ Εὐπάλῃμου, παῖδός τῷ Μητίοντι καὶ
 Αλκίπῳ. ἔτος αὐτῶν ἀρχαίων αἰετος, καὶ πρῶτος
 ἀγαλλμάτων εὐρετής. ἔτος ἔξ Αἰτωλῶν ἐφυγῆναι,
 τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Περσίδος

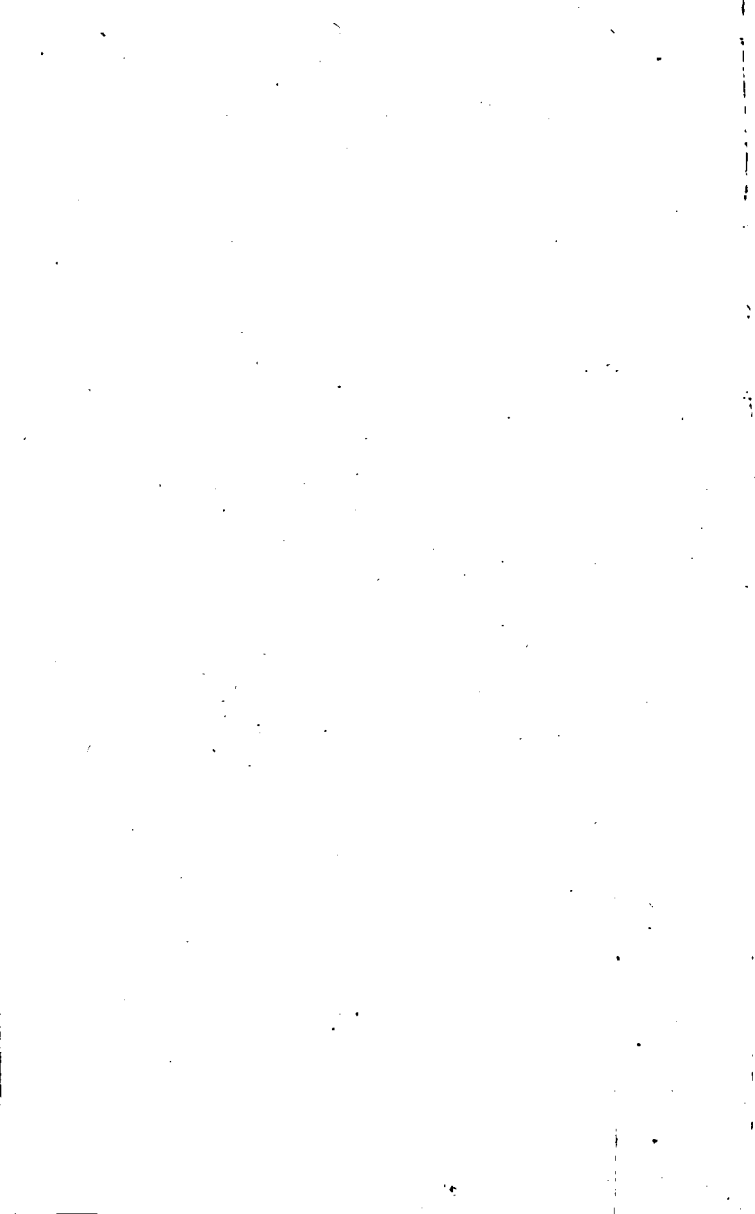
filium, eius discipulum, aufugit: quem, veritus ne ipsū ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus, lignum tenue secuit. Deinde ubi puerum necasse compertum fuit, reus in Arcopago peractus ad Minoem confugit. Atque inibi Pasiphae cum Neptuni taurum arderet, lignea vacca affabre compacta corripuit, ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses, virgines septem, ac totidem pueros ætate pares Minotauro vorandos mittebant: donec Theseus ex Æthra Ægeoque natus, iam grandis factus, petra sum-mota, calceos atque ensē aufert: & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam viam à maleficis viris undecumque pacavit. Primum quidem Periphetem Volcani & Anticlia filium, qui, quod clavam gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurū occidit: qui cum imbecillis pedibus esset, ferrea clava munitus, viatores interficiebat: quam ex illo præreptam Theseus ipse ferre consuevit. Hic Sinin, postea Polypemanis filium, & Sylea Corinthi filia, occidit. Huic Piryocampes, à curvando pinis nomen fuit. Nam cum Corinthiorum Isthmum insedisset, viatores ad pinos flectendas inuitos compellebat: qui quod eas virium imbecillitate flectere nequirent, arborum in se redeuntium impetu sublatis penitus interiebant. Hunc in modum Theseus Sinin cruciatum e medio sustulit.

Multa desunt.

ἦδ' ὃν Τόλῳ, μαθητῶν ὄντα· δέσας μὴ διὰ τῶν ἐν-
 φυῶν αὐτὸν ὑπερβόηη. σαρόνα γὰρ ὄφρα εὐφρόν, ξύ-
 λον λεπτὸν ἔθρισε. φωραδίην θ' ἢ τῷ νεκρῷ κριθεὶς
 ἐν Ἀρείῳ πάρῳ, καταδικαδίης, πρὸς Μίνωα ἔβη.
 5 καὶ Πασφάης ἐξαδείσης τῷ Ποσειδῶνι παύρου,
 σωήρπασε τεχνησάμενθ' ἑυλένῳ βῦν· καὶ τὸν Λα-
 βύεινδον κατασκύασεν, εἰς ὃν χεῖρ ἔπος Ἀθλῶαοι
 κούρεε ἑπὶ, καὶ κόρας τὰς ἴσας, πρὸ Μινωταύρῳ
 βορὰν ἔπεμπον. Θησεὺς ἢ γλυνηθεὶς ἐξ Αἰδρας Αἰρεῖ
 10 πῶς, ὡς ἐγλυνήθη τέλειθ', ἀποσάμενθ' ἑλὼν πέτραν,
 τὰ πόδιλα καὶ τῶν μάχαρεν ἀναιρεῖται, καὶ περὶ
 ἡπείγετο εἰς τὰς Ἀθλῶας. φεφυρμένης ἢ ὑπὸ ἀνδρῶν
 κακούργων τῆς ὁδοῦ, ἡμέτερε. πρὸτον μὲν γὰρ Πειλοφί-
 τῳ τὸν Ηραΐου καὶ Ἀντικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορυφῆς
 15 ἐφόρει, Κορυνήτης ἐπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Εἰσδαύρῳ.
 πῶδας ἢ ἀδενεῖς ἔχων ἔτθ', ἐφόρει κορυφῇ σιδηρῇ, δι'
 ἧς τὸς περὶόντας ἔκτεινε· ταύτῳ ἀφελόμενθ' ἔθρισε
 ἐφόρει. δεύτερον ἢ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυμήμονθ' καὶ
 Συλέας τῆς Κοείνδου. ἔτθ' Πιτυοχάμπης ἐκαλεῖτο.
 20 εἰκῶν γὰρ τὸν Κοεινδίων ἰδιμόν, ὡς ἀγχαζέ τὸς πε-
 ριόντας πίτυς χάμπηοντας ἀνέχεσθαι· οἱ δὲ, διὰ τῶν
 ἀδενείων ἐκ ἡδυνάοντο χάμπηεν. καὶ ὑπὸ ἧς δέν-
 δρων ἀνὰρριπήμενοι, παυλέθρως ἀπώλυον. τέττα-
 ρὰ γρόφῳ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

25

Λεῖπει πολλά.

TANAQVILLI FABRI

NOTVLÆ

IN APOLLODORVM.

Emporibus Inachi nihil in Græcia vetustius; Ioue certe & ceteris principibus, quos illi Deos, id est *θεοὶ*, appellarunt, antiquior est Inachus, qui scilicet, Abrahamo Patriarcha apud Orientales florente, Argiuorum regnum condiderit. Scio equidem, Clementi Alexandrino I. *Στοιματικῶν*, in illa longe eruditissima *ῥήσιν*, ubi de veteris Græciæ & Hebræorum temporibus agit, visum aliter fuisse; (illum enim Moysi *σύγγραφον* facit,) sed amœnissimum doctissimumque scriptorem refellere, nil sane attinet. Originis autem externæ fuisse Inachum, vel ipsum per se nomen satis indicet; neque enim Inachus aliud iuerit quam *anach*, seu *enac*, vnde *αἰαξ* & *αἰάνης* in veteri Græcia; quæ vox, ut ex poetarum scriptis

Kk

certain est, deum & deos significauit. Quin & Deucalionis diluuium toto ccc. annorum intervallo posterius Inacho fuit, cum circa medietatem Mosis ætatem ea calamitas magnam Græciæ partem vexarit. Gigantum etiam historia, seu maus fabula (de Græcanicis illis Gigantibus loquor, qui poetarum carminibus celebrati fuerunt) illa, inquam, historia, temporibus etiam Inachi recentior est, aut falsa illa sunt quæ superius de Ioue scripta fuere. Vnde erit, Lector, ut quis liquido asserat, præter aniles quasdam Gentilis Theologiæ nanias, quæ veterum libri referunt, nihil fuisse in Græciâ, quod vetustate cum Inachi ævo certare possit. Ex ijs autem quæ dicta à me sunt, hoc efficitur, Apollodori historiam dc. l. annorum spatium complecti, id quod, ne te pluribus morer, hinc facile apparebit: Quippe Argiuorum regnum auspicatus est Inachus anno mundi mm. xc. ante Christum natum m. dccc. lviii. Hæc autem Apollodori historia ad vsque Theseum Atheniensem Principem pertinet; ibique hodie desinit; (nam olim quidem paulo amplior fuit, ut inferius patebit.) At Thesei filij bello Troiano interfuere, (vix ex Homero & veteribus rerum scriptoribus constat) quod anno mundi mm. dccc. lxxv. accidit, ante Christum autem m. c. lxxxiii. Et hæc quidem pauca; sed quæ satis sint; vtinam modo teneri puerorum animi huius libelli lectione penitus imbuerentur; mirabilem certe veteris historiæ amorem conciperent; vnde tanta caperetur vtilitas, ut omnigenos scriptores, qui quidem

ab eleganti doctrina remoti non fuerint, faciliores & propiores haberent, quam nunc vel viri habeant. Hoc quidem affirmare posse videor, ex iis, qui hodie supersunt, scriptoribus, neminem ab eo intelligi posse, qui historiam fabularem ignorabit. Eam quidem satis multi scriptis suis explicarunt; fateor; sed ita explicarunt, ut nec pes nec caput facile appareat, ita omnia disiecta & dissoluta sparsim iacent. Atqui hoc caput est, mi Lector, ut ita discas, ne obliuiscaris; quod effugerit nemo, nisi qui res ipsas, quas legit, perpetuo inter se vinculo connexas & colligatas legerit. Ceterum decreueram olim, pro ut multis ab hinc annis à me scriptum fuit in Epistola ad Virum singularis virtutis nec minoris doctrinæ Claudium Sarrauium, Curia Parisiensis clarissimum lumen, quæ cum aliis quibusdam edita est, commentarios in Apollodorum edere; sed ubi tantam *ὄλω*, quæ à me hinc & hinc congesta fuerat, ex Pausania, Plutarcho, Poetis Græcis Latinisque, Scholiastis veteribus, Luciano, Origene, Tertulliano, Clemente, Lactantio, Herodoto, Gyraldo, Meursio, Vossio, Bocharto, totque aliis bonarum literarum proceribus; ubi, inquam, illam congeriem contemplatus sum, cœpi cohorrescere, & consilium ipse damnare meum; Editio certe in tantam molem excreuisset, ut sine muli Mariani opera circumferri liber non potuisset. Dein si me ea ratio remorata non esset, res certe meæ, uti nunc se habet, & locus ipse, haud finerent id ut facerem. Præterea nondum fortasse desperandum est,

promissos olim Mezitiaci commentarios editum tri; Ille certe aliquid præclarū & se dignum præstiterit, qui quidem longe doctissimus fuerit, rem amplam habuerit, & orio abundarie plurimo. Satis igitur in præsens esse ratus sum, Apollodori libellum, cuius hodie per pauca reperiuntur exemplaria, cum Ægij Spoletini interpretatione, ne sua illum gloria fraudaremus, edendum curare; sed illam tamen interpretationem locis infinitis emendauimus; Græcum autem contextum legimus, relegimus, quanta maxima cura & diligentia fieri potuit; cuius rei fidem, spero, facient notulæ nostræ.

Hactenus de hoc vtiissimo libello ita à nobis actum est, quasi si, ut omnibus persuasum esse video, Apollodori opus esset; sed longe mihi alia mens est; fallar autem necne, tute ipse, Lector, dijudicabis. Rem in pauca contraham; facito modo ut æquanimitas tua operam nostram adiuuet. Primum, non satis verisimile videtur, tantillo libello nomen *Bibliotheca* impositum fuisse; Deinde quædam à veteribus ex hoc scriptore producta reperio, quæ ad materiam priorum librorum pertinent, quæ tamen hodie desiderantur. Præterea video librum decimum sextum *Bibliotheca* ab Hermolao citatum in voce *Apollodorus*, ut à viro doctissimo Gerardo Vossio obseruatum est, (quanquam & plures etiam fuisse scio, ut mox apparebit) at hodie tres tantum habemus. Dices, ceteros libros perisse; at ego negare posse videor; (nam omnes perierunt, non ille aut ille) negare, inquam, hos

posse videor, nam post Dioseuros & Theseum
 ac Troiana tempora, quos Deos habemus? hæc
 autem historia inscribitur & citatur à veteribus
 οὐκ ἔστιν; Quamobrem, cum tertius liber totam
 Deorum materiam exhausserit, nil ultra expe-
 ctandum. Sed audiamus Photium Patriarcham
 Constantinopolitanum, qui annis abhinc pccc.
 florebat. Is ita scribit p. 338. edit. Stephan. vbi
 de illo Sopatro rhetore philosopho agit, qui ab
 Eunapio in vita Iâblichî dicitur εἰπεῖν τε καὶ χάρι-
 σθαι, quique tempore Constantini M. flo-
 ruit, & eo vel iubente, vt Suidas auctor est, vel
 sinente, vt ait Eunapius, fuit interfectus. Ανα-
 γνῶντας ἐκλογὰς διαφέρει ἐν βιβλίοις δυοκαίδεκα Σω-
 πάτρου σοφιστῆ. σωείλεται ὃ αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐκ πολλῶν
 καὶ διαφόρων ἰσοειῶν καὶ χαρμμάτων. τὸ μὲν οὖν πρῶτον
 περὶ τῆς παρ' Ἑλλήσι μυθολογούμενων θεῶν διαλαμβάνει:
 ὃ σωείλεται ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγου.
 Ἀθωαῖος δὲ ὁ Ἀπολλόδορος, καὶ χαρμματοπλοῦς ὁ τέχνη.
 ἐκ ἐκ τῆς τρίτης δὲ μόνον ἢ διαλογὴν αὐτῷ πεπιπυται,
 ἀπὸ δὲ καὶ γ'. καὶ δ'. καὶ ε'. καὶ δ'. τὰ τε ἄ' πάλιν καὶ β'
 καὶ ιε' τε καὶ ις', μέχρι τῆς κδ'. ἐν ᾗ συλλογὴν τὰ τε μυθι-
 κὰς περὶ θεῶν διαπληασμένα, καὶ εἴπε καὶ ἰσοείας εἴρη-
 ται, περιέληται. περὶ τε οὗτοι παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διοσ-
 κούρων· καὶ περὶ τῆς ἐν ᾧ δου· καὶ ὅσα περιπλήσια. *Electa*
sunt Eclogæ varia doctrina libris duodecim Sopatri
Sophiste. Collegit autem hoc Opus è multis & di-
versis historicis, atque scriptoribus. Primus itaque
liber de fabulosis Gentium Diis agit. Electa hæc ex
Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Athenien-
sis Grammaticam docuit. Nec vero è tertio dumtaxat
libro hæc selegit, sed & è quarto, quinto, ac nono.

Item è primo, duodecimo, decimoquinto & decimo-
sexto, usque ad quartum & vicefimum. Quibus col-
lectaneis, qua de Diis fabulose ficta sunt, quaeque hi-
storice narrantur, complectitur uniuersa, ut & de He-
roibus, ac Dioscuris. De iis item, qui apud inferos
degunt (mallem ego vertisset, qua apud inferos
sunt, ut de pœnis, furiis, Acheronte, Stryge,
&c.) aliaque id genus plurima. Vides iv. & xx.
libros in Bibliotheca Apollodori; longe itaque
olim alia libri moles, quam nunc est, fuit. Mi-
ror itaque non vidisse Photium, hunc librum,
qui nunc nobis in manibus est, Apollodori esse
non potuisse; Ita enim scribit, pag. 4, 8. Ἐκ τῆς
αὐτῆς δὲ πύχει καὶ Ἀπολλοδώρου γραμματικοῦ βιβλιοθήκειον
ἀνέγνωθαι μοι, Βιβλιοθήκῃ αὐτῷ ἢ ἐπιγραφή. περιείχε τὰ
παιδείατα ὅσῃς ἑλλήνων, ὅσα τὲ περὶ θεῶν καὶ ἡρώων ὁ
χρόνος αὐτοῖς δόξάζειν ἔδωκεν, ὀνομασίας ποταμῶν καὶ
χάσεων, καὶ ἑθνῶν, καὶ πόλεων. ὅθεν καὶ τὰ πολλὰ ὅσα
εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέπει, καὶ ἡγεῖται μέχρι ὅσῃς τρωϊκῶν
καὶ ἀνδρῶν πινῶν περὶς ἀγέλης μάχας καὶ ἔργα ὀπιτρε-
χων. καὶ ὅσῃς ἀπὸ Τροίης πλανίας πινάς, μάλιστα δὲ Ὀδισ-
σεως, εἰς ὃν αὐτῷ καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλήγει. σιώνους
δὲ ὅτι τὰ πολλὰ τῆς βιβλίου, καὶ ἐκ ἀρχαίων πῶς τὰ πα-
λαιὰ ἐπὶ μνήμῃς ἔχον λόγον μεταποιούμενοις. ἔχει δὲ καὶ
ἐπιγράμμα τὸ βιβλιοθήκειον ἐκ ἀκομῆτον τῆς, &c. In eodem
item volumine legi Apollodori Grammatici libellum,
cui Bibliotheca titulus erat. Continebat antiquissimas
quasque Graecorum historias, & quae siue de Diis, siue
de Heroibus temporis ratio dedit opinanda, cum ap-
pellationibus fluminum, regionum, gentium & ur-
bium. Hinc & pleraque antiqua, ad ipsa usque
Troiana tempora descendens refert. Huiusmodi quaeque

nonnullorum inter se pugnas, resque gestas commemorat, & capta iam Troia, errores quorundam, præcipue Vlyssis, in quibus eius priscarum rerum narratio terminatur. Compendiosa quædam narratio est maxima huius libelli pars, iis non inutilis, qui vetera complecti memoria volunt. Adscriptum item erat lepidum istud epigramma &c. Vides, Lector, ῥησιδαιμον, id est, minutissimum libellulum vocari Apollodori Bibliothecam; unde facile constare potest, eo loco agere Photium de hac Epitome, quæ hominum manibus teritur; neque enim libellulum dici potuisset, si de magno illo Apollodori opere egisset, quod saltem iv. & xx. libros continebat. Itaque non satis exacte Photius, qui utrumque confudit. Dixi paulo ante esse Epitomen; idque ita esse & stylus ipse probat, & notulæ aliquot ostendent. Neque prætereundum puto hoc quoque, quod alicubi Chronographus Castor citatur. miror; nam Castor post Apollodorum vixit; itaque ab Epitomite additum id fuerit. Alibi dixit Æacum servare *claves Inferorum*, quod videri possit esse ab homine Christiano, quanquam scio Poetam dixisse πύλας ᾗδου; alibi etiam ὠϊσαδου videtur usurpasse eo sensu quo scriptores nostri; alibi alia. Sed sit satis, ὅτι γὰρ πολλὰ. Ceterum quod ad finem operis additum est, λείπει πολλά, [desunt multa] non potest; quæ prior ad summum aut quinque pag. deluerint; nam ultra Vlyssis errores non pertingebat hæc epitome, ut ex Phorio ostensum est.

[Pag. 3. ὁ δὲ δῶν.] Ea appellatio præstantiam & dignitatem designabat; idque more Orienta-

lium & præcipue Persarum, qui ita reges suos vocitabant, uti facile est probasse, non ex Tzetze, aut id genus hominibus, sed ex Isocrate & Æschilo, qui Isocrate antiquior est.

Cælus.] Ita etiam locutus fuerat Ennius apud Lactantium, in interpretatione historiæ sacræ quam Euhemerus scripserat.

Pag. 4. Κοῖον, Τρείων.] Et tamen iam antea Κοῖον nominarat.

Pag. 5. τύτος μὲν τῷ Ταρτέρῳ.] Leg. ἐν τῷ Ταρ.

Ibidem Μελισίων.] Hoc explicabit Callimæchi Scholiastes & alij.

Ibid. ἐξήμην τίλην.] leg. ἐξήμην.

Ibid. ἐφ' ᾧ] leg. ὑφ' ᾧ. nam ἐφ' ᾧ est, *sub quo* vel *cuius tempore*, &c.

Pag. 9. Διϊάειρα] Aliis Ιαίειρα, & Κόμιαίειρα.

Pag. 15. αἰῶτος ἤρξατο ἐφ' αὐτῷ] Alij aliter ἰσοῦσιν.

Ibid. Τερία] pro Τεράδι.

Ibid. ὅπ Κόμιοπος] dele ὅπ.

Ib. ὅπ Τερίαν ἐλὼν ἔπει] l. Passeratius, qui hunc scriptorem Gallice interpretatus est, & Ægius, qui Latine, hunc locum male accepere. Aiunt enim illam tempestatem immissam à Iunone fuisse cum Hercules Troiam peteret; at contra est; id enim in reditu factum.

Ib. πύτα μὲν Τείτων.] Quod de natiuitate Palladis ad oram fluij Tritonis scribunt, nugæ sunt maximæ. Τετὼ vox est Æolica, quæ *caput* significabat. Pallas autem ex Iouis *capite*. Scholiastes Aristophanis id firmabit. Quamquam scio Nicandrum olim scripsisse vocem esse Athamanicam.

Pag. 13. Αὐτὸ δ'] leg. γδ.

Ibid. Ὑβρις] Inedit. Commel. Οὐβρις. Sed eam vocem eieimus ; cum Ægius & Passerat. legerint Ὑβρις, neque aliter legi possit.

Ibid. χάσμα] Diligenter hoc χάσμα descripsit Diodorus.

Pag. 15. Ὑποβορέων.] Hic tibi legendus præter ceteros Pindarus in primo τῷ Πείδῳ.

Ibid. ἐρμίων] Commelin suspicatur legentem Ἑρμιονίων, ab Hermionensibus, ego pro ἐρμιών, lego ἰωνίων.

Pag. 17. κατέδη] Leg. κατέπη, Attice. Nam illud κατέδη vitiosum est.

Ibid. πῖ πεζῇ] For. πεζή, vel πεζοί.

Ibid. καὶ πνεῖν.] Legendum τῷ πνεῖν.

Ibid. Τιτάνων, &c. Τίγαντας, &c.] Recte Titanas à Gigantibus distinguit ; quod multi scriptores neglexere.

Pag. 19. ἡμίον] Lego ἡμίον.

Ibid. ἔγω τῷ Πηλλῶνι] Pessime totum hunc locum accepit Passerariu, sic enim ille : *Insques à ce que Minerve se lançant sur luy, l'enleva de terre & l'emporta au dessus & hors le cercle de la Lune, où il mourut.* Ampla errorum seges. Nam ἰωδυσμένη, non est irruens, sed admonens, unde ἰωδύκη &c. Deinde circulus ille lunaris nullibi est. Adde quod & solæcismus in oratione foret ; nisi legeris Ἀδύα ἰωδυσμένη ; quod tamen ridiculum est.

Ibid. βοῦδος] Leg. βοῦς.

Ibid. Εὐετον ὑποστῶν ὁρῶν ἐκτείνε] Corrigendum isthuc est, & legendum ὑποστῶν Διόνυσος, ita ut Eu-

rytus thyrsi ictu à Baccho interfectus fuerit. Ni ita legas, nullæ hic Baccho partes erunt, quem tamen huic tanto tumultui interfuisse constanter fabulantur. Res ita certa est vt probatione non egeat. In Cod. Pal. pro *θυρσὸς* erat *Διὸς*, vestigium nostræ emendationis.

Pag. 21. *Γεγώνη*] An *Ραιπίγη*, id est *Ραῖτον*?

Ibid. *χαλκίους ῥοπάλοις*] Passerat. *des cloux d'airain*; miror. ride Lector, legerat in versione, *clavis aneis*, sed illud *clavis* à *clauus* est non à *clauo*; ille aliter putauit; & errauit scilicet. i nunc & istos interpretes in consilium adhibe.

Ibid. *πῦρ δ' ἐδέρκετο τοῖς ὀμμασι*] Hic vero multa dici possent ex Aristophane, ad hoc dicendi genus. sed raptim scribo.

Pag. 23. *κατέπησι*] Leg. *κατέπηξε*.

Ibid. *κατίσησι*] Deest vox *φύλαξ*, aut quid tale.

Ibid. *ἔξ ἑαυτοῦ ἐπὶ πλωτῶν ὀχρύμεθ'*, &c.] Istud *ἔξ ἑαυτοῦ* mihi suspectum. Interpres certe Latinus non agnoscit.

Ibid. *ἰσημέρον καρπῶν*] Dubium. puto, *ἡμέρον καρπῶν*, vel *ὠρεαίων*.

Pag. 25. *λαύναξ*] Tale quid apud Lucianum olim notauimus; haud dubie ex scriptis aut narrationibus Orientalium.

Ibid. *τότε δ' καὶ τὰ κατὰ Θησσαλίαν ὄρη διέση*] Male Ægius, inale Passeratius. Ille sic: *Tunc vero Thessalicos montes aquarum diluvij immensas fuisse ferunt.* at Gall. interpres sic: *Car les montagnes de Thessalie furent lors exemptes du deluge, & non pas les lieux qui sont au dela d'Isthmos*, &c. Sic autem verto; *Tunc etiam Thessalia-montes diuisi*

sunt & disrupti. Res nota est ex veteri historia. Ceterum pro ἐὰν legendum ἐστὶν in Palatino codice. Pro συναχέειν, recte Commelin. vidit legendum συναχέειν, vel συναχέειν.

Pag. 27. λαοὶ μεταφορικῶς] Huc refer locum Pindari.

Ibid. μὲν Κραναιῶν] Alij μὲν Κραναιῶν, post Κραναιῶν.

Ib. καὶ τὰ Θεσσαλίαν τόπων] Intelligit Thessaliam ipsam, non loca Thessaliæ vicina, ut apparet ex p. 19. ubi diserte Λιολίας ἐν Θεσσαλίᾳ statuit, quod verum est.

Pag. 29. ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ] Bene Commelin. ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ.

Ibid. καὶ τὰ μὲν θάλασσαν, &c.] Pessime vero, si quid aliud, Passerarius : *Dauantage amoncelant la mer, & la portant sur les montagnes*, &c. Itaque congestum mare in montes ferebant.

Ibid. διὰ μέσον] Leg. διὰ μέσον, vel διὰ μέσων.

Ibid. ἢ ἢ ἢ] An potius ἢ ἢ ἢ ?

Pag. 31. αὐτὸ μὴ γηγεῖται] Palat. γηγεῖται, melius hoc loco.

Ibid. καὶ περὶ τῷ] Legendum ἐπὶ τῷ, vel περὶ τῷ.

Pag. 33. θαρὸν δὲ εἰπεῖν] Delendum istud δὲ, aut fortasse legendum ἀνελπεῖν pro δὲ εἰπεῖν. Vox est oraculorum ἀνελπεῖν, pro respondere, &c.

Ibid. πάντας ἐκάλεσε] Palat. συνεκάλεσε.

Pag. 35. ἰδὲ] Palat. ἰδὲ, melius.

Ib. τέκνον ποιήσας] Lego vna voce τεκνοποιήσας.

Ibid. Πηλεὺς ἄκων, &c.] In lib. Passer. male Πύλῳ.

Ibid. λέγει] Commel. λέγει. nil necesse.

Ibid. ἀμφοιβητύων εἰς θῆρας] Lego εἰς θῆρας. m. l. le Commel. qui τὸ δέξας.

Pag. 37. αἰήρπαιον] *Vitam suspendio finierunt.* aliter legerat Passerat. scilicet αἰήρπαιον contra fidem historiz.

Ibid. ἀποστῆλαι] Lego ἀποκτεῖναι, emendatione certissima.

Ibid. ἀντιβῆλιν] Melius ἀντίβηλιν.

Ibid. παραθύρου μετ' αὐτοῦ] Restitue hunc locum, legendo mecum ἀδράστου pro αὐτοῦ. res ex historia nota est.

Pag. 41. μῆρ'] Palat. μῆρας. fort. melius, ex Homero, κρία δαίετο καὶ νόμι μῆρας.

Pag. 43. ἔξηρμέναις ἐξ ἀρμάδ'] Palat. ἔξηραμμέναις scissatis, longe melius.

Ibid. τότε αὖ ποδύρετο] Legendum ἐποδύρετο. fort. etiam ex fabula legi posset ἐπλευρετο.

Ibid. ἐγκειμένων] Legendum hic ἐκκειμένων.

Pag. 45. σιδῆρ'] Hunc locum emendavit Meziriacus, comment. in Epistolas Ouidij. Legendum enim ostendit Σιδνεφ, nomen proprium mulieris.

Ibid. ἀναξιβίαν] Palat. melius ἀναξιβοίαν.

Pag. 47. ἀποκτεινάστων] Lego ἀποσπινάστων, cum εἰς τεθλοῖς εἰσεκίσσεν.

Ibid. φλακον] Ægius Ἰφίχλη legerat; Palat. φυλάκον.

Ibid. κορυφαῖον τὸ τέγος] Leg. ὀβριναῖον.

Pag. 49. κριεὶς τίμων] *Castrans* scilicet. Male autem Passeratus, qui putavit τίμωνι hoc loco sumi pro occidere. id enim ex historia falsum.

Ibid. ξύων] Lege vel ξύους vel ξύων.

Pag. 51. *παραπλεγμένων*] Leg. *παραπλεγμένων*.

Ibid. *οὐ μοιροῦν*] Commel. *παρ*, quod recte.

Ibid. *μέλλει*] Palat. *μέλλη*.

Ibid. *Προσιδῶνι θυσίαις*] Legendum *θυσίαις*. sequitur enim *ἐπὶ ταύτῃ*.

Pag. 53. *εἴτ' ἐπὶ λῶν δῆως, εἴτε διὰ μύων*] Hunc locum & Ægius & Passeratius pessime verterunt. Sic interpretor, *Ille autem seu forte, ut sit, ei ita in mentem venit, seu propter iram, &c.* Nesciebant, aut certe non satis meminerant, quid sit *κατὰ τὸ ἐπὶ λῶν*.

Ibid. *ὡς Ἄρεως ἀλσσι*] Leg. *ὡς ἐν Ἄρεως ἀλσσι*.

Ibid. *φονῇ*] Legendum *φονῆν*, iungendo cum *ξύλον*. Vocale lignum erat ex Dodonæa sylva. Illud autem *φονῇ* non potest stare.

Ibid. *ἀνδροχέντις*] Legendum *ἀνδροχέντις*, verbo nautico & proprio. ita mox *νυκτὸς ἀνδροχέντις ἐντιδέν, καὶ, &c.*

Pag. 55. *ἐπὶ μυν*] Leg. *ἐπὶ μυν*.

Ibid. *Εὐλῶν*] Ita legend. non *Ευνῶ*, ut Ægius.

Pag. 57. *Ἡρόδοτος*] Arbitror legendum esse *Ἡρόδοτος*. Ille est Herodorus Ponticus, cuius auctoritate sæpius utitur Plutarchus in Vita Theſci. Certe, nisi mala fides memoriz est, hæc apud Herodotum non leguntur; quin nomen ipsum Omphales in eo scriptore nullum. Nam locus I. libri, sectione 7. corruptus est; sed eum locum olim in Epistolis splendide restituimus.

Ibid. *Δημόκριτος*] Legendum *Δημόκριτος*, qui historiam temporis fabularis & Heroici scripserat.

Ibid. *ἐκ βασιλῶν*] Leg. *ἐκ βασιλῶν*.

Ib. *οὐρακλῆν*] Leg. *οὐρακλῆν* vel *οὐρακλῆν*.

Pag. 49. βελομένοις δὲ τοῖς, &c.] Totum hunc locum pessime acceperat interpres.

Ibid. δὲ αἰέεα] Sunt qui existimant, ijque doctissimi, dici non posse δὲ αἰέεα pro δὲ αἰέεας ; sed eos falli, auctoritatibus plurimorum scriptorum probare possum.

Ibid. καὶ ἢ Περγονίδει] Lego παρ'.

Ibid. καὶ δάλασσαν] Hæc delenda.

Pag. 61. χαθορμηθείσης] Palat. χαθορμηθείσης.

Ibid. ἦσαν ὃ ἀρχοὶ παρ' αὐτῶν] Leg. αὐτῶ.

Ibid. τέττις αὐτῶ ζεύξαντι ἐπτάστο] Lege τέττις αὐτῶ ζεύξ ἐπτάξστο.

Pag 63 τὲς μέλλοντα ταύρου] Transpone, μέλλοντα τὲς ταύρου.

Ib. ἀφανῆς λέγου] Leg. vel ἀφανῆς, vel ἐξ ἀφανῆς.

Ibid. καταζευγμένων] Leg. καταζευγμένων.

Pag. 65. διαχιδέντες] Leg. διαχιδέντες vel διακακιδέντες.

Ibid. τοῖς Ἀργοναύταις ἥδη παραπλέονσι] Contra puritatem Hellenismi. Dicendum fuerat Ἀργοναυτῶν παραπλέοντων.

Ibid. Λιγύων καὶ Κολχῶν] Videri posset legendum Λιγύων (qui Ligures sunt) sed nil necesse, ob locum Pindari & Herodoti, ubi de Africa agit.

Ibid. Κολχῶν] Palat. Κέλχων, ut alibi in hac narratione.

Pag. 67. Κερκυρίαις] Palat. Κερκυραίοις, & ita necesse est.

Ibid. ἐδύσαν αὐτῶν ἐν αἰνῶ] Notat Commel. locum hunc à Cantero emendatum fuisse, sublato αἰνῶ. Sed ibi error non erat, imò legendum ἐν αἰνῶ

quod & Interpretis versio & ratio ipsa ostendunt. Hic sensus est ; *Si quidem Medea rem cum Iasone habuisset, dixit Alcinoi Colchis, se ipsis eam non daturum ; sin autem virgo foret, nedum passa virum, sese illam ad parentem remissurum.*

Ibid. Απόλλωνος Αιγλαίη] In Palat. est Αιγαίη. Sed legendum Αιγλήη, ex Apollonij Argonauticis in iv. versu 1716. Locum transcribere non iuuat. Cur autem diceretur Ægletes (non autem Ægletus, ut putauit Vir Doctissimus) ibidem exponit Apollonius.

Ib. δῖμα τ' φλεβός] Videri possit legendum πέρμα ; sed nil mutandum. Rem ipsam apud Apollonium aliquot ante versibus reperies.

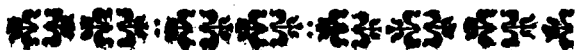
Pag. 69. ἀποδανείν. πνὸς δὲ] Leg. ἀπιδανείν.

Ibid. ἀπογνὺς τ' ἐπισπορῶν τῆς Ἀργοναυτῆς.] Ægius ita vertit, *quod Argonautarum reditum haud equo animo ferret.* male (id enim sequentia ostendunt.) Illum securus est Passeratius ; sed vertendum fuit, *Pelias autem, qui Argonautas nunquam redituros crederet, &c.*

Ibid. πειδῶσαι] Lege πειδῶσαι. Si quis autem contenderit, posse retineri πειδῶσαι, meruo ut talis significationis exemplum proferre possit.

Pag. 71. κατεφλέγει] Leg. κατεφλέγεται.

Ibid. φηγὺς δὲ Ἀδλωῶν] Leg. ἐξ Ἀδλωῶν.

IN LIBRVM II.

PAGINA 73. ἐκ τῆς Λαοδίκης τύμης δυναστεύων] Transponendum istud δυναστεύων, iungendumque cum Πελοποννήσου πρεσβυτέρου Δείσιος.

Pag. 75. λέγεται δὲ, &c. ἀπεκτείναν] Adde, ὅτι.

Ib. φωρεθὼς ὑφ' Ἡρας] Leg. φωρεθὼς δὲ ὑφ' Ἡρας.

Ibid. αὐτῷ δὲ, &c.] Leg. αὐτῇ δὲ.

Ibid. ἐκ γῆς γηϋῆσαι] Palat. γηϋῆ αὐτὴν λέγει. melius. at illud alterum, glossema est.

Pag. 77. ἐμλύνει σῆ, &c.] Leg. ἐμλύνει σῆς, &c.

Ibid. ὑπὸ θησούμειδα] Adde λέγειν, αὐτὸ διεξελθεῖν.

Pag. 79. κατοικήσιν] Legendum hoc loco κατοικήσιν. Idem error passim in libris veterum. Imperiti enim κατοικῆν & κατοικίζειν confundunt.

Ibid. διδοικὼς καδὸπιν ἐκ χησιμῶν, ὅτι] Corrupta isthæc sunt. Lege διδοικὼς παλαιὸν πινὰ χησιμῶν, ὅτι.

Ibid. διότι πῶς χεῖραν, &c.] Hunc locum pessime accepit Passeratius Interpres Gallicus : Car Neptune courroucé contre Inachus avoit fait tarir toutes les fontaines, confessant & temoignant par cela que cette terre estoit à Pallas. Sensu peruerso, ut vides. Sed vertendum fuit, Pource que Inachus avoit déclaré hautement que le pays appartenoit à Pallas.

Ibid. θεῖαντας] Leg. θεῖξανατας.

Pag. 81. Λυγκίῳ δὲ καλὺκῳ] Cui tamen superius

perius data Hypermnestra fuerat. Sed incogitantia est Epitomistæ.

Ibid. Ἰπποδοτῆ] Leg. Ἰπποδοτῆ.

Ibid. Δόειαι] Posset videri legendum, Δόποιαι, (nam & Δωπὴ proprium feminæ est) sed & Δωρεῖαι & Δωρεῖαι feminarum nomina in Comœdiis leguntur.

Ibid. καὶ Νηϊδοῖ] Lege καὶ Νηϊδοῖ.

Ibid. παρὰ τοῦ] Lege παρὰ τοῦ, vt pag. 83. ἐκλήθητο παρὰ τοῦ ἐν Πιερίαις.

Pag. 83. οἱ δὲ Γοργόνων, &c.] οἱ δὲ ἐν Γοργόνων.

Ibid. ὁκτώ] Sed tantum sex enumerat ; Itaque Epitomistæ error est.

Ibid. πλὴν ῥαφηνήσας] Pindarus, Horatius & alij. Sed alicubi Pindarus duas nominat Danaïdas, quæ se sponforum cruore imbuere haud sustinuerunt.

Pag. 85. Πελοπόννησον] Sed ea regio nondum ita dicebatur, vt chronologicis rationibus demonstrari potest, tunc enim illam vocabant Apriam, ἐξ Ἀπίης γαίης. Hom.

Ibid. Εἰδομένης καὶ Ἀβαρῆ] Apollodori ne, an Epitomistæ error sit nescio ; sed libro primo scripsit fuisse Pheretis filiam.

Pag. 87. περιπέμπει λόγους] Hellenismi genius legi postulat περιπέμπει. ita mox περιπέμψατο λόγους. & ita ceteri scriptores.

Pag. 89. τρίτῳ δὲ κεφαλῇ μέσῳ αἰγός.] Quid hoc, Tertium caput medium capra : Videlicet cum raptim scribit Epitomistæ, rem in pauca contrahit, sed eam ita explicat, nemo vt intelligere possit ; bene itaque quod versus Hesiodi, vnde

potissimum hæc desumpserat Apollodorus, notissimi sunt. Locus est in Theogonia. Interim qui Græce sciunt, fatebuntur, opinor, scribendum fuisse, non, *τίτλω δὲ κεφαλῇ μέσῳ αἰγός*, sed *τίτλω δὲ κεφαλῇ, τὴν μέσῳ αἰγός*. Deinde omisit dicere Epitomistes fuisse in cauda caput draconis, &c.

Ibid. *Ορμεσς*] Locus est Iliad. ζ.

Ibid. *μαχαλιῶαι*] Non facile quis reperiet vllum ex veteribus, qui dixerit *μαχαλιῶαι*, sed *μαχάσαι*; neque hoc verbum putarim ab Apollodoro, sed à neoterico Epitomiste.

Ibid. *τὸς τε νεόπη*] Leg. *τὸς πῆ νεόπη*, &c.

Ibid. *ὅτι παίδων ἡμέσως ἀρρέων*] Hunc locum male vertit Passeratius pag. 83. Ægius ei rei causa fuit; qui ita interpretatus est: *Acrisio de maribus filiis oraculum sciscitanti*, &c. debuerat vertere ad hunc modum, *ex Oraculo sciscitanti nuntii sibi maris nascerentur*.

Pag. 91. *λαρῖνα*] Mirabilis in hanc rem locus est in fragmentis Simonidis; & Dionysio, ut opinor, Halicarnasseo productus.

Ibid. *ὅτι τὸς Φόρμα γίνεται*] Leg. *παρὰ γίνεται*.

Ibid. *κίσιον*] Ait Hesychius esse vocem Cypriam.

Ibid. *Ἡσιόδου ἐν Ασπίδι*] Contra Longinum rhetoricum; neque enim putavit Longinus Aspidem esse Hesiodi; sane miror fuisse olim, atque adeo hodieque reperiri, qui ea de re dubitent; certa enim res est; & qui Hesiodi esse putant *τὴν Ασπίδα*, nā illi poesin Græcam haud satis norunt.

Ibid. *εἰρηται δὲ*, &c.] Belle. ergo *κίσιον* secun-

dum Epitomistē dicitur παρὰ τὸ καὶ δὲ ἐν ἡμέτεροις καὶ Ἑρῶ; sed quid commune est huic voci Ἑρῶ, cum desinentia illa ..βις? Nugæ; scripserat Apollodorus, ἡ ΒΟΣΙΝ, τὸ δ' ἐστὶ Ἑρῶ. Probarem, ni mihi aliud agendum foret; Itaque κίβις quasi κίβος. res plana est & certa; tamen Scholiastē Hesiodi legere poteris.

Ibid. εἶχεν δ'] Plane legendum, εἶχεν δ'.

Pag. 93. ἀπαραμύειν] ἀπαραμύειν, vt pag. 95.

Pag. 95. περὶ τοῦ γὰρ τοῖς ὁμοῖς] Leg. περὶ τοῦ γὰρ.

Ibid. δ' Ἀδύαδ'] Pro δ' Ἀδύαδ'. Neque tamen quidquam mutandum; etiam si grammatici contra pugnent.

Ibid. διαπείθει] Leg. διαπείθει.

Pag. 97. Μίδην καὶ Μυκῆνας] Male in Palat. Μήδην.

Ibid. Πέρσων] Leg. Πέρσις.

Ibid. Ἀλκιδ'] Qui & Ἀλκιδ', vt mox leges in hac ipsa pagina; Herculis auus fuit. Hinc emendabis locum Æliani, vbi de Herculis nomine agitur; in varia historia i. locus est.

Ibid. Ἰσπανίης καὶ Μενονιάς, &c.] Leg. Ἰσπανίης τε καὶ τῆς Μεν. &c.

Ibid. Κομμάδω] Legendum omnino est Κομμάδω, ex aliis scriptoribus, iis etiam quæ mox sequuntur.

Ibid. Τύραννος] Nomen proprium Tyrannus, vt Rex (Martius Rex) item Regulus, Tyrannion, grammaticus, Princeps tibicen apud Phædrum; item alius Rex quoque apud Horat. Proscripti Regis Rupili, &c. Item Tyrannus in lib. A&. A-

Ibid. ἀξίνντι] Leg. ἡξίν.

Ibid. ἀντων] Vt sacrum scilicet; vnde ἀντων ζῶε
quæ diis consecrata liberis pascuis vagabantur.

Ibid. Σπάρτω] Notandum hoc loco *Spartam*,
pro *Laconia* positam. Ita apud quosdam scrip-
tores reperias *Lacedaemonem* pro ipsamet re-
gione.

Pag. 121. καὶ κατ' ἑκάστην] Leg. ἐν ἡ κατ' ἑκάστην, vel
ἐν ἡ κατ' ἑκάστην.

Ibid. ὑπερβολῇ] Leg. ὑπερβολῇ.

Pag. 123. περιθῆ] Leg. περιθῆ, vt mox, ὅ δὲ περιθῆκε.

Ibid. ἐχμένον] Leg. ἐχσμένον.

Pag. 125 ἀντιστοίχων] Leg. ἀντιστοίχους.

Pag. 127. Εἰσαίειν] Prosaici dicunt εἰσαίειν πο-
tius quam εἰσάγειν.

Ibid. Ἱερὸς οἶος] Adeo mirabilem Geogra-
phiam apud Palæphatum quoque legas, nec for-
tasse minus stupendam, vbi de Insul. Hesperidi-
dum agitur.

Pag. 129. ἰγχεσ] Commel. legit ἰγχεσ, optime.

Ibid. ἰγχεσ τανον] Malim ἰγχεσ πειον.

Ibid. ἰγχεσ] Legendum necessario διεξήκει.

Pag. 131. ἐπιδύσθαι Θέσπιον Πυλῆν πῶς ἡνέμενος,
&c.] Hæc verba nihil aliud sonant, quam The-
spium à Pyllo adoptatum fuisse. Atqui de Her-
cule agitur, non de Thespio. Dein, si de The-
spio ageretur, falsa essent quæ legis; nam The-
spius peregrinus non erat: quippe qui Erechroi-
des esset; quare ei adoptione opus non fuit vt
initiaretur. Itaque dubium esse non potest, quin
locus corruptus sit; Videlicet pro Θέσπιος legen-
dum est ἰγχεσ, id est adoptivum. Res certa est; ta-

men, nequis peruvicax neget, ascribam locum ex
Interp. Hom. ad Il. θ'. Τελεδίντων ὅθ' ἦν Ἡρακλῆες
ἄθλων ἐν μίλῳ καὶ ἔτισιν ὀκτώ, μὴ προσδεχόμενος Εὐρυ-
δεις τὸν τε ἦ Ἀνχίς βοσκημάτων ἄθλων, καὶ ἦ Τόρας,
ἐνδέχεται ἐπέταξεν ἄθλων αὐτῷ, τὸν Κρόβειον ἐξ ἄδου
κομίζον· εἶχε δὲ ἔτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλῆς, πέντε δὲ
ἔχον δράκοντες. μέλλων ἔτι ἐπὶ τῷτον ἀπείναι, ἥλθε πρὸς
Εὐμολπον εἰς Εὐβοίαν, βελόμενος μυηδῶναι. καὶ δὲ ἐκ
ἐξόν ξένοις τότε μυεῖσθαι, δι' ὃ γίνεται Πυλὶς ΘΕΤΟΣ
ΤΙΟΣ, καὶ παρεγινόμενος ἐμυεῖτο. Ceterum pro ἐπι-
δήσας legendum quoque δι' ὃ; præterea mihi fa-
cile persuadeo Epitomistæ narrationem suam
intricasse; sed ex emendatione nostra facile ce-
tera intelligentur.

Ibid. Κενταύρε φόνον] Quæ cædes per impru-
dentiam admissa fuerat.

Pag. 133. προσκαλεσάμενος] Leg. προσκαλούμενος.

Ibid. λυφθὲς μέσση] Leg. μέσση.

Ibid. ποτεδῶναι] Leg. ποτιδέναι, vel ποτιδῆναι.

Pag. 135. ἡμνησμένα] Leg. ἡμνηθέντα, vel ἡμνη-
σόμενα.

Ibid. αὐτὸν τειχῶν] Leg. κατὰ τὰ τειχῶν.

Pag. 135. δὲν πωίνω' ὅθ' ὄνε πέντε πρὶν] Intelligit
pretium venditi Herculis dandum fuisse Eu-
ryto, ut ei ob mortem Iphiti satisficeret.

Pag. 137. κατὰ] Canterus emendavit, le-
gitque κατὰ.

139. ἦκε δὲ Ἀθῶναις εἰς Φλίχαν] Quid hoc, Venit
Phlegram propter Minervam? Videlicet corruptus
est locus, legendumque ἦκε δὲ Αἰγαίᾳ εἰς Φλίχαν,
transit per mare Ægæum ab Insula Co, & Phleg-
ram venit.

Pag. 143. Αἰμονίη] Palat. Αρμένη.

Ibid. ἔχῃ] Leg. εἶχε.

Ibid. ἄφθονον] Verus editio, ἄπονον.

Pag. 147. πάλιν] Commel. καλλῶ vel πάλαι
sed fort. scriptum fuerat ἰόλλω, ut esset glossema
εἶν, ἐκείνῳ, vnde ortum illud πάλιν, quod ei-
ciendum.

Ibid. τέτυ] Leg. τέτρω.

Pag. 149. ἐκέλευσιν] Commel. ἐπίδωσιν, ut &
μοι ὅτι προ τέτυ.

Ibid. Ποίας] Alij hoc ad Philocteten filium re-
ferunt.

Ibid. ἤραν] Leg. ἤρα, vel πρὸς ἤρα.

Ibid. Θειψίπαις] Lego Θρίψιππος.

Ibid. ἰσπύθ] Fort. ἰσπύδο.

Pag. 153. ὅτι ἐν αὐτῇ] Decet istud ὅτι in Pal. &
melius.

Ibid. διεκπύοντα] Lege διεκπύοντα.

Ibid. κατῆν] Legendum necessario κατῆν.

Ibid. παιδόντα] Commel. παιδιντας, bene.

Ibid. Σπένυχον ἢ ὠρυγαστέρα] Non facile quis
coniecero quid hoc sit ; arbitror Epitomistam
hæc corrupisse & confudisse. Certe in Messe-
niacis Paulaniz video mentionem Srenycleri ut-
bis fieri. illud autem ὠρυγαστέρα quid erit ? Hæc
omnia haud dubie fuerint ex alicuius Poetæ lo-
co, qui ab Apollodoro productus sit. Ceterum
προ ἔχοντα Commel. legit ἔχοντα.

Pag. 155. ἐκ τῆς Αἰτωλίας ποταμ.] Lego κόλπω.

Ibid. διὰ ἢ μακρῶν] Melius διὰ ἢ μακρῶν.

Ibid. καὶ διὰ τῶν δύο ἐπὶ καὶ χροσθῶ] Hæc mihi
suspecta sunt ; certe aliquid corruptum.

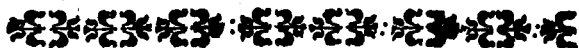
Ibid.

Ibid. ἐπαίρηχο] Pal. ἐπαίρηχο.

Pag. 157. Διήφοντη] Commel. Διήφονη. Tamen ita apud Pausaniam legitur in Corinthiacis.

Ibid. πίδουσι Τιτᾶνας] Quid loci Titanibus hic fuerit? Lego πινᾶς.

Ibid. αὐτῶν ὅς Ἡρακλειδῶν] Leg. αὐτὸς ὅς Ἡρακλειδῶν παύχων, qui ipse ex Heraclidis esset.

IN LIBRVM III.

Pag. 159. πῆλιν] Aliquid latet in hac voce.

Pag. 161. Μίλητον] Miletum Cariæ urbem facit, quæ Ionica fuit. Neque tamen peccat, nam quæ scribit, multo ante migrationem Ionicam euenerunt.

Ibid. Κασρία] Ægij exemplar Κρητία. Ita quoque alibi.

Pag. 163. Ἀστέιον] Qui hic dicitur Ἀστέιος, is alibi Ἀστέιον quoque vocatur.

Pag. 165. Κεχτία] Superius Κρητίς dictus est.

Pag. 171. ἤλατο] ἤλατο. Pag. 173. Νύση al. Νύση.

Ibid. ὅτε] Leg. ὅτι.

Pag. 173.] In versibus illis de Actæone ita sunt corrupta omnia ut denuo recudendi sint; sed restanti non est. Ille autem versus,

Ἀρχαλίων ἰδυνῶν ἄκος εἶμεναι αὐτράποισι,
 pessime hoc loco ascriptus est; nam nil ad Actæonem, sed ad vinum quod Dionysus inuenit ut ægritudinis remedium aliquod haberent homines.

Pag. 177. *Συείαν*] Hoc loco, ne quis erret, Syria insula est *Ægæi* maris, Homero *Συείη*, aliis *Syros*.

Pag. 179. *ἐπίχου*] Pal. *ἐπίχου*, bene.

Pag. 181. *Ἡρόδοτος*] Vbinam ille Herodoti locutus nusquam profecto. Legendum itaque, vti iam antea monuimus, non *Ἡρόδοτος*, sed *Ἡρόδοτος*.

Ibid. *Τελέσιλλαν*] In Pal. *Τελεσίαν*, male, Telephilla poetria insignis fuit.

Pag. 183. *σωιόντες*] Lege *σωιόντων*, quod & Commel. vidit.

Ibid. *ἀπίσας*] Lege *ἀπίσασα*.

Ibid. *πολλάκις*] Legendum *πολλῶν*.

Pag. 185. *Ἐποκλῆς ἀξάντος*] Legendum *Ἐποκλῆς ἀξάντα*.

Pag. 187. *σζεύξαι*] Leg. *σζεύξην*.

Ibid. *Ἄδρατον στρατεύειν*] Optime Commel. *τὸν ἄδρα συστρατεύειν*.

Ibid. *Θήβας*] Leg. *εἰς Θήβας*.

Pag. 189. *ἥπς νήπιον*] Istud *ἥπς* tolli debet, quod & alij viderunt.

Ibid. *Ἀρχέμορον*] Legi debet *Ἀρχέμορον* ob Etymologiam.

Pag. 191. *διαχιδάρας*] Leg. *διαχιδάρασαν*.

Ibid. *τὸ ὑπὸ Τερασίε λαχθὲν, &c.*] Vel hic locus ita abruptus facile ostendat esse hoc scriptum *ἢ ἐπιτομῆς*.

Pag. 193. *πὺς ἢ πύλων*] Leg. *πύλ*.

Ibid. *ἐκτείνειν αὐτὸν*] *Ægius* legit *ἐπτεν αὐτὸν*. bene.

Ibid. *ἐπίχτε τι καὶ, &c.*] Commel. *ἐπίχτε*; ego *ἐπίχτε*.

Pag. 195. παρ' Ὀρσάνδρου] Pugnat cum iis quæ dicta fuere pag. cli.

Ibid ὁρίσας] Leg. ὁρίβας.

Ibid. μὴ δὲ ὁρ' Ὀρβαίων ὁρίωσιν] Palat. τὴν ὁρ' Ὀρβ. melius.

Pag. 199. παρ' ἐκείνον πόλιν διαλαμβαίνον] Commel. legit παρ' ἐκείνου. Sed quid erit διαλαμβαίνον πόλιν παρ' ἑνός ? Retinendum itaque puto παρ' ἐκείνον, & aliter interpretandum, ut scilicet *juxta Acheloum urbem muniret.*

Ibid. Φηγέως πῦδες Περόνο & γὰρ Ἀγλιώρ] Aliud agebat Epitomistes ; nam paulo superius in hac ipsa pagina Temenum & Axionem Phegei filios vocauit, quod verum est, & auctoritate Pausaniæ in *Arcadis* comprobatur, ubi hæc legas quæ nunc legis.

Ibid. ἀνὰ δὴναι] Leg. ἀνὰ δειναι.

Pag. 201. Μαίναλον] Bis posuit; nam iam supra occurrit.

Pagin. 203. Ἄσος] Ille scriptor Samius fuit. Pausan.

Ib. τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ] Commel. ἐκείνῳ. optimo.

Ibid. αὐτῷ μῆναι παρδένον] Legendum est αἰεὶ, non αὐτῷ.

Pag. 205. διπλὸς πῦς] Adde &.

Ibid. πδένπ] Leg. πδένπ.

Pag. 207. μὴ θηρόντας] Canterus *σωθηρέοντας*; sed ut illud verum esse potest, ita minus necessarium haberi debet.

Ibid τὴν Ἀταλάντῳ ἐκ Ιάσου φησὶ Σχοινέως] Iam diu est cum monuere docti, male utramque Atalantam confundi.

Pag. 209. ὅν φησις νήσοις] Leg. φῆσι.

Ibid. ΕΛΔΘῆρα κομίστω] Locus est corruptus. Primum enim ΕΛΔΘῆρ non potest esse puellæ nomen; Deinde constat ex Pausania in Bœoticis Eleutherem Apollinis & Æthusz filium fuisse. Itaque hæc corrupta fuerunt ab Epitomiste. Sed illud κομίστω quid erit? somnium incogitantis hominis. Notum est Theram insulam dictam fuisse Κομίστω, sed quid ad Eleuthera? Et tamen glossēma imperite additum, imperite retentum est.

Ibid. ἐπὶ τῷ λίαν] Explicabit Callimachi interpretes & alij Scholiastæ.

Ibid. περὶ διακομίους] Diuidenda isthæc sunt; legendumque περὶ Δία κομίους, quod plenum est.

Pag. 211. Λακεδαιμῶν ἢ χώρα] Quod supra notatum, Lacedæmonis nomen pro regione.

Ibid. Ταῦτά μιν δὲ ἐν Διδε, &c.] Hic vero locus planissimi ne ostendit hunc libellum esse opusculum ex maiori contractum.

Ibid. τὸ πρὶν εἶναι τὸν Ἀπόλλωνος ἐρώμενον λέγουσι] Suspiciatur Commelinus scriptum fuisse τὸν Ἀπόλλωνος pro Ἀπόλλωνα; miror tale quid Viro docto excidere potuisse; error enim grauissimus est. Putauit haud dubie ἐρώμενον esse amatorem, sed ἐρώμενος amasium, seu τὰ παιδικὰ significat. Hyacinthus autem norissimus est.

Ibid. λῶεγκον] Emendaueram διωέγκον. Sed postea cognoui ita in Cod. Palat legi.

Pag. 213. τῶν τῆς Ἀπόλλων] Plane leg. Ἀπόλλωνα.

Ibid. τὸ δὲ περὶ τὴν τὴν πατρὸς] Legendum ἐπὶ τὴν δὲ περὶ τὴν.

Ibid. ὅς τις] Leg. ἡ τις, vel ὁ τις.

Ibid. τῆς Γοργόνης] τῆς Γοργόνης.

Ibid. Μνηστρέας] Nullus huius nominis scriptor fuit, neque esse potuit; nam Μνηστρέας contra formationis analogiam est. Legendum Μνησάγας.

Ibid. ἐμέλησε] Leg. ἐμέλλεσε.

Pag. 215. * Εμάρτορες] Hoc nomen asterisco notatum fuerat; neque vero id temere. Restituendum erat Εναρτορες, vel Εναράτορες, ex Pausania in Laeoniceis. Qui autem mox Τίβεας vocatur, is Σίβεας dici debuit.

Ibid. ἱμαύσιμος.] Dubium.

Ib. Τυνδαρεω ὃ Κάτωρ] Omittit Clytemnestram.

Ibid. κομίσονται] Lege κομίσαντα.

Pag. 217. χαλκίδοντος] Legendum χαλκώδοντος. res est notissima & ab aliis animaduersa.

Ibid. κριδίη] Leg. περικριδίη, vt infra.

Pag. 219. ἐκ Δέλης Πιερίδος ἡμός Αἰτωλίδος.] Δέλη hoc loco non est proprium nomen puellæ, vt Ægio visum est. Nil aliud ait hic noster nisi ancillam Pieridem nomine, genere autem Ætolidem, fuisse.

Ibid. Ἀνώγων] Leg. Ἀναξίς, vel Ἀναξία.

Ibid. διελθεῖν] Commel. διελθῖν. recte.

Ibid. πῶς τελείαν] Scribe πῶς τε λείαν.

Pag. 221. ἡγομένων δὲ αὐτῶν παίδων] Leg. αὐτῶν.

Pag. 223. τοιήδε] Leg. τοιάδε. Paulo post προεδιῶναι lege προεδῖναι, vel melius προτεῖναι pro- tendere. Inferius quoque pro καὶ προδιῶναι, lege προεδῖναι, & illud ἡ εἰς.

Ibid. Πλακίας] Leg. Πλακίαν.

Pag. 225. ἔτος εἰπὼν τῆς πατρὸς ἡμέρας ἢ παῖδα ἀπώλειαν] Primum errat Epitomistes, nam dicendum fuerat ἡμέρας, non ἡμέρας; Dein in oratione vitium est; scribendum enim fuerat, τέτι εἰπὼν, non ἔτος εἰπὼν. Nam ἐκείλδσε, quod mox sequitur, ad Priamum refertur, non ad Æsacum.

Pag. 227. τὸ μαυκίης αὐτῆς] Debet expungi αὐτῆς.

Ibid. ὑπέρυχες] ὑπέρυχες

Ibid. ἱατεικλὺ καὶ μουσικλὺ] Quid musica ad curationem vulnerum? διὰ ἐπιδῆς, scilicet, Virg.

graviter spirantibus hydris

spargere qui somnos cantuque manuq; solebat.

Tamen Meziriaco placet legi μαυκίλῳ. Locus est in Comment. quos ad Ouid. Epistolas scripsit.

Pag. 229. Αἰταῖν] For. Αἰταῖν.

Ibid. ἀειλδεῖν] συλλεγεῖν, consuehere.

Ibid. φάκω] Leg. φάκου.

Pag. 231. καὶ σπατυσάμβρος] Scribe δὲ σπατυσάμβρος.

Pag. 233. ἄγει αὐτὸν ἐπὶ θήρας εἰς τὸ Πήλιον] Scribendum est ἐπὶ θήρας, id est ad feras.

Ibid. ἔπος, καὶ τὴν μάχαιραν] Lege, ἔπος. καὶ τὰ τὴν μάχαιραν.

Ibid. Θέπιδος] Vnice probo Meziriaci coniecturam legentis Θέπιδος, quamquam & stare possit lectio vulgata, ut & ante me vidit Commel.

Ibid. ἀποχόντα] Legendum ἀποχέδαι, abstinuisse.

Ibid. τραγίσου] Leg. τραγασίου. Et ita haud dubie legerat Ægius in Codice Græco quo usus est; vertit enim, *Iunonis monitu persuasam.*

Pag. 235. Λιγύρων] Ea significatione qua apud Terentium fastidiosulæ meretriculæ *liguriant*, *font les dégoûtées.*

Ibid. δι' αὐτῆς] For. δι' αὐτῶν.

Ibid. παρέδωτο] For. παρακατέδωτο.

— Pag. 237. καταψάσμενης φθορᾷ Κλυτίας] Legendum φθορᾷ. In Palat. vitiose legitur καταψάσμενθ.

Ibid. Κλυτώνυμον] Κλυτώνυμον.

Ibid. Αχλῖως ἐρώμενος γίνεται] Quod è veteribus quidam negarunt.

Ibid. Κέκροϛ] Certum est hic lacunam esse, & reliqua ab Epitomisste omissa fuisse.

Ibid. Ερεχθία] Ερεχθία. In Pal. erat Ερεσυχθία.

Pag. 241. παρακαταλαμβανομένη] Melius fort. fuerit παρακαταλαμβανομένη.

Ibid. διὰ κήεις] Leg. διὰ κήεις.

Ib. αὐτόχθων] Adde εασλεύει. Tolle asteriscum. nam Cranaus αὐτόχθων fuit.

Ibid. αὐτόχθονος] Intellige Cranaum.

Ibid. πῶτον οἱ μὲν Ηφαίστῳ τῇ Κεραῖᾳ θυγατρὶς] Corrupta sic lego & restituo. Ηφαίστῳ καὶ τῇ Κεραῖᾳ θυγατρὶς.

Pag. 243. τὸ γόνον] Leg. τὸ γόνον, vel τὸ γόνιν.

Ibid. Πασιδίαν] Al. & Tzetzes, Περαξιδίαν.

Ibid. ἐν τῷ Α. τῷ Αδριαῷ πεμένει] Leg. ἐν τῷ Αδριαῷ πεμένει.

Ib. ἐκλύσαντες] In Pal. legitur, ἐλαύσαντες, quod nihili est. Lege ἐκλύσαντες.

Ibid. νοήεις] Lege νήφοντες.

Pag. 245. κρύπτων] Leg. καὶ κρύπτων.

Ibid. καὶ διὰ τέτων] Dele καὶ.

Ibid. πεπύθησι] Melius haud paullo πεπύθησι.

Ibid. ἐν Δαυλίᾳ] Operæ pretium fuerit legere Thucydidis locum in II. qui ad hanc rem vnicè facit.

Ibid. Πρόκη ἐνδόν, Φιλομήλα δὲ χελιδόν] Vides Procaen in lusciniam, Philomelam autem in hirundinem versas esse ; contra aliorum sententiam ; sed & multi idem cum nostro scripsere.

Ibid. ἀπορροϋῖται] Scribe ἀπορροϋῖται.

Ibid. σωείλδοις] Scribe σωείλδοι.

Pag. 247. ἄθρα] Quenam sint ἄθρα in hoc genere , lex Solonis aperte significat , *naturalia* scilicet.

Ibid. κεφῆς] Debet expungi ; res ipsa clamat, & Commelinus monuerat ; alioqui contra historiam peccaret hic noster.

Ibid. πῆ) Miror istud πῆ ; coniecturas meas aperire nihil necesse est.

Ibid. δῶκουξ ϝ] Scribe δ'. Vt mox συζῶ pro συζῶν.

Pag. 249. Ἀμφιγίτη] Suspisor legendum Ἀμφιγίτης.

Ibid. σωάκησι] Lege σωάκισι.

Ibid. πρὸς τέτυς] Scribe πρὸς τέτυς.

Pag. 249. Εὐπαλάμη παῖδα] Itaque ex familia regia erat ; mirum itaque videri non debet si templum ab eo Cumis extructum tanto paratu legatur.

Ibid. Περίαν] Scribendum putem Πυλίαν, aut Πελαϊάδα.

Pag. 251. ὁ δ' ὁ διδς] Leg. ὁ δ' ὁ διδς.

Ibid. ποδῶνα) Quid intelligat, notissimum est, eam scilicet partem qua viri sumus Hoc loco agi posset πρὸ ποδός & ποδῶνος, &c. seu in velo, seu in alia materia. Item locus Pauli Apost. præter omnium interpretum sententiam posset explicari.

pluari. Sed notulas scribimus ; easque quantumvis breues , tamen longiores multo quam velimus , aut locus, in quo scribimus , sinat.

Ibid. ἔστω μὴ] Scribe ἐστὶ. Mox expunge ἂν.

Ibid. Ζεὺς] Non satis commemini an quod de Ioue Androgeum mittente ad taurum Marathonium hic dicitur, aliorum testimonio possit probari.

Pag. 253. ὁ πολέμοι παρ' Ἀδύνας] Legendum παρ' Ἀδύνας.

Ibid. μόνον δὲ Μεγάρον, &c.] Legendum omnino, Μίνως δὲ Μεγάρον, &c.

Ibid. ὁ δὲ διὰ ἀπίπην] Error grauissimus, si quisquam in hoc scriptore ; Lege, sed tuto, ἀντί-
λεγει respondit.

Ibi. Περδίκης] Non potest esse nomen feminae ; Inde est quod alibi legitur Περδίκης.

Ibid. σωήρηται] Canterus, σωήρηται ; ego σωεί-
πται. Commelinus σωεράται, sed ex coniectura prorsus repudianda ; neque enim σωεράζω dici-
tur, sed σωεράζομαι. Mox pro ἐπείγεται scribe
ἡπείγεται, ut & post paulo pro ἀπώλωλο, scriben-
dum ἀπώλλωλο.

Λήπει πολλά.] Dixi iam superius, hanc notam falsam videri ; multa enim deesse non possunt cum ultra Vlyssis errores nil contineret hic libellus ; itaque vel quinque aut sex fortasse paginae decurrant, non plures.